

நாவலர் பெருமான்



நாவலர் பெருமானின் 125ஆவது குருபூசை தினத்தையும்
ஒன்றாறியோ இந்து சமயப் பேரவையின்
10ஆவது ஆண்டு நிறைவு விழாவையும்
குறித்த மலர்



இந்து சமயப் பேரவை
செயற்குழு உறுப்பினர்கள்



இந்து சமயப் பேரவைச் செயற்குழு
இடமிருந்து: சிவ. முத்துலிங்கம்(துணைச் செயலாளர்), க. வித்தியானந்தன்(துணைப் பொருளாளர்)
செ. சோமசுந்தரம்(பொருளாளர்), கா. கனகரத்தினம்(உப தலைவர்), வி. கந்தவனம் (காப்பாளர்)

நாவலர் பெருமான்

நாவலர் பெருமானின் 125ஆவது நினைவு தினத்தையும்
ஒன்ராறியோ இந்து சமயப் பேரவையின்
பத்தாவது ஆண்டு நிறைவினையும் குறித்த மலர்

வெளியீடு
ஒன்ராறியோ இந்து சமயப் பேரவை
கனடா
24-09-2004

நாவலர் பெருமானின் 125ஆவது ஆண்டுக் குருபூசை
இந்து சமயப் பேரவையின் 10ஆவது ஆண்டு நிறைவு

விழாக்குழு

வி. கந்தவனம்
ந. பரராஜசிங்கம்
ச. திருநடராசா
செ. சோமசுந்தரம்
சிவ. முத்துலிங்கம்
கா. கனகரத்தினம்
க. வித்தியானந்தன்

மலர்க்குழு

வி. கந்தவனம்
சிவ. முத்துலிங்கம்
செ. சோமசுந்தரம்



ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுக நாவலர்

1822-1879
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நாவலர் பெருமான் மலரிதழ்கள்

	பக்கம்
1. முன்னுரை	5
2. வாழ்த்துரைகள்	
பேரூராதீனம்	7
நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்	8
உலகச் சைவப் பேரவை	9
செஞ்சொற் செல்வர்	10
நாவலர் பெருமானின் உருவச் சிலை அமைத்த ஸ்தபதிகள்	11
கனடா இந்து ஆலய சபை	12
நல்லூர் கந்தசுவாமி தேவஸ்தானம் - கனடா	13
ஒன்ராறியோ இந்து சமயப் பேரவை	14
3. மதிப்புரைகள்	
கலாநிதி செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி	16
முருகவே பரமநாதன்	19
முருகு இராமலிங்கம்	23
சிவ. சண்முகவடிவேல்	25
விசுவாம்பாள் விசாலாட்சி	28
வி. கந்தவனம்	32
ச. பரநிருபசிங்கம்	35
நா. சோமகாந்தன்	37
4. கவிதைகள்	
வி. கந்தவனம்	41
க. கணேசலிங்கம்	42
ஆ. கோ. நடராசா	43
சிவா. சின்னத்தம்பி	44
இரா. சம்பந்தன்	45
த. சிவபாலு	46
தீவகம் இராஜலிங்கம்	47
Thuraiyooran	48
5. ஆய்வுரைகள்	
கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன்	50
பேராசிரியர் வி. சிவசாமி	58
கலாநிதி இளையதம்பி பாலசுந்தரம்	66
டாக்டர் அரங்க இராமலிங்கம்	70
குமாரசுவாமி சோமசுந்தரம்	74
வித்துவான் க. செபரத்தினம்	79
தி. விசுவலிங்கம்	87
திருமதி வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம்	94
க. கணேசலிங்கம்	97
6. ஒன்ராறியோ இந்து சமயப் பேரவையின் 10 ஆண்டுகாலப் பொது அறிக்கை	100
7. ஒன்ராறியோ இந்து சமயப் பேரவை ஆயுட்கால அங்கத்தவர்கள்	111
8. பாராட்டுப்பெறும் சான்றோர்கள்	112
9. ஒன்ராறியோ இந்து சமயப் பேரவை வெளியீடுகள்	118



2 முன்னுரை

நாவலர் பெருமானின் 125ஆவது குருபூசை இவ்வாண்டு திசம்பரில் வருகின்றது. ஒன்றாறியோ இந்து சமயப் பேரவைக்கும் கடந்த யூலாய் மாதத்துடன் பத்து வயது நிறைவெய்திவிட்டது. இவ்விரண்டையும் இணைத்து இந்துசமயப் பேரவை பெருவிழாவாகக் கொண்டாடுகின்றது.

கொண்டாட்டத்தின் உள்நோக்கங்கள் பல.

ஒன்று, தமிழ்மொழியினதும் சைவ சமயத்தினதும் மறுமலர்ச்சிக்கு உழைப்பதில் தனது வாழ்நாளை அர்ப்பணித்த - தியாகஞ் செய்த நாவலர் பெருமானை நன்றியுணர்வோடு நினைவுகூர்தல்.

மற்றையது, தமிழ்க் கனடிய இளஞ் சந்ததியினருக்கு நாவலர் பெருமானின் மேன்மையை அறியக்கூடிய வாய்ப்புக்களை வழங்குதல்.

மூன்றாவதாக, தமிழ் மக்கள் மத்தியில் மொழியுணர்வையும் சைவ சமயத்தை நன்கு அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்னும் ஆர்வத்தையும் தூண்டுதல்.

இவற்றோடு இந்து சமயப் பேரவை கடந்த பத்து ஆண்டுகளாகச் செய்துவந்த பணிகளைப் பகிரங்கமாக இரையிட்டலும் இணைகின்றது.

இவற்றை நிறைவேற்ற முயலுஞ் செயற்பாடுகளாக தமிழ்நாட்டிற் செய்யப்பெற்ற நாவலர் பெருமானின் உருவச்சிலையை நாட்டுதல், நாவலர் பெருமானுக்கு முத்திரை வெளியிடல், கனடாவிலே சைவசமய வளர்ச்சிக்கு உழைத்துவரும் மூத்த பெரியார்களைக் கௌரவித்தல், சிறுவர்களுக்கான சமய அறிவுப் போட்டிகளை நடத்திப் பரிசில்கள் வழங்குதல் போன்ற நிகழ்வுகளும் நடைபெறவுள்ளன.

இந்த 'நாவலர் பெருமான் மலர்' வெளியீடும் இன்னொருவகைச் செயற்பாடுதான்.

பல அறிஞர்களின் ஆக்கங்கள் இம்மலரை அணிசெய்கின்றன. அவற்றை வாழ்த்துரைகள், மதிப்புரைகள், கவிதைகள், ஆய்வுரைகள் என வகுத்துத் தந்திருக்கின்றோம். பிந்திக் கிடைத்த ஒருசில கட்டுரைகள் இதில் இடம்பெறவில்லை. இந்து சமயப் பேரவையைச் சார்ந்த ஆத்மஜோதி தியானநிலையத்தின் காலாண்டுச் சஞ்சிகையாகிய 'ஆத்மஜோதி'யில் வெளியிடுவதற்காக அவற்றை வைத்திருக்கின்றோம்.

இம்மலர் நாவலர் பெருமானின் பன்முகப்பட்ட பணிகளைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு உங்களுக்குப் பெரிதும் உதவும் என்பது எமது நம்பிக்கை. ஒரு வரலாற்றுப் பெருமகனை அவர் காலத்தில் அவரோடு நன்கு பழகி இணைந்து செயற்பட்டவர்களாலேதான் சரியாக அறிந்துகொள்ள முடியும். ஆனால் இந்த மலர் நாவலர் பெருமான் இறைவனடி எய்தி 125 ஆண்டுகள் நிறைவாகும் கட்டத்தில் வாழ்ந்து வருகின்றவர்களின் சிந்தனைகளைத் தாங்கி வருகிறது என்பதனைக் கருத்திற் கொண்டு, யார் யார் என்னதான் சொல்லியிருப்பினும் அவற்றையெல்லாம் உள்வாங்கி ஆராய்ந்து மெய்ப்பொருள் காணவேண்டியது உங்கள் கடன் என்பதையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

'நாவலர் பெருமான்' மலருக்கு வாழ்த்துக்களையும் ஆக்கங்களையும் தந்துதவிய பெரியார்களுக்கும் மலர் அமைப்புக்குறித்து ஆலோசனை வழங்கிய எனது நண்பரும் யாழ் பல்கலைக் கழகத்து முன்னாள் தமிழ் துறைப் பேராசிரியருமாகிய கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன் அவர்களுக்கும் எழுத்தமைப்புச் செய்த திரு. மா. கனகசபாபதி அவர்களுக்கும் அழகுற அச்சடித்துத் தந்த விவேகா அச்சகத்தார்க்கும் நாவலர் பெருமான் படத்தைத் தந்துதவிய கனடா சைவசித்தாந்த மன்றத்தினருக்கும் மலர்க்குழு சார்பிலும் விழாக்குழு சார்பிலும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

ஓம் நமச்சிவாய.

வி. கந்தவனம்
மலர் ஆசிரியர்
விழாக்குழுத் தலைவர்



வாழ்த்துரைகள்

தொலைபேசி : 2607995, 2608678
கயிலைமாமுனிவர் வீத்துவான்

சாந்தலிங்க இராமசாமியடிகள்

பேரூராதீனம், பேரூர் (அஞ்சல்)
கோயமுத்தூர் - 641 010, தமிழ்நாடு.
இணையதளம் : www.Peruradinam.com
மின்னஞ்சல் : peruradigal@yahoo.com
: perurmutt@yahoo.com



சாந்தலிங்கர் தாண் மலர் வாழ்க

Telephone : 2607995, 2608678
Kailai - Ma - Munivar - Vidwan

Santhalinga Ramasamy Adigal

Peruratheenam, Perur (P.O.)
Coimbatore - 641 010, Tamilnadu
webpage : www.Peruradinam.com
Email : peruradigal@yahoo.com
: perurmutt@yahoo.com

நாள்: 18-02-2004

வாழ்த்து

தென்னிலங்கைத் தவப்பயனாய்த் திருமுறைகள் தனைப் போற்றி சிவம்சேர் வாழ்வால்
பன்னூல்கள் பதிப்பித்துப் பரப்பியசெந் தண்மையினார் பாலபாடம்
மன்னு சைவ வினாவிடை திருத்தொண்டர் புராண உரை வழங்குமேலோர்
தன்னிகரில் ஆறுமுக நாவலர் அருட்சீர் தருவார் வாழி.

இயலிசைசேர் திருமுறைகள் இலங்கை வாழ் மக்களுக்கு இனிமை நல்கப்
பயன்பொருந்தும் பாடத்தில் இணைத்து இளைய உள்ளத்தில் பதியச் செய்தே
நயமிகு நல்லுரை பகர்ந்த ஆறுமுக நாவலர் சீர் கனடா நாட்டில்
இயங்கு உருவச்சிலை யெடுத்தே போற்றிடுவார் இனிது வாழி.

புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களாய் ஈழமக்கள் பல நாட்டிற் பொருந்தினார்கள்
நிலம் புகழும் சிவநெறியும் பண்பாடும் நீங்காமல் நிலைக்கச் செய்வார்
கலங்கிய வாழ்வுற்றாலும் கலைச்செல்வம் வழிபாடு கருதும் நல்லோர்
இலங்கு சிவநெறி காட்டும் நாவலர்க்கு திருவுருவம் எடுப்பித்தார்கள்.

சித்தாந்த நெறியில் இந்து சமயப்பேரவை அமைத்துத் தெளிவுபெற்று
நித்தலும் போற்றிடுங் கோயில் கனடா நாட்டில் அன்பால் நிலைக்கச் செய்வார்
பத்தியினால் குருபூசை நூற்றிருபத்தைந் தாண்டில் பலரும் போற்ற
சித்த மகிழ்ந்தெடுத்து மலர் வெளியிட்டார் முத்திரையால் சிறப்புச் செய்தார்.

இந்து சமயப் பேரவையை இயக்கும் அன்பர் பலர் கடி
சிந்தை மகிழ நாவலரின் திருவுருவத்தை அமைத்து மலர்
தந்தார் கனடா வாழ் தமிழர் கனிவாம் தமிழால் போற்றிசைந்து
நந்தம் மரபுதமை பேணி நலமாய் வாழ்க பல்லாண்டு.

தவத்திரு சாந்தலிங்க இராமசாமியடிகளார்
பேரூராதீனம்



நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்

ஸ்தாபகர்: ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமிநாத தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாச்சாரிய சுவாமிகள்.
குருமஹா சந்நிதானம் ஆதி முதல்வர்.

ஆதீன முதல்வர்: ஸ்ரீலக்ஷ்மி சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாச்சாரிய சுவாமிகள்.
இரண்டாவது குருமஹா சந்நிதானம்.
பருத்தித்துறை வீதி, நல்லூர், யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.



தொலைபேசி: 021 - 222 2870

01-04-2004



அருளாசிச் செய்தி

அன்புள்ளவர்களுக்கு,

ஒன்றாறியோ இந்து சமயப் பேரவை ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலரின் பெருமையினை உலகறியச் செய்யும் பொருட்டு கனடா நாட்டில் நாவலரின் சிலைவைத்தும் முத்திரை வெளியிட்டும் அனைத்துலக சைவமக்களையும் பெருமகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்தியுள்ளனர். இலங்கை மணித்திருநாட்டில் சைவத்தையும் தமிழையும் பல இனமத மக்களின் நெருக்கங்களில் மத்தியில் வளர்ச்சியடையச் செய்து அதற்கென ஓர் தனியிடத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தவர் நாவலராவார்.

நல்லூரில் பிறந்து சைவப் பாடசாலைகளையும் அச்சுக்கூடங்களையும் நிறுவியும் பல சமய நூல்களை வெளியிட்டும் தர்ம செயற்பாடுகளை உருவாக்கியும் பிழையான விடயங்களைக் கண்டித்தும் சரியான விடயங்களை நேர்ப்படுத்தியும் சைவத்தையும் தமிழையும் வாழ்வழிவகுத்த பெருமை நாவலரையே சாரும்.

பிறந்த நாட்டிற்கும் மொழிக்கும் சமயத்திற்கும் பெருமை தேடி இன்றும் சமயத்தோடு ஒட்டிவாழ வைத்த பெருமைக்குரியவர் நாவலர். அவருடைய பெயரை நிலைநிறுத்த புலம்பெயர்ந்து வாழும் சைவமக்கள் மேலைத்தேய நாடாகிய கனடாவில் சைவத்திற்கும் தமிழுக்கும் மகுடம் வைத்தாற்போல் நாவலரின் சிலையினை நிறுவியும் முத்திரை வெளியிட்டும் மலர் வெளியிட்டும் எம் இனத்துக்கே பெருமை தேடித் தந்துள்ளனர். இப்பணியினை மேற்கொள்கின்ற அனைத்து நெஞ்சங்களுக்கும் இறைவனது ஆசி கிடைக்கப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

வாழ்க சைவம்! வளர்க தமிழ்!

“என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு.”

இரண்டாவது குருமஹாசந்நிதானம்
ஸ்ரீலக்ஷ்மி சோமசுந்தர தேசிக
ஞானசம்பந்த பரமாச்சாரிய சுவாமிகள்



இலண்டன் மெய்கண்டார் ஆதீனம்
LONDON MEIKANDAAR AADHEENAM - U.K. REGD. CHARITY TRUST

உலக சைவப் பேரவை WORLD SAIVA COUNCIL

President & Chief Executive: H.H. Swami Siva Nandhi Adikalar (Uk)
தோற்றநாற் தலைவர்: ஆதீன கந்தர் தவத்திரு சிவநந்தி அடிகளார்



INTERNATIONAL HEADQUARTERS

C/o. London Meikandar Adheenam, 72, King Edward Road, London E17 6HZ, U.K.
Tel: 020 - 8531 - 6435 Fax: 1258 - 561805, E-mail: sivayanasam@AOL.com Web Site: www.saivismonline.org

Patrons

Ven: Heads of Saiva
Mutts at;

Dharmapuram, Kuntra
Kkudi, Thiruvavadu
Thurai, Perur and
Jaffna.

President and Chief
Executive

Yogananda Adikal
(P.S. Patkunarajah)

Vice-presidents

Swami premananda
(South Africa)

M. Ramalingam, India
Secretary-General

K. Thayaparan (sri-
lanka)

Asst. Secretary-General
Dr. S. Gopalakrishnan

India

Treasurer

V. R. Ramanathan UK

Asst. Treasurer

D. Maduray

London Meikandaar

Aadheena-pulavar

Siddantha Ratnam

Dr. K. Ganasalingam

Editor-Saiva Ulakam

Dr. R. Gopalakrishnan

India.

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி

எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி

உலகில் தொன்மையான சமயங்களுள் ஒன்று சைவ சமயம். அச்சமயம் தமிழகத்திலும், ஈழத்திலும் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் தளர்வுறும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருந்த போது விடிவெள்ளியாகத் தோன்றி சைவத்தையும், தமிழையும் தமது இருகண்கள் எனக்கொண்டு வாழ்ந்து ஈழத்தைக் கிறிஸ்தவ சமய தாக்கத்தினின்றும் காத்த சைவக்காவலராக விளங்கியவர் நாவலர் பெருமான். அவர் ஆற்றிய பணிகள் பன்முகத்தன்மை கொண்டவையாகும்.

பெளத்த மதத்தின் சுத்த நிலை ஈழத்திலே காணப்படுவதாகக் கூறல் உண்மையோ இல்லையோ, சைவத்தின் சுத்த நிலை இங்கு நெடுங்காலமாகப் பேணப்பட்டு வந்துள்ளது. இந்நிலைக்கு ஆறுமுக நாவலரும், அவர் பரம்பரையினரும் முக்கிய காரணகர்த்தாக்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது என பேராசிரியர் பொன் பூலோகசிங்கம் (நாவலர் பண்பாடு, பக்கம் 38) குறிப்பிடும் செய்தி இவ்விடத்தில் சிந்தனைக்குரியது.

கனடா நாட்டில் உள்ள ஒன்ராறியோ இந்து சமயப் பேரவை நாவலர் பெருமானுக்குச் சிலையெடுத்து விழாக் காண்பது மிகவும் நன்றிக்குரிய செயற்பாடாகும். விழா எல்லாவகையாலும் சிறப்புற்று அமைய எல்லாம் வல்ல தில்லை நடராசப் பெருமான் திருவடிகளை வணங்கி வாழ்த்தி அமைகிறேன்.

திங்களுங் கங்கையும் சென்னியிற் தாங்கிய

எங்கள் பெருமான் இணையடி வாழ்க.

- சிவ யோக சுவாமிகள்

நன்றி.

இவ்வண்ணம்

இறைபணியில்

பணிவன்புடன்

யோகானந்த அடிகள்

(பி. எஸ். பற்குணராசா)



உ-
சிவமயம்

“யாவர்க்குமாம் இன்னுரைதானே”

ARU. THIRUMURUGAN B.A., Dip. in Ed.
TEACHER, SKANDAVARODAYA COLLEGE
KANDARODAI
CHUNNAKAM
SRI LANKA

செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு. திருமுருகன் B.A.
‘பாலாவி’, மருதனார் மடம்,
இணுவில்,
இலங்கை

தொலைபேசி : 021-222-3452
தொலைபேசி : 021-222-3452

28, கைலாசப்பிள்ளையார் கோயில் வீதி
நல்லூர்
யாழ்ப்பாணம்

செஞ்சொற்செல்வரின் வாழ்த்துச் செய்தி

சைவமும் தமிழும் தன் வாழ்வெனக் கருதி அரும்பணி செய்த பெருந்தகை நல்லை நகர் நாவலர் பெருமான். அப்பெருமகன் அன்று எம்மண்ணில் தோன்றியிருக்காவிட்டால் திருநீற்றுப் பொலிவுடைய சைவர்களை ஈழத்தில் இன்று காணமுடியாது போயிருக்கும். சைவப் பாடசாலைகளைத் தோற்றுவித்து, கல்வியால் எம் சமூகம் உய்வு காணவேண்டும் என அல்லும்பகலும் பாடுபட்ட ஆத்மாவை நாம் என்றும் நினைவு கூரவேண்டும். அவ்வகையில் கனடா இந்து சமயப் பேரவை அன்பர்களும், ஆத்மஜோதி சபையினரும் இணைந்து நாவலர் பெருமானுக்கு உவ்விடம் சிலை நிறுவ இருப்பது அறிந்து மிகுந்த ஆனந்தமடைகிறேன்.

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி உருவாக வேண்டிய திட்டத்தை முன்வைத்து அதன் கருவாக நின்ற நாவலர் பெருமான் அப்பணி நிறைவேற்றமுன்பு காலமாகிவிட்டார். பின் அவர் வழியில் நின்ற பெரியோர்கள் இந்துக் கல்லூரியை நாவலரது அர்ப்பணமாகத் தோற்றுவித்தனர். இக்கல்லூரி வளாகத்தில் நாவலர் பெருமானுக்கு இவ்வாண்டு ஜனவரி மாதம் எனது சொந்தச் செலவில் மிகப் பெரிய சிலையை நிறுவுகின்ற வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அன்றைய விழாவில் சிலையைத் திறந்து வைத்து உரையாற்றிய அன்னை சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் குறிப்பிட்ட விடயம் உலகம் முழுவதும் சைவர்கள் வாழுகின்ற இடங்களில் நாவலர் பெருமானுக்கு சிலை நிறுவி அவரை வணங்க வேண்டும் என்பதாகும்.

கனடா இன்று சைவத் தமிழர்கள் - குறிப்பாக ஈழத்தமிழர்கள் கூடுதலாக வாழும் செல்வப் பூமியாகத் திகழ்கிறது. கனடாவில் வாழும் சைவத் தமிழர்களின் இனமதப் பற்றை நேரில் கண்டு வியந்தவன் யான். நாவலர் பெருமானுக்கு உருவச் சிலை எழுப்பிப் பெருமை கொள்ளும் கனடா அன்பர்களை வாழ்த்தி வணங்குகிறேன். நாவலர் பெருமானை நினைவு கூருவது எமது தலையாய நன்றிக்கடன். கடல் கடந்து, கண்டம் கடந்து வாழ்கின்ற போதிலும் கனடாவில் தாங்கள் செய்யும் நற்பணி என்றும் எல்லோரது வாழ்த்துக்கும் போற்றுதலுக்குமுரியதாக நிலைக்கும் எனக்கூறி நிறைவு செய்கிறேன்.

ஆறு. திருமுருகன்



"Sirpakalamani"
Sri Devasenapathy Sthapathy Sons

National Awardee

Sri Jayam Industries

9, Rajaveedhi, Swamimalai - 612 302. Thanjavur Dt.,
 Tamil Nadu, S. India. ☎ (Off) 00 91 435 - 2454429
 (Res) 2454757 Fax : 0435 - 2454329

E-mail : sthapati_kmb@sancharnet.in; web : www.sthapati.com



வரடித்துரை

எங்கள் அன்புக்கும் பாசத்திற்கும் உரிய சைவ அடியார் பெருமக்களுக்கு
 சுவாமிமலை சிற்பி தெய்வத்திரு.

சிற்பகலாமணி. எஸ் தேவசேனாபதி ஸ்தபதி அவர்களின்
 மகன்களாகிய தேவ. ராதாகிருஷ்ண ஸ்தபதி, தேவ. ஸ்ரீகண்ட ஸ்தபதி,
 தேவ. சுவாமிநாத ஸ்தபதி ஆகிய எங்களின் வணக்கத்துடன் கூடிய
 வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

கனடா நாட்டில் ரொஹான்ரோ மாநகரில் பக்தர்களுக்கு அருள் பாலித்துக் கொண்டிருக்கும்
 நல்லூர்க் கந்தசுவாமி ஆலயம் சார்பாக தமிழுக்கு தொண்டாற்றிய அறிவுக் கழஞ்சியம்
 தமிழ்ப்பெரியார் ஆறுமுக நாவலர் பெருமானை பிரதிஷ்டை செய்வதற்காக அச்சிலையினை
 அமைக்க எங்களுக்கு மிக மிக அரிய இச்சந்தர்ப்பத்தை கொடுத்த இந்து சமயப் பேரவையினருக்கும்
 எங்கள் இதயம் கனிந்த நல்வாழ்த்துக்களுடன் நன்றியினை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

இந்த ஆலயத்தில் உள்ள அனைத்து பஞ்சலோக விக்ரகங்களையும் செய்யும் அரிய வாய்ப்பினை
 பெற்றமையை எண்ணி மிகப் பெருமை அடைகின்றோம்.

எங்கள் தந்தைக்கு பின்பு இந்த ஆலயத்தை எதிர் வரும் காலங்களில் அமுதான அமைத்துக் கொடுக்கும்
 பணியினை எங்கள் மூவருக்கும் அளித்த இவ்வாலய குருக்கள்

திரு. பாலசுப்பிரமணிய திருகுணானந்த குருக்கள் அவர்களுக்கு எங்கள் மணமார்ந்த
 நன்றியினை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

நாவலர் பெருமான் சிலையினை அமைக்கும் எண்ணத்தை அளித்த நல்லூர்க் கந்தசுவாமி பெருமானையும்,
 இப்பணியை மேற்கொண்டுள்ள தமிழ்ப் பெரியவர்களையும் போற்றி வணங்குகின்றோம்.

வாழ்க தமிழ்! வளர்க உங்கள் பணி!!



என்றும் அன்புடன்..

**தேவ. ராதாகிருஷ்ண ஸ்தபதி,
 தேவ. ஸ்ரீகண்ட ஸ்தபதி,
 தேவ. சுவாமிநாத ஸ்தபதி**

Chola GRAPHICS ☎ 0435-2433860



HINDU TEMPLE SOCIETY OF CANADA

(Regd. Religious and Charitable Organization Revenue Canada. Reg. No 11895-8420-RR001)

10865 Bayview Avenue, Richmond Hill, ON. L4S 1M1 Canada

TEL: 905-883-9109

FAX: 905-883-9834

www.thehindutemple.ca

இந்து ஆலய அறங்காவலர் சபையினரின் வாழ்த்துச் செய்தி

President:

Mr. R. K. Moorthy

Secretary:

Mr. Raj Rajadurai

Treasurer:

Mr. Nathan Bahirathan

Trustees:

Mr. M. Ambikapathy

Mr. M. Aravamudan

Mr. Ashoka Kaminoulou

Dr. S. Krishnan

Mr. Gopal Krishnan

Mr. S. Mailvaganam

Mr. V. Basavaiah

Mr. K. Nathan

Mr. P. Paramanathan

Mr. K. S. Sathi

Mr. N. Suthakar

Dr. K. Sanmugasadas

Mr. S. Siva Satkunasingham

Mr. C. Vairavanathan

Mr. K. Venkataraman

Mr. A. Vijayakumar

நல்லை நகர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர் அவர்களுக்கு ஒன்றாறியோ
இந்து சமயப் பேரவை கனடாவில் சிலை வைத்து விழா எடுக்கவுள்ள
செய்தி மிகவும் மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

நாவலர் பெருமான் சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் செய்த தொண்டுகள்
அளப்பரியவை. மேல்நாட்டவர் இந்துக்களைக் கிறித்தவர்களாக
மாற்றுவதைக் கண்டித்தவர். சைவத்தின் மேன்மையைச்
சொற்பொழிவுகளாலும் நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிடுவதாலும் எழுத்துப்
பணிகளாலும் ஈழத்திலும் தமிழ்நாட்டிலும் உள்ள தமிழர்களுக்கு எடுத்துக்
கூறியவர். ஏட்டிலே கிடந்த தமிழ் மொழியை எழுந்து நடக்கச் செய்தவர்.
தமிழ் மக்களின் கல்வி வளாச்சிக்குப் பெரிதும் உழைத்தவர்.

பல வழிகளிலும் இவர் ஒரு முன்னோடி. தமிழர் பாரம்பரியத்தின்
கண்ணாடி. இந்தக் கண்ணாடியில் கனடியத் தமிழ்மக்கள் தங்களைப்
பார்க்க வேண்டும். தமது பெருமைகளை உணர வேண்டும்.

இவ்விதமான விழிப்புணர்வுக்கு வழிவகுக்கவல்ல விழாவை நாவலர்
பெருமானுக்கு எடுக்கும் இந்து சமயப் பேரவையைக் கனடா இந்து
ஆலய அறங்காவலர் சபையின் சார்பிற் பாராட்டுகின்றோம்.

விழா சிறப்பாக நடந்தேற எல்லாம் வல்ல பிள்ளையார்ப் பெருமானை
வணங்கி வாழ்த்துகின்றோம்.

அன்புடன்,

ராஜ் ராஜதுரை
செயலாளர்

திருமுறைக் கந்தவேள் பெருமானின் ஆசி அருட்பெருக்கம்

இப்பூலோகத்திலே நாம் மனிதராகப் பிறந்திருப்பது பிறவியின் பயனை முழுமையாக அடைய வேண்டுமென்பதற்கேயாகும். அன்பு, கருணை, தயவு, ஈகை, பக்தி, ஆகியன மனிதப்பிறவியின் பலனை மேம்படுத்தும். ஒருவன் சாதாரணமாக ஒரு மனிதனாகப் பிறந்தாலும்கூட தனது தவவலிமையாலும் ஆன்மீக சிந்தனையாலும் நற்குருவின் வழிநடத்தலாலும் அவன் யாவராலும் போற்றப்படுகிறான். ஒவ்வொருவரையும் இப்புனித உயர்ந்த இடத்திற்கு வளர்க்கும் வழிமுறையை நாம் இறுக்கமாகப் பின்பற்றுவோமானால் நல்லதொரு சமுதாயத்தை உருவாக்க முடியும். நாம் இவ்வாழ்வில் பிறருக்காக என்ன செய்தோம், எப்படி வாழ்கின்றோம் என்பதே முக்கியமானது.

சைவசமய வழிபாட்டிலே இறைவன் எம்மை ஆட்கொள்வதற்காகச் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம், என்ற நான்கு மார்க்கங்களை வகுத்துத் தந்துள்ளார். ஆன்மா என்றும் அழிவில்லாதது. இந்த அழிவில்லாத ஜீவனை எந்தக் கலக்கமுமில்லாது இறைவனின் திருவடியில் இணைத்துக் கொள்வதற்கு சரியான வழிமுறைகளை நாம் பின்பற்ற வேண்டும்.

நாம் இறைவனை அடைவதற்கு ஆலய வழிபாடு மிகச் சிறந்த முறையாகும். எல்லோராலும் மிகச்சுலபமாக மேற்கொள்ளக்கூடியதாகும். ஆலய வழிபாட்டு முறை, ஆலய அமைப்பு, பூசை போன்ற விடயங்களை மிகத்தெளிவாகவும், கண்டிப்பாகவும், சிவாகமங்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. ஆகமங்கள் வேதங்கள் எல்லாம் இறைவனாலேயே வகுக்கப்பட்டுள்ளன. வேத ஆகமங்களில் என்ன தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளனவோ அவற்றையே நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். கடவுளை அடைதலே ஆன்மாக்களின் நோக்கமாகவிருத்தல் வேண்டும்.

இந்து மதத்தைப் பொறுத்தவரையில் காலாகாலமாக இப்பிரபஞ்சம் இயங்கிய காலம் முதல் எத்தனையோ மகான்கள் தோன்றிச் சமயப்பணி செய்துள்ளார்கள். அவர்களின் வழிகாட்டலில் சமயப்பணியானது செவ்வனே தொடர்கிறது.

ஈழவள நாட்டிலே சைவ சமயத்திற்கு சோதனையான காலத்தில் தான் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுக நாவலர் தோன்றிச் சமயத்திற்கும் தமிழுக்கும் மிகப்பெரிய பணியாற்றியுள்ளார். அவருடைய அரும்பணியால் சைவசமயமும் தமிழ்மொழியும் காப்பாற்றப்பட்டுள்ளன. அவர் வேதாகம நூல்களை முழுமையாகக் கற்றுணர்ந்து அதன் தத்துவ கருத்துக்களைச் சரியான முறையாக மக்களுக்குத் தெளிவுபடுத்தினார். அவரின் நூல்கள் அவருடைய சிறந்த பணியை எடுத்துரைக்கின்றன.

அவரது சமயப் பிரசங்கங்களிற் கூறிய கருத்துக்களையும், சைவ வினாவிடை, பாலபாடம் என்ற நூல்களில் தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துக்களையும் முழுமையாகப் பின்பற்றுவோமாகவிருந்தால் எமது சமுதாயத்தை நல்வழியிலிட்டுச் செல்லலாம். இந்த வகையில் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுக நாவலரின் பெருமையையும் அவர் ஆற்றிய பணியையும் கனடாவில் புலம் பெயர்ந்த மக்கள் மத்தியில் எடுத்துச் செல்லும் முயற்சி பாராட்டுக்குரியது. கனடாவில் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுகநாவலர் விக்கிரகத்தை நிறுவி அவர் விட்டுச் சென்ற பணிகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதால் மேலும் சைவசமயத்தைத் தழைத்தோங்கச் செய்யலாம். கனடா நல்லூர்க்கந்தன் ஆலயத்தில் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுக நாவலர் விக்கிரகத்தை ஒன்றாறியோ இந்து சமயப் பேரவை நிறுவி தமிழ், சமய பணியாற்றுவதையிட்டு நாம் எல்லோரும் பெருமைப்படுகின்றோம். இப்பணியில் இணைந்து கொண்டுள்ள அத்தனை அன்பர்களுக்கும் எல்லாம் வல்ல நல்லூர்க் கந்தன் உறுதுணையாகவிருந்து அருள்புரிய வேண்டும் என்று கந்தனின் பாதக் கமலங்களை வேண்டுகின்றோம்.

கனடா நல்லூர்க் கந்தன் தேவஸ்தானம் என்றும் சமயப்பணிக்குத் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணிக்கும் என்பதுடன் அனைவருக்கும் ஸ்ரீ நல்லூர் கந்தசுவாமி பெருமானின் நல்லாசியும் ஆலயத்தின் ஒத்துழைப்பும் அமையும் என்பதனைப் பணிவன்புடன் தெரிவிக்கின்றோம்.

சுபம்.

இங்ஙனம்,

அருள்மிகு நல்லூர்க் கந்தசுவாமி தேவஸ்தானம் - கனடா

பாலதிருக்குணானந்தக் குருக்கள் (பிரதம குருக்கள்)

08-09-2004



HINDU RELIGIOUS SOCIETY OF ONTARIO
ஓன்ராறியோ இந்து சமயப் பேரவை
(Religious and Cultural Organization - Registered No.1201762)
தாபகர்: ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா Founder: Arthmajothy N. Muthiah

வாழ்க நாவலர் பெருமான்!

இந்து சமயப் பேரவையின் பத்தாண்டு நிறைவு விழாவையும் நாவலர் பெருமானின் 125ஆவது நினைவு தினத்தையும் கொண்டாடுமுகமாக 24.09.2004ல் எமது பேரவையால் எடுக்கப்படும் முதற் பெருவிழாவும் பிற்தொடர் விழாக்களும் 07.11.2004ல் செய்யப்படும் நாவலர் பெருமான் உருவச்சிலை பிரதிட்டை வைபவமும் 03.12.2004ல் நிறைவு விழாவாக நடத்தப்படும் குருபூசை வழிபாடும் செவ்வனே நடைபெற எல்லாம் வல்ல சிவபெருமானை வணங்குகிறோம்.

இந்து சமயப் பேரவை கனடாவில் தமிழ்மக்கள் அதிகம் வாழும் ஒன்ராறியோ மாகாணத்தில் 1994ஆம் ஆண்டு யூலாய் மாதம் ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா அவர்களால் சைவப் பெரியார்கள் பலரது ஆதரவுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்நாள் முதலாக நாம் ஆற்றிவந்த பணிகளின் அறிக்கையொன்றை நாவலர் பெருமான் மலரிலே சேர்த்திருக்கின்றோம்.

எமது பணிகளிலே முக்கியமானவை சைவ நெறியில் எமக்கு வழிகாட்டிகளாக விளங்கிய பெரியார்களை முன்னிட்டு நாம் நடத்துகின்ற குருபூசை வழிபாடுகள். அந்த வகையில் நாவலர் பெருமானின் 125ஆவது குருபூசையை இவ்வாண்டு பெரு விழாவாகக் கொண்டாடுகின்றோம். அவருக்குக் கனடாவிற சிலை வைப்பதை ஒரு சாதனையாகவே கருதுகின்றோம்.

எமது பணிகளுக்கு ஆதரவு தந்துவரும் சைவப் பெருமக்களுக்கும் இவ்விழா சிறப்புற நடைபெற எமக்கு வேண்டிய உதவிகளை எல்லாம் செய்த பெரியோர்களுக்கும் முக்கியமாகச் சிலையைத் தமிழ்நாட்டில் செய்விக்கத் தகுந்த ஸ்தபதிகளுடன் எம்மைத் தொடர்புபடுத்திய அருள்மிகு நல்லூர்க் கந்தசுவாமி தேவஸ்தான பிரதம குருக்கள் சிவத்திரு பாலதிருக்குணானந்தன் அவர்களுக்கும் சிலையைச் செவ்வனே செய்து உரிய காலத்தில் இங்கு அனுப்பிவைத்த ஸ்ரீ தேவசேனாபதி ஸ்தபதி அவர்களின் புதல்வர்களாகிய ஸ்தபதிகள் ராதாகிருஷ்ணன், ஸ்ரீகண்டன், சுவாமிநாதன் ஆகியோருக்கும் பேரவையின் சார்பில் எமது நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

வாழ்க நாவலர் பெருமான்!

மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்!

ந. பரராஜசிங்கம்
தலைவர்

ச. திருநடராசா
செயலாளர்

செ. சோமசுந்தரம்
பொருளாளர்

ஒன்றாறியோ இந்து சமயப் பேரவை
கனடா

"தொண்டர்தம் பெருமை சொல்லவும் பெரிதே"

P.O. BOX 92159, 2900 Warden Ave., Scarborough, ON., Canada, M1W 3Y9

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org



மதிப்புரைகள்

ஆறுமுக நாவலர்

தூர்க்காதூரந்தரி, சிவத்தமிழ்ச் செல்வி
கலாநிதி, செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, J.P.

நல்லைநகர் ஆறுமுக நாவலர் பிறந்திலரேல்
சொல்லுதமிழ் மெங்கே சுருதியெங்கே – எல்லவரும்
ஏத்துபுரா ணாகமங்க ளெங்கேபிர சங்கமெங்கே
ஆத்தனறி வெங்கே யறை.

அறிஞர்களால் தான் ஒரு நாடு பெருமையடைகிறது. சோக்கிறற்றீஸ் தோன்றியதால் கிரேக்கநாடு நினைவில் வருகிறது. ஆபிரகாமலிங்கனால் அமெரிக்கா பெருமையடைகிறது. சுவாமி விவேகானந்தரால் பாரதநாடு போற்றப் படுகிறது. அதேபோல் நாவலர் பெருமானால் ஈழநாடு பெருமையடைகிறது. அவர் அவதரித்த காலம் யாழ்ப்பாண மக்கள் உண்மை அறிவிழந்து போலியில் மயங்கி அந்நியராட்சிக்கு அடிமைப்பட்டிருந்த ஒரு காலமாகும். இந்தச் சூழ்நிலையிலே சிந்தித்துச் செயலாற்றினார் நாவலர் பெருமான். அவர் எண்ணம் விரிந்து தாய்நாட்டிற்கும் சேய்நாட்டிற்குமிடையில் பேரிணைப்பை ஏற்படுத்தியது. சைவத்தையோ தமிழையோ தனித்தனி வளர்ப்பது இயலாததென்று கண்டு இணைத்து ஒன்றாய் வளர்க்க வழிகாட்டினார். தானே வளர்த்துங் காட்டினார். இத்தகைய மகத்தான பணிபுரிந்த பெருமானுக்குச் சென்ற நூற்றாண்டில் சைவ உலகம் பாராட்டி நூற்றாண்டு விழாவையும் சிறப்பு மகாநாடுகளையும் நடத்தித் தம் நன்றியைத் தெரிவித்தது. நாவலர் அவர்கள் ஆற்றிய சேவையைச் சைவத்தமிழ் மக்கள் என்றுமே மறக்க முடியாது.

இளமைப் பருவத்திலே மேதாவி

கருவிலே திருவுடையவராக அவதரித்த 'நாவலர்' அவர்களுடைய பிள்ளைத் திருநாமம் ஆறுமுகம் என்பதாகும். இவர்களின் முன்னோர்கள் சைவப்பற்றும் சீவகாருண்யமும் உடையவர்கள். அவர்களில் ஒருவரான

ஞானப்பிரகாசர் என்பவரே பசுக்கொலைக்கு அஞ்சி இரவோடிவராக யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு இந்தியாவுக்குச் சென்றவராவார். அங்கு சிதம்பரத்தின் கண்ணே எழுந்தருளியுள்ள தில்லையம்பலவரை வணங்கித் தமது மரபில் ஒரு சற்புத்திரர் தோன்றி இந்த நிட்டுரநிலையை நீக்கிச் சைவ மக்களுக்கு விமோசனமளிக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். அவ்வழிபாட்டை ஏற்றுக்கொண்ட இறைவன் அருளினாற்றான் ஆறுமுகம் 1822இல் நல்லைநகரில் அவதரித்தார். இளமையிலேயே மேதா விலாச முடைய வராகவும் கூர்ந்த மெய்ஞ்ஞான முடையவராகவும் விளங்கினார். தந்தையார் கந்தப்பிள்ளை சிறந்த அறிஞர்; கலைப்பிரியர். அவர் பாடிக் குறையிலே விட்டுச் சென்ற நாடகத்தை ஆறுமுகம் ஒன்பதாம் வயதிலேயே பூர்த்தி செய்தார். வடமொழி, தென் மொழி, ஆங்கிலம் ஆகிய மும்மொழிகளையும் ஐயந்திரிபறக் கற்றார்.

அன்று ஆங்கிலக் கல்வி கற்கும் வாய்ப்பு மிஷனரிமாருடைய கல்வி தாபனங்களிலேயே கிடைத்தது. அங்கேயே சேர்ந்து ஆங்கிலக் கல்வியைக் கற்று வித்தகத் தன்மையைப் பெற்றதுமன்றித் தமிழ்ப் பண்டிதராகவும் அங்கு கல்வி கற்பிக்க அமர்த்தப்பட்டார். இதே காலத்தில் பார்சிவல் துரையினுடைய பாராட்டு அவருக்கு நிரம்பக் கிடைத்தது. விவிலிய நூலைத் தமிழிலே மொழிபெயர்க்கும் பணியில் பெரும் புகழீட்டினார். இதனால் கிறிஸ்தவர்களும் இவருடைய வித்துவத்தைப் போற்றினார்கள். பார்சிவல் பாதிரியார் அவர்கள் தமக்குத் தமிழ் கற்பிக்கும் ஆசானாக நாவலர் அவர்களை ஏற்றுக் கொண்டார்.

பேச்சாற்றல்

தமிழ் இலக்கண இலக்கிய நூல்களையும் வேதாகம



புராணங்களையும் கசடறக் கற்ற சிறப்பினால் பிழையற எழுதவும் நன்றாகப் பேசவும் ஆற்றலுடையவரானார். இவருடைய பேச்சாற்றலை வியந்த திருவாவடுதுறை மகாசுந்தரதானமவர்கள் கற்றாரவைக்கண் 'நாவலர்' என்ற பட்டத்தைச் சூட்டிக் கௌரவித்தார்கள்.

“ஆர்த்தசபை நூற்றொருவர் ஆயிரத்தொன் றாம்புலவர் வார்த்தை பதினாயிரத் தொருவர்” என்று சொல்வது வழக்கம். வாக்குவன்மை சாதாரணமாக எல்லோருக்கும் கிடைக்கும் பேறு அல்ல. நாவன்மை மிக்க நாவலர் அவர்கள் சென்ற நூற்றாண்டில் 'பிரசங்கம்' என்ற நிகழ்ச்சியை ஆலயங்களில் தொடக்கி வைத்தார். அன்று பாலர் முதல் விருத்தர் வரையிலும் பண்டிதர் முதல் பாமரர் வரையிலும் இவர் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்டுப் பயனடைந்தனர். நூற்றுக்கணக்கான நூல்களை விழுந்து விழுந்து படித்தாலும் அவற்றில் உள்ள கருத்துக்கள் பலர் மனதிற்பதியமாட்டா. இக்குறைபாட்டை ஓரளவு சொற்பொழிவுகளால் நீக்கலாம் என்பதை நாவலர் பெருமான் செய்து காட்டினார். வேதாகம உண்மைகளையும் புராண சாரங்களையும் விளக்கிச் சிவநெறியின் தொன்மையும் சிவபரம்பொருளின் பேரருட் திறனும் விளங்கச் சொன்மாரி பொழிந்தவர் இவர். இவருடைய சொற்பொழிவில் பக்தி, வீரம், சோகம், நகைச்சுவை, வியப்பு யாவும் ஒருங்கே கலந்து மிளிரும். இவருடைய விரோதிகளும் தம்பகை மறந்து கைகட்டி வாய்புதைத்து வாளாவிருந்து பிரசங்கங்களைக் கேட்டனர் என்பதை நாம் அறிகிறோம்.

சொல்லவல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனை
இகல்வெல்லல் யார்க்கும் அரிது

என்றார் வள்ளுவர். சைவமென்னும் பயிரை வளர்க்கப் பிரசங்கம் என்னும் மழையைப் பெய்விக்க வேண்டும் என்பதுதான் அவர் கண்ட புதுவழி. இதன்படி வெள்ளிக் கிழமைகள் தோறும் யாழ்ப்பாணத்து வண்ணார்பண்ணைச் சிவன் கோவிலில் பிரசங்கம் செய்து வந்தார். இவரது பிரசங்கத்தால் நன்மையடைந்தோர் மிகப்பலர். ஆனால் சொல்லுதல் எளிது சொல்லியபடி நடப்பதுதான் மிகவரிது என்பர். நாவலர் அவர்களோ தான் எதனை அனுபவித்தாரோ அதனையே மற்றவர்களுக்குச் சொன்னார். மாமிச போசனமும் மதுபானமும் மனிதனை அரக்கனாக்குவது என்பதை அழுத்தந் திருத்தமாக எடுத்துக் காட்டி விளக்கினார். இதனைக் கேட்டு மனந்திரும்பிய பலர் அத்தீய பழக்கத்தைக் கைவிட்டனர். வீணரோடு கூடித்திரிந்து தமது நேரத்தை அவப்பொழுதாகக் கழித்த பலர் இவர் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்பதில் காலத்தைப் பயனுடையதாக்கினர். ஏறக்குறைய முப்பது ஆண்டுகள் இவர் தொடர்ந்து பிரசங்கங்கள் செய்தார். தமிழகத்திலும் சைவப்பிரசங்கங்கள் பலவற்றை ஆற்றியபோது சித்தாந்தத்

தெளிவையும் செந்தமிழ் நடையையும், பக்திச் சிறப்பையும் ஒருங்கே கண்டு பலர் வியந்தனர். இவருடைய பேச்சில் இலக்கண வழக்கள் மருந்துக் குமில்லை. சொற்பஞ்சமின்றி எவருக்கும் விளங்கப் பேசும் ஆற்றல் அக்காலத்தில் வேறெவரிடமும் காணமுடியாமலிருந்தது.

நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டியபோதும் உன்பாடல் குற்றமே குற்றம் என்று எடுத்துக் கூறிய நக்கீரர் பரம்பரையில் வந்தவர்தான் நமது நாவலர் பெருமான். குற்றங்கண்ட வழி எவரையும் கண்டித்துப் பேசுந் தன்மை இவருக்குண்டு. ஆனால் கண்டிக்கப்பட்டோர் திரும்ப இவரை எதிர்த்துப் பேசியதே கிடையாது. ஏனெனில் அழகும் சாதுரியமும் மிக்க அவரின் கண்டிக்கும் முறையில் அவர்கள் அடங்கியிருந்தனர். இதனால் கேட்பவர் யாவரும் மதுவுண்டு மயங்கும் மதுகரமொப்ப மயங்கி விடுவர். சைவத்தை இழித்தும் பழித்தும் பாதிரிமார் போதனை செய்தனர். அதனை ஏற்று அடிமை வாழ்வைப் பல தமிழ் மக்கள் மேற்கொண்டு சிறிய சலுகைகளை நோக்கிப் பெரியதோர் பண்பாட்டை இழந்து நின்றனர். இவர்களை ஆணித்தரமான முறையிற் கண்டித்தார் நாவலர். இதனால் பாதிரிமார் வாயடைத்தது மல்லாமல் நெறிமாறிய தமிழரும் சைவத்துக்குத் திரும்பினர். இதேநேரத்தில் நாவலரைப் பலர் எதிர்த்ததுமுண்டு. அந்த எதிர்ப்பின் மத்தியிலேயும் 'சிவனுண்டு பயமில்லை' என்று வாழ்ந்தவர் நாவலர்.

எழுத்துப் பணி

அடுத்து அவருடைய எழுத்துப் பணியைக் கவனிப்போம். கிறிஸ்தவ குருமார்கள் தமது மதத்தைப் போதிப்பதற்கும் பரப்புவதற்கும் எவ்வாறு பிரசுரங்களை வெளியிட்டார்களோ அவ்வாறே சைவத்தைப் பரப்புவதல் நலமெனக் கண்டார் நாவலர். திருமுறைகளின் சாரத்தையடக்கியும் சைவசித்தாந்த உண்மைகளை விளக்கியும் பாலபாடம், சைவவினாவிடை முதலிய நூல்களை எழுதி வெளியிட்டார். செய்யுள் நடையில் இருந்த பெரியபுராணம் திருவிளையாடற் புராணம், கந்த புராணம் என்பவற்றை வசனநடைக்கு மாற்றினார். அடியார் பெருமையையும் திருத்தொண்டின் மகிமையையும் விளக்கிப் பெரியபுராண சூசனம் என்ற நூலை ஆக்கினார். சிவாலய வழிபாட்டு முறைகள் இவர் நூல்களால் மிகத் தெளிவாக்கப்பட்டன. நன்னூற் காண்டிகையுரை, இலக்கணச் சுருக்கம் என்பனவும் உயர்தர வகுப்பு மாணவர்க்கேற்ற முறையில் வெளியிடப்பட்டன. ஏடுகள் பலவற்றையும் துருவி ஆராய்ந்து திருக்கோவையார் முதலிய பழந்தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பித்த பெருமையும் இவரையே சாரும். நாவலர் பதிப்பு ஒன்றே பிழையில்லாத பதிப்பு என்ற பெயர் அன்றும் இன்றும் நிலவுகிறது. தமிழில் இனிய வசனநடையைத் தொடக்கி வைத்த பெருமையும் நாவலருக்கேயுண்டு.

அன்னநடை பிடியினடை அழகுநடை
யல்லவென அகற்றி அந்நாட்
பன்னுதமிழ்ப் புலவரிம் செய்யுணடை
பயின்ற தமிழ்ப் பாவை யாட்கு
வன்னநடை வழங்குநடை வசனநடை
எனப் பயிற்றி வைத்த ஆசான்
மன்னுமருள் ஆறுமுக நாவலன்றன்
ஒழுக்கநடை போல வாழி

என்று பாராட்டினார் யாழ்ப்பாணத்து நவாலியூர்ச்
சோமசுந்தரப்புவலர். இன்னும் 'வசனநடை கைவந்த
வல்லாளர்' எனவும் போற்றப்பட்டார். தமிழ்வசன நடைக்குப்
புதுவடிவங் கொடுத்ததோடமையாது தரிப்புக்
குறிப்புகளையும் இட்டுப் புதுமை செய்தார். முதன்முதல்
இப்பணியில் ஈடுபட்டவர் இவரே. சொற்களையோ,
சொற்றொடர்களையோ வசனங்களையோ பிழையின்றி
எழுதவதிலும் பதிப்பிப்பதிலும் இவருக்கு நிகர் இவரே.

நிறுவனங்கள்

சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் அரும்பணி ஆற்ற
வேண்டுமானால் அச்சுக்கூடங்களை அமைத்து நூல்களை
வெளியிட வேண்டும் என்றும் அவருடைய சிந்தனையில்
பட்டது. இதற்கான நிதியைத் திரட்டுவதிலும் பெரும்பாடு
பட்டார். அயரா உழைப்பின் பேரில் வண்ணார்
பண்ணையிலும், சிதம்பரத்திலும் வித்தியாசாலைகளை
அமைத்து அச்சுக்கூடங்களையும் நிறுவினார். இறைவன்
அருளால் அவ்வப்போது இதற்கான பண உதவி
கிடைத்தது.

1850ஆம் ஆண்டு முதன்முதல் இலவசக்
கல்வியைத் தொடக்கி அளித்த மகான் நாவலர்
அவர்களே. இந்த நிறுவனங்களின் மூலம் வருடாவருடம்
தமிழையும் சைவத்தையும் முறையாகப் போதிக்கக்கூடிய
போதக ஆசிரியர்கள் பலர் யாழ்ப்பாணத்தில் தோன்றினர்.
இன்றும் அந்தக் கல்விப் பரம்பரையிலே வந்த ஒரு
சிலரே இப்பணியில் உழைத்து வருகின்றனர் என்றால்
அதில் மிகையொன்றுமில்லை. அவராக்கிய நிறுவனங்கள்
இன்றும் பெரும்பணி ஆற்றி வருவது கண்கூடு.

எமது குரு

நாவலர் பெருமானை சென்ற நூற்றாண்டிலே நம்நாட்டிலே
அவதரித்த 'ஐந்தாம்சுவர்' என்று பலரும் போற்றுவர்.
இதனால் வருடாவருடம் மார்கழித் திங்களில் இவருடைய
குருபூசை விழா மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு
வருகிறது. இன்று வெண்ணீறு பூசுவோர், விரத

மனுட்டிப்போர், திருவிழா எடுப்போர், பிரசங்கம் செய்வோர்,
புராணபடனம் ஆற்றுவோர் யாவரும் நாவலர்ஐயா
அவர்களின் வழியையே பின்பற்றிச் செல்கின்றனர். அவரே
எமக்குக் குரு. அவர் நால்வர் வழியில் நின்றதுமன்றி
நிற்கவும் எமக்கு வழிகாட்டியவர். அவருடைய
சமயமுறையைப் பற்றி மகாவித்துவான் மீனாட்சி
சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் கூறுகிறார்.

கருள்விரவு தலைக்கழிக்கும்
கண்மணியும் வெண்ணீறும்
பொருள்விரவும் ஐந்தெழுத்தும்
பொருளாகக் கொண்டுவப்போன்
தெருள் விரவு சுத்தசைவ
சித்தாந்தப் பெருஞ்செல்வன்
அருள் விரவு பரவுபுகழ்
ஆறுமுக நாவலனே.

நமது நால்வர் பெருமக்களும் இதே வாழ்க்கை
யையே வாழ்ந்தார்கள். சைவத்தை நிலைநாட்டினார்கள்.
திருமுறைகளைத் தந்தார்கள். சிவாலய தரிசனம்
செய்தார்கள். மறுசமயத்தின் தாக்குதலைத் தடுத்தார்கள்.
அரசியல், சமுதாயம் என்பவற்றிற் புகுந்து நலநெறிக்கு
வழிகாட்டினார்கள். இதேவரிசையில் பெரும்பணி ஆற்றியவர்
நாவலர் ஐயா அவர்கள். பெரும்பஞ்சத்தைப் போக்கு
வதற்காக கஞ்சித்தொட்டித் தருமம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி
தினார். இதனால் பலர் பட்டினி தீர்ந்து நலமடைந்தனர்.
நாட்டிலே கொடிய கொள்ளைநோய் தோன்றி மக்கள்
உயிரை வதைத்தபோது உடனடியாக அதனை
அரசியலாருக்கு அறிவித்து ஆவனசெய்து நாட்டுநலனைப்
பேணி மக்களுக்கு வாழ்வு கொடுத்தார். தமிழ்ப் பெருந்
தலைவராகச் சேர் பொன். இராமநாதனைச் சட்டசபைக்கு
அனுப்பி வைத்தார். இவ்வாறு மகத்தான சமூகப்பணிகள்
ஆற்றி சமுதாய நலனைக் கண்ணுங் கருத்துமாகப்
பேணியவர் அவர்.

நாவலர் வழியில் நாமும் சென்று சைவத்தையும்
தமிழையும் பேணி நாட்டு மக்கள் உள்ளத்திலே
தூயவாழ்வை நிறுவுவதற்கு வழிகாண்போமாக!.

ஆருர னில்லைப் புகலியோர்கோனில்லை

அப்பனில்லைச்

சீருரு மாணிக்கவாசக னில்லைத் திசையளந்த
பேருரு மாறுமுக நாவலனில்லைப் பின்னிங்கியார்
நீருரும் வேணியன் மார்க்கத்தைப் போதிக்கும்
நீர்மையரே.

எங்கள் தளபதி

பேரறிஞர் முருகவே பரமநாதன்

அறிவிலே தெளிவு நெஞ்சிலே உறுதி
அகத்திலே அன்பினோர் வெள்ளம்
பொறிகிளன் மீது தனியர சாணை
பொழுதெலாம் நினதுபே ரருளின்
நெறியிலே நாட்டம் கரும யோகத்தில்
நிலைத்திடல் என்றிவை அருளாய்
குறிகுணம் ஏதும் இல்லதாய் அணைத்தாய்க்
குலவிடும் தனிப்பரம் பொருளே!

- பாரதியார் சுயசரிதை 49

இன்றைய சமூக இயலில், அமைப்பில், மாற்றத்தில், மனிதமன விருப்பு வெறுப்புதனில், ஏன் விளைவுகளிற்கூட வெகுவித்தியாசங்களைக் காண்கிறோம். தமிழ்மொழிப் பிரயோகம் இலக்கணத் தெளிவில்லாமலே அமைகிறது. பதி என்றால் இறைவனை, சிவத்தைக் குறிக்கும். பதி கணவனையும் சுட்டும். பதிபக்தி எனின் ஒரு பெண் தன் கணவனைத் தெய்வமாகப் போற்றும் பெருந்தன்மையை வெளிப்படுத்தும். சிவனைப் பசுபதி என்றமைக்கிறோம். பசு என்றால் ஆன்மா. பதி தெய்வம். சைவசித்தாந்த வழியில் முப்பொருள் உண்மை பேசப்படும். அவை பதி பசு பாசம் என்பன. பாசம் ஆன்மாவைப் பிடிக்கும். தளை கட்டு, அல்லது மலம் - ஆணவம், கன்மம், மாயை, ஆகிய மும்மலங்கள். ஆன்மா எல்லா சீவராசிகளின் இயக்க மூலம். இவ்வான்ம நேய ஒருமைப்பாட்டைக் கட்டி வளர்ப்பது சைவசமயம். சமயம் மனித இயலைப் பக்குவமாக்கும், பண்படுத்தும். புனிதமான, இனித வாழ்வு மதியைத் தரும். அது தானாக இயங்காது. இன்னொரு பகுதியால் இயக்கப்பட வேண்டும். அவர்களே சமய ஞானிகள். இறைவன் இயக்குபவன். நாம் இயக்குபவர்கள்.

சாட்டையில் பம்பரஜாலம் போலெலாம்
ஆட்டுவான் இறைஎன அறிந்து நெஞ்சமே!
தேட்டம் மூன்றுஅற, அருள் செயலில் நிறியேல்

வீட்பரம் துறவறம் இரண்டும் மேன்மையே.

- தாயுமானவர் ஆசை எனும் 3

ஒரு சமுதாயத்தைப் பல துறைகளில் மேலோங்க வைத்த நெறியாளர் பலர் உண்டு. அ.தே போலச் சமயம் சார்ந்த சான்றோர்களின் வழிநடத்துகை இன்றியமையாதது. இதில் ஆசிரியர்களின் பங்களிப்புத் தேவை. சிறந்த ஆன்மீகத்துக்கான தளம் அமைத்துக் கால்பதித் தவர்கள் சைவசமயத் தளபதிகள். ஞானசம்பந்தர், நாவுக்கரசர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர்



அந்நெறியில் வந்தவர்கள். தளபதிகள் எனின் தலைவர் எனவும் பொருள் கொள்வர். நால்வர் சொன்னபடி நட என்பர். அந்நால்வரும் இவர்களே. இவர்கள் பாதையில் அடிபதித்தோர் பலர். அ.தே போல தத்துவம் கண்ட சிந்தனாவாதிகளே மெய்கண்ட சாத்திரம் தந்தவர்கள். இன்று திரையுலகில் தடம்பதித்த சிரேட்டர்களைத் தளபதி, என்கின்றனர். ஒரு நாடு, மன்னன் சிறக்க என்னென்ன தேவை என வள்ளுவம் பேசும்.

படை, குடி, கூழ், அமைச்சு, நட்பு, அரண் ஆறும்
உடையான் அரசருள்ஏறு

- திருக்குறள் 38

கூழ்-சோறு, ஏறு-சிங்கம்.

தள்ளா விளையுளும், தக்காரும் தாழ்விலாச்
செல்வரும் சேர்வது நாடு.

- மேலது 73

முதற் குறட்பாலில் அரசனுக்கு அமைய வேண்டியன பற்றிப் பேசப்பட்டது. அவற்றிலே படையும் ஒன்று. படைத்தலைவர் தளபதி என அழைக்கப்பட்டார். முற்காலத்தில் நாற்படை யானை, குதிரை, தேர், காலாள். இப்போ முப்படை (விண் மண் கடல்) தளபதிகள் சேனாதிபதிகள் எனவும் அழைக்கப்படுவர். ஒரு மன்னனோ, ஆளும் மக்கள் தலைவனோ

தன்னாட்சிக்குட்பட்ட குடிமக்கள் - தன்னால் - தன்பரிசனத்தால், கள்வரால், பகைவரால், விலங்குகளால் ஆன பயம் அடையாமற் பாதுகாக்கும் பெரும் பொறுப்பை வகிப்பவர்கள். இதற்குப் படை தேவை. இப்படையின் உயர்பீடத்தை அலங்கரிப்போர்தான் தளபதிகள். இவ்வண்ணம் ஒரு நாட்டிற்குத் தக்கார் நிறைந்திருக்க வேண்டும். தக்கார் என்பதற்கு அறவோர், நடுநிலைமை யுடையோர் எனப் பொருள் விரித்துள்ளார் பரிமேலழகர். இவர்களே சான்றோர், ஒருபக்கமும் சாராதவர்கள். இவர்கள் நீதி தெரிந்தவர்கள், ஆதி புரிந்தவர்கள் (ஆதி - கடவுள்). தர்மம் தெரிந்தோர் தர்மவான்கள். நீதி தெரிந்தோர் நீதிமான்கள். தர்மம் எனினும் அறம் எனினும் ஒக்கும். நிதி நீதியாயாய் மாற வேண்டும். சீவன் சிவமாக வேண்டும். இது சைவக்கோட்பாடு. இன்று நிதி நீதியோடு தோழமை பேசுகிறது. செங்கோல் அரசின் அடையாளம். 'சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோல் போல் ஒருபாற் கோடாமை சான்றோர்க்கணி.' இப்படியான நீதிபதிகளையும் தாண்டி நீதியாய் அமர்ந்திருப்பவன் இறைவன். அவனை நீதியென்று பேசும் சைவசமயம். சாத்திரங்களையும், தோத்திரங்களையும் புரட்டினால் நீதியைக் காணலாம். திருந்திய அன்பின் பெருந்துறைப் பிள்ளை இதை நிதானமாகச் சொன்னார்.

சோதியே சுடரே குழொளிவிளக்கே
சுரிகுழல் பணமுலையடந்தை
பாதியே பரனே பால்கொள் வெண் ணீற்றாய்
பங்கயத் தயனும் மாலறியா
நீதியே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
நிறைமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
ஆதியே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே
- அருட்பத்து

நீதிவழிநடந்தோர் பெரியோர், மற்றவர் சிறியோர். நீதியால் வாழமாட்டேன் நித்தலும் தூயேனல்லேன் என்பார் நாவரசர். நீதியானவர்களோடும் சேர்ந்து வாழ வேண்டும். நீதியாய் வாழவும் வேண்டும். இந்த நீதிநெறியென்னும் விளக்குத் தணிந்தபோது, எம்மத்தியிற் தோன்றியவர்தான் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள். அவரை இலக்கிய கலாநிதி, பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் சேனாதிபதி எனப் போற்றினார். இதன் தமிழ் வடிவந்தான் தளபதி. தமிழ் நாட்டில் எல்லப் ப நாவலர், சரவணமுதலியார் போன்றவர்கள் தோன்றிச் சைவம் பேணினர். இவரோ தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் சைவத்தையும், தமிழையும் நிலைநிறுத்திய பெருமகனார். அவரே எங்கள் கலங்கரை விளக்கம். அவரை நம்மவராக்கி - எங்கள் தளபதி என்று சொல்வதில் நாம் பெருமையடைகிறோம். பெருமைப்படுகிறோம். நம்மை நாம் உயர்த்தியும் கொள்கிறோம்.

பெளத்த மதம் அநகாரிய தர்மபாலாவால் தழைத்தது. சைவம் நாவலரால் தழைத்தது. பெளத்தர்கள் போல நாமும் நம் கர்மவீரராம் நாவலர் பெருமானை நாவினாற் புகழ்வேம். மனத்தினால் வந்திப்போம். வாயால் வாழ்த்துவோம். எழுத்திலே வடிப்போம். பேச்சிலே நிலைநிறுத்துவோம். அவர் வழிநடப்போம். அடுத்த சந்ததிக்கு அவரை அறிமுகம் செய்வோம். ஐந்தாம் குரவரெனப் பிறர் போற்ற அவர் எதிர்த்ததாக அறிகிறோம். அவர் ஐந்தாம் குரவரேதான். சிதம்பரத்தில் அமைந்த சேக்கிழார் கோயிலில் ஞானப்பிரகாசருக்கும், நாவலருக்கும் கோயில் கண்டுள்ளனர்.

கைலைமலையைக் கிளப்பினான் இராவணன். இந்த அசைவு கண்டு கிளம்பி வந்து இராவணன் விடுபட வழிசொன்னார் வாகீசர். இவ்வணமே சைவத்தை நம்மண்ணில் அசைத்தனர். கிறீத்தவர். அதைக் கண்டு விழித்தெழுந்தவர்தான் ஆறுமுகநாவலர் பெருமான். பெளத்தம், சமணம் போன்ற சமயங்கள் சைவத்தைத் தாக்கியபோது அவதாரம் செய்தவர் ஞானசம்பந்தர். அச்சமயங்களை வென்று சைவத்தை நிலைநாட்டிய மையால் அவரைப் பரசமய கோளரி என்றனர். முருகனது அவதாரமே சம்பந்தர் எனப் பேசியவர்களில் ஒருவர் அருணகிரியார். ஐய்முகங்களோடு அதோமுகமும் சேர்ந்து உருவானவர் முருகன். அகமுகம் உள்முகம். இதை உண்முகச் சைவமணியே என வள்ளலார் பாடினார். நாவலரும் சம்பந்தரின் மறு அவதாரம் எனலாம். அவர் உள்ளம் சைவமும் தமிழும் காக்கும் பணியிற் சிந்தித்துச் செயலாற்றியது.

'எண்ணிய முடிதல் வேண்டும்
நல்லவே எண்ணம் வேண்டும்
திண்ணிய நெஞ்சம் வேண்டும்' என்றார் பாரதி.

அதற்கு இலக்கியமாகத் திகழ்ந்தவர் நாவலர். அவர்தன் மண்ணைப் பற்றி - மண்ணின் மக்களைப் பற்றி, அவர்கள் பேசும் மொழியைப் பற்றி, அவர்கள் கைக்கொள்ளும் சமயம் பற்றி அக்கறைகொண்டார். காரணம் கிறீத்தவர் திட்டம் இட்டுச் சைவசமயிகளை மதமாற்றம் செய்தனர். அதை வீழ்த்த நாவலர் பாரிய திட்டங்களைத் தீட்டி அமல் நடத்தி வெற்றியும் கண்டார். அதற்காக இருபத்துமூன்று ஆண்டுகள் கல்வியிலே செலவு செய்தார். தமிழ் ஆங்கிலம், வடமொழி கற்று நிறைந்த கல்விமானாகத் தன்னைச் சுதாகரித்துக் கொண்டு 34 ஆண்டுகள் அயராது உழைத்தார். எனவே ஒரு திட்டம் இட்டு அதை அமல் நடத்தி வெற்றிப் பாதையில் வீறு நடைபோட்டார். அதற்காகப் பிரமச்சாரியம் கண்டார். அவர் தீட்டிய திட்டங்கள்

- சைவப் பள்ளிகளை அமைத்தல் மூலம் கல்வியை
1. மக்கள் இடையே பரப்புதல்
2. சைவமும், தமிழும், சமூகமும் செழிக்க நானாவித

முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ளல்.

3. மறைந்த புனித ஆலயங்களைப் புனருத்தாரணம் செய்து புதுப்பித்தல். கீரிமலைச் சிவன் ஆலயம், பாடல் பெற்ற திருக்கேதீச்சரம் முதலியன.
4. கந்தபுராண படனம் செய்து கந்தபுராண கலாசாரத்தை மக்கள் மத்தியில் விதைத்தல்.
5. பழைய நூல்களை, கிடைத்தற்கரிய நூல்களை அச்சுவாகனம் ஏற்றல்.
6. புதிய நூல்களை வசனநடையில் எழுதி வெளியிடல்.
7. சொற்பொழிவு மூலம் மக்களை ஈர்த்து சமயிகளாக்கல்.
8. அச்சியந்திரசாலை அமைத்து வெளியீடுகளைச் செய்தல்.
9. கிறித்தவ சமய ஊடுருவலை எதிர்த்துப் பிரசுரங்கள் வெளியிடல். அப்படி வந்ததுதான் யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை.
10. திருமுறைகளை, சாத்திரங்களை மக்களுக்குத் தெரிய வைத்தல். சமூகசீர்திருத்தங்களை மேற்கொள்ளல். மதாபிமானம், சமுதாய அபிமானம், மொழியபிமானம், தேசாபிமானம், போன்றவற்றைக் கட்டியெழுப்பல்.

நாவலர் ஒரு பரசமயகோளரி, கர்மவீரர், சிறந்த வியுத்திமான். இவரின் கூர்த்த ஞானத்தையும் திறமையையும் நாவன்மையையும் மதித்து - திருவாவடுதுறை ஆதீனம் நாவலர் என்ற பட்டம் வழங்கித் தன்னை உயர்த்திக்கொண்டது. பாரதி என்றாற் சுப்பிரமணியபாரதி - நாவலர் என்றால் ஆறுமுகநாவலர்தான். அவர் தவழ்ந்த மண் நல்லாபுரி என்னும் நல்லூர். மாமல்லபுரம் மல்லை என்றழைக்கப்பட்டது. நல்லூரும் நல்லையென வழங்கப்பட்டது. இவர் அவதாரம் செய்தமையால் நல்லூர் உயர்ந்தது. நம்மினமும் நம் சமயமும் மேம்பட்டன.

இவரைப்பற்றி இலக்கியகலாநிதி பண்டிதை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் இப்படி எழுதியுள்ளார்.

“இவருடைய பல் துறைப் பணிகளைத் தமிழகமும் யாழ்ப்பாணமும் பெரிதும் போற்றின. பிரமச்சரிய விரதத்தை மேற்கொண்ட நாவலர் பெருமானின் தமிழ்ப் பற்றுக்காகவும் சைவப் பற்றுக்காகவும், அவரது நாவன்மைக்காகவும் நாவலர் என்று பட்டத்தையும் திருவாவடுதுறை ஆதீனம் வழங்கியது. இப்பட்டம் அவருடைய தீட்சா நாமமாக விளங்கியது. யாழ்ப்பாணத் திலும், இந்தியாவில் உள்ள சிதம்பரத்திலும் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலைகளை அமைத்தும், அச்சுக்கூடங்களை நிறுவியும் பணிபுரிந்தார். செய்யுள் நடையில் இருந்த பல தமிழ் நூல்களை உரைநடையில் அமைத்ததோடல்லாமல், நிறுத்தக்குறிகளுடன் வெளியிட்ட பெருமையும் நாவலர் பெரு

மானையே சாரும். இலக்கண இலக்கியங் களுக்கு உரைவிரித்தார். ஏட்டுச்சுவடியில் இருந்த பல அரியநூல்களை நுட்பமுறையில் அச்சேற்றினர். கேட்டான்பிணிக்கும் வண்ணம் பலமணி நேரம் உரையாற்றும் பெருவல்லமை படைத்தவராகவும் விளங்கினார்.

- சிறப்பு மலர்,

இரண்டாவது உலக இந்துமகாநாடு, 2003: பக்கம் 296.

நாவலர் எழுதிய நூல்கள்: நான்கு பாலபாடங்கள், இரு சைவவினாவிடைகள், கந்தபுராண வசனம், பெரியபுராண வசனம், சூசனம், திருவிளையாடற்புராண வசனம், இலக்கண வினாவிடை, இலக்கணச் சுருக்கம், நித்தியகருமவிதி, சிவாலயதரிசனவிதி, புட்பவிதி, சிதம்பரமான்மியம் முதலியன.

பதிப்பித்தவை: நன்னூல் காண்டிகைஉரை, நன்னூல் விருத்தியுரை, இலக்கணக் கொத்து, பிரயோகவிவேகம், தொல்காப்பியம் சேனாவரையம், தருக்க சங்கிரகம், நிகண்டு, கோயிற்புராணம், திருமுருகாற்றுப் படையுரை, சிவஞானபோதச் சிற்றுரை, பதினோராந் திருமுறை முதலியன

நூல்களைப் பிழையின்றிச் சுத்த பதிப்பாய் வெளியிட்ட பெருமை நாவலரையே சாரும். பிரசங்க மரபையும் புராணபடன மரபையும் கொண்டு வந்தவரும் இவரே. திருப்புகழை முதன்முதல் அறிமுகம் செய்தார். தாக்கமான பரசமய கண்டனங்களைச் சுடச்சுட எழுதி கிறித்தவ படையெடுப்பை முறியடித்தார். கிறித்தவர் தொடுக்கும் கேள்விக்கணைகளுக்குத் தக்க விடையளிக்கும் திறமை இவரிடமே இருந்தது. கிறித்தவத்தை முறியடித்துச் சைவத்தை நிலைநாட்டினார். அதனால் இவர் மறைந்த வேளை

நல்லைநகர் ஆறுமுக நாவலர் பிறந்திலரேற் சொல்லுதமிழ் முழங்கே சுருதியெங்கே - எல்லவரும் ஏத்துபுரா ணாகமங்க ளெங்கேப்ர சங்கமெங்கே ஆத்தனறி வெங்கே யறை.

என சிவை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் (1879இல்) மனம் நொந்து பாடினார்.

நாவலர் அவதரித்திலரேல் நாமெல்லாம் கிறித்தவர்களாகவே வாழ்வோம். பிராமணியமும், பூசையும் அழிந்திருக்கும். இன்று கோயில் எடுப்பதும் வழிபாடு செய்வதும் இல்லாமற் போயிருக்கும். ஒட்டுமொத்தமாக சைவம் அழிந்து கிறித்தவமையாய்ப் போயிருக்கும் நம்மண்.

இன்று கிறித்தவ மதத்துக்குப் பச்சை விளக்குக் காட்டப்பட்டதால் அது தீவிரமாய்ப் பரவிவிட்டமை வெளிப்படை. இதைப் பார்த்தும் பாராததுபோல் ஆலயங்கள் இயங்குகின்றன. ஆலயகர்த்தாக்கள் உண்டியலை நிரப்பும் முயற்சியில் முனைகிறார்கள். சைவாலயங்களிலும், வீடுகளிலும் கிறித்தவம்வெகுஇலாவகமாக ஊடுருவி

இருக்கிறது என்பதை இன்றைய செயற்பாடுகள் நிதர்சனமாய்க் காட்டுகின்றன.

வீடுகளிலும், ஆலயங்களிலும் வேற்றுமதப் படங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. நத்தார் வாழ்த்துக்கள், கிறீத்தவ புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள் சொல்லும் அளவுக்கு தமிழ்ப்புத்தாண்டு, தைப்பொங்கல் வாழ்த்துக்கள் சொல்வோர் அருகிப் போயினர். சைவசித்தாந்தப் புலவர்கள் கூட 2004ஆம் ஆண்டை வரவேற்று சைவசமயப் பத்திரிகைகளிற் பாடல்களை வெளியிடுகிறார்கள். பிறமதத்தவர்களைச் சிவாலயங்கட்கு வரவழைத்து விழா எடுக்கிறார்கள். டிசம்பர் 25, டிசம்பர் 31, ஜனவரி 1ந் தேதிகளிற் கோயிலைத் திறந்து வைத்து ஆராதனை செய்கிறார்கள். இவை சைவாலயங்களா வேற்றுமதக் கோயில்களா? இதைப் பற்றிக் கேட்பாருமில்லை: மேய்ப்பாருமில்லை. ஏதும் எதிர்ப்பு வந்தாலும் என எண்ணி இன்னோர் பார்வையில் அவ்விழாவை முன்னெடுப்பர். ஜனவரி முதலாந் தேதியைக் குடும்பநலம் பேணும் நாள் என்ற போர்வையிற் கொண்டாடிச் சம்பாத்தியம் செய்வர். எமது புத்தாண்டு சித்திரையில் வரும் என்பதை மறந்து ஜனவரி முதலைக் கொண்டாடுவோர் என்ன சமயத்தினர்? கிறீத்தவர்கள்தாமோ பௌத்தர்களோ இஸ்லாமியரோ இப்பிழையைச் செய்வதில்லை. இதை முன்னின்று கொண்டாடுவோர் சைவசமயிகளே! பெரிய வெள்ளி - ஈஸ்டர் பெருநாளில் அகண்டநாம பசனை செய்பவர்களும் சைவசமயிகளே. இதெல்லாம் கிறித்தவ ஊடுருவல்களையே கோடி காட்டுகிறது.

விள்ளைகளின் பெயர்கள் சமயம் சார்ந்ததாய் இல்லை. கல்யாண வீட்டிற் கேக் வெட்டி மெழுகுதிரியை ஊதுதல், குழந்தைகளின் பிறந்தநாட் கொண்டாட்டத்தில் கிறீத்தவ மரபைப் பேணல், வரவேற்பு உபசாரக் கொண்டாட்டத்தைக் கிறீத்தவமயமாக்கல், சைவசமய மரபைக் கைவிட்டமைக்குச் சான்றாகும். ஐரோப்பா, அமெரிக்கா, கனடா போன்ற நாடுகளில் வசிக்கும் ஈழத்தமிழர்கள் பலர் கிறீத்தவராய் விட்டனர்.

இலங்கையிற்கூட கிறித்தவ மதமாற்றம் தீவிரமாய்ச் செயற்படுகிறது. வசனநடை கைவந்த வல்லாளரான நாவலர் தமிழும் சைவமும் நம்கண்கள் என்றார். அவற்றைப் பேணுவதே நீங்கள் எனக்குச் செய்யும் நன்றிக் கடன் எனச் சைவ சமுதாயத்துக்கு எடுத்துக் கூறியவர் எம்தளபதி சைவக்காவலர் நாவலரே. அவரின் தொண்டைத் தென்னகமக்கள் மதித்து சிலையெடுக்கவில்லை என்ற குறையை நிவிர்த்தி செய்ய யாழ்ப்பாணத்து நல்லாபுரியில் அவர்க்குச் சிலையெடுக்கப்பட்டது. அதைப் பெயர்த்த பெயர்வழிகளின் பேர்கள் நிலைக்காது. ஆனால் நாவலர் புகழ் உலகு உள்ளனவும் நிலைத்து நிலைபெறும். முஸ்லிம் பெரியாரின் கல்லறையை வலம் வரும் முருகன் நாவலரை ஒதுக்கியதேனோ தெரியவில்லை. எல்லாம் சிவமயமேயாம். நாம் எங்கள் சமயத்தளபதியாம் நாவலர் பாதையிற் சென்று சைவம், தமிழ், நம்நாகரிகம், பண்பாடு, கலைகலாச்சாரங்களைப் காப்போமாக!

வேதம் வலி குன்றியது மேதகு சிவாகம
விவாதங்கள் வலிகுன்றின வடற்
சூதன் மொழிவேறு புராணம் வலிகுன்றியது
சொல்லரிய சைவ சமயம்
போகம்வலி குன்றியது பொற்பொதிய மாமுனி
புகன்ற மொழி குன்றியதுநம்
நாதனிணை நாலமிசை நாட்டிய ஆறுமுக
நாவல ரடைந்த பொழுதே!
- சிவை. தாமோதரம்பிள்ளை

கருள் விரவு தலைக்கழிக்கும்
கண்மணியும் வெண்ணீறும்
பொருள் விரவும் ஐந் தெழுத்தும்
பொருளாகக் கொண்டுவப்போன்
தெருள் விராவு சுத்தசைவ
சித்தாந்தப் பெருஞ்செல்வன்
அருள்விரவு பரவு புகழ்
ஆறுமுக நாவலனே.

திருச்சிற்றம்பலம்
'இன்பமே எந்நாளும்'

தவப் பெருந்திரு ஆறுமுக நாவலர் பெருமான் பேணவிரும்பிய வழிபாட்டு நெறி

முருகு. இராமலிங்கம்

துணைத் தலைவர், உலக சைவப் பேரவை

திருப்பெருந்திரு ஆறுமுக நாவலர் பெருமான் 1822ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள நல்லூரில் சைவ வேளாளர் மரபில், பாண்டி மழவர் குடியில் சிவத்திரு கந்தர் என்பவர்க்கும் சிவகாமி அம்மையாருக்கும் மகவாகப் பிறந்தார். பெற்றோர்களைப் போலவே, சைவ ஒழுக்கம், சிறந்த பக்தி, கூர்த்தமதி ஆகிய உயர்குணங்களை உடைய பண்பாளராக நாவலர் பெருமான் திகழ்ந்தார்.

முதன்முதலில் தமிழ்க் கல்வியை சிறந்த ஆசானிடம் முறையாகப் பயின்றார். அக்காலத்து வழக்கப்படி ஆசிரியரிடம் மூதுரை முதலிய நீதிநூல்களையும், நிகண்டு முதலிய இலக்கண நூல்களையும் கற்றுத் தெளிந்தார். பிறகு ஆங்கிலம் முறையாகக் கற்று விரைவில் ஆங்கிலத்தில் திறமை பெற்றார். கிருத்துவ நூலாகிய விவிலியத்தை தமிழ் ஆக்கம் செய்ய பார்சிவல் என்ற பாதிரியார் இவரை நியமித்தார். சென்னையில் வேறு ஒருவரும் அக்காலத்தில் விவிலியத்தை மொழிபெயர்த்தார். இவ்விரண்டினுள்ளும் நாவலருடைய மொழிபெயர்ப்பே சிறந்தது என்று அதனை அச்சிட்டனர்.

சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களை ஐயம் திரிபற தாமே கற்றுணர்ந்தார். சிவாகமத்தை கற்க வடமொழியின் அவசியத்தை உணர்ந்த நாவலர் அம்மொழியிலும் பாண்டித்துவம் பெற்று மும்மொழிக் கொண்டலாக விளங்கினார்.

இலக்கியம், தருக்கம் ஆகியவற்றில் வல்லவராகத் திகழ்ந்தார். சைவ சமயத்தையும் மற்றப் புறச்சமயங்களையும் துறைபோகக் கற்றவர். பண் அமைதியுடன் திருமுறையை ஒதக்கூடிய பெருந்தகை.

இவர் சைவர்கள் கிருத்துவர்களாக மதம் மாற்றப்படுவதைக் கண்டு பெரும் வேதனை அடைந்தார். எனவே சைவசமயம் வளர, எத்தகைய பிரதி பலனையும் எதிர்பாராமல் 1846ஆம் ஆண்டு முதல் சிறுபிள்ளைகளுக்கு திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்தில் தமிழ்க் கல்வியுடன் சைவசமய நெறிகளையும் கற்பித்தார். திருமுறைகளை பண்ணோடு ஓதுவதற்கு பயிற்றுவிக்க திருவாவடுதுறை ஆதினத்திலிருந்து ஓதுவார்களை வருவித்தார். 1848ஆம்

ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் வண்ணார் பண்ணையில் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையை நிறுவினார். இவருடைய மாணாக்கர் களுள் சிவத்திருவாளர்கள் சதாசிவப்பிள்ளை, சுவாமி நாதய்யர், சுப்பிரமணியப்பிள்ளை ஆகியவர்கள் குறிப்பிடத் தக்கவர்களாவர். 1866ஆம் ஆண்டு சிதம்பரத்தில் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையைத் தொடங்கி தமிழ் நாட்டில் மேலும் தமிழையும், சைவத்தையும் வளர்த்தார்.

இவருடைய நூற்பணி, பதிப்பித்தல், உரை எழுதுதல், கவிதை எழுதுதல் என மூவகைப்படும். ஓலைச்சுவடிகளை ஆராய்ந்து பிழையறப் பதிப்பித்த சூடாமணி நிகண்டு, நன்னூல் விருத்தியுரை, சிவஞானபோதச் சிறுநூல், திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை ஆகியவை இவருடைய இலக்கியப் புலமைக்குச் சான்றாகும். இளம் வயதிலேயே மிக எளிதில் விளங்கக்கூடிய இயற் சொற்களையே பயன்படுத்தி பெரியபுராணத்திற்கு உரைநடை மற்றும் சூசனம் எழுதினார். “சிவ ஆகமங்களில் உணர்த்தப்படும் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்கு பாதங்களையும் அநுட்டித்து முத்தி பெற்ற மெய்யடியார்களுடைய அடிமைத்திறத்தை விளக்குவது பெரியபுராணம்” என்று பெரியபுராணத்திற்கு சூசனம் செய்துள்ளார். இதனால் பரிதிமார்க் கலைஞர் இவருக்கு ‘வசனநடை கைவந்த வல்லாளர்’ என்ற பட்டத்தை அளித்தார். இவருடைய செய்யுள் இயற்றும் திறமைக்கு கதிர்காமகவாமி பாடல்களும், தனிப்பாமாலைகளும் சான்றாகும்.

இவர் சொந்தமாக 1850ல் சென்னை தங்கசாலைத் தெருவில் ஒரு அச்சகத்தை நிறுவினார். அதில் தாமியற்றிய முதலாம் இரண்டாம் பாலபாடங்களையும், சைவவினாவிடை இரண்டு தொகுதிகளையும், ஆத்திச்சூடி, திருமுருகாற்றுப்படை ஆகியவற்றிற்கு தாமியற்றிய உரைகளையும் பிறவற்றையும் அச்சிட்டு வழங்கினார். இவர் அச்சிட்ட புத்தகங்களில் எழுத்துப் பிழைகள் சிறிதேனும் இல்லாமலிருக்கும் சொற்கள் எளிமையாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கும்.

நாவலர் பெருமான் உயர்ந்த பண்புடன் பேசக்கூடிய நாவன்மை படைத்தவர். இவர் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தும் பொழுது சொற்களெல்லாம் நீரோட்டம்போல தங்கு தடையின்றி வந்துகொண்டே இருக்கும். இனிய குரல்வளமுடையவர். பண்ணோடு தேவாரங்களை ஓதுபவர். இலக்கணத்திற்கு மாறுபடாதவாறு சிறுபிள்ளைகளும் விளங்கிக் கொள்ளக்கூடிய சிறிய சொற்களையே கையாளுவார். இவரது சொற்பொழிவுகளை கேட்டவர்கள் கேட்ட அளவிலேயே பின்பற்றக்கூடியவையாக இருக்கும். இவருடைய சைவ சித்தாந்த ஞானத்தைப் போற்றி, திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தார் இவருக்கு 'நாவலர்' என்னும் பட்டத்தை அளித்து கௌரவித்தார்கள்.

“சைவத்தின்மேல் சமயம் வேறில்லை” என்று தொடங்கும் பாடலுக்கு இலக்கணமாகத் திகழ்ந்தவர். இவருடைய சொற்பொழிவுகளில் பின்வரும் கருத்துகளை மக்களுக்கு எடுத்துரைப்பார்:

சைவ சமயமே ஏனைய சமயங்களிலும் தலையாய சமயம் என்று நிறுவுவார். மேலும் சைவர் என்னும் சொல் சிவனை வழிபடுவோர் என்று பொருள். ‘சைவம்’ என்பது ஒரு தூய தமிழ்ச்சொல். அச்சொல் செம்மை என்னும் சொல்லின் அடியாகத் தோன்றியது. “செம் பொருள் துணிவே சீர் உடைக்கமுலே செல்வமே சிவபெருமானே” என்கிறது திருவாசகம் (534) ஆகவே செம்மை உடையது சைவம். மனிதனைப் பக்குவப் படுத்தித் தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்துவது சமயம். சமயம் என்பது நெறியைக் குறிக்கும். இதனை திருநெறிய தமிழ் (1-1-11) என்பர் சம்பந்தப் பெருமான்.

சிவபெருமான் மும்மூர்த்திகளுக்கும் தலைவர். இவர் மும்மூர்த்திகளில் ஒருவராகிய உருத்திரன் அல்லர். சிவன் என்ற சொல் எளிதில் நலம் தருபவன் என்று பொருள்படும்.

‘சிவநெறி வையத்தார்க்கு வகுத்து வைத்தானே’ திருமூலர்.

என்றும் நாம் யாவர்க்கும் இடைவோம் அல்லோம் இரு நிலத்தில் எமக்கெதிராவாரு மில்லை சென்று நாம் சிறுதெய்வம் சேர்வோ மல்லோம் சிவபெருமான் திருவடியே சேரப் பெற்றோம். ஒன்றினாற் குறையுடையோ மல்லோம்.....

6ஆம் திருமுறை: திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

சிவனோ டொக்கும் தெய்வம் தேடினும் இல்லை அவனோ டொப்பார் இங்கு யாவரு மில்லை புவனங் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னுந் தவளச் சடைமுடித் தாமரை யானே.

10ஆம் திருமுறை: திருமூலரின் திருமந்திரம்

திருமுறைகளை தம் சொற்பொழிவுகளின் ஊடே ஓதி சிவபெருமானே முழுமுதற்கடவுள் என்பதை திறம்பட விளக்குவார். முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவன் ஒருவரே அனைத்து ஆன்மாக்களும் சென்று அடையும் பரம்பொருள் என்றும், அவரை வழிபடுபவர்களே சித்தாந்த சைவர் என்றும் கூறுவார். சிவபெருமான் நம்மோடு அத்துவிதமாக

கலந்துள்ளார்.

சிவபெருமான் புறத்தே சிவலிங்கம் முதலிய மூர்த்தங்களாகவும், தமது மெய்யடியார்களுடைய அகங்களை இடமாகக் கொண்டு நின்று, ஆன்மாக்கள் செய்யும் வழிபாட்டை ஏற்றுக்கொள்வார். படைத்தல், காத்தல் முதலியவைகளினாலே உலகத்து உயிர்களை உய்விக்கும் சிவத்தினுடைய வெளிப்பாடே இலிங்கம் எனப்படும். இலிங்கம் ஆன்மார்த்த இலிங்கம் எனவும் பரார்த்த லிங்கம் எனவும் இரண்டு வகைப்படும். ஆன்மார்த்த இலிங்கமாவது தகுந்த ஆசானிடத்தே பயிற்சிபெற்ற இட்ட லிங்கத்தை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு, தமது ஆயுட்காலம்வரை தன்பொருட்டு, பூசிக்கப்படும் இலிங்கமாகும். பரார்த்த லிங்கமாவது பிற்பொருட்டு உலகுள்ளனவும் பூசிக்கப்படும் இலிங்கமாகும். இதுவே திருக்கோயிலுள்ளிருக்கும் இலிங்கம்.

சிவபெருமான் எங்கும் வியாபகமாய் விளங்கினும் சிவலிங்க முதலிய திருமேனிகளிலும் மெய்யடியார்களுடைய திருவேடங்களிலும் பாலில் நெய்போல மறைந்து நிற்பார். ஏனைய இடங்களில் எல்லாம் அருவமாக வெளிப்படாது நிற்பார். எனவே சைவ சமயிகள் பரமபதியாகிய சிவபெருமானை இலிங்கமும் சங்கமமும் ஆகிய இவ்விரண்டிடத்தும் விதிப்படியும், சைவ முறைப்படியும் வழிபடுதல் இன்றியமையாதது.

இவ்வழிபாட்டை சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்கு நெறியைப் பின்பற்றும் அடியார்களும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். மலம் நீங்கிய ஞானிகளும் முற்பிறவி மலவாசனை தாக்காமைப் பொருட்டும், சிவானந்தம் மேல்மேல் வளர்த்துப் பொருட்டும், சிவலிங்கம் முதலிய திருமேனிகளையும் அடியார் திருவேடங்களையும் வழிபடுதல் இன்றியமையாதது என்று சிவஞானபோதம் முதலிய நூல்கள் உணர்த்துகின்றன. சிவாநுபூதிப் பெருவாழ்வுடையர்களாகிய சமய குரவர் நால்வரும் தலந்தோறும் சென்று சிவலிங்கப்பெருமானை வணங்கி திருப்பதிகம்பாடி அருளி உள்ளார்கள். இது ஞானத்தில் சரியை எனப்படும்.

சிவபெருமானுடைய திருவடியை அடைய விரும்புவர் விதிப்படி நியமமாக வழிபட வேண்டும். அவ்வழிபாட்டுக்கு வேண்டப்படுவது சிவஞானம். சிவஞானம் ஏழு பகுதிகளைக் கொண்டது. அவை பின்வருமாறு: தகுந்த குருவிடம் நிருவாணதீக்கைப் பெற்றுக் கொண்டு சிவஞான நூல்களாகிய சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களை ஓதல், ஓதுவித்தல், அவற்றின் பொருளைக் கேட்டல், கேட்பித்தல், கேட்டதைச் சிந்தித்தல், சிந்தித்ததைப் பின்பு தெளிதல், தெளிந்தபடியே நிட்டைகூடல், என்பனவாம்.

சைவ சமயிகள் குரு, லிங்க, சங்கம வழிபாடு ஆகிய நெறிகளை வழுவாது கடைப்பிடிக்க வேண்டியது அவர்களது தலையாய கடமையாகும். மேலும் சிவன் கோயில்களில் அன்றாட பூசைகள் சிறப்பாக நடைபெற வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும். பழுது ஏற்படின் அப்பழுதை நீக்கி அத்திருக்கோயிலைக் காப்பாற்ற வேண்டும். அச்சிவனை நியமமாக வழிபட்டு திருக்கோயிலின் தூய்மை கெடாமல் பாதுகாக்க ஆவன செய்ய வேண்டும்.

நல்ல சைவம் வளர நாவலரின் நல்வருகை

சிவ. சண்முகவடிவேல்
ஏழாலை மேற்கு, சுன்னாகம்

எரியும் தீபமாக இருந்தாலும் அதற்கும் ஒரு தூண்டுகோல் வேண்டும் என்பது முற்றும் உண்மை. அதேபோல நல்லதோர் வீணையாக இருந்தாலும் அதை மீட்ட வல்ல சிறந்த இசையாசிரியன் இல்லை என்றால் வீணையின் பயனை அடைய முடியாது என்பதும் உண்மையே. இந்த உண்மைகளை யாழ்ப்பாணம் நல்லூரில் நாவலரின் நல்வருகையால் நன்கு அறியக் கிடக்கின்றது.

மேலே காட்டிய வார்த்தைகளுக்கு மகுடமிட்டாற்போல் விளங்குவது இலங்கை நேசன் பத்திரிகை வழங்கிய வார்த்தைகள். அவை பின்வருமாறு காணப்படும்:

“தமிழ்நாடு தன் சிரமிழந்தது. நாமகளும் தன் மாங்கல்யம் இழந்தாள். ஆயின் யாழ்ப்பாணம் அனைத்தும் தன் அகம் பங்கம் பெற்றது. திராவிட சேகரம் வற்றியது. தற்கால வேதாகம போதனா சமுத்திரம் வரண்டது.. ஆறுமுக நாவலர் எனுமிப் புண்ணிய ஆன்மா வினாலன்றோ தமிழ்மொழி மதுரம் பெற்றது.... சைவ சமயம் இத்தகையதென்பது உலகறிய வந்ததும் இவராலன்றோ...”

இவை போன்ற நாவலருடைய உண்மைநிலையை இலங்கை நேசன் பத்திரிகை நாவலர் மறைந்த பொழுது உலகு அறிய உணர்த்தியது.

அவ்வுண்மை வாக்கியங்களுக்கு இம்மி அளவும் வழுவாது வாழ்ந்தவர் நாவலர் பெருந்தகையார்.

சாதாரண நடைமுறை வாழ்க்கையில் சிந்தித்தல் ஒன்றாக இருக்கும். சொல்வது வேறு ஒன்றாக இருக்கும். செயற்பாடு பிறிதொன்றாகப் பரிணமிக்கும். அதில் பிழை காண்பதற்கில்லை. மனம் வாக்குக் காயம் என்னும் மூன்று திரிகரண சுத்தி இன்மையின் விளைவே அதுவாகும்.

நாவலர் பெருந்தகையாரிடத்தில் திரிகரண சுத்தி தெளிவு பெற்றிருந்தது. அதனால் அவர் நினைப்புச் சொல் செயல் ஒன்றிற்கு மற்றது வேறுபாடில்லாமல் ஒரே தன்மையாக நிகழ்ந்தது. உலகில் எத்துறையில் உழைப்பவர்களாக இருந்தாலும் உயர்ந்தோரிடத்தில் நெஞ்சு சுத்தி பெற்றவர்களிடத்தில் அந்த நற்பண்பைக் காணலாம்.

‘உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகின் உலகத்தார் உள்ளத்துள் எல்லாம் உளன்’ என்பது உலகப் பொதுமறை. வள்ளுவர் வாக்கிற்கு இலக்கியமாக வாழ்ந்த உலக மாந்தர்களில் ஆறுமுகநாவலர் ஒருவராவார்.

தன்னைப் பற்றியோ தான் வணங்கும் கடவுளைப் பற்றியோ தத்துவ ரீதியாக முற்றுமுழுதாக உணர்ந்தவரால் அன்றிச் சைவத்தைப் பற்றிப் பேச இயலாது. ஆறுமுக நாவலர் சைவ சமயத்தை அநுட்டிக்கும்படி வழிப்படுத்தினார் என்றால், கிறீஸ்தவ மதத்தை நிராகரித்தார் என்றால் ஆறுமுக நாவலர் சிவபெருமானைப் பற்றியும் அவருடைய தத்துவங்களைப் பற்றியும் தன்னைப் பற்றிய தத்துவார்த்த உண்மைகளையும் நன்குணர்ந்திருந்தார்.

திரட்டிய அவ்வுணர்வின் விளைவாக அறுவடை செய்யப்பெற்ற தானியப் பயன் பின்வரும் நாவலருடைய நன்முதிர்ச்சியான நன்மொழி எனலாம். அது பின்வருமாறு:-

“இறைவன் நமக்கு இந்த உடம்பைத் தந்தது தம்மை வழிபட்டு முத்தி இன்பம் பெறும் பொருட்டேயாம்.”

மனிதப் பிறவியினால் அடையும் பயனை நாவலர் நல்வார்த்தை போல உலகில் வேறு எந்த மொழியில் வேறு எவர் சொன்னார்? அழுத்தமான ஆணித்தரமான ஆட்டம் காணாத வாக்கை அள்ளி வழங்குவதற்கு சமயத்தெளிவும் உள்ளத் தெளிவும் ஒருங்கே ஒருவருக்கு அமைய வேண்டும். அந்த அமைவு ஆறுமுக நாவலருக்கு அருமருந்தாக வந்து வாய்த்தது. அந்த மெய்ஞ்ஞானத் தெளிவு ஆறுமுகனாரை ஆட்டிப் படைத்தது.

கல்வி பயின்றும் கல்வி பயிற்றும் பாதிரியாருடைய பாடசாலையில் பயிற்றுநர் பதவியைத் துறந்தார்.

ஏறத்தாழ கி.பி.1500ம் ஆண்டிலிருந்து போர்த்துக்கீச டச்சு ஆங்கில வர்த்தகக் கம்பனியாரால் வாசனைத் திரவிய வியாபாரம் என்று சைவசமயத்திற்கும், தமிழ் கலாசார பண்பாட்டிற்கு ஏற்பட்ட இழுக்கையும், இழிப்பையும் பார்த்தும் பாராமுகமாக ஆறுமுகனாரால் அமைதிக்கொள்ள முடியவில்லை. உள்ளம் கொதித்தது. பள்ளம் பார்த்துப்

பாயும் வெள்ளம் போலக் கள்ளங்களைக் களைந்து சைவப் பதரை எடுக்கக் கங்கணம் கட்டினார்.

பாண்டி நாட்டில் சமணசமயத்தின் சாகசத்தைச் சரிக்க ஒரு மங்கையர்க்கரசியார் தேவைப்பட்டார். சைவப் பேருலகு, வேதநெறி தளைத்தோங்க, மிகுசைவத்துறை விளங்கப் பூதபரம்பரை பொலியச் செய்வதற்கு ஒரு திருஞான சம்பந்தமுர்த்தி நாயனார் வேண்டி நின்றது.

மகேந்திர பல்லவ மன்னனுடைய மனத்தைச் சிவநெறியில் சார்பாக்க ஒரு மருணிக்கியாரை எதிர்நோக்கியது சிவநெறி.

அதேபோல யாழ்ப்பாணத்தில் சைவ சமய வீழ்ச்சியை எழுச்சி பெறச்செய்யவும் அந்நிய நாட்டவரின் மதமாற்றப் பேயாட்டத்தைத் தடுத்து நிறுத்தவும் சைவ சமய வளர்ச்சியை வளர்க்கவும் ஒரு சைவப் பெரியாரை எதிர்நோக்கியது சைவப் பேருலகு. நல்நோக்கத்தை நிலைநாட்ட யாழ்ப்பாணம் நல்லூரில் வந்து பிறந்தார் ஸ்ரீலஹி ஆறுமுக நாவலர்கள் அவர்கள். நாவலர் பிறந்த திகதி 1822ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 12ஆம் திகதி, தந்தையார் கந்தப்பிள்ளை. தாயார் சிவகாமி அம்மையார்.

ஆறுமுகனார் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களை இளமைப் பருவத்தில் கற்றுத் தேர்ந்து உயர்வு பெற்றார்.

அவர் சிவனடி மறவாச் சிந்தையார். உரையாசிரியர், வசனநடை கைவந்த வல்லாளர், நூலாசிரியர், பதிப்பாசிரியர், கல்லூரி ஆசிரியர் தென்தமிழ், வடமொழி, வெள்ளையர் மொழி என்னும் மும் மொழிகளில் மிகக் க புலமையுடையராவார்.

நாவலர் எம்மொழி கற்று எப்புலமையில் மிக்கவரானாலும் சைவ உலகு தலைவணங்கும் சைவசமய வளர்ச்சியிலும் ஒழுகலாற்றிலும் ஒருவர் இணை இல்லை என ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டார்.

நைடிக பிரமசாரியத்தை நன்கு பேணினார் நாவலர். 'நாவலர்' என்னும் நற்பட்டத்தை திருவாவடுதறை ஆதினத் தலைவர் ஸ்ரீலஹி சுப்பிரமணிய தேசிகர் அவர்கள் 1865ல் ஆறுமுகனாருக்கு வழங்கிக் கௌரவித்தார்.

பட்டத்தினால் நாவலர் பெருமை பெற்றார் அல்லர். நாவலரால் பட்டம் பெருமை பெற்றது என்றால் மிகையாகாது.

ஆறுமுகனார் நெற்றி நிறைந்த விபூதி அவருடைய உள்ளத்தில் ஒளிரும் சிவ ஒளி போல் புறத்தே மிளிர்ந்தது. நியமம் வழுவாத நித்திய சைவ அனுட்டானம். சிவதொண்டிற்குத் தம்மை அர்ப்பணம் செய்த அங்க அமைப்பு. சிவதொண்டிற்கு இடையூறு ஏற்படும்போது சீறிப் பாயும் சிங்கமாவார் நாவலர்.

மரபுவழியால் வந்த சைவர். சைவசமயத்தில் பிறந்தமையால் சைவர் என்று தம்மைப் பறை சாற்றுவவர். சைவப் பெயர் தரித்துக் கொண்டதனால் சைவர். பேசுவதனால் சைவர். சமயத்தை எழுத்தில் வடிப்பதனால் சைவர். இவ்வாறு போலிச்சைவ சமயம் தலை எடுத்துத் தாண்டவம் ஆடிய காலம் நற்றமிழ் வல்ல நாவலர் நடமாடிய காலம்.

திருக்கோயில்களில் திருவிழாக்கள் என்று சொல்லி விடிய விடியச் சதுர்க்கச்சேரி, தலைதூக்கிய காலம். கடவுளுக்குக் கடமை புரிவதே அல்லாமல் இதயத்தில் கனிந்த கடவுள் உணர்ச்சி உருப்பெருக்காலம் நாவலர் காலம்.

ஆறுமுக நாவலர் சைவசமயத்தில் தம்மை இரு அரும் பெரும் பணியில் ஈடுபடுத்த வேண்டியவரானார். ஒன்று உள்ளே சைவசமயத்தைச் சமய வாழ்வாக்குவது. மற்றையது கத்தோலிக்க மதத்தவர்களுடைய வளர்ச்சியை எதிர்த்துத் தளர்ச்சி அடையச் செய்வது. அதில் ஏற்படும் கிளர்ச்சியைச் சமாளிப்பது.

நாவலர் அவற்றில் நெஞ்சுறுதியோடும் நேர்மைத் திறத்தோடும் சிவப்பற்றோடும் சிவப்பணியைத் தவப்பணியாக அவமாயையில் அழுந்தாது அர்ப்பணித்தார். அவர் அரும் பணி வாழ்க!

பெரியபுராணம் ஐந்தாம் வேதம் என்று எப்படிப் போற்றப்பட்டதோ அதேபோல ஸ்ரீலஹி ஆறுமுகநாவலர் ஐந்தாம் குரவர் எனக் கொண்டாடப்பட்டார். அவர் அரும்பணி சைவப் பெருமக்கள் உள்ளங்களில் என்றும் நிலைத்து நின்று சைவம் வாழ எழுச்சி ஊட்டுவதாக.

சைவ சமயம் வாழ்கிறது, வாழ வைக்கின்றோம் - எழுச்சியை ஏற்படுத்துகின்றோம் என்றால் அது வெறும் வாய்ப்பேச்சிலும் கடுதாசி எழுத்திலும் நின்று விடுவதல்ல.

திருக்கோவில்கள் ஆன்ம ஈடேற்றத்தோடு நின்று விடுவதல்ல. சிவநெறிச் சார்பிற்குப் பக்க வேர்களாக உரன் ஊட்டுவது முப்பத்திரண்டு அறங்கள்.

அதனால்தான் நாவலர் பெருந்தகை வெளிப்புச்சும் வாய்ப்பேச்சுமாக நிற்கவில்லை, கல்விப்பணி, பிரசங்கப்பணிகளிலும் ஈடுபட்டார். ஈடுபடுத்தினார் சைவப்பெருமக்களை.

ஏறத்தாழ முப்பத்திரண்டு ஆண்டுகளாக தமிழிற்கும் சைவத்திற்கும் சிவநெறியை நிலைநாட்டவும் தம்மை அர்ப்பணித்தவர் நாவலர்.

ஆறுமுகனாருடைய அரும்பணி ஈழமணித் திருநாட்டோடு அமையாது கடல் கடந்து அப்பாலும் தமிழ்நாடு எங்கும் புத்துணர்வையும் புத்தெழுச்சியையும் சைவர் உள்ளங்களில் புதுக்கியது. சைவசமயத்தில் பிறந்துவிட்டதனால் மாத்திரம் ஒருவன் சைவனாகிவிட முடியாது என்று ஆறுமுகநாவலர் ஆணித்தரமாக அறிவுறுத்துவார். நாவலர் ஒருவன் தன்னைச் சைவன் என்று சொல்லுவதற்குரிய வரைவிலக்கணத்தைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்துவார்.

“சுத்தசாட் குண்ணிய பரிபூரணராகிய பரமபதி சிவபெருமானே என்று துணிந்தவர்களாய் கொலை, களவு, கள்ளுண்ணல் புலாலுண்ணல் பிறன்மனைவிழைதல், வரைவின் மகளிர் விழைதல், பொய்ச்சான்றுரைத்தல் முதலிய பாவங்கள் இல்லாதவர்களாய் இரக்கம் வாய்மை கொடை முதலிய புண்ணியங்களை உடையவர்களாய் குருலக்கணங் குறைவற

அமைந்த சைவாசாரியரை அடைந்து சிவதீட்சை பெற்றுக் கொண்டவர்களாய் வீழ்ந்திருந்திராஷ தாரணம், சந்தியாவந்தனம், ஸ்ரீபஞ்சாட்சர ஜெபம் சிவத்தியானம், சிவாலயசேவை, சிவலிங்கபூசை குருவாக்கிய பரிபாலனம், மகேசுரபூசை, முதலியவற்றைச் சிவாகம விதிப்படி மெய்யன்போடு செய்பவர்களாய் உள்ளவர்களே சைவர்களென்று சொல்லப்படுவார்கள்.”

ஆறுமுக நாவலர் சொல்லும் சைவர்கள் எத்தனை பேர்கள் உள்ளார்கள் என்று உலகத்தில் விரல்விட்டு எண்ணி விடலாம் போலும்.

எனவே நாமும் உலகில் சைவர் என்று சொல்லிடுதல் நன்றோ சொல்லீர்?

ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர் இந்து சமயத்திலிருந்து சைவத்தைத் தரிசித்தவர் அல்லர். மாறாகச் சைவத்திலிருந்து இந்து சமயத்தை விலக்கி வாழ்ந்தார். பின்வரும் நாவலர் நல்வசனங்கள் அவ்வுண்மையை அறுதியிட்டு வலியுறுத்தும்:

1. ஓ. ஸ்மார்த்தர்களே, உங்கள் மத தாபதராகிய ஆசாரியர் சங்கராசாரியரோ அன்றோ?
2. செளந்தரியலகரியும் சிவானந்தலகரியும் சிவபூசங்கமமும் உங்கள் சங்கராச்சாரியர் செய்த கிரந்தங்கள் அன்றோ?
3. அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களுள்ளே திருஞான சம்பந்தமுர்த்தி நாயனாரைச் செளந்தரியலகரியினும் கண்ணப்பநாயனாரைச் சிவானந்தலகரியினும் இயற்பகை நாயனாரையும் சிறுத்தொண்ட நாயனாரையும் சிவபூசங்கத்தினும் உங்கள் சங்கராச்சாரியர் துதித்திருக்கின்றாரோ அன்றோ?
4. உங்கள் குருவாகிய சங்கராச்சாரியராலே துதிக் கப்பட்ட நாயன் மார்களை நீங்கள் நிந்தித்தலினாலே அச்சங்கராச்சாரியரிடத்திலே அறியாமையை யேற்றிக் குருநிந்தகர்களானீர்களோ அன்றோ?
5. அன்றோ?

அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களை வணங்கும் பிராமணர்கள் பதிதர்களாவரெனச் சொல்லும் நீங்கள் அவர்களைத் துதிக்கும் சங்கராச்சாரியாரைப் பதிதரெனச் சொல்லாதுசொல்லி அவரை நீங்கள் வணங்குதலாற் பதிதரிற் பதிதர்களாயினீர்களோ அன்றோ?

மேலும் சைவர்கள் ஓத வேண்டியவற்றைப் பின்வருமாறு ஆறுமுகநாவலர் விளக்குகின்றார்:

“சைவர்கள் ஓதி உணர்தற்கு அத்தியாவசியகமாய் இருக்கும் நூல்கள் தேவாரம் திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, திருத்தொண்டர் பெரியபுராணம் என்பவைகளாம். இவைகள் சிவபிரானது திருவருளினாலே பாடப்பட்டமையால், அருட்பா என்றுசொல்லப்படும்.

இவைகளுள் முன்னைய நான்கும் பதி பசு பாசமென்னும் திரிபதார்த்தங்களின் இலக்கணத்தை

உணர்த்துஞ் சைவசித்தாந்த சாத்திரத்தின் அனுபவப் பயனாகிய தோத்திர ரூபமாய் இருக்கும். பின்னைய தாகிய திருத்தொண்டர் பெரியபுராணம் சிவாகமங்களில் உணர்த்தப்படும் சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என்னும் நான்கு பாதங்களையும் அநுட்டித்து முத்தி பெற்ற மெய்யடியார்களுடைய அடிமைத்திறத்தை விளக்கு வதாகிய சரித்திரரூபமாய் இருக்கும். ஆதலாற்றானே இவைகளைந்தும் சைவத்துக்கும் சிவாலய நித்திய நைமித்தியங்களுக்கும் சிவபூசைக்கும் சிவதரிசனத்திற்கும் மாகேசுர பூசைக்கும் நியமமந்திரங்களாய் அந்தச் சைவர்களுக்கு இன்றியமையாப் பெருஞ் சிறப்பினவாயின.”

நாவலர் இவ்வாறு இனிய இலகு தமிழில் சைவசமயத்தின் உட்கிடக்கையைப் புட்டுக்காட்டியது போல வெட்ட வெளிச்சமாக விளம்பினார் யாவர்? புதியவர் முதல் முதியவர் வரை எல்லோரும் புத்தியைப் போட்டுக் குழப்பாமல் சைவத்தைப் புரிய வைக்கிறது - வல்லாளரின் வசனநடை.

பண்டிதர்களால் விளக்கும் சைவசமய உட்கருத்துக்கள் தத்துவார்த்த ரீதியில் பொருள் விளங்க அரும்பாடுபட்டும் முடியாமல் புத்தகப்படிப்பை விட்டுக் கடவுளைக் காலையும் மாலையும் கைதொழுதால் போதும் என்ற அளவிற்கு அல்லவா வழிகோலுகின்றது.

ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலரின் சைவவினாவிடையும் பாலபாடமும் சைவசமய அனுபூதிக்குப் போதுமானவை.

அப்பரடிகள் அருள்வாக்காக, “சிவலோகநெறி அறியச் சிந்தை தந்த அருளானை - என்று வருவதுபோல் அல்லவா சைவப் பேருலகிற்குச் சைவவினாவிடை நூலும் பாலபாடமும் பயன்படுகின்றது.

ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர் வாய்திறந்தால் தேன்மாரி, கை பேனா பிடித்தால் சைவமாரி! உருவ அமைப்பு, சிவமாரி! திருக்கோவிலுக்குச் சென்றால் பூசகர்களுக்குச் சிங்கமாரி! சிந்தனைக் கருவூலம் சிவனுறை மாரி! கிறித்தவம் போன்ற மத மாற்றியர்களுக்கு இடிமுழக்க மாரி!!

சிவத்திருப்பணிகளுக்கு வாரி வாரி வழங்கும் வணக்கை மாரி!!

சைவச் சிறார்களுக்கும் திருக்கோவில் நித்திய நைமித்திய விழாக்காலங்களில் பண்ணிசை மாரியை பஞ்சம் இன்றிப் பத்திச் சுவை நனிசொட்ட சொட்டச் சொட்ட வாரி வழங்குவித்தார்.

வாழ்க ஆறுமுநாவலர்! நாவலர் நற்பணி வாழ்க! நல்ல சைவம் வாழ்க! தமிழ் வாழ்க! இரண்டும் நின்று நிலவும் நிலமகள் வாழ்க! நிலத்தில் வாழ் மக்கள் வாழ்க!

நல்ல சைவம் வளர நாவலரின் நல்வருகையால் சைவசமயத்தில் உண்டான புத்துணர்வும் புதுப்பொலிவும் அகவிழிப்பும் என்றும் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலருடைய அந்தராத்மாவாக நின்று சைவப் பேருலகு சிவழிபாட்டிற் சிந்தைமறவாது ஒழுகி மானுடப் பலன் பெற வாழ்க வாழ்க! வாழும் உலகிற்கு நல்வழித்துணையாக தமிழ் சைவம் சிவம் நாடு வாழ வாழ்வதாக!

நல்லை நகர் நாவலர்

சைவநன்மணி, சிவமயச்செல்வி, புலவர்,
விசுவாம்பா விசாலாட்சி அம்மையார்
குப்பினான், ஏழாலை

நல்லைநர் ஆறுமுக நாவலர்பி றந்திலரேற்
சொல்லுதமி ழெங்கே சுருதியெங்கே – எல்லவரும்
ஏத்துபுரா ணாகமங்க ளெங்கேபிர சங்கமெங்கே
ஆத்தனறி வெங்கே யறை.

தோற்றுவாய்

கி.பி.3ஆம் நூற்றாண்டளவில் இந்தியாவில்
சமண சமயம் காட்டுத்தீ போல பரவிய காலம்.
அக்காலத்தில் திருநீற்றின் ஒளி, திருவைந்
தெழுத்தினொலி, வேதங்களின் ஒலி முதலியன
குன்றிய காலம். இவற்றைக் கண்ணுற்ற
சிவபாதவிருதயரும், பகவதியாரும் மனம்
வருந்தினர்; புழுங்கினர். சைவ சமயமும் தமிழும்
வாழவேண்டும், திருநீற்றின் ஒளிபெருக வேண்டும்,
வேதநாதம் ஆலயம் தோறும் ஒலிக்க வேண்டும் என
அருந்தவம் கிடந்த பயனால், திருஞான சம்பந்தமுர்த்தி
சுவாமிகள் அவதாரம் செய்தார்.

திருஞான சம்பந்தமுர்த்தி நாயனாரின் வரலாற்றைப்
பெரிய புராணத்தில் பாடவந்த சேக்கிழார் சுவாமிகள்,
சைவசமயத்திற்காக, தமிழிற்காக திருவாய் மலர்ந்தமுத
காட்சியைப் பக்தி நனிசொட்டச் சொட்ட தமிழ் நயம்பெருக,
பாடுவோர் நெஞ்சம் கரைய
வேதநெறி தழைத்தோங்க, மிகுசைவத் துறைவிளங்க
பூதபரம் பரைபொலிய புனிதவாய் மலர்ந்தமுத
சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்

என்று பாடியுள்ளார்.

கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டுவரை சைவமும் தமிழும்
ஆரோக்கியமாக மூவேந்தர்களாலும் காப்பாற்றப்பட்டு
வந்தன. கி.பி. 16ம் நூற்றாண்டளவில் மீண்டும் சைவமும்
தமிழும் அந்நியர் வரவால் பாரதநாட்டிலும் ஈழத்திலும்
வீழ்ச்சியுறத் தொடங்கியது. 19ஆம் நூற்றாண்டுவரை

தமிழர்கள் சுதந்திரமின்றி வாடினர்.

நாவலர் பெருமானின் பிறப்பு

19ஆம் நூற்றாண்டு, 20ஆம் நூற்றாண்டு முற்பகுதி
சைவமும் தமிழும் தளர்ந்த காலத்தில் நல்லூரில்
கந்தப்பிள்ளை தம்பதிகட்கு 1822ஆம் ஆண்டு
நாவலர் மலர்ந்தார். நாவலரின் அவதாரம்
திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளின் அவதாரம் போன்று
ஈழத்தமிழருக்குக் காணப்பட்டது.

ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர் பற்றி அவர்
மறைந்தபின் திரு. சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை
அவர்கள்



‘வேதாகமோக்த சைவசித்தாந்தப் பரிவர்த்
தகரும், சிவாகம விற்பன்னரும், திருநெறித்
தமிழாகிய தேவார திருவாசகங்களின்
உண்மைப் பொருளுணர்ந்தவரும், இலக்கண
விலக்கியக் கடலை நிலை கண்டுணர்ந்த
வரும், சிவனடியாரைச் சிவனென மதிக்கும்
மெய்யடியாரும், நிருவாண தீட்சதரும்,
நைட்டிகப் பிரமசரிய வெராமுக்கத்திற்
தவறாதவரும், தமிழ்நாடெங்கும் நல்லறிவுச்
சுடர் கொளுத்தி மெய்யறிவை ஊட்டிய
சைவசாரியாரும், சைவப் பிரசங்கமென்னும்
விடாமழையைப் பொழியும் திருவாயை
உடையவரும், காலந்தோறும் சிவனடி
யாருக்குத் திருவமுது கொடுக்கும் சைவப்
பிரபுவும் பரசமய இருளை ஓட்டெடுக்கச்செய்த
பரமசாரியாரும், சிவஞான நூல்கள் ஓதல்,
ஓதுவித்தல், கேட்டல், கேட்பித்தல், கேட்டதைச்
சிந்தித்தல் என்னும் ஞான யாகம் செய்தவரும்
ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர்’ என எழுதியுள்ளார்.

இதிலிருந்து நாம் பெரிய உண்மை ஒன்றை
உணரமுடிகின்றது. அது தமது காலத்தில் சைவமும்

தமிழும் சீகூலைந்து போவதைக் கண்ட நாவலர் பெருமான் தமது இளமைக்காலத்தில் சிங்கமென வீறுகொண்டு சைவசமயத்தை மூச்சாகவும், தமிழைப் பேச்சாகவும் கொண்டு சைவத் தமிழினத்தைச் சீரழியாது காப்பாற்றினார் என்பதாகும்.

நாவலர் பெருமானின் சிறுபராய வரலாறு கல்வித் தகைமைகளை ஆராயப் புகின் கட்டுரை நீளும். ஆகையால் ஓரளவு அவற்றைத் தொட்டுக் காட்டியபின் அவர்களின் சமய சமூகப் பணிகளை சிந்திப்போம்.

நாவலர் ஆரம்பத்தில் கல்வி கற்றுத் தேர்ந்தபின் மத்திய கல்லூரியில் ஆசிரியராகக் கடமை ஆற்றிய காலத்தில், ஆங்கிலேயர் மதமாற்றம் செய்வதில் வீறுகொண்டிருந்தனர். கல்விச் சாலையருகில் பாடசாலைகளை அமைத்தனர். கல்வி கற்றல் ஆரம்பமாகுமுன் சிறார்களைத் தேவாலயத்தில் வணக்கம் செய்யவும், கீதங்கள் பாடவும் ஒழுங்குபடுத்தினர். சிறார்களுக்கு கல்வியுடன் கிறீஸ்தவ மதநம்பிக்கையையும் ஊட்டினர். சைவச் சிறார்களை, மாணவர்களை ஒதுக்கினர். இதனைக் கண்ணுற்ற நாவலர் பெருமான் அவர்கள் எளிதாகக் கிடைத்த தமது ஆசிரியத் தொழிலை உதறினார். சைவம் தேய்ந்து விட்டால், தமிழ்மொழி மறைந்து விட்டால், எங்கும் ஆங்கில மொழியும் கிறீஸ்தவ மதமும் பரவி விடுமென்ப பயந்தார். இதனால் மக்களின் மனிதப் பிறவியின் நோக்கமும் சீரழிந்துவிடுமே என யோசித்த நாவலர் பெருமான் பலவகையான தமிழ், சமூகப்பணிகளை தேசிய மட்டத்தில் மேற்கொண்டார்.

நாவலர் பெருமானின் பணிகள்

ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலருடைய வரலாறு தனியொருவர் போன்ற சரித்திரம் போலன்று. கரை காணாத கடலைப் போன்றதாகும். தீர ஆராய்ந்து எழுதுவதற்கும் முடியாத ஒன்றாகும். நாவலர் பெருமான் சைவசமயம், தமிழ்மொழிக் கல்வி தமிழ் இலக்கியம், தமிழிலக்கணம் போன்றவற்றை வளர்க்கச் செய்த பணிகள் நாவலரையும் அத்துறைகளின் கோட்பாடுகளையும் ஒன்றையொன்று பின்னிப் பிணைந்து பிரிக்க முடியாது காணப்படுகின்றன.

19ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த நாவலர் பெருமானின் செயலாற்றல்கள், சாதனைகள் இன்று வாழும் சைவ இனமக்களன்றி உலகமுள்ளாளவும் வாழும் சைவத் தமிழ்மொழி மக்களையும் சிந்திக்க வைக்கின்றது.

நாவலர் பெருமான் எழுதிய நூல்கள், தொடக்கிய பாடசாலைகள், பதிப்பித்த நூல்கள், சமயசமூகப் பணிகள் முதலானவை பற்றிய விளக்கம் அறியப்பட வேண்டியதொன்றாகும். பேச்சாற்றலுக்குப் பெயர் பெற்றதால் நாவலர் எனப் போற்றப்பட்டார். பிழையற்ற பதிப்புகளுக்குப் பெயர் பெற்றவராக நாவலர் விளங்கினார். மனிதாபிமானம், தேசாபிமானம், தன்மானம் என்பவற்றை ஊட்டி வளர்த்தார். வறுமையும் துன்பமும் இரவுபோன்று

மக்களைவாட்டிய வேளையில் மனிதாபிமானம் கொண்டு அவர்கள் மேல் கருணை கூர்ந்து ஆவன செய்தார்.

நாவலர்தம் விழுமிய வாழ்க்கையில் சிவப்பணியே மேலோங்கி நின்றுது. பணிசெய்த வேளைகளிலும் பணி முடிந்த பின்னரும் இன்னும் தாம் செய்ய வேண்டுவது பற்றி நினைந்து அதற்கு ஆயத்தம் செய்து அதிலே உத்வேகத்துடன் தம்மை ஈடுபடுத்தி வைத்தார். இச்சிவப்பணியில் நாவலர் ஈடுபடவில்லை இன்பம் கண்டார். தம் கடமை நிகழும் வேளை மனநிறைவு பெற்றார். இ. தொன்றே இவர் வாழ்வில் இலட்சியமாகத் தோன்றியது.

வேதநாயகனும் வேதவிழுப் பொருளும் வேதமுதல்வனுமான சிவபெருமான் ஒப்புயர்வற்ற முழுமுதற்செய்வம் என வேதசிவாகமங்கள் அறுதியிட்டுக் கூறும் சைவசமயத்தைக் கடைப் பிடித்து ஒழுகுகின்றவர்களுக்கு பேராபத்துக்கள் தோன்றக் கண்ட நாவலர், இவ்வாபத்துக்களைக் களைந்து நல்லதொரு நிலைமையை உருவாக்குதல் தம் கடமை என்பதை உணர்ந்தார். இதையே தம் வாழ்க்கையின் ஒரே பணியாகக் கொண்டார். இப்பணி ஒன்றினால் மட்டுமே சைவசமயம் மக்களிடையே விருத்தி பெறும் என்பதை நன்குணர்ந்து வாழ்நாள் முழுவதும் இப்பணிக்கே அர்ப்பணித்தார்.

நாவலர் காலத்தில் சைவர்கள் விலாங்கு மீனாக வாழ்ந்தார்கள். ஆங்கிலேயரின் கொடுமையால் புறத்தோற்றம் கிறீஸ்தவம், அகத்தில் சைவம். இவ்வாறு எத்தனை நாட்களுக்குச் சைவர் வாழமுடியும்? இதனால் சைவசமயத்தில் உண்மையான நம்பிக்கை அவர்களிடம் இல்லை என்பதை நாவலர் உணர்ந்தார். “கடவுளை நம்பினோர் கைவிட்டார்” என்னும் கூற்றைச் சைவர்களை நம்பச் செய்யும் சமயநூல்களும் அக்கால மக்களிடம் இல்லாமையும் காரணமாகும். மேனாட்டவரின் ஊடுருவல் நாகரிகமும், உலகபோக வாழ்வும் சைவர்களை பின்னணிக்குத் தள்ளியதை நாவலர் உணர்ந்தார். இத்தளர்ச்சியை அறவே களைய வேண்டுமாயின் வைதிக சைவசமயத்தை வளர்ப்பதே நாவலரின் பொறுப்பாயிற்று. எனினும் நாவலர் பெருமானுக்கு அகப்புறச் சமயிகளின் எதிர்ப்பும் பகைமைகளும் இருக்கத்தான் செய்தன. எனினும் நாவலர் அவர்கள் பிரமச்சாரிய விரதம் இருந்து, சைவசமயநூல்களின் மூலப்பிரதிகளை நன்கு கற்றுத் தேர்ந்தபின் எளிதில் பண்டிதர் முதல் பாமரர், மாணவர் வரை தெளிவாக விளங்கக் கூடிய முறையில் வசனநடையில் எழுதி வெளியிட்டார்.

வைதிக சைவசமயத்தில் வைராக்கிய பற்றுக் கொண்டவர் நாவலர். நித்திய கரும விதிகளுடன் சிவபூசையும் செய்பவர் அவர். தமது நாளாந்த விதிகளிலிருந்து சிறிதும் விலகாது சாதனையில் நின்ற நாவலர், கந்தபுராணக் கலாச்சாரம் யாழ்ப்பாணத்தில் பரவ அரும்பாடுபட்டார். வேதவாக்கியப் பொருளை வலியுறுத்தி

விரித்து அறிவிப்பது புராணம். புராணம் பக்தி வழியில் மக்களை நடத்தி இறைவனுடன் ஐக்கியப்படுத்தும் தன்மையால் அந்த மரபை வளர்க்கும் முயற்சியைச் சிரமேற்கொண்டார்.

சமய அடிப்படையில் மாணவர்களுக்கு கல்வி புகட்ட வேண்டும். சமய வாழ்வில் மாணவர்கள் கடவுள் நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும். கடவுள் நம்பிக்கை ஜீவகாருண்யம், தியாகம் என்பவற்றை வளர்க்கும் தன்மையுடையது. இதனால் நாவலர் அவர்கள் தாய்நாட்டிலும் சேய்நாட்டிலும் வித்தியாலயங்கள் நிறுவினார். அத்துடன் பாடப்புத்தகங்கள் எழுத்துப் பிழையின்றி இருப்பதற்காகத் தாமே அச்சியந்திரசாலைகளையும் நிறுவினார். இவையாவும் நாவலர் பெருமானின் தீர்க்க தரிசனங்களாகும்.

மூலநூல்களைத் துணைக்கொண்ட நாவலர் செய்யுட்பகுதிகளாகிய திருவிளையாடல், பெரியபுராணம் போன்றவற்றை வசனநடையில் எழுதினார். இதுபோன்று இலக்கணச் சுருக்கம் நன்னூற் காண்டிகையுரைகளை எழுதினார். வேதாகம நெறிப்படி மக்களும் மாணவரும் அன்றாடம் ஆசார சீலர்களாக நடப்பதை நிலைநாட்ட நித்தியகருமவிதி, சைவவினாவிடை போன்ற நூல்களை யாத்தார். பல கண்டனநூல்களையும் எழுதினார். கிறிஸ்தவர்கள் சைவசமய நூல்களையும் சமயப்பிரசாரங்களையும் பழித்த காலத்தில் குப்பினான் மகான் காசிவாசி செந்நிநாதையர் துணையுடன் கண்டனநூல்கள் வெளியிடப்பட்டன.

மக்களை மேலும் மேலும் சமயவழி நடத்தி இறையருள் பெறுவிக்க வேண்டுமாயின், அவர்கட்குக் கேள்விஞானம் வேண்டும். அடிமேல் அடிஅடித்தால் அம்மியும் நெகிழும், எறும்புரக் கல்லும் தேயும் எனவே நாவலர் பெருமான் ஆலயங்கள் தோறும் உபந்நியாசம் செய்தார். விடாத அடைமழையாக அவர்கள் செய்த சைவசமய உபந்நியாசத்துடன் துண்டுப்பிரசுரங்களும் வெளியிட்டார்.

நாவலர் பெருமான் மக்களின் கல்வி, சமயம் சமூக வளர்ச்சிக்காக வெகுசனத் தொடர்பாகிய இலங்கை நேசன் உதயதாரகை போன்ற பத்திரிகைத் தொடர்பில் சமூகத்தின் பல்வேறு ஈர்ப்புகளுக்கெல்லாம் ஈடுகொடுத்து மனிதாபிமானத்துடனும், தர்மாவேசத்துடனும் இயங்கி வெகுசன கலாசாரத்தோடு இரண்டறக் கலந்து செயற்பட்டார். பன்முகப்பட்ட எல்லையிலே வெகுசன சமூகத்தின் தோற்றத்தையும் பூரணமாக உணர்ந்து கொண்டார். 'வெகுசனத் துரோகம்' என்ற தலைப்புடன் இலங்கை நேசன் பத்திரிகையில் வெளியிட்ட கடிதத்திலும், மற்றும் பத்திரிகைக் கடிதங்களிலும் மட்டுமன்றிப் பல்வேறு பணிகளிலும் சமூகமாற்றத்தின் பின்னணியை நாவலர் நன்குணர்ந்து செயற்பட்டமையை இனம் காணக்கூடியதாக, 'வெகுசன சமூக சம்மதம்' என்ற தொடர்மூலம் அறியக் கிடக்கின்றது.

நல்லூர்க் கந்த சுவாமி கோயில்

யாழ்ப்பாணத்து ஆலயங்களுள் ஆதியில் புவனேகபாகு என்னும் அரசனால் நல்லூர்க் கந்த சுவாமி கோயில் கட்டப்பட்டது. பின் போர்த்துக் கீசரால் தரைமட்டமாக்கப்பட்டது. நூறாண்டுகளின் பின் கோயில் ஆகமவிதிக்கு முரண்பாடாக கட்டப்பட்டது. மூலமூர்த்தி வேலாயுதமாக இருந்தது. சிவதீகை இல்லாத பிராமணர் பூசை செய்தனர். இதனை நாவலர் கண்டித்தார்.

25 வருடங்கள் கோயிற் பூசைகட்கு நாவலர் செல்லவில்லை. ஆகமவிதி தவறும் ஆலயங்கட்குச் செல்லக்கூடாதென்பது அவரது கொள்கையாக இருந்தது. திருக்கல்யாணப் படிப்பை நாவலர் நல்லூர் ஆலயத்தில் வந்து படிக்குமாறு பொதுமக்கள் கேட்டனர். நாவலர் ஆலயம் ஆகமவிதியின்படி இடித்து அமைக்க வேண்டும். ஆலயத்தில் பலயிடக்கூடாதென்ற ஒப்பந்தப்படி சென்று ஆலயத்தில் வள்ளி தெய்வானை திருக்கல்யாணப் படிப்பைப் படித்தார். மக்களும் நாவலரின் பணிப்பை சிரமேற்கொண்டனர்.

ஆதீனத் தொடர்புகள்

நாவலர் பெருமான் தமிழகத்துக்கும் பிரயாணம் செய்தார். பல தீர்த்தத்தல யாத்திரிகைகள் செய்தார். அவர்களின் கல்வி வித்துவத்தை பலரும் அறிந்து வலிந்து பெருமானை அழைத்து வரவேற்றனர்.

சிறப்பாக தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஆதீனங்கள் நாவலரின் கல்வியறிவென்னும் மதுவை மாந்த விரும்பினர். முதலில் மதுரை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனத்துப் பண்டார சந்நிதானம், மற்றைய தமிழ்சைவ அபிமானம் கொண்ட பிரபுக்களும் நாவலர் பெருமானை அழைத்துப் பிரசங்கம் செய்யும்படி வினயமாகக் கேட்டனர். ஒருமுறை மதுரைச் சொக்கநாத மூர்த்தியின் பெருமை, சைவசித்தாந்த உயர்வுகளை விரித்துப் பிரசங்கித்தார். நாவலர் பெருமானின் பிரசங்கம் மக்களை ஈர்த்துவிட்டது. உடனே கோயில் அர்ச்சகர்கள் நாவலர் பெருமானை, ஓர் மகா அரசனைக் கௌரவிப்பதைவிட விஞ்சியதாகத் திருநீறு, பரிவட்டம் புஷ்பமாலை அளித்து மேளவாத்தியங்களுடன் அனுப்பினர். இவ்வாறான பிரசங்கத்தை மதுரை ஆதீன பண்டாரம் ஒருபோதும் யாரிடமும் கேட்டதில்லை. எனவே நாவலர் பெருமானை ஆதீனத்திலிருந்து பிரசங்கம் செய்யும்படிக் கேட்டார். நாவலரும் அவ்வாறே அங்கிருந்து பலநாள் பிரசங்ககித்தார். ஆதீன முதல்வர் மகிழ்ந்து தமது காதில் இருந்த சுந்தர வேடங்களைக் கழற்றி நாவலரின் செவிகளில் அணிந்தார். அதுகண்ட சின்னச் சந்நிதானம் தாம் அணிந்த ஆறு உருத்திராக்கங்களைக் கழற்றி நாவலருக்கு அணிந்தார். இவ்வாறு சந்நிதானங்கள் பலரும் நாவலரைக் கௌரவித்தனர்.

திருவண்ணாமலை ஆதீனம்

திருவண்ணாமலை ஆதீனமும் நாவலர் பெருமானை வரழைத்துத் தம் திருமடத்தில் சிலநாள் தங்கி இருந்து போகும்படி கேட்டுக்கொண்டது. நாவலரும் அவ்வாறு அங்கு தங்கி ஆலயதரிசனம் செய்து கொண்டு வருங்காலத்தில், ஒருநாள் சைவசித்தாந்தத்தினது உயர்வையும் அதன்வழி ஒழுகுவோர் எய்தும் பயனையும் பிரசங்கம் செய்யும்படி பண்டாரசந்திதானம் முதலாகப் பலரும் கேட்டுக்கொண்டனர். அவ்வாறே நாவலர் பெருமான் கேட்போர் மனம் ஈர்க்கப்பட்டுப் பாகாகும்படி பிரசங்கித்தார். பிரபுக்கள் ஒதுவார் முதலானோர் கேட்டு உளம் மகிழ்ந்தனர். பின்னர் நாவலரும் பிறரும் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தை அடைந்தனர்.

திருவாவடுதுறை ஆதீனம்

இங்கும் நாவலர் பெருமானுக்கு நல்ல வரவேற்பும்மதிப்பும் கிடைத்தது. நாவலர் பெருமான் திருவாவடுதுறையில் தங்கிய காலத்தில் ஆதீன முதல்வர் நாவலர் பெருமானைப் பிரசங்கம் செய்யும்படி வேண்டிக்கொண்டார். நாவலர் பெருமான் பிரசங்கம் செய்தார். இதனைச் செவிமடுத்தவர்கள் மகிழ்ந்தார்கள். அவர் செய்த பிரசங்கம் சைவ சித்தாந்தத்தின் மூலப்பொருள் உண்மைகளான பதி பசு பாசங்களையுணர்த்தியது. சுருங்கச்சொல்லல் முதலிய பத்தழகென்னும் திவ்விய வசனங்கள் இலக்கணத்துடன் காணப்பட்டன. தருக்க சம்பிரதாயம் நிறைந்ததாயும் பிறர் ஒருவராலும் செய்தற்கரிதாயும் இருந்தது. இவ்வாறான பல சிறப்புக்களையும் கண்டு திருக்கைலாச பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீன உபய சந்திதானங்களும் மற்றைய வித்துவான்களும், நாவலரின் வாக்கு வல்லமையைக் கண்டு, நாவலரின் இயற்பெயரின் பின் நாவலரெனப் பட்டம் அளித்து ஆறுமுக நாவலரென அழைத்தனர்.

நாவலர் பெருமான் மக்களின் அறிவு வளர்ச்சிக்காகக் கட்டிய கல்விக்கூடங்கள், திண்ணைப் பள்ளிகள், யாழ்ப்பாணம் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை, சிதம்பரம் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை, புலோலி சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை, கோப்பாய் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை என்பனவாகும்.

வெளியிட்ட நூல்கள்

பாலபாடங்கள் 1-4, ஆத்திசூடி கொன்றைவேந்தன் மூலமும் உரையும், நல்வழி, நன்னெறி மூலம், திருக்குறள் பரிமேழலகர் உரை, பாரதம், நீரோட்டகயகம் வந்தாதி மூலமும் உரையும், பெரியபுராண வசனம், நைடதம்,

கலாதீபிகை, கொலைமறுத்தல், திருச்செந்தினிரோட்ட கயமக வந்தாதி மூலமும் உரையும். திருமுருகாற்றுப்படை மூலமும் உரையும். ஞானக்கும்பி, வச்சிரதண்டம், சைவதூசணபரிகாரம். சுப்பிரபோதம். பெரியபுராண வசனம். யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை. நன்னூல் விருத்தியுரை. கந்தபுராணம் பெரியபுராண சூசனம் சேதுபுராணம் இலக்கண விளக்கச் சூறாவளி. தொல்காப்பிய சூத்திர விருத்தி இலக்கணக்கொத்து. கோயிற்புராணம் மூலமும் உரையும், சைவசமயநெறி மூலமும் உரையும். தொல்காப்பியம், சேனாவரையற்றை இரண்டாம் சைவவினாவிடை, இலக்கணச் சுருக்கம். சிவஞானபோதச் சிற்றுரை.

நாவலரின் பரிசோதனைக்குட்பட்டவை

திருவாசகம் - திருக்கோவையார்

கொலை மறுத்தல், வைராக்கிய தீபம்

வைராக்கிய சதகம், திருவந்தியார் தாயுமான பாடல்

சமூகப் பணிகள்

1. தமிழ்ச் சங்கம் பற்றிய நோக்கு
 2. திருத்தொண்டை நாட்டுப் பதிபுண்ணிய பரிபாலன சபையையும் பணியையும் விரிவு செய்தல்
- கஞ்சித் தொட்டித் தருமம், இலங்கைத் தேசாதிபதிக்கு யாழ்ப்பாண மக்களின் நிலைமை குறித்து முறைப்பாட்டு விண்ணப்பம் சமர்ப்பிக்க முயலுதல்

நாவலர் பெருமானின் இறுதிக்காலம்

ஈழத்தவராகிய, ஈழத்தமிழராகிய நாம் எமது நெஞ்சகத்தில் வைத்துப் போற்றக்கூடிய நாவலர் பெருமான் 1822ல் மலர்ந்து 1879ல் மறைந்தார். தமது 57வயதிற்குள் தமிழக ஆதீன வித்துவான்கள் முதலாகப் பலரும் போற்றுகின்ற நாவலரின் சீரிய தொண்டுகள் அளவில். நாவலரின் பெருமை பற்றிக் கைலாசபிள்ளையவர்கள், நாவலர் போல் முன்னும் இப்பொழுதும் பின்னும் வித்துவான்களில் பலர் ஒருவேளை இருப்பினும் அவரைப்போல தமிழ் மொழிப்பற்றும் நல்லொழுக்கமும் சைவசமயப் பற்றும் வசனநடைத்திறனும் நூல்கள் எளியிட்டு உபகாரம் செய்தவர்கள் யாருமில்லை. பொருள் வரும்படிக்காகப் பிறரை வணங்காதவரும் எவரும் இல்லை.

அத்தகைய நாவலர் பெருமான் கடைசியாக சுந்தரமூர்த்திநாயனார். குருபூசையன்று நாயனார் பற்றி பிரசங்கம் செய்தார். இவர் பிரசங்கம் தொடங்கியதும் பிரசங்கம் நிறுத்தியதும் சுவாதி நட்சத்திரங்களாகும். அன்று எடுத்துக் கொண்ட பீடிகை “பொன்னும் மெய்ப்பொருளும் தருவானை” என்னும் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தேவாரமாகும்.

நற்றமிழ் வளர்த்த நாவலர் பெருமான்

கவிநாயகர், சைவதூரந்தரர் வி. கந்தவனம்

யாழ்ப்பாணத்து நல்லைநகர் தந்த ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் தமிழ் உலகுக்கு ஆற்றிய சேவைகள் சைவப் பணி, தமிழ்ப் பணி, கல்விப் பணி, பொதுப் பணி அல்லது சமூகப் பணி எனப் பன்முகப்பட்டவை. அவற்றுள் அவரது தமிழ்ப் பணிபற்றி இங்கு சிறிது நோக்குவாம்.

நாவலர் அவர்கள் தமிழ் மொழிக்கு ஆற்றிய தொண்டினைச் சரியாக விளங்கிக் கொள்வதற்கு அவர் வாழ்ந்த காலம் பற்றிய விளக்கம் அவசியமாகும். அவர் வாழ்ந்த காலம் (1822 - 1879) ஆங்கிலேயர் இலங்கையில் ஆதிக்கம் செலுத்திய காலம். ஆங்கிலம் தெரியாதவன் கல்வியறிவு இல்லாதவன் என்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருந்த காலம். அதனால் ஆங்கில மோகத்தில் தமிழர்கள் அள்ளுண்டிருந்த காலம்.

அது மட்டுமன்றிக் கிறிஸ்தவ மிசனரிகள் இந்துக்களைத் தங்கள் மதத்துக்கு மாற்றிக் கொண்டும் இருந்தனர். மதமாற்றம் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்கு (1796 - 1948) முன்பிருந்தே நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. போர்த்துக்கேயர் (1505 - 1656) கத்தோலிக்க மதத்தையும் ஒல்லாந்தர் (1656 - 1796) புரட்டஸ்தாந்த மதத்தையும் பரப்பினர். அவ்விதம் பரப்புகையில் இந்து சமயம் ஒரு மிலேச்சச் சமயம் என்றும் மூட நம்பிக்கைகள் மிகுந்த சமயம் என்றும் தூற்றித் தூற்றி மதத் துவேச நடவடிக்கைகளில் கிறிஸ்தவர்கள் ஈடுபட்டிருந்தனர். இது ஆங்கிலேயர் காலத்திலும் தொடர்ந்தது.

இத்தகைய அந்நியச் சூழலிலிருந்து தமிழரையும் தமிழ் மொழியையும் சைவத்தையும் மீட்பதற்கென்றே, காப்பதற்கென்றே அவதரித்தவர் நாவலர் பெருமான்.

அவர் தமிழ் இலக்கிய இலக்கண நூல்களையும் சைவ நூல்களையும் ஐயந்திரிபறக் கற்றவர். அத்துடன் சமஸ்கிருதம் ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளிலும் நிரம்பிய புலமை பெற்று ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லா ஆசிரியராக, அறிஞராகத் திகழ்ந்தவர். அவரது தமிழ்ப் புலமையை,

அசுத்தியந்தொல் காப்பியமுன் னாயபல விலக்கணமும்

சுகத்தியல்பல் லிலக்கியமும் சாற்றுபர மதநூலும்
மகத்துவமெய்ப் பொருள்நூலும் மதியமையப்

பயின்றுணர்ந்து

சுகத்தியலும் அனுபூதித் தோன்றலாய் அமர்பெயரோன்

என்று அவர் காலத்து வாழ்ந்த பேரறிஞர் திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் பாராட்டியுள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது.



நாவலர் அவர்களது சகல பணிகளுக்கும் அத்திவாரமாக அமைந்தது அவரது சைவத் தொண்டு. கிறிஸ்தவர்கள் மானிப்பாயில் அச்சுக்கூடம் அமைத்து நூல்கள் மூலமாகவும் சிறு பிரசுரங்கள் மூலமாகவும் தமது சமயப் பிரசாரத்தை விரிவுபடுத்திக் கொண்டிருந்தனர். அதனைக் கண்ணுற்ற நாவலர் தாமும் அச்சுக்கூடம் ஒன்றை அமைக்க விழைந்தார்.

1849ஆம் ஆண்டு நல்லூரில் வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை என்னும் அச்சகத்தை நிறுவி நூல்களை வெளியிடலானார். நாவலர் அவர்களது சமய, தமிழ்ப் பணிகள் இவ்வச்சுக்கூட அமைப்புடன் தீவிரமடைய லாயின. 1851ல் இவ்வச்சுக்கூடம் வண்ணார்பண்ணைக்கு மாற்றப்பட்டது. இலங்கையில் காகிதாதிகளின் விலை அதிகமாக இருந்ததால் பல நூல்களைச் சென்னையில் உள்ள அச்சுக்கூடங்களில் பதிப்பித்தார். பின்னர் 1869ஆம் ஆண்டளவில் சென்னையில் உள்ள தங்கசாலைத் தெருவிலே தாமாக ஒரு அச்சகத்தையும் நிறுவினார். அதற்கும் வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை என்றே பெயரிட்டார்.

பாடநூல்கள்

ஆரம்பத்தில் அவரால் ஏற்கனவே தாபிக்கப் பெற்ற சைவ வித்தியாசாலை மாணவர்களுக்கு வேண்டிய நூல்கள் பலவற்றைத் தாமே எழுதி வெளியிட்டார்.

‘பாலபாடம்’ என்னும் பாடநூல் தொடர் ஒன்றை முதற் புத்தகம், இரண்டாம் புத்தகம், மூன்றாம் புத்தகம், நான்காம் புத்தகம் எனப் படிமுறையாக எழுதினார். வகுப்புக்களின் தரங்களுக்குத் தக விடயங்களைத் தெரிவு செய்து அவற்றைத் தெளிவான தமிழ் நடையில் விளக்க வல்லவராக நாவலர் பெருமான் விளங்கினார். வளர்ந்தோர் கல்விக்கே உரியதாக அக்காலத்தில் கருதப்பட்ட தமிழ் இலக்கணத்தைச் சிறார்களும் கற்றுத் தெளியும் வகையில் எளிமைப்படுத்தி இலக்கண வினாவிடை, இலக்கணச் சுருக்கம் போன்றவற்றை எழுதினார். தமிழுக்கு மட்டுமன்றி சைவ சமயம், பொது அறிவு, பூமி சாத்திரம், தருக்கம் போன்றவற்றுக்கும் பாடநூல்களை எழுதி ஆங்கிலக் கல்வி மேலோங்கி இருந்த காலத்தில் தமிழ்க் கல்வி வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டார்.

பதிப்பாசிரியர்

தமிழ் நூல்கள் யாவும் ஓலைச் சுவடிகளில் இருந்தன. பல ஏடுகள் தேடுவாற்றுச் செல்லரித்துச் சிதைவற்றுக் கிடந்தன. அவற்றைப் பாதுகாக்க வேண்டிய தேவையை உணர்ந்து அதனை நிவர்த்தி செய்யும் பணியிலும் நாவலர் ஈடுபட்டார். அச்சுக்கலை வளர்ச்சியைப் பயன்படுத்தித் தமிழ் நூல்களுக்குப் புதிய வடிவங்கள் கொடுக்க முயன்றார். அந்த முயற்சியில் ஏடுகளைத் தேடிப் பெறுதல், அவற்றை ஆராய்தல், பாட பேதங்களை உணர்தல், அவற்றில் பொருத்தமானவற்றைத் தெரிதல் போன்ற சிரமமான வேலைகளை அவர் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. பழந்தமிழ் நூல்களில் அவருக்கு இருந்த பயிற்சியும் அ.கி அகன்ற அறிவும் அவற்றையெல்லாம் எளிதாக்கின.

சௌந்தரிய லகரி மூலமும் ‘சைவ எல்லப்ப நாவலர்’ உரையும், கந்தபுராணம், சேது புராணம், தொல்காப்பியம் சேனாவரையருரை, உவமான சங்கிரகமும் இரத்தினச் சுருக்கமும், தொல்காப்பிய விருத்தி, சிதம்பர மும்மணிக் கோவை, அருணகிரிநாதர் திருவகுப்பு, விநாயக கவசம் ஆதியன, கந்தபுராணம், பதினோராம் திருமுறை, நால்வர் நான்மணிமாலை ஆதியன, பட்டினத்துப் பிள்ளையார் திருப்பாடல் திரட்டு, திருக்கோவையாருரை, திருக்குறளுரை, பாரதம் முதலிய பல நூல்களை நாவலர் பரிசோதித்துப் பதிப்பித்தார்.

உரையாசிரியர்

செய்யுள் வடிவில் அல்லது சூத்திர வடிவிலேயே பழந்தமிழ் நூல்கள் ஆக்கப்பட்டிருந்தன. அதுவே தமிழர் மரபாகவும் இருந்தது. அவற்றில் பலவற்றுக்கு ஏற்கனவே உரைகள் எழுதப்பட்டிருந்தனவாயினும் அவற்றைத் தெளிவாக்கியும் உரை எழுதப்படாதிருந்த

பல நூல்களுக்கு உரைகளை எழுதியும் நாவலர் தமிழ்ப் பணி புரிந்தார்.

1867ல் சென்னைக் கலாநிதி அச்சுக்கூடத்தில் சூடாமணி நிகண்டு பத்துத் தொகுதிகள் நாவலர் அவர்களால் உரையுடன் பதிக்கப்பட்டுள்ளன. நன்னூல், நைடதம், திருச்செந்தினிரோட்டக யமக வந்தாதி, திருமுருகாற்றுப் படை, கோயிற்புராணம், சைவசமய நெறி, மருதூர் யமகவந்தாதி போன்றவற்றுக்கும் ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், மூதுரை, நல்வழி, நன்னெறி முதலிய நீதி நூல்களுக்கும் நாவலர் உரை எழுதியுள்ளார். உரையாசிரியர் பெயரைக் குறிப்பிடாது அவர் பதிப்பித்த நூல்கள் சிலவற்றின் உரைகளை அவரே எழுதியிருத்தல் கூடும் என்றும் கருதப்படுகின்றது.

வசன ஆசிரியர்

தமிழில் வசன நடையை வளர்த்து வளப்படுத்திய பெருமை நாவலருக்கு உரியது. பாட்டு நடை பயின்ற தமிழ் அன்னைக்கு வசன நடை பயிற்றுவித்தவர் இவர். இவரது விதம் விதமான வசன நடைகளை பாடப்புத்தகங்களிலும் செய்யுள் நூல்களுக்கு எழுதிய உரைகளிலும் அவர் அவ்வப்போது வெளியிட்ட பலவிதமான அறிக்கைகளிலும் காணலாம். எனினும் அவர் எழுதி வெளியிட்ட பெரியபுராண வசனம், பெரியபுராண சூசனம், சிதம்பர மான்மியம், திருவிளையாடற்புராண வசனம் போன்ற வசன நூல்களிலேயே அவரது வசன நடை வல்லமை முழுமையாகப் பிரகாசிக்கின்றது. தெளிவும் திருத்தமும் இனிமையும் எளிமையும் உடைய இவரது வசன நூல்களைப் படித்து இன்புற்ற ஆன்றோர் ‘வசன நடை கைவந்த வல்லாளர்’ என்றும் இவரைப் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளனர்.

இவ்விதம் நாவலர் அவர்கள் தாமாக ஆக்கியும் ஏட்டில் இருந்தவற்றைப் பரிசோதித்துப் பதிப்பித்தவையும் உரை எழுதியவையும் செய்யுள் நூல்களை வசன வடிவில் தந்தவையுமாக மொத்தம் 70 நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

நாவலர் பதிப்புகள் அன்று விரும்பி வரவேற்கப் பட்டன. பாடநூல்கள் பாடசாலைகளில் கற்பிக்கப்பட்டன. வாசிக்கத் தெரிந்த பொதுமக்கள் மத்தியில் வசன நூல்கள் பிரபலியம் பெற்றன. உரைநூல்கள் அறிஞரும் ஆய்வாளரும் ஆர்வத்துடன் உசாவும் நூல்களாகப் பவனி வந்தன. சந்தேகம் எழும் வேளைகளில் எல்லாம் நாவலரை மேற்கோள் காட்டிச் சரிசெய்யும் வழக்கமும் ஏற்படலாயிற்று.

இன்றும் நாவலர் பதிப்புக்களுக்கும் உரைகளுக்கும் வசன நூல்களுக்கும் பெருமதிப்பு இருந்து வருகின்றது. அதற்குரிய பிரதான காரணம் அவற்றில் பிழைகள்

இல்லாமையேயாகும். சொற்பிழையோ பொருட்பிழையோ வசனப்பிழையோ அவரது பதிப்புக்களில் இருப்பதில்லை. (சிலர் பாடபேதப் பிழைகள் கண்டதுண்டு. எனினும் பலர் நாவலர் கண்டதே சரியெனக் கொண்டனர்). மிகவும் முக்கியமாக அச்சப் பிழை என்னும் அரக்கனை அவரது நூல்களில் காணமுடியாது. அவ்வளவுக்கு 'செய்வன திருந்தச் செய்' என்பது அவரது இலட்சியமாக இருந்தது.

நாவலர் பெருமானுடைய தமிழ்ப் பணியிலிருந்து இன்று நாம் படிக்க வேண்டிய முக்கியமான பாடம்

உண்டேல் அது 'பிழையின்றித் தமிழை எழுதுதல் வேண்டும்; பிழையின்றி நூல்களை வெளியிடல் வேண்டும்' என்பதே. அவ்விதம் செய்வோமாயின் அதுவே தமிழ், சைவம் ஆகிய இரண்டையும் தமது கண்களாக மதித்து, அவை வாழப் பணிபுரிவதையே தமது வாழ்வின் குறிக்கோளாகக் கொண்ட நாவலர் பெருமானுக்கு நாம் செய்யும் நன்றிக் கடனாக அமையும். பிழையற்ற படைப்புகளே தமிழை அணிசெய்வன தமிழை வளர்ப்பன.

Panchaloha statue for Canada



By Our Staff Reporter

A panchaloha statue of Tamil Scholar Arumuga Navalar is being sculpted by sthaphathis of Swamimalai for installation in Toronto, Canada, in September. According to Radhakrishna Sthapathi and Srikanta Sthapathi, for the first time the sculpture of a Tamil Scholar is being made and sent abroad. The statue, in a sitting posture and reading a Tamil book, is 5.5 feet tall and weighs 250kg. It will be sent by ship by this month end. Previously the sthaphathis sculptured a Kannagi statue for installation in a Sri Lankan temple.

- The Hindu: 24-05-2004

நாவலர் சிலை அகற்றப்பட்டது ஏன்?

சைவசமய வளர்ச்சிக்கென்றே உடல் பொருள் ஆவி அனைத்தையும் அர்ப்பணித்தவர் நாவலர் பெருமான். சைவசமய வளர்ச்சியின் பொருட்டுத் தமிழை வளர்த்தார் அவர். அவருடைய அருமை பெருமைகளை யாழ்ப்பாணத்தார் அன்றும் அறியவில்லை, இன்றும் அறியவில்லை. அன்று அவர் சென்னை பட்டினத்திலிருந்து தமையனாருக்கு எழுதிய ஒரு கடிதத்தில் “யாழ்ப்பாணத்திலே உவாந்திக்கப்பட்ட அகசிப்பிராணியாகிய நான் இச் சென்னை பட்டினம் என் சென்ம பூமியிற் சிறந்ததென்று சொல்லும் வண்ணம் கிருபா சமுத்திரமாகிப் பன்றிக்குட்டிக்கு முலையருத்தின சர்வசீவ தயாபரராகிய நடேசரது திருவருளினாலே சற்றே செளக்கியமாயிருக்கிறேன்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அன்றைய யாழ்ப்பாணத்தானுடைய செயல்கள் அவரை எவ்வளவு புண்படுத்தியிருக்கின்றன என்பதற்கு இதைவிட வேறு சான்றுகளும் வேண்டுமா?



நாவலரைப் போன்ற ஒரு படிப்பாளியை, ஒரு தியாகியை, ஒரு ஒழுக்கசீலரை, ஒரு வீரனை, ஒரு சமயியை ஒரு சமுதாயம் பெறுவதற்கு எத்தனை தவம் செய்தல் வேண்டும்! போத்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியில் பட்டபாடுகளால் ஒரு சில நல்லோர் செய்த தவப்பேறாகத்தான் நாவலர் தோன்றினார். அவரை அறிந்து போற்றத் தவறியது அன்றைய யாழ்ப்பாணம்.

‘எரியாற் சுடப்பட்டினும் உய்வுண்டா முய்யார்
பெரியார்ப் பிழைத் தொழுகுவார்’

என்பது பொய்யா மொழியன்றோ!

நாவலர் காட்டிய வழியில் நம்மவர் வாழ்ந்திருந்தால் தமிழருக்கு இன்றைய இக்கட்டான கதி நேர்ந்திருக்குமா? உயிருடன் இருந்த பொழுது நாவலரைப் போற்றத்தெரியாத தமிழன் சிலையுருவில் தன் மண்ணில் தனக்கென்றே அமைந்த மணிமண்டபத்தில் வீற்றிருந்த நாவலர் பெருமானை என்ன செய்திருக்கின்றான்? சிலையுருவில் அந்த மணிமண்டபத்திற்கு எந்தவிதமான வரிசைகளோடு வந்து சேர்ந்தார்! எவ்வாறு கௌரவிக்கப்பட்டார்? இன்று சிலை எங்கே? எவ்வாறு அகற்றப்பட்டது? மணிமண்டபத்தில் நடந்த மரியாதை நடக்கிறதா?

தமிழனுக்கு இப்பொழுது நடக்கிறதும் வேணும் இன்னும் வேணும் என்று சொல்லத்தோன்றுகிறதே. இது என்ன அடாத செயல்? இதற்கென்ன பிராயச்சித்தம்? எத்தனை தமிழர் இதைப் பற்றிச் சிந்திக்கிறார்கள்? தன் மண்ணில் தனக்கென்றே அமைந்த மணிமண்டபத்தில் சிலையுருவில் தானும் இருப்பதற்கு தமிழை வாழவைத்த நாவலர் பெருமானுக்கு இடமில்லை என்றால், அந்த இடத்தில் அவர் இருப்பதற்குத் தமிழன் அனுமதிக்க முடியாதென்றால் தமிழனுடைய பாரம்பரியப் பிரதேசம் என்ற இடத்தில் தமிழன் என்றவன் இருக்கத் தருமதேவதை விடுமா என்று சற்றே சிந்தித்துப் பாருங்கள். தமிழனுக்கு ஏன் இந்தக் கதி என்று யோசியுங்கள்.

நாவலர் கலாச்சார நிலையத்துக்கு ஒரு சிலை தேவையென்றால் அதற்கு ஒரு சிலை கிடையாதா? இந்தச் சிலையைப் பிடுங்கித்தான் வைக்க வேண்டுமா?

சிலையுருவிலிருக்கும் நாவலரைச் சுற்றித் தேரோடக்கூடாது என்பதும் ஒரு நியாயமா? உயிரைப்பற்றிய மலத்தைவிட உடலிலுள்ள மலத்தோடு உள்வீதியில் நிற்பவர்களைச் சுற்றித்தேர் ஓடலாமென்றால் புண்ணியாத்தமாவான நாவலர் பெருமானுடைய சிலையைச் சுற்றி தேர் வரக்கூடாதா? நல்லூர்க் கந்தனுடைய ஆலயத்தினுள்ளே சோனகச் சுவாமி ஒன்றின் சமாதி இருக்கிறது என்ற கதையும் ஒன்றுண்டன்றோ? அதைத் தேர் சுற்றி வரலாம் என்றால்

சென்னை பட்டினத்து உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி கணம் ஸ்ரீ தி. சதாசிவ ஐயரவர்கள் நாவலர் பெருமானைப் பற்றித் தீர்த்த தீர்ப்பு இது:

“நாவலரைப் போல் முன்னும் இப்பொதும் தமிழ் வித்துவான்களில்லை. ஒருவேளை இருந்தாலும் அவரைப் போலத் தமிழையும் நல்லொழுக்கத்தையும், சைவசமயத்தையும் வளர்த்து, நல்ல தமிழ் வசன நடையில் நூல்களை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தித் தமிழ்நாட்டாருக்கு உபகாரஞ் செய்தவர் வேறொருவருமில்லை.”

நாவலர் சிலையைத்தான் சுற்றிவருவது குற்றமோ?

ஆகம முறைப்படி நடைபெறுகின்ற தில்லைச் சிதம்பரந்தானே கோயில் எனப்படுவது. அங்கே தேரோடும் வீதியினுள்ளேயே நாவலர் சிலை இருக்கின்றதாமே. ஆகம முறையில்லா நல்லூர்க் கந்தனுடைய தேர் சிலையையும் சுற்றிவருவதுதான் அனர்த்தமாகுமோ?

நாவலர் பெருமானுக்கும் நாவலர் சிலையை அமைத்து அதற்கென்றோர் மணிமண்டபம் செய்து அதில் அதைப் பிரதிட்டை செய்த பெரியோரின் ஆன்மாக்களுக்கும் நாம் செய்த துரோகத்துக்கும் பிராயச்சித்தம் செய்ய வேண்டுமாயின், தமிழினம் தழைக்க வேண்டுமாயின் விட்டபிழையைச் சரிசெய்தல் வேண்டும். எடுத்த சிலையைத் திரும்பவும் அந்த இடத்திலேயே முறைப்படி வைத்தல் வேண்டும். அதை அகற்றியவர்களே அதைச் செய்தால்தான் முறையும் மதிப்புக்குரிய செயலுமாகும்.

இன்றைய நாவலர் சபையினர் தெரிந்தோ தெரியாமலோ விட்ட பிழையை, நடந்தவற்றைப் புரிந்துகொண்டு விளங்கிக்கொண்டு பெருந்தன்மையோடு நடப்பதே தம்மையும் தமிழினத்தையும் காப்பதற்கு ஏற்ற செயலாகும்.

சென்னை பட்டினத்து உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி கனம் ஸ்ரீ. தி. சதாசிவஐயரவர்கள் நாவலர் பெருமானைப் பற்றித் தீர்த்த தீர்ப்பு இது:

“நாவலரைப் போல் முன்னும் இப்பொழுதும் தமிழ் வித்துவான்களில்லை. ஒருவேளை இருந்தாலும் அவரைப் போலத் தமிழையும், நல்லொழுக்கத்தையும் சைவ சமயத்தையும் வளர்த்து நல்ல தமிழ் வசன நடையில் நூல்களை எழுதி அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தித் தமிழ் நாட்டாருக்கு உபகாரஞ் செய்தவர் வேறொருவருமில்லை.”

கைம்மாறு கருதாது நாவலர் பெருமான் நமக்காகச் செய்த பேருதவிக்காக நாம் அவரை அவமதிக்காமலாவது இருத்தலாகாதா? நன்றியுள்ளத்தோடு சிலை நிறுவியவர்களுடைய ஆன்மாக்கள் துடிதுடிக்காமலிருக்க நாம் செய்ய வேண்டியதென்ன? நன்னெறி தன்னில் நின்ற அன்றைய நாவலர் சபையினர் வருங்காலச் சந்ததியினருக்குக் கொடுத்த கொடையை இன்றைய நாவலர் சபையினர் தட்டிப்பறிப்பதா?

‘கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம் உடுப்பதூஉம்

உண்பதூஉம் இன்றிக் கெடும்.’

‘எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லைச்

செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.’

ஆகவே துவேஷ மனப்பான்மையை விடுத்து கட்சி கட்டாமல் - பிழையை உணர்ந்து பெரியோர் மனங்குளிரவும் தமிழினம் தழைக்கவும் செய்ய வேண்டியதை எல்லோரும் ஒரு மனத்துடன் செய்வோமாக!

2-1-1986

ச. பரநிருபசிங்கம்
அளவெட்டி சைவ வாலிப சங்கம்
அளவெட்டி

நல்லூர் உறை நாவலர் பெருமான் சிலை

நா. சோமகாந்தன்

துணைச் செயலாளர், நாவலர் சபை

சைவத்தமிழ் மக்கள் செய்த தவத்தினால் வந்துதித்த பெரியார் நல்லூர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் அந்நிய கலாச்சார ஊடுருவலால் அழியும் தறுவாயில் இருந்த சைவத்தை மறுமலர்ச்சியுற் செய்த மகான்; பழந்தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பித்து தமிழை அணிசெய்தவர்; செய்யுள் நடையில் இருந்த அரிய நூல்களை எல்லோரும் படித்தறிந்து கொள்ளும் வகையில் உரைநடையில் ஆக்கித் தமிழ்மொழியை உயர்வடையச் செய்தவர்; அதனால் தமிழ்மொழிக்கு 'வசனநடை தந்த வல்லாளர்' எனத் தமிழ் உலகத்தாரால் போற்றப்பெற்றவர்; தமிழில் பிரசங்கமுறையை முதன்முதலில் ஏற்படுத்தியவர். இவ்வாறு அவர் புரிந்த பணிகள் அளப்பரியன. தமிழ் மொழியுள்ளவரை என்றும் ஏற்றிப் போற்றப் பட வேண்டிய பெருமகனார் ஆறுமுகநாவலர்.



முதலாவது தமிழாராய்ச்சி மாநாடு சென்னையில் (1968) வெகுசிறப்பாக நடைபெற்றபோது, தமிழுக்குத் தொண்டாற்றிய பெரியார்கள் சிலை நிறுவிக் கௌரவிக்கப்பட்டனர். ஆனால் நாவலர் பெருமானின் அளப்பரிய தமிழ்ப்பணி கவனத்தில் கொள்ளப்படவில்லை, அவருக்கு திருவுருவச்சிலை நிறுவப்படவில்லை.

அக்காலத்தில் "எல்லாம் தமிழ், எங்கும் தமிழ்" என்னும் நோக்கத்தை முன்னிறுத்திக் கொழும்பில் திரு.க. இளையதம்பி என்பவரின் முயற்சியினால் இளைஞர்கள் பலரைத் திரட்டி இயங்கிக் கொண்டிருந்த 'நடைமுறைத்தமிழ் இயக்கம்' என்னும் அமைப்பு அக்கால சென்னை முதலமைச்சருக்கு தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டில் நாவலர் பெருமானுக்கும் சிலை அமைத்து கௌரவிக்குமாறு பல கோரிக்கைகளை அனுப்பியது. அவை உதாசீனம் செய்யப்பட்டன. தமிழ்ப் பெரியார்கள் பலரைக் கொண்ட பொதுக்கூட்டமொன்றை அடுத்த நடவடிக்கை பற்றி ஆராய்வதற்காக அவ்வியக்கம் கூட்டியது. நீதியரசர் வீ. சிவசுப்பிரமணியம், நீதியரசர் எச்.டபிள்யூ. தம்பையா, அக்கால காணியமைச்சின் நிரந்தர செயலாளர் ம. ஸ்ரீகாந்தா, புரொக்டர் சிவசுப்பிரமணியம்,

அட்வகேட் ஏ.சி. நடராசா, சென்றார் த. நீதிராசா, மெய்கண்டான் அச்சக அதிபர் ந. இரத்தினசபாபதி போன்ற தமிழ்ப்பெரியார்கள் பங்குபற்றிய அக்கூட்டத்தில் நாவலர் பெருமான் பிறந்த நல்லூரில் அவரின் திருவுருவச் சிலையை நிறுவிக் கௌரவிப்பது என ஏகமனதாக முடிவு எடுக்கப்பட்டு, அதே பொதுக்கூட்டத்தில் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர் சபை என்ற அமைப்பும் தீர்மானத்தை

துரிதமாகச் செயற்படுத்துவதற்காக உருவாக்கப் பெற்றது. நீதியரசர் சிவசுப்பிரமணியம் சிலகாலம் வெளிநாட்டிற்கு கடமை காரணமாகச் செல்ல விருந்ததால், அவர் நாடு திரும்பும்வரை நீதியரசர் எச்.டபிள்யூ. தம்பையா அவர்கள் தலைமையில் ஒரு செயற்குழு ஏகமனதாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டது. சபையின் பொதுச்செயலாளராக ம. ஸ்ரீகாந்தா அவர்களும் கூட்டுப்பொருளாளர்களாக சென்றார் த. நீதியரசர், மெய்கண்டான் அதிபர் ந. இரத்தினசபாபதி ஆகியோரும் தெரிவு செய்யப் பெற்றனர்.

ஈழத்துத் தமிழிலக்கியம் தனித்துவமானது. அது ஈழத்துமக்களின் வாழ்க்கையையும் எண்ணங்களையும் பிரதிபலிப்பதாய்மைய வேண்டும். ஈழத்து இலக்கியவாதிகளின் பிதாமகர் ஆறுமுக நாவலரே என்ற கோட்பாட்டை முன்வைத்து ஆக்க எழுத்தாளர்களிடம் அவ்வாறான படைப்புகளை மேற்கொள்ளுமாறு தூண்டுதல் முயற்சிகளை வேகமாக மேற்கொண்டு இயங்கிக்கொண்டிருந்த இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் முக்கிய பணிகளிலீடுபட்டிருந்த என்னையும் அக்கூட்டத்துக்கு அழைத்திருந்தனர். சிலைநிறுவும் பணிக்கென அமைக்கப்பெற்ற ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர் சபையில் தமது கடமைகளுக்கு உதவும் பொருட்டு பொதுச்செயலாளர் பெரியார் ஸ்ரீகாந்தா அவர்கள் தமது துணைச் செயலாளர்களில் ஒருவராக என்னை அக்கூட்டத்தில் தெரிவுசெய்து முக்கிய பொறுப்புகள் சிலவற்றையும் என்னிடம் ஒப்படைத்தார்.

அக்காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் புகழ்பெற்ற ஸ்தபதியாக விளங்கிய திரு. என். மணி என்பவரையும்

அவரின் குழுவினரையும் அங்கிருந்து வரவழைத்து கொழும்பு விக்டோரியா பூங்காவில் சபை நிர்வாகிகளின் நேரடி மேற்பார்வையில் நாவலரின் முழு உருவச்சிலை வார்த்தும் பணி சுபதினத்தில் ஆரம்பித்து வைக்கப்பெற்றது. செனற்றர் நீதிராசாவின் புதுச்செட்டித்தெரு இல்லம் 24 மணிநேரமும் செயலகமாக இயங்கியது.

நல்லூரில் நாவலர் பெருமான் பிறந்து வாழ்ந்த இல்லம் எது என்பது அக்காலத்தில் கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை. அக்காலத்தில் நல்லூர் கந்தசுவாமி ஆலயத் தென்கிழக்கு மூலையில் ஆலயத்தையொட்டி இருந்த காணி அரசசொத்தாக கல்வித் திணைக்களத்தின் பொறுப்பில் இருந்தது. அதனை அரசிடமிருந்து நீண்டகால குத்தகை அடிப்படையில் பெற்று, அதில் சிலையை நிறுவுவதற்காக மணிமண்டபமும் துரிதமாக அமைக்கப்பெற்றது. நாவலர் பெருமான் வாழ்ந்த காலத்தில் நல்லூர் ஆலயத்துடன் நிறைந்த ௪௫பாடுகொண்டிருந்தவர். அவ்வாலயத்தை ஆதமமுறைப்படி வேலுக்குப் பதிலாக வள்ளி தேவசேனா சமேத கந்தசுவாமியாரை மூலமூர்த்தியாக அமைக்க வேண்டுமென ஆவல் பூண்டிருந்தவர். அதற்கான ஒத்துழைப்புக் கிடைக்காமையால், தமது பிற்காலத்தில் நல்லூர்க் கோயில் பக்கமே செல்லாத வைராக்கியம் பூண்டிருந்தார். அவருக்கு விருப்பமில்லாத ஓரிடத்தில் அவர் மறைந்து தொண்ணூறு ஆண்டுகளுக்குப்பின் அவரின் திருவுருவச் சிலையை நிறுவுவது பொருத்தமற்றது என்ற போதிலும், நல்லூரில் அதிகளவு பொதுமக்கள் தரிசிக்கக்கூடியதாக இருக்குமெனப் பலர் கூறிய ஆலோசனைக்கிணங்க அவ்விடத்தில் நிறுவுவதைத் தவிர அக்காலகட்டத்தில் சபைக்கு மாற்றுவழி இருக்கவில்லை.

நல்லூரில் சிலைநாட்டுப் பெருவிழா, அதனைத் தொடர்ந்து யாழ். முற்றவெளியில் விசேட பந்தரில் 7நாள் சிறப்பு மாநாடு, மாநாட்டுப் பெருமலர், விழாப் பிரச்சாரம் முதலியவற்றின் அமைப்புச் செயலாளராக நான் பணியாற்றினேன்.

திருவுருவச்சிலை நிறுவப்படும் திருநாளுக்கு ஒரு கிழமைக்கு முன்னரே கொழும்பு சரஸ்வதி மண்டபத்தில் மாபெரும் விழாவொன்று நடைபெற்று, அப்போதைய மகாதேசாதிபதி, பிரதமர், பல பெரியார்கள் முதலியோர் நாவலர் பெருமானின் சேவையை நினைவுகூர்ந்து, சிலைப் பவனியைத் தொடக்கிவைத்தனர். கொழும்பிலிருந்து புறப்பட்ட பவனி வழியிலுள்ள ஊர்களில் வரவேற்பளிக்கப்பட்டு யாழ். குடாநாட்டில் பிரவேசிக்க நான்கு நாட்கள்; பின்னர் குடாநாடு முழுவதும் மக்களின் தரிசனத்துக்காகச் சென்று நல்லூரை ஆனி மாதம் 29ம் திகதி 1969 பெளர்ணமி நன்னாளில் வந்தடைந்து, சமயக்கிரியைகள் மற்றும் சிறப்புரைகளுடன் நிறுவப் பெற்றது. தொடர்ந்து 7 நாட்கள் யாழ். முற்றவெளியில் காலை மாலை நிகழ்ச்சிகளில் பல்லாயிரம் மக்கள் நாவலர் பெருமானின் புகழைக் கேட்டும் கலாச்சார ஊர்திகளைப்

பார்த்தும் இறும்புதெய்தினர்; எழுச்சியுற்றனர்.

சில ஆண்டுகளின் பின்னர், இலங்கை அரசாங்கம் தேசப் பெரியார்களுக்கு அஞ்சல் தலைகள் வெளியிட்டபோது, நாவலர் பெருமானின் முத்திரையையும் வெளியிட வேண்டுமெனப் பல அமைப்புகள் வலியுறுத்தின. இதனை ஏற்றுக்கொண்ட அரசாங்கம் நாவலரின் தபால் தலையை நல்லூரில் வைத்து வெளியிட்டதுடன், அதனையொட்டி வெளியிட்ட அரசு உத்தியோகபூர்வ பிரசுரத்தில், “அந்நிய கலாச்சார ஊடுருவலை அஞ்சாது எதிர்த்ததன் மூலம், இலங்கையின் அரசியல் விடுதலைக்கு வித்திட்ட முன்னோடிப் பெரியார் ஆறுமுக நாவலர்” எனப் பிரகடனஞ் செய்தது.

தேசப்பெரியார் ஒருவர் வாழ்ந்த இல்லத்தையும் அவர் பாவித்த பொருட்களையும் எதிர்காலச் சந்ததி அவரின் பெருமையை நினைவுகூரும் வகையில் பேணிப் பாதுகாப்பதும் அங்கு நினைவுமண்டபம் எழுப்புவதும் பல நாடுகளில் அரசாங்கங்கள் செய்துவருகின்றன. அந்த வகையில் நாவலர் பெருமான் வாழ்ந்த இல்லத்தை பொதுச் சொத்தாக்கி, அங்கு நினைவாலயம் நிறுவுமாறு இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் அக்காலக் கலாச்சார அமைச்சர் திரு. குலதிலக்க அவர்களிடம் கோரிக்கை எழுப்பினர். நாவலர் வாழ்ந்த இல்லம் எது என்பதை ஆதாரபூர்வமாகக் கண்டுபிடித்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்குமாறு அரசாங்கம், யாழ்ப்பாண உதவி அரசாங்க அதிபர் திரு. முருகேசம்பிள்ளை, அறிஞர் எஸ். அம்பிகைபாகன், பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி, திரு. நா. சோமகாந்தன் ஆகியோரைக் கொண்ட குழுவை நியமித்தது. அதற்கிணங்க இக்குழு பல ஆவணங்கள், முதியவர்களுடனான சந்திப்புகள், அறிஞர்களின் ஆலோசனைகளைப் பெற்று, இப்பொழுது நாவலர் வீதியில் நாவலர் கலாச்சார மண்டபம் இருக்கும் காணியிலேயே நாவலர் பிறந்து வாழ்ந்தார் என்பதை உறுதிப்படுத்தி, அரசுக்கு அறிக்கை சமர்ப்பித்தது. நாவலர் நினைவாலயம் அமைப்பதற்கென அக்கால அரசாங்கம் அக்காணியை சுவீகரித்து, நாவலர் கலாச்சார மண்டபம் நிறுவுவதற்கு அடிக்கல் நாட்டியது. பின்னர் அரசாங்கம் மாறியபொழுது இந்து கலாச்சாரத்துக்குப் பொறுப்பாக நியமிக்கப்பெற்ற அமைச்சர் நாவலர் கலாச்சார மண்டப நிர்மாண வேலைகளை துரிதமாக முன்னெடுத்தார்.

ஆறுமுக நாவலர் சபை தனது ஆண்டுக் கூட்டங்களில் தீர்மானங்கள் மூலமாகவும், விண்ணப்பங்கள் மூலமாகவும் நாவலர் பெருமானின் நினைவுப் பணிகளை விஸ்தரித்து முன்னெடுப்பதற்கும் அவ்விடத்தை புனிதமாக வைத்திருப்பதற்கும், அக்கலாச்சார மண்டபத்தின் பரிபாலனத்தை சபையிடம் கையளிக்குமாறு பல தடவைகளில் கோரியிருந்தது. சபையின் தலைவர் மாண்புமிகு நீதியரசர் வீ. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் பல தடவைகளில் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரைச் சந்தித்து இருவரும் நெருங்கிய நண்பர்களாயிருந்தபடியால்,

இதற்கான சம்மதத்தையும் அமைச்சரிடம் பெற்றிருந்தார்.

ஆனால் எதிர்பார்த்தது நடைபெறவில்லை. கட்டிட வேலைகள் முடிவுற்றதும் அதனை மாநகர சபை நிர்வாகத்துக்கு கையளிப்பதற்கு அமைச்சர் தீர்மானித்திருப்பதை யாழ். மாநகரசபை ஊடாக அறிந்த தலைவர் மிக வேதனையுற்று அமைச்சரிடம் விசாரித்தபோதும், சமாளிப்பான மறுமொழி கிடைத்தமையால், உடனே சபையின் ஆட்சிக் குழுவையும் பொதுச் சபையையும் கூட்டி அடுத்த நடவடிக்கை பற்றி முடிவெடுக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டார்.

சபையின் உடைமையான நாவலர் திரு உருவச்சிலையை அம்மண்டபத்திற்கு இடம்மாற்றி எமது உரிமையை நிலைநாட்ட வேண்டும் என முடிவாயிற்று. யாழ்ப்பாணத்தில் பல சைவப்பெரியார்களிடம் ஆலோசனை நடத்தினோம். அவர்களில் மிகப்பலர் மறுப்புத் தெரிவிக்கவில்லை. ஆனால் நல்லூர் ஆலயத்திற்கு அருகில் முதலில் நாவலர் சபை நிறுவப்பட்ட மணிமண்டபத்தில் புராணபடனம், பண்ணிசை வகுப்புகள், சைவசித்தாந்த வகுப்புகள், திருமுறை வகுப்புகள் தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டனர். மாநகரசபை கலாச்சார மண்டபத்தின் ஒரு சிறிய பகுதியை ஆய்வுநூலகத்துக்குப் பயன் படுத்திக் கொண்டு, மண்டபத்தின் ஏனைய பகுதிகளை நாவலர் நினைவுப்பணிகளை முன்னெடுப்பதற்காகச் சபைக்கு முழு அதிகாரத்தையும் தருவதாகவும், அக்கலாச்சார மண்டபத்தின் தூய்மை எவ்வகையிலும் கெடாமல்

பேணுவதாகவும் எழுத்து மூலமான உத்தரவாதத்தை சபைக்கு அளித்தது.

ஒரு சுபதினத்தன்று சமயக் கிரியைகளைச் சிவாச்சாரியார்கள் நிகழ்த்தியபின் திருவுருவ வெண்கலச் சிலை அதிக பாரம் என்பதால் புத்தம் புதிய லொறி வண்டியில் கம்பளம், பட்டு என்பன விரித்து அதில் ஏற்றி, பலநூறு அடியார்கள் திருமுறை ஒதி, பின்தொடர்ந்து வர நாவலர் வீதியிலுள்ள கலாச்சார மண்டபத்துக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு, பிரதிஷ்டாமணி பிரம்மஜீ சுவாமிநாத பரமேஸ் வரக் குருக்கள் தலைமையில் பல சிவாச்சாரியார்கள் திருவுருவச் சிலையைப் புதிய மண்டபத்தில் பிரதிஷ்டைசெய்து ஏனைய சமயக் கிரியைகளை நடத்தினர்.

அந்த ஆண்டின் நாவலர் குருபூசை, மற்றும் சமய நிகழ்ச்சிகள் மிகமிகச் சிறப்பாக நடந்தேறின.

20 ஆண்டுகாலப் போர்ச்சுழல் ஈழத்தமிழர் வாழ்வில் சொல்லொணாத் துயரங்கள், அழிவுகள் என எத்தனை கொடுமைகளை விளைவித்துவிட்டது?

எனினும் நாவலர் பெருமானின் குருபூசை, மற்றும் நினைவுப்பணிகள் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றன! அவர் வரலாற்றுப் புருஷர் மட்டுமல்ல, எம்மினத்தையும் பண்பாட்டையும் அழியாவண்ணம் நிறுவிய மகான்.

கனடாவிலும் பெருமானுக்குச் சிலை நிறுவ முன்வந்த எம் இனத்தோரை, உடன்பிறப்புகளைக் கைகூப்பி வணங்குகிறேன்; வாழ்த்துகிறேன்.

“யாழ்ப்பாண நல்லூர் ஆறுமுக நாவலரவர்கள் ஒரு அவதார புருஷர். இடையிருட் கடைக்காலத்தில் விடியுமுன் விசும்பில் விளங்கும் வெள்ளி போலத் தமிழகத்தில் தளரும் சைவமுந் தமிழுந் தழைய அவ்விரண்டிற்கும் புத்துயிர் வழங்கப் பிறந்த வள்ளலாவர். முன்னே பல காலங்களிலும் தமிழகத்திலிருந்து தான் பெற்ற சில சிறு நன்மைகளை வட்டியுடன் பெருக்கி, ஒருகாலத்து ஒருமுகமாகப் பழங்கடனைத் தீர்த்து என்றுந் தீர்க்கொணாவாறு தமிழகத்தை ஈழநாட்டுக்குக் கடமைப்படுத்திய பேருபகாரி நாவலரென்றால் அது மிகையாகாது.”

- பேராசிரியர் திரு. S. சோமசுந்தரபாரதியார் M.A., B.L.



கவிதைகள்



கனடாவும் சிலை வைத்ததே!

சைவமும் நற்றமிழும்
தழைக்கவும் கல்வியால்
தமிழரும் முன்னேறவும்
பொய்ம்மையும் புன்னெறியும்
பொன்றவும் அகவாழ்வும்
புறவாழ்வும் புனிதமுறவும்
தெய்வமாய் வந்துயர்
சேவைக்கே தன்வாழ்வைத்
தியாகஞ்செய் திட்டநல்லை
ஐயனை ஆறுமுக
நாவலரைக் கனடாவும்
அர்ச்சித்துச் சிலைவைத்ததே!

- வி. கந்தவனம்

சைவம் காத்த நாவலர்

சித்தாந்தரத்தினம், சைவசித்தாந்தக் கலாநிதி, கவிஞர் க. கணேசலிங்கம்

முந்தை யர்வழி வந்த பண்பினை
மூல மெய்ப்பொருள் உண்மையை
சிந்தை தேர்ந்தமெஞ் ஞானி கள்அநு
பூதி மான்கள் நெறிகளை
வந்த அன்னியப் பண்பு மோகத்தில்
வாழ்வில் முற்றும் மறந்தனர்!
அந்த வேளையில் வந்த ஞாயிறே
அகிலம் போற்றிடும் நாவலர்!

உணவி னோடுநல் லுடைபெ ருந்தொழில்
ஊதி யம் எனக் கூறினர்
கணமு மேழ்மையில் கலங்கி நின்றவர்
கடிதி லேதடு மாறினர்
பணத்தி லேமனச் சாட்சி வீழ்ந்திடப்
பரம தத்தினைப் பற்றினர்
உணர்வி லாதவர் நிலைமை கண்டுளம்
அழிய நொந்தனை நாவலர்!

நேற்று வந்தவர் நீண்ட எம்வர
லாறு கண்டவை மாற்றவோ?
தூற்ற லோஉயர் உண்மை காட்டிடு
தூய எம்மதக் கொள்கையை?
ஆற்றி லேவிழுந் தேகு மோர்துரும்
பாகி யெம்மவர் மாள்வதோ?
வேற்று மாந்தரின் சூழ்ச்சி வென்றெமைக்
காத்து நின்றனை நாவலர்!

மரபு ணர்த்திடு கல்வி யூட்டினை
மறும லர்ச்சியைக் கூட்டினாய்!
அரவ ணிந்தவன் அருளு ரைத்திடும்
அரும றைகளைக் காட்டினாய்
வரைவி லக்கணம் இலக்கி யம்தமிழ்
வளர நூல்களை ஆக்கினாய்
உரைகள் செய்தனை உண்மை யோம்பிடு
நெறிகள் கூறினை நாவலர்!

பழந்த மிழ்ப்பெரும் ஏடுகள் தமைப்
பலர றிந்திட அச்சிலே
வழங்கி னாய் தமிழ் சைவம் வாழ்ந்திட
வாழ்வை யேபணிக் காக்கினாய்!
விளங்கு நீறணி வேட மும்சிவம்
வளரு சிந்தையும் வீரமும்
உளங்கொள் தொண்டன்யாழ்ப் பாண நல்லூர்
உதித்த ஆறுமுக நாவலர்!



நாவலர் சிலைக்குப் பாமலர்

ஆ.கோ. நடராசன்
மொழியியல் உயராய்வு மையம்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
தமிழ்நாடு, தென் இந்தியா 608 002

உலகில் சைவம் உயர்வுற உழைத்தவர்
அலகில் சோதியன் அம்பலக் கூத்தனின்
மலர்மிசை வெளித்திரு பதியாம் தில்லையில்
கலைவளர் பள்ளியை கால்கோள் செய்தவர்
சைவம் சீர்பெற வினாவிடை தந்தவர்
ஐயம் திரிபற இலக்கணப் புலமையர்
சிவனை வழிவழிச் சீர்பாடும் மரபினர்
தவத்திரு விளையாடல் தமிழில் உரைத்தவர்
வள்ளலார் கூற்றினை வாதிடத் துணிந்தவர்
தெள்ளத் தெளிவாக தெய்வச் சேக்கிழார்
உள்ளிய காதையை உரைநடை யாத்தவர்
பிள்ளைப் பெருந்தகை ஆறுமுக நாவலர்
சொல்லிக் கொடுக்க சிறப்புடை பாலபாடம்
கல்விப் பணிக்கொரு காட்டாக எழுதினர்
கலைமகள் அருளால் கதிர்காம சுவாமிக்கு
நிலையான கீர்த்தனை நூலும் பாடினார்
இலக்கணச் சுருக்கமும் வினாவிடை ஆக்கமும்
விளக்கமாம் காண்டிகை உரையும் செய்தனர்
கதைமீது காதை பெரிய புராணமும்
விதமிகு திருவிளை யாடல் வசனமும்
பதமுடன் நித்திய கருமவிதி பனுவலும்
சிதம்பர மான்மியச் சீர்களும் ஈந்தவர்
நாவலர் பள்ளியும் நல்லச்சுக் கூடமும்
சைவம் செழிக்கச் சிதம்பரக் கோயிலில்
சேவைக் கட்டளை செய்திடும் சொத்தும்
ஈவதற்கு ஈட்டிய நாவலர் புகழை
யாவரும் அறிந்திட அமைத்திடுஞ் சிலைக்கென்
பாமலர் சூட்டிப் பணித்திடு வேனே!

சீவிதசித்த சைவ சீவமுகப் பெருமான் நினைந்து!

கவிஞர் சிவா சின்னத்தம்பி

நலந்தரும் நல்லறிவுதரும் நல்லார்மிக்க
நிலம் தமிழீழ நீதிநெறி ஓங்க நல்ல
சுகம் தரும் சைவவல்லார் சேராறுமுகனார்
சிவம்பெறு அறிஞர் சீர் நாவலரை நினைந்து!



புலம்புதல் கூடப் புலவர் பண்பெனும்
புலமையின் பணியை புறமே வைத்து
குலம்பல கோத்திர கலை ஆச்சாரம் மிக்க
நயம்பெறு மனிதராய் நாளும்வாழ
விளம்பியே சைவ வினாவிடை அருளி
வளம்பெறு நூல்களை வடித்த வான்ஞான
அகப்புற அறிஞர் ஆன்மீக அடிகளே
இகம்பெற இன்பம் ஈர்த்த இணையிலார்
சுகம்தரு சுத்தம் சிவமயமாய் கொண்டு
சீவிதமுற்ற சித்தசிவ முகப் பெருமான் தானே!

தகைமைகள் தக்க தமிழ் முதுமானி மிக்க
பகைமைகள் அறவும் பன்மொழிகளும் கற்று
நிலமைகள் கண்டே சைவ மாட்சிமை ஏற்றி
வழமைகள் மீள வைத்த வித்தகச் சித்தர்
பிபிலிய நூலையும் பைந்தமிழிலே பெயர்த்து
புயலெனச் சைவம் புகழுறப் பணிந்த சோதியின்
நினைவுகள் போற்றி நிம்மதி பெருக சற்று
நினைந்திடு மனமே நீடும் வாழ்வு நிர்மலமாக
இதந்தரு இந்துவானவர் இவரடி ஒற்ற ஒற்ற
அற மயமாகும் ஆன்மீக மாற்றுமே!

போற்றாய் நெஞ்சே!

கவிஞர் இரா. சம்பந்தன்



இந்துமதக் கடற்பரப்பில் இணையில் லாத
இன்னுமொரு தெய்வம்போல் இரங்கி வந்து
சிந்திநின்ற குப்பைகளைக் கூட்டி அள்ளிச்
சிந்தனையாம் நெருப்பினிலே சுட்டுத் தள்ளி
சந்திதெருப் பொந்தெல்லாம் தமிழால் சொல்லால்
சாகாத நூற்பதிப்பால் சமயப் பேச்சால்
அந்திபகல் பாராது அறிவைத் தந்த
ஆறுமுக நாவலரைப் போற்றாய் நெஞ்சே!

தனிமரங்கள் தோப்பாகா என்ற வாதம்
தவிடுபொடி ஆகிடவே தனித்து நின்று
கனி மரமாய் இலக்கியமும் சைவ நூலும்
கடைத் தெடுத்த இலக்கணமும் காசில் லாமல்
பனிமலரைப் பார்வதியை பாகங் கொண்டார்
பரமனவர் திருவடியில் பக்தித் தொண்டாய்
மனித மனம் மேன்மையுறப் பாடு பட்ட
மாந்தரவர் நாவலரைப் போற்றாய் நெஞ்சே!

தென்னாட்டில் இராவணனால் இழந்த மானம்
திரும்பநிலை பெறுவதற்கு இறைவன் தந்த
என்னாட்டுப் பெருந்தகையை எங்கள் தெய்வம்
என்பதற்குத் தகுந்தவரை ஈழம் என்னும்
பொன்னாட்டுப் பெரும்புலவர் என்று மாற்றார்
புகழுமொரு தமிழ்மகனை எங்கள் சொத்தாய்
பன்னாட்டுக்கு எடுத்தியம்பச் செய்த வாழ்வின்
பாக்கியத்தை மகிழ்ந்தெண்ணிப் போற்றாய் நெஞ்சே!

ஆறுமுக நாவலர்

த.சிவபாலு (தங்கபாலு)

நல்லை நகர் நலம் பெறவே
நவை தந்த நாயகராம்
சொல்லை அமுதத் தமிழாக்கிச்
சுவை தந்த ஆறுமுக நாவலரே
ஒல்லை உரைதந்து உயரவைத்து
ஓலை எழுத்தாணி உரம்பெறவே
கல்லைக் கலையாக்கி மிளிர்கின்றார்
காலை உதயத்தின் ஒளிக்கீற்றே!

தமிழ்க் கல்வி தன்னுழைப்பில்
தழைக்கப் பள்ளிகள் அமைத்து
மொழிக் கலையை முறையுடனே
முன்னின்று வளர்த்த செம்மல்
செழிப்பாக பயனுறவே நன்னூல்
பொழிப்பாக உரைவகுத்து என்றும்
வழிதேடி வைத்தவனே தமிழோங்க
வந்துதித்த மேதையவன் காண்!

அன்னிய ஆதிக்கம் தலைவிரித்து
ஆமுதத் தமிழதனை விழுங்கிவர
தன்னிகரில் தமிழன்னை தவித்திடவே
தன்வீறு கொண்டு எழுந்தனன்
கன்னித் தமிழன்னை வீறுநடைபோட
கன்னிமை அழியாது தமிழகத்தே
பன்னிய கலையொடு தமிழொடுசைவப்
பணி நல்கி உயர்ந்தவோர் மேதை!

இன்பப்பே நேது தமிழன்னை வாழவழி
இன்புடனே தந்த மனிதருக்கோ
தென்புடனே தோற்றம் கொளவிங்கு
தெளிவான சிலை நிறுத்த
மென்புளமாய் முனைந்த நல்ல
மெய்யன்பர் நாம் போற்றி
முன்னின்ற பெரியோரை வாழ்த்த
முனைப்புடனே வாரீர் காண்!

செகமீதில் ஒரு தமிழர்!

கவிஞர் தீவகம் வே. இராஜலிங்கம்



செந்தமிழும் சைவமுமாய்ச் செதுக்கி நின்று
செகமீதில் ஒருதமிழர் சிறந்தார் என்றால்
அந்தமிலா இறையணர்த்தி அறிவும் பக்தி
அமுதமுமாய் விளங்கியவர் ஒருவர் என்றால்
இந்துநெறி தழைத்தோங்கச் சிங்கம் போல
எங்கெங்கும் பிரசங்கம் செய்தார் என்றால்
முந்துநெறி, வினாவிடைகள் அச்சில் ஏற்றி
முதலான நாவலர்தான் உண்மை உண்மை!

வந்தவொரு ஆதிக்கப் பிறநாட்டார்கள்
வலுவாலே தமிழ்அழியும் நிலையை உன்னி
சொந்தமென வரலாறும் சமயத் தூன்றல்
செழித்துவரச் செய்தமகான் நாவலர் போல்
எந்தவொரு தமிழ்மகனும் செய்தார் இல்லை
இவர்பணியே தமிழ்வாமும் நிலையே கண்டோம்
அந்தமிலாக் கல்வியொடு தூய சைவ
ஆலயமும் வாழுமொரு பணியே செய்தார்!

ஆறுமுக நாவலனார் அடியே தொட்டு
அவதாரம் பலவென்றே ஆனார் பல்லோர்
கூறுமடி யார்நெறிகள் குலத்தின் பண்பு
கொள்கைதமிழ் என்றேதான் முழங்கி நின்ற
சாறுநறும் பிரசங்கம் எழுத்தே என்கச்
சாற்றிவைத்த அடித்தளத்தில் நின்றே இன்றும்
வீறுகொண்ட சமயமென ஆக்கி வைத்த
ஆறுமுக நாவலரை இறைஞ்சி நிற்போம்!

ARUMUGA NAVALAR -The Savior of
Saivism

(Thuraiyooran)

Nineteenth century First quarter
Born a Saint in Nallur , Lanka
With a Mission to be a martyr
Serving the Saivaitees of Srilanka.

He opened up schools and Presses
Educated the younger generation
Who were compelled and oppressed
By the onslaught of Christian conversion.

Father of Tamil prose and scriptures
Hailed as a revolutionary by scholars
Translated and published many a literature
For the easy reading of all learners.

Saved the Indian and Lankan Saivaitees
By his selfless sacrifice and mission
Fought single handed for their rights
Till his demise at Fifty and Seven.

Hail him for his dedication
Praise him for his preaching
Honor him for his Sanctification
Of temples and ideals of Saivism.

Long live Navalur the immortal
Long live the Saiva Catechism





ஆய்வுரைகள்

வரலாற்றில் நாவலர்

கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன், M.A., Ph. D.

(முன்னாள் தமிழ்ப் பேராசிரியர்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை)

அ. தோற்றுவாய்

‘நாவலர்’ என ஈழத்தமிழர்களால் நினைவு கூரப்படும் ஸ்ரீலங்கை ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் 19ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் (1822-1879) வாழ்ந்தவர்; சிந்தனையாளரும் செயல்வீரரும் ஆகத் திகழ்ந்தவர்; அதனால் வரலாற்றுப் பாத்திரம் ஆனவர். சைவம் என்ற சமய வாழ்வியலின் தளத்தில் நின்று அவர் அக்காலகட்டத்தில் ஆற்றிய பணிகள் சமகால சமுதாயத்தின் - குறிப்பாக ஈழத்தின் வடபகுதியான யாழ்ப்பாணப் பெருநிலத்தின் தமிழர் சமுதாயத்தில் - பண்பாட்டு நிலையிலான ஒரு விழிப்புணர்வைத் தோற்றுவித்தன. அன்னிய ‘சமய-பண்பாட்டு’ப் பரவலுக்கு எதிரான தேசியத்தன்மை வாய்ந்த உணர்வெழுச்சியை அவை ஏற்படுத்தின. இவ்வாறு ‘சமய-பண்பாட்டு’த் தளத்தில் செயற்பட்டு நின்ற அவர் நாளடைவில் சமகால சமுதாயத்தின் பொதுவான பொருளியல் மற்றும் அரசியல்சார் பிரச்சினைகளிலும் கவனம் செலுத்திச் சமூகக் கருத்துக்களை உருவாக்கி வழிநடத்துபவராக ஆளுமை வளர்ச்சி எய்தினார். இவ்வாறு பல தளங்களிலும் அவர் செயற்பட்டு நின்ற முறைமை அவரை ஒரு ‘தேசிய வீரர்’ என்ற கணிப்புக்கு உரியவராக்கியது. நாவலர் அவர்கள் ஒரு வரலாற்றுப் பாத்திரமாக நினைவுகூரப்படுவதன் அடிப்படைகள் இவைதாம்.

அவர் இவ்வாறு ஆற்றிய பணிகளின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் யாது? வரலாறு அவரைப் புரிந்து கொண்ட முறை எத்தகையது? இவ்வாறான சில அடிப்படை வினாக்களுக்கு விடை நாடும் நோக்கிலான சில சிந்தனைகள் இக்கட்டுரையிலே முன்வைக்கப் படுகின்றன.



ஆ. நாவலருக்கு வரலாறு இட்ட பணி

நாவலர் வாழ்ந்த காலப்பகுதியான 19ஆம் நூற்றாண்டானது இந்தியாவிலும் ஈழத்திலும் ஒரு ‘நிலைமாறுகாலம்’ ஆகும். இந்நாடுகளில் ஐரோப்பியரின் - குறிப்பாக ஆங்கிலேயரின் - ஆட்சி நிலவிய அக்கால கட்டத்திலே பாரம்பரியமான சமூகக் கட்டமைப்புகள் தளர்வடைந்து கொண்டிருந்தன. புதியதாக கல்விகற்ற நடுத்தரவர்க்கம் ஒன்று உருவாகிக் கொண்டிருந்தது. ஆங்கிலக் கல்வியும் அதன்

சார்பான நடையுடை பாவனைகளும் சிந்தனைப் போக்குகளும் கவர்ச்சிகரமான வையாகவும் மதித்துப் பேணத் தக்கவையாகவும் கருதப்படலாயின. உத்தியோகம் மற்றும் வாழ்வியலின் உயர்வசதிகள் என்பவற்றை எய்துவதற்கான ‘கடவுச்சீட்டு’ (Passport) ஆக ஆங்கிலக் கல்வி அன்று கணிக்கப்பட்டது. (இன்றும் அக்கணிப்பே தொடர்கின்றது.) அக்கல்வியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான வாய்ப்புக்கள் ஆங்கிலேயரின் கிறிஸ்தவ மதப்பிரசாரச் சூழல்களிலேயே அன்று மிகுதியாக அமைந்திருந்தன. எனவே ஆங்கிலக் கல்வி மூலம் எய்தக்கூடிய உத்தியோகம் மற்றும் உயர்வசதி வாய்ப்புகள் என்பவற்றை விரும்பியவர்கள் தத்தம் பாரம்பரிய மதநம்பிக்கைகளையும் அவை சார்ந்த பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் பழக்கவழக்கங்களையும் கைநெகிழ்த்துக் கிறிஸ்தவத்தின் பக்கம் சாரத் தொடங்கினர். இவ்வாறு நிகழத் தொடங்கிய மதமாற்ற மனப்பாங்கானது சமகால ‘சமூக-பண்பாட்டு நிலை’யில் அதன் எதிர்காலம் பற்றிய மிகப் பெரும் வினா ஒன்றைத் தோற்றுவித்தது ‘சுயபண்பாட்டுப் பாதுகாப்பு’ என்ற

தற்காப்புணர்வாக அது முனைப்புற்றெழுந்தது. இந்தியா, ஈழம் ஆகிய இருநாடுகளிலும் அன்று நிலவிய பொதுவான நிலை இது.

இவ்வகையில் ஈழத்தின் வடபகுதியில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணப் பெருநிலப்பரப்பில் முனைப்புற்றெழுந்த 'சுயபண்பாட்டுப் பாதுகாப்பு' உணர்வுக்கு வடிவம் தந்து வளர்த்தெடுக்கும் தகுதிவாய்ந்த ஒரு 'தலைமைத்துவ ஆளுமை' அன்று தேவைப்பட்டது. அத்தேவையை நிறைவுசெய்ய வல்ல ஒருவராக அன்று வரலாற்றரங்கில் அறிமுகமானவரே கந்தப்பிள்ளை ஆறுமுகம் என்ற ஸ்ரீலங்கை ஆறுமுக நாவலர் என்பது நாம் மனங்கொள்ள வேண்டிய ஒன்றாகும்.

அன்றைய சூழலில் யாழ்ப்பாணப் பெருநிலத்தின் உயர்சாதிசார் சமூகமட்டத்தில் 'சுயபண்பாட்டுப் பாதுகாப்பு' என்பது ஆகமநெறிப்பட்ட சைவமரபை நிலைநிறுத்துவது என்பதையே குறித்து நின்றது. இச்சைவமரபு சித்தாந்த தத்துவத்தை அடித்தளமாகக் கொண்டதாகும். கிராமங்கள் தோறும் அமைந்திருந்த கோயில்கள் இம்மரபுசார் வாழ்வியலின் சமூக இணைப்பு மையங்களாகத் திகழ்ந்தன. பன்னிரு திருமுறைகள் மற்றும் கந்த புராணம், திருவிளையாடற் புராணம் முதலான இலக்கியங்கள் இச்சைவமரபின் நம்பிக்கைகள், வழிபாட்டு முறைகள் என்பவற்றுக்கான முக்கிய வழிகாட்டு நூல்களாகத் திகழ்ந்தன. இவையனைத்தின் சாராம்சமான சைவப் பண்பாட்டுத் தளத்தைச் சிதைவுறாமல் கட்டிக்காத்து நிலை நிறுத்துவதே அன்றைய காலகட்ட யாழ்ப்பாண உயர் சமூகச் சூழலில் 'சுயபண்பாட்டுப் பாதுகாப்பு' என உணரப்பட்டது. இந்த உணர்வுக்கு வடிவம் தந்து வளர்த்தெடுக்க வேண்டும் என்பதே அன்றைய வரலாறு நாவலருக்கு இட்ட பணியாகும். அப்பணியை முழுமனதுடன் முன்னெடுத்தமையே அவருடைய வரலாற்றுப் பங்களிப்பாகும்.

இ. தகுதி, அர்ப்பணிப்புணர்வு, அணுகுமுறை, செயல்திட்டங்கள்

தமிழையும் ஆங்கிலத்தையும் முறையாகக் கற்றிருந்த கந்தப்பிள்ளை ஆறுமுகம் அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் உவெஸ்லியன் மிஷன் கல்லூரி (மத்திய கல்லூரி)யில் தமிழ் மற்றும் ஆங்கில ஆசிரியராகப் பணிமேற் கொண்டிருந்தவர். அக்கல்லூரியை நடத்திவந்த பீற்றர் பார்சிவல் பாதிரியாருக்குத் தமிழ்ப் பண்டிதராக அமைந்து, அவருடனணைந்து விவிலிய வேதத்தைத் (Bible) தமிழாக்கம் செய்தவர். அவ்வகையில் கிறிஸ்தவ மத அடிப்படைகள் மற்றும் அதன் பிரசாரச் செயன்முறைகள் என்பவற்றின் 'ஆழ அகல'ங்களைப் புரிந்துகொண்டவர். இவ்வாறான

தகைமைகளோடுதான் அவர் 'சுயபண்பாட்டுப் பாதுகாப்பு' முயற்சியில் கால்பதிக்கிறார். தாம் வகித்துவந்த 'சமூகமதிப்பு'க்குரிய மேற்படி பதவிநிலைகளைத் துறந்து இப்பணிக்குத் தம்மை அவர் முழுமையாக வழங்க முன்வந்தார். தமது 57 ஆண்டுக்கால வாழ்நாளில் 32 ஆண்டுகளை (1848-1879) இவ்வரலாற்றுக் கடமைக்காக அவர் ஒப்படைத்தார் என்பதை இங்கு நாம் நினைவில் இருத்த வேண்டும்.

அவர் இப்பணியில் கால்பதித்த காலப்பகுதியில் அன்றைய சமூக மதிப்பீடுகள் எவ்வாறிருந்தன என்பதையும் தாம் இப்பணியை எத்தகைய மனநிலையுடன் மேற்கொண்டார் என்பதையும் அவருடைய சுயசரிதைக் குறிப்புப்போல் அமைந்துள்ள பின்வரும் கூற்று தெளிவாக உணர்த்துகிறது:

"நான் ஐய வருடம் முதலாக பீற்றர் பார்சிவல் துரையுடைய இங்கிலீஷ் வித்தியாசாலையில் இங்கிலிஷ் கற்றேன். பிலவ வருடம் பார்சிவல் துரைக்குத் தமிழ்ப் பண்டிதனாயினேன். பிதிரார்ச்சிதம் நான் பெறவில்லை. என்னுடைய தமையன்மார்கள் நால்வரும் இயன்றமட்டும் பொருளும் உத்தியோகமும் உடையவர்களாயிருப்பவும், அவர்கள் பொருளுதவியும் நான் பெறவில்லை. இங்ஙனமாகவும், மேற் கூறப்பட்ட விருத்தியை நான் கீலக வருடம் புரட்டாதி மீ பரித்தியாகம் செய்தேன். பார்சிவல் துரை, 'நான் தங்களுக்கு உயர்வாகிய வேதனம் தருவேன். தாங்கள் என்னை விடலாகாது' எனப் பலதரம் வற்புறுத்திச் சொல்லிய வழியும், நான் அவ்விருத்தியில் விருப்பம் வைக்க வில்லை. நான் இங்கிலிஷிலே அற்ப விற்பத்தியாயினும் பெற்றிருந்தும் என்னோடு இங்கிலிஷ் கற்றவர்களுள்ளும் எனக்குப் பின் இங்கிலிஷ் கற்றவர்களுள்ளும் அநேகர் தங்கள் தங்கள் சக்திக்கேற்ற உத்தியோகம் பெற்று வாழ்ந்திருக்கக் கண்டும், நானும் என் சக்திக்கேற்ற உத்தியோகத்தின் பொருட்டு முயற்சி செய்யின் அது தப்பாது சித்திக்குமென்றறிந்தும், அஃதில்லா மையால் விளையும் அவமதிப்பைப் பார்த்தும் உத்தியோகத்தை விரும்ப வில்லை. தமிழ்க் கல்வித்துணை மாத்திரங் கொண்டு செய்யும் உத்தியோகம் வலிய

வாய்த்த பொழுதும் அதனையும் நான் விரும்பவில்லை. கன்னியை நாயகனிடத்து ஒரு துட்டாயினும் வாங்காது வீடு, விளைநிலம், தோட்டம், ஆபரணம் முதலியவற்றோடு விவாகம் செய்து கொடுக்கும் வழக்கமேயுடையது என் சென்ம தேசமேயாகவும் நான் இவ்வாழ்க்கையில் புகவில்லை. இவைகளெல்லாவற்றிற்கும் காரணம் சைவ சமயத்தையும் அதன் வளர்ச்சிக்குக் கருவியாகிய கல்வியையும் வளர்த்தல் வேண்டுமென்னும் பேராசையேயாம்.”

நாவலரவர்கள் 1868ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்ட ‘விக்கியாபனம்’ ஒன்றிலே இடம்பெற்றுள்ள கூற்று இது. தமது கல்வியாலும் சமூகச் சூழலாலும் தனக்குக் கிட்டியிருக்கக்கூடிய வாழ்வியல் நலன்கள் மற்றும் இன்பங்கள் என்பவற்றை முற்றாக மறுத்துவிட்டுத் தனது சமூகம் தனக்கிட்டிருந்த வரலாற்றுக் கடமையை மட்டுமே மையப்படுத்தி வாழ்ந்தவர் அவர் என்பதை மேற்படி கூற்று உணர்த்தும். இந்த அர்ப்பணிப்புணர்வே கந்தப்பிள்ளை ஆறுமுகம் என்ற மனிதரை நாவலர் என்ற வரலாற்றுப் பாத்திரமாக - ஒரு மாமனிதராகத் தமிழகமும் ஈழமும் தரிசிப்பதற்கு வழிசமைத்தது என்பது உய்த்துணரக்கூடிய ஒன்றாகும்.

தமது சமகால வரலாறு தமக்கு இட்ட பணியை நிறைவாகச் செய்வதற்கு நாவலர் இருவகை அணுகுமுறைகளை மேற்கொண்டார். ஒன்று, சைவசமயத்தின் அடிப்படைகள், வழிபாட்டு முறைகள் முதலானவற்றில் அன்றைய காலகட்டத்தில் நிலவிய அறியாமைகளை நீக்குதல், ஒழுக்கக் குறைபாடுகளைக் களைதல் ஆகிய வகைகளிலான அறிவூட்டல் அணுகுமுறை, மற்றது சைவத்தை இகழ்வோர்க்கு எதிரான கண்டன அணுகுமுறையாகும். தத்துவக் கலைச்சொற்களில் கூறுவதானால் ஒன்று ‘சுபக்கம்’; மற்றது ‘பரபக்கம்’. அவருடைய எல்லாச் செயற்பாடுகளும் மேற்படி இரண்டையுமே அல்லது அவற்றுள் ஒன்றையோ மையப்படுத்தியனவாக அமைந்துள்ளமையை நாம் உணரமுடியும். இவற்றுள் மேற்கூட்டிய முதலாவது அணுகுமுறையே அவரது செயல்திட்டத்தில் முதன்மை பெற்றது. மேலே அவருடைய ‘விக்கியாபன’த்தில் சுட்டியுள்ளவாறு ‘சைவசமயத்தையும் அதன் வளர்ச்சிக்குக் கருவியாகிய கல்வியையும் வளர்த்தல்’ என்ற திசைநோக்கியே அவர் முழுமூச்சுடன் செயற்பட்டார்.

மேற்கூட்டியவாறான அணுகுமுறைகளின் தளங்களில் நின்று அவர் வகுத்தமைத்துக்கொண்ட செயல் திட்டங்கள் பல. அவை வருமாறு:-

1. சொற்பொழிவு (பிரசங்கம்)
2. நூல்கள் எழுதுதல்

3. பாடநூலாக்கம்
4. பண்டைய நூல்களுக்கு உரையெழுதுதல்; பதிப்பித்தல்
5. பண்டைய நூல்களைப் பதிப்பித்தல்
6. துண்டுப் பிரசுரங்கள் வெளியிடல்
7. பத்திரிகைகளுக்குக் கடிதங்கள் எழுதுதல்
8. பள்ளிக்கூடங்கள் நிறுவுதல்

மேற்படி செயல் திட்டங்களில் துண்டுப் பிரசுரம், பத்திரிகைக் கடிதம் என்பன பொதுவாக அவரது தன்னிலைவிளக்கம், கிறிஸ்தவ மதப்பிரசார எதிர்ப்பு ஆகிய நோக்கங்கள் சார்ந்தனவாகும். சைவப்பிரசங்கம் என்ற சொற்பொழிவு முயற்சியானது சைவம்பற்றி அன்று கிறிஸ்தவ மிஷனரியினர் பரப்பிய அவதூறுகளை மறுப்பதும் சைவத்தின் உள்ளார்ந்த சிறப்பியல்புகளை மக்கள் உளங்கொள்ளத் தக்கவகையில் எடுத்துரைப்பது ஆகிய குறிக்கோள்களுடன் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகும். நூல்கள் எழுதுதல், பண்டைய நூல்களுக்கு உரை எழுதிப் பதிப்பித்தல், பண்டைய நூல்களைப் பதிப்பித்தல் என்பன பண்பாட்டுப் பெருமைகளை அழியாமல் காக்க வேண்டும் என்பதையும் அவற்றை மக்களிடம் இட்டுச் சென்று அறிவைப் பரப்ப வேண்டும் என்பதையும் குறிக்கோளாகக் கொண்டனவாகும். பாடநூலாக்கம் பள்ளிச்சிறார்களை மனதிற்கொண்ட செயற்பாடாகும். பள்ளிக்கூடங்கள் நிறுவுதல் என்ற பாரிய பணியானது மேற்படி பள்ளிச் சிறார்களை உள்ளடக்கிய அன்றைய சைவ இளம் தலைமுறை முழுவதையும் கருத்துட் கொண்ட செயற்பாடு ஆகும்.

இவற்றை ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கும்போது நாவலரவர்கள் அன்றைய சைவச் சமூகத்தின் பண்பாட்டுத் தேவைகளை - குறிப்பாக மரபுசார் அடிப்படைகளைப் பற்றிய அறிவுத்தேவையை - நிறைவு செய்வதற்கும் இளம் தலைமுறையை அந்த மரபுசார் தளத்தில் வழிநடத்துவதற்கும் முற்பட்ட ஒரு சமூகச் சிந்தனையாளராகச் செயற்பட்டமை தெளிவாகும்.

இவ்வாறாக அவர் அன்று திட்டப்பாங்காக மேற்கொண்ட செயற்பாடுகள் அன்றைய சைவச் சூழலிலே ஒரு புதிய விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தின. கிறிஸ்தவ மதமாற்ற முயற்சிகள் பெருமளவு மட்டுப்படுத்தப்பட்டன. மதம்மாற முயன்றவர்கள் பலர் சைவத்தைத் தெரிந்து தெளிய முற்பட்டனர். மதம் மாறிய சிலர் மீண்டும் சுயமதத்துக்குத் திரும்பினர். இவ்வாறான மீட்சிக்குச் சான்றாக திரு. கரல் விசுவநாதபிள்ளை (1820-1880) என்பவரது செயற்பாட்டைச் சுட்டலாம். யாழ்ப்பாணம் சுதுமலையைச் சேர்ந்த வைரவநாதபிள்ளை என்பவரின் மகனான இவர் அறியாப்பருவத்திலே உபகாரச் சம்பளக் கல்வியின் பொருட்டுக் கிறிஸ்தவராக மாறியவர்; நாவலரோடு எதிர்வாதங்கள் நிகழ்த்தியவர்; ஆனாலும் ஈற்றில் நாவலர் வழியில் நியாயம் இருப்பதை உணர்ந்து

சைவத்துக்கு மீண்டவர். நாவலரோடு எதிர் வாதம் நிகழ்த்தியவகையில் தாம்செய்த தவறுகளுக்குக் கழுவாயாகத் தம் நாவினைப் பொன்னாசி காய்ச்சிச் சுட்டுக் கொண்டவர் இவர் என்பர்.² அன்றைய யாழ்ப்பாணப் பெருநிலத்தின் கல்விகற்ற நடுத்தரவர்க்கத்தின் சிந்தனையிலே நாவலர் எத்தகு மாற்றத்தை விளைவித்தார் என்பதற்கு இந்த ஒரு சான்று போதும்.

குறிப்பாகக் கூறுவதானால், 19ஆம் நூற்றாண்டின் கிறிஸ்தவ மிஷனரியினரின் கவர்ச்சிகரமானதும் அரசியல் ஆதரவுடன் கூடியதுமான மதமாற்றச் செயற்பாடுகளின் மத்தியில் சைவம் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்ள முடிந்தமைக்கு நாவலரின் மேற்படி திட்டப்பாங்கான செயற்பாடுகளே முக்கிய காரணிகள் என்பது வெளிப்படை. நாவலர் வழங்கிய அறிவாயுதமே சைவம் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கான கருவியாகத் திகழ்ந்தது எனலாம். கிறிஸ்தவ மதமாற்ற எதிர்ப்புக்கான வாளாகவும் சைவப் பாதுகாப்புக்கான கேடயமாகவும் அவ்வறிவாயுதம் பயன்பட்டுள்ளது என்பதை உய்த்துணரலாம்.

ஈ. தமிழகம் தந்த கணிப்பும் கௌரவமும்

நாவலரின் செயற்பாடுகள் ஈழத்தை - யாழ்ப்பாணப் பெருநிலத்தை - மட்டும் மையப்படுத்தி அமைந்தனவல்ல. அவை தமிழகத்தை நோக்கியும் விரிந்தவை என்பதை இங்கு நாம் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். பலமுறை தமிழகம் சென்ற நாவலரவர்கள் அங்கு சிதம்பரம், சென்னை முதலிய பிரதேசங்களில் தங்கிநின்று தமது சமய அறிவூட்டற்பணியை மேற்கொண்டவராவார். குறிப்பாகச் சிதம்பரத்திலே அவருடைய கவனம் குவிந்தது. அங்கும் ஒரு பள்ளிக்கூடத்தை அவர் நிறுவி யுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவருடைய நூல் வெளியீட்டு முயற்சிகள் பலவற்றுக்குச் சென்னை முக்கிய தளமாக அமைந்திருந்தது என்பதும் இங்கு நாம் மனங்கொள்ள வேண்டிய ஒன்றாகும். இவை பொதுவாக நாவலர் செயற்பாடுகளுக்குத் தமிழகச் சைவ உலகம் தந்த அங்கீகாரம் எனக் கருதத்தக்கன. இவற்றைவிட முக்கியமானதும் வரலாற்று நிகழ்ச்சியாகக் கருதப்படுவதுமான ஒரு அம்சம் தமிழகச் சைவ உலகு அவருக்கு வழங்கிய 'நாவலர்' என்ற விருதுப்பெயர் (பட்டம்) ஆகும்.

நாவலர் என்ற இந்த விருது தமிழகத்தின் சைவ ஆதீனங்களில் முதல்வரிசைக் கணிப்புடையதாகத் திகழும் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தினால் 1849 ஜூலையில் வழங்கப்பட்டதாகும். கந்தப்பிள்ளை ஆறுமுகம் என்ற பெயருடன் மேற்படி ஆதீனத்திலே அவர் சொற் பெருக்காற்றியபோது அச்சொற்பெருக்கின் சுவையையும் பயனையும் உணர்ந்த அன்றைய ஆதீன மகாசந்திநானம் தந்த 'நாவலர்' (நாவன்மை மிக்கவர்) என்ற விருது நாளடைவில் அவருக்கு 'இயற்பெயர்' ஆகவே நிலைத்து

விட்டமையை ஈழத்துச் சைவ உலகம் அறியும். இவ்விருதை அவர் பெற்றபோது அவருக்கு வயது 27தான் ஆகியிருந்தது என்பது நமது கவனத்துக்குரியது. இப்பட்டத்தின் பின்னர் முப்பதாண்டுக்காலம் அவர் பேருக்கத்துடன் அயராது செயற்பட்டுள்ளார் என்பதையும் நாம் நினைவிற் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு சிந்திக்கும்போது அவருடைய வாலிப வயதில் அவருக்குக் கிடைத்த இக்கௌரவம் அவரது பின்னாளைய செயற்பாடுகள் அனைத்துக்கும் ஒரு 'ஊக்கசக்தி'யாகப் பயன்பட்டிருக்கும் என்பதை நாம் உய்த்துணர முடியும். தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் வாழ்ந்த அக்காலக் கற்றோர்வர்க்கம் இவர் என்ன சொல்கிறார், என்ன செய்கிறார் என்பவற்றைக் கருத்துநிற்கி கவனிப்பதற்கு இப்பட்டம் ஒரு முக்கிய சமூகமதிப்புக் குறியீடாகப் பயன்பட்டிருக்கும் என்பதையும் நாம் ஊகித்துணரலாம்.

உ. ஆளுமையின் விரிநிலை

சைவம் என்ற சமயத்தளத்தில் வலுவாகக் காலூன்றி நின்று செயற்பட்ட நாவலரவர்கள் ஒரு கல்வியாளன் என்ற நிலையிலும் சமூகமனிடன் என்ற வகையிலும் சமயம் என்ற எல்லைக்குள் கட்டுப்பட்டு நிற்கவில்லை என்பதை அவரது பலவகைச் செயற்பாடுகளும் உணர்த்தி நிற்கின்றன. பாடத்திட்டச் சிந்தனை, நூற்பதிப்பு முயற்சிகள் என்பவற்றில் சமயம் கடந்த பொதுநிலை அறிவை மையப்படுத்திய ஒரு கல்வியாளராகவே அவர் காட்சி தருகிறார். குறிப்பாக அவர் சிந்தித்த பாடத்திட்டங்களில் பொது அறிவுக்கு உரிய பாடங்களான கணிதம், இலக்கணம் முதலிய பலவும் இடம்பெற்றுள்ளமையை நோக்க முடியும். இதற்குப் பொருத்தமான சான்றாக அவருடைய பின்வரும் கூற்று அமைகின்றது:

“பிள்ளைகளுக்கும் பால பாடங்கள் நிகண்டு, திருவள்ளுவர் முதலிய நீதிநூல்கள், சிவபுராணங்கள், இலக்கணம், கணிதம், தருக்கம், வெளிப்படையாகிய வசனநடையிற் செய்யப்பட்ட சைவசமய நூல்கள், பூகோளநூல், ககோள நூல், வைத்தியம், சோதிடம், வேளாண்மைநூல், வாணிகநூல், அரசநீதி, சிற்பநூல் முதலானவைகளைப் படிப்பிக்க வேண்டும்.”

நாவலரவர்கள் 1860இல் வெளியிட்ட 'விக்கியாபனம் ஒன்றிலே' இடம்பெற்றுள்ள குறிப்பு இது. சமயவாதியாகத் திகழ்ந்த நாவலர் அந்த எல்லையைக் கடந்த முழுநிலைக் கல்வியாளனாகக் காட்சி தருவதை இக்கூற்றுத் தெளிவாகவே இனங்காட்டி நிற்கின்றது.

அவர் பதிப்பித்த பண்டைய நூல்களுக்குள் சைவம் என்ற எல்லைக்கு உட்படாத பொது அறிவுசார்ந்த 'இலக்கண-இலக்கிய' நூல்களும் இடம்பெற்றுள்ளன

என்பதையும் நாம் இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியமாகும். நன்னூற் காண்டிகையுரை, மகாபாரதம் என்பன இவ்வகையிற் குறிப்பிடத்தக்கன. அவர் அச்சிற் பதிப்பிக்க எண்ணியிருந்த நூற்பட்டியலிற் சில நூல்கள் வருமாறு:

புறநானூறுரை, கலித் தொகையுரை, கார்நாற்புதுரை, களவழிநாற்புதுரை, சிலப்பதிகாரவுரை, சீவகசிந்தாமணியுரை. இவை சைவசமய நூல்கள் அல்ல என்பது தெளிவு. 1860ஆம் ஆண்டு இவர் பதிப்பித்த திருக்கோவையாரில் இடம்பெற்றுள்ள 'இனி அச்சிற் பதிப்பிக்கப்படும் புத்தகங்கள்' என்ற தலைப்பிலான பிரகடனத்தில் இடம்பெற்றுள்ள நூல்களின் சிலவே மேற்கண்டவை.⁴

கல்வியாளன் என்ற வகையில் நாவலரின் ஆளுமை விரிவுற்றிருந்த நிலையை மேலே நோக்கினோம். ஒரு சமூகமனிதன் என்ற நிலையில் அவரது ஆளுமை விரிவுற்றமைந்தமையை அவரது வாழ்நாளின் இறுதிக் காலகட்டச் செயற்பாடுகள் சில நமக்குத் தெளிவுறுத்தி நிற்கின்றன. சமயத்தளத்தில் தாம் பெற்றிருந்த தலைமைத்துவக் கணிப்பைப் பயன்படுத்திச் சமூகத்தின் பொதுவான விடயங்களிலும் அவர் குரல் கொடுக்க முற்பட்டமையை அவரது மேற்படி இறுதிக் காலகட்டச் செயற்பாடுகள் காட்டி நிற்கின்றன.

1877 காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணம் அரசாங்க அதிபராக (Government Agent) பணியாற்றிநின்ற துவைனன் (Twynan) என்பாரின் மக்கள் விரோதப்போக்கிற்கு எதிராக மக்களை ஒன்றுதிரட்டி ஒரு வெகுசன இயக்கத்தை நாவலர் முன்னெடுத்தார். அதே ஆண்டிலே நாட்டில் நிலவிய கொடிய பஞ்சத்தாற் பாதிப்புற்ற மக்களுக்குச் சமயம் என்ற எல்லைக்கு அப்பால் நின்று 'கஞ்சித்தொட்டித் தருமம்' எனப்படும் பசிதீர்க்கும் பணியை மேற்கொண்டார். இவ்வாண்டிலே அவர் கவனம் செலுத்திய மற்றொரு முக்கியவிடயம் 'யாழ்ப்பாணம்-மட்டக்களப்பு வேளாண்மைச் சங்க'த்துக்கு அவர் செய்த பிரசாரம் ஆகும். இவை அவருடைய 'சமூக-பொருளியல்' பார்வைகளின் விரிவை உணர்த்தி நிற்பன.

1879ஆம் ஆண்டில் தாம் நிறைவு பெறுவதற்குச் சில மாதங்கள் முன்பாக அவர் தமது அரசியல் ஈடுபாட்டையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அக்காலப்பகுதியில் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த 'சட்டநிருபண சபை' என்ற அதிகார மன்றத்துக்கு ஒரு வேட்பாளராகப் போட்டியிட்ட சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்களை ஆதரித்து மக்கள் கருத்தை உருவாக்கும் வகையில் நாவலர் உரையாற்றியமையே மேற்படி அரசியல் ஈடுபாடு ஆகும். இது நாவலரிடம் இருந்த தேசிய நிலையிலான எண்ண ஓட்டத்தினைப் பிரதிபலிப்பது என்பது தெளிவாகும்.

ஊ. வரலாற்றின் பார்வையில்...

19ஆம் நூற்றாண்டில் ஈழத்து யாழ்ப்பாணப் பெருநிலத்து வரலாறு தமக்கு இட்ட பணியை நிறைவுசெய்ய வந்தவர் நாவலர் என்பதையும் அச்செயற்பாட்டில் அவர் புலப்படுத்தி நின்ற ஆளுமைசார் முக்கிய அம்சங்களையும் மேலே நோக்கினோம். அவ்வாறான அவரது செயற்பாடுகள் வரலாற்றில் எவ்வாறு புரிந்து கொள்ளப்பட்டன என்பதை இங்கு சுருக்கமாக நோக்குவதுடன் இக்கட்டுரை நிறைவு பெறுகின்றது.

நாவலர் பற்றிய வரலாற்றுப் புரிதல்களை - வரலாற்றுக் கணிப்புக்களை - முக்கியமான மூன்று பார்வைகளில் அடக்கலாம்:

1. சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் தொண்டு செய்தவர் என்ற பார்வை.
2. தேசியவீரர் - ஈழத் தமிழ்த் தேசியத்தின் முன்னோடி என்ற பார்வை.
3. சாதியக் கட்டமைப்பைப் பேணிநின்று சைவசமயத்தின் அதிகாரக் குரலாக ஒலித்தவர் என்ற பார்வை.

இவற்றுள் மேற்கூட்டிய முதலாவது பார்வையே 1960கள் வரை நிலவி வந்தது. இன்றும் இதன் தொடர்ச்சியை நோக்க முடியும். நாவலரின் சமகாலத்தில் வாழ்ந்த முக்கிய தமிழறிஞரான 'பதிப்புப் பேராசிரியர்' சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை (1832-1901) முதல் நமது தலைமுறையில் வாழ்ந்து நிறைவுபெற்ற இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை (1899-1986) வரையான நாவலர் வழிபேணிய அறிஞர்கள் அவரைத் தமிழுக்கும் சைவத்துக்கும் பணியாற்றிய ஒரு பெருந்தகை என்றே மதித்தனர். அத்தொடர்பிலான நன்றியுணர்வோடு அவரைப் போற்றி வழிபடுவதும் அவர் தொடங்கிய சிந்தனைகளையும் முயற்சிகளையும் தொடர்வதுமே இத் தகையவர்களது பிரதான செயற்பாடுகளாக அமைந்தன. இவ்வாறான இவர்களின் பார்வைக்குப் பொருத்தமான சான்றாக மேற்கூட்டிய சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களது இரங்கற்பாப் பண்பிலான பின்வரும் வெண்பாவைக் காட்டலாம்:

நல்லைநக ராறுமுக நாவலர்பி றந்திலரேற்
சொல்லுதமி மெங்கே சுருதியெங்கே - எல்லவரும்
ஏத்துபுரா ணாகமங்க ளெங்கேப்ர சங்கமெங்கே
ஆத்தனறி வெங்கே யறை.

நாவலர் நிறைவுபெற்றபோது பிள்ளையவர்கள் பாடியதாகச் சொல்லப்படும் இவ்வெண்பாவானது நாவலரே தமிழையும் வேதங்களையும் புராண ஆகம நூல்களையும் பிரசங்க மரபையும் வாழவைத்தவர் என்ற பொருள் தந்து நிற்பது. இந்த அடிப்படையில் நாவலரைத் தரிசிக்கும் மரபே பண்டிதமணி வரையிலும் அவருக்குப் பின்னர் வரும் பண்டித பரம்பரையினர் சிலரிடமும் நிலவி வரக் காணலாம். ஆண்டுதோறும் நாவலர் நினைவுநாளைக்

‘குருபூசை’ நாளாகக் கொண்டு வழிபாடியற்றுவது இம்மரபுசார் பார்வைசார் செயன்முறையாகும்.

இவ்வாறான குருபூசை வழிபாடானது நாவலரை ‘ஐந்தாங் குரவர்’ என அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர், மணிவாசகர் என்ற சமயகுரவர் வரிசையில் வரும் ஐந்தாம் குரவர் ஆகக் கணிக்கும் நிலைக்கு இட்டுச் சென்றுள்ளது என்பதைச் சைவ உலகம் அறியும்.

தேசியவீரர் என்ற பார்வை 1960களில் முகிழ்க்கத் தொடங்கி 1970களில் நிறைவுடைய எய்தியதாகும். நாவலரவர்கள் தமது காலப்பகுதியில் சமயம் என்ற எல்லைக்குள்ளும் அவ்வெல்லை தாண்டிய நிலையிலும் சிந்தித்தவையும் செயற்பட்டவையும் அன்றைய ஈழத்தின் தேசிய நிலையிலான விழிப்புணர்ச்சி சார்ந்தவையே என்ற சிந்தனையோட்டமே இதன் அடிப்படை. இச்சிந்தனையை உருவாக்கி வளர்த்தெடுத்தவர்கள் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தினர் என்பது நாம் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டிய முக்கிய வரலாற்றுத் தகவல் ஆகும்.

1960களில் ஈழத்துத் தமிழர்கள் தம்மைத் தமிழகத்துத் தமிழர்களிலிருந்து குறிப்பிடத்தக்க அளவு வேறுபட்ட நோக்குநிலைகள், உணர்வுநிலைகள் மற்றும் வாழ்வியல் அம்சங்கள் என்பன கொண்டவர்கள் எனச் சிந்திக்க முற்பட்டபோது நாவலர் என்ற ‘வரலாற்றுப் பிம்பம்’ ஒரு முக்கிய முன்னோடிக் ‘கருத்துரு’வாகத் தெரிந்தது. நாவலர் தமிழகத்து அறிஞர்களுடன் நிகழ்த்திய விவாதங்கள், யாழ்ப்பாணத்தின் அறிவுவளத்தை அவர் தமிழ்நாட்டவர்க்கு எடுத்துரைத்த முறைமைகள் என்பன நாவலர் ஒரு தேசியவீரர் என்ற ‘கருத்துரு’ வுக்குத் தக்க அடித்தளங்களாக அமைந்தன. இவ்வாறான கருத்துருவாக்கத்திற்கு முனைந்து முன்னின்றழைத்துச் செயல்வடிவம் தந்த வகையிலேயே முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் பணி வரலாற்று முக்கியத்துவமுடையதாகின்றது. இத்தொடர்பில் மேற்படி சங்கத்தினர் கொண்டிருந்த கருத்து நிலைக்குப் பொருத்தமான சான்றாக அதன் முக்கிய படைப்பாளிகளில் ஒருவரான திரு. நா. சோமகாந்தன் அவர்கள் தந்துள்ள பின்வரும் கணிப்பைக் காட்டலாம்:

“தேசிய இலக்கியத்துக்கான இப் பேராட்டத்தில் இலங்கைத் தமிழிலக்கியம் தனது தனித்துவ முத்திரையைப் பதிக்கவும், தனது சொந்த மரபையும் பாரம்பரியத்தையும் கால்கோளாகக் கொள்ள வேண்டிய ஒரு தத்துவார்த்தநீதியான தேவை ஏற்பட்டது. இதன் உந்துதலினால் இவர்கள் தமது தனித்துவ மரபைத் தேட ஆரம்பித்தனர். அப்போதுதான் நாவலர் பெருமானை, அவர் பணிகளை, அவர் தொடங்கிவைத்த பாரம்பரியத்தினை அவர்கள் ஆழமாகக் கற்க ஆரம்பித்தனர். நாவலர் பாரம்பரியம் மத விழிப்பினை அடியாதாரமாகக் கொண்டு

முகிழ்த்த போதிலும், சைவத்தையும் தமிழையும் காக்க அவர் ஆரம்பித்த பேராட்டம் தேசிய விழிப்பிற்கும் ஆகவே, இலங்கையின் தேசியத்திற்கும் வித்திட்டவரலாற்று உண்மையினை அவர்கள் கண்டனர்.”⁶

இக்கணிப்பின் அடிப்படையில் 1962இல் அச்சங்கத்தினர் கொழும்பில் நாவலருக்கு ஒரு விழா எடுத்தனர். நாவலரின் வரலாற்றுப் பாத்திரம் புதிய கோணத்தில் இனங்காணப்பட்டது. குருபூசைக்குரிய ஐந்தாங்குரவரை தேசியத்தின் ஜனநாயகக் கருவூலத்தின் மூத்த முன்னோடியாக நாடு ஏற்க ஆரம்பித்தது.⁷ 1965இல் அரச திணைக்களங்களில் நடைபெற்ற நாவலர் விழாக்கள் நாவலரின் தேசிய பாத்திரத்தை வலியுறுத்தின.

1968இல் சென்னையில் அனைத்துலகத் தமிழராய்ச்சி மாநாடு நடைபெற்றவேளை தமிழறிஞர் பலரின் சிலைகள் நிறுவப்பட்டபோது நாவலர் கவனத்திற்கொள்ளப்படவில்லை. இதனால் ஈழத்தமிழர்கள் மனக்கொதிப்படைந்தனர். இந்நிலை நாவலரைத் தேசியப் பெருமகனாகப் போற்றுவதற்கான உணர்வுமூச்சியைத் தூண்டி வளர்த்தது. இதன் தொடர்ச்சியாக 1968இல் நாவலர் சபை நிறுவப்பட்டதும் நாவலருக்கு 1969இல் நல்லூரில் சிலை நிறுவப்பட்டதும் 1971இல் ‘நாவலர் தபால் முத்திரை’ வெளியிடப்பட்டதுமான நிகழ்ச்சிகள் அவரைத் தேசியப் பெருமகனாகக் காணும் பார்வையில் நிகழ்ந்த படிப்படியான வளர்ச்சிகளாகும்.

இந்நிலையில் நாவலர் பற்றிய கனமான ஆய்வுகள் நடைபெறத் தொடங்கின. நாவலர் சபையால் வெளியிடப்பட்ட நாவலர் மாநாடு மலர் (1969), நாவலர் பெருமான் 150ஆவது ஜயந்தி விழாமலர் (1972) நாவலர் நூற்றாண்டு மலர் (1979) முதலியவற்றிலே நாவலரின் தேசிய வரலாற்றுப் பாத்திரம் பல்வேறு கோணங்களில் அணுகப்பட்டது. நாவலரைச் சரியாக இனங்காண விழைவோர்க்கு அரிய பல செய்திகளையும் மதிப்பீடுகளையும் வழங்கக்கூடிய ‘ஆய்வுக் களஞ்சியங்கள்’ இவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நாவலரைச் சைவசமயத்தின் அதிகாரக் குரலாகவும் சாதியக் கட்டமைப்பைப் பேணி நின்றவராகவும் காணும் பார்வை அவரைத் தேசிய வீரராகக் காணத் தொடங்கிய காலப்பகுதியிலேயே கருக்கொள்ளத் தொடங்கிவிட்டது. யாழ்ப்பாணத்தின் சமூகக் கட்டமைப்பிலே நாவலர் வகித்த இடமும் (கார்காத்த வேளாளர்) அவர் சாதிமுறைபற்றியும் ‘ஆகம மரபு’சாராத தெய்வங்களின் வழிபாடு பற்றி அவர் முன்வைத்திருந்த கருத்துக்களும் அவரைப் பற்றிய மேற்படி பார்வைக்கு அடிப்படையாயின. அவர் சாதிமுறையைப் பேணிநின்றவர் என்பதும் கண்ணகி வழிபாடு போன்ற ஆகம மரபுசாராத தெய்வங்களின் வழிபாட்டு மரபுகளைக் கண்டித்தவர் என்பதும் வெளிப்படை. இதனால் அவர் தாம் வாழ்ந்த காலகட்டத்தின் சமூகமாந்தர் பலரின் - யாழ்ப்பாணப் பெருநிலத்தின் மக்கட்பரப்பின்

சிலபகுதியின் - உணர்வுநிலைகளை அவமதித்தவர் என மதிப்பிடப்படுகிறார். தேசியவீரர் என்ற பார்வைக்குள் அவரது மேற்படி குணம்சங்கள் தனிக் கவனத்தைப் பெற முடியாது போய்விட்டன. சில எழுத்தாளர்கள் அவ்வப்போது மேடைகளில் இவற்றைச் சுட்டிக்காட்டி நாவலரை விமர்சித்து வந்தமையை ஒரு வரலாற்றுக் குறிப்பு என்ற வகையில் இங்கு சுட்டுவது என் கடமையாகிறது.

கடந்த பத்தாண்டுகட்கு மேலாகத் தமிழகத்திலே 'தலித்தியம்' என்ற தாழ்த்தப்பட்டோர் எழுச்சி ஏற்பட்டு வருகின்ற சூழலில் வரலாற்று மாந்தரைக் 'கட்டுடைத்து' பார்க்கும் ஆய்வியல் முனைப்புற்று வரும் நிலையில் நாவலரைப் பற்றிய மேற்படி பார்வை மேற்கிளம்புவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இவ்வாறான பார்வை தமிழகத் தின் தலித் திய ஆய் வாளர் களால் வெளிப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. சான்றாக ஆய்வாளர் ராஜ்கௌதமன் அவர்கள் தரும் விமர்சனக் குறிப்பொன்று வருமாறு:-

"மிஷனிகளை அவர் எதிர்த்தது அவரது நோக்கில் சரியானதே. ஆனால் அதற்காகப் புதிய திசையில் சீர்திருத்தப் பாதையைத் தேர்ந்தெடுக்காமல், அதைப் போலி என ஒதுக்கிவிட்டு, சாதிமத ஆசார வாழ்க்கை முறையையும், வெறியையும் மாற்றுப் பாதையாக அவர் முன்வைத்ததே மாபெரும் வரலாற்றுப் பிழையாக அமைந்துவிட்டது.....
....சாதியாசாரம் சமய ஆசாரம் இல்லாத எழுத்தால் பயனில்லை என்றார் நாவலர். சைவர்கள் சாதி உணர்ச்சியையும் சைவ சமயத்தையும் விரும்புவது சத்தியம் எனில் அவர்கள் சாதி-சமய ஆசாரங்களை இயன்ற வரை முறையாகப் பின்பற்ற வேண்டும் என்ற சைவ இலக்கணத்தைப் பிரகடனம் செய்தார்.."

இப்படிச் செல்கிறது ராஜ்கௌதமன் அவர்களது விமர்சனம். வரலாற்றின் பார்வையில் நாவலர் பற்றிய புதிதங்கள் மற்றும் கணிப்புக்கள் எவ்வாறெல்லாம் மாற்றமுற்றுச் சென்றுள்ளன; செல்கின்றன என்பதை மேலே நோக்கினோம்.

மேலே ராஜ்கௌதமன் தந்துள்ள விமர்சனத்தில் நாவலருடைய செய்கை "மாபெரும் வரலாற்றுப் பிழையாக அமைந்துவிட்டது" என்ற கணிப்பு ஆழமான மறுபரிசீலனைக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். நாவலர் அக்காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணப் பெருநிலச்சூழலில் சாதிமத ஆசாரம் சாராத மாற்றுப் பாதையொன்றை முன்வைத்திருந்தால் அவர் ஒரு வரலாற்றுப் பாத்திரமாக மேற்கிளம்பியிருக்க முடியுமா? தமிழக ஆதீனமரபு அவருக்கு அந்நிலையில் 'நாவலர்' என்ற விருதை வழங்கி ஊக்குவித்திருக்குமா? இத்தகு வினாக்களை உள்ளடக்கிய ஒரு விவாதத்துக்கு

ராஜ்கௌதமனின் மேற்படி விமர்சனக் குறிப்பு எம்மை இட்டுச் செல்கிறது. எதிர்காலத்தில் நாவலரின் வரலாற்றுப் பாத்திரம் தொடர்பாக ஆராய முற்படுவோர் இவ்வகை விவாதங்களை முன்னெடுப்பர் என எதிர்பார்க்கலாம்.

எ. நிறைவாக ...

இதுவரை நாவலர் பணிகளின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் மற்றும் வரலாறு அவரைப் புரிந்து கொண்ட முறைமைகள் என்பன தொடர்பான முக்கிய அம்சங்களை நோக்கினோம். இக்கட்டுரை நிறைவு பெறவுள்ள நிலையில், நாவலருக்கும் அவரது சமகாலத் தமிழக 'ஆன்மிகஞானி' இராமலிங்க வள்ளலார் (1823 - 1874) அவர்களுக்கும் இடையில் நிகழ்ந்த பூசல் பற்றிய ஒரு குறிப்பை மட்டும் இங்கு சுட்டி அமைய முயல்கிறேன்.

வள்ளலார் சீவகாருண்யம், மனிதநேயம் ஆகிய தளங்களில் நின்று செயற்பட்டுச் சைவ சமயத்துக்கு ஆன்மிக வடிவம் கொடுத்த பெருமகன்; சமய உணர்வைச் சமூக பயன்பாட்டு நோக்கில் விரிநிலை அடையச் செய்து சமூக மாற்றச் சிந்தனைகளுக்கான அடித்தளம் இட்டவர். நாவலரோ மரபிற் காலான்றி நின்று சுயப்பண்பாட்டு மீட்புக்கும் பாடுபட்டவர். சமயம் தொடர்பான மரபுசார் விளக்கங்களில் முழுநம்பிக்கை கொண்டவர். வள்ளலார் சித்தர்மரபில் வந்த சமய விமர்சகர். நாவலரோ ஆகம மரபில் வந்தவர்; வழிபாட்டு முறைகளுக்கு முதன்மை தருபவர்; இவ்வகையில் திருமுறைகள் மற்றும் சிவபுராண நூல்களுக்குத் தெய்வநிலை தந்து போற்றுவவர்.

இவை இவ்விருவரின் ஆளுமை வேறுபாடுகளின் முக்கிய அடிப்படை அம்சங்களாகும். இந்த வேறுபாடுகள் இருவருக்குமிடையில் ஒரு மோதலை ஏற்படுத்தி விட்டமையை இவர்களைப் பற்றிய வரலாற்றுத் தகவல்கள் மூலம் அறியமுடிகின்றது. வள்ளலார் பாடிய 'அருட்பா'க்களை நாவலர் 'மருட்பா'க்கள் என விமர்சித்துள்ளார். 'நாவலர்' என்ற சொல்லை நாவினால் அலர் பேசுபவர் என வள்ளலார் பொருள்விளக்கம் செய்துள்ளார். இதனை அறிந்த நாவலர் வள்ளலார் மீது 'மானநஷ்ட'வழக்குத் தொடுத்துள்ளார். ஈற்றில் வழக்குத் தள்ளுபடியாயிற்று. இவையே இவ்விருவர்க்கிடையில் நடைபெற்ற பூசல் ஆகும்.

மேற்படி மோதல்கள் தொடர்பாகத் தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் பல கட்டுக்கதைகள் புனைப்பட்டன. வள்ளலாரை உயர்த்தி நாவலரைத் தாழ்த்தும் வகையில் தமிழகத்தில் சிலர் கதைவிரித்தனர். மாறாக நாவலரை உயர்த்தி வள்ளலாரைத் தாழ்த்தும் வகையில் ஈழத்தவர்கள் சிலர் கதைபுனைந்தனர். இவ்வாறான இருவகைக் கட்டுக்கதைகளையும் ஒப்புநோக்கி தமிழகத் தில் திரு.ப. சரவணன் என்பார் அருட்பா X மருட்பா (2001) என்ற தலைப்பிலான ஓர் ஆய்வுநூல் தந்துள்ளார்.⁹ மேற்படி இருவரின் மோதல்களுக்குக் காரணமான சமகால

சமூக, சமயச் சூழல்களை இவர் இந்நூலில் எடுத்துப் பேசியுள்ளார். நாவலர் வள்ளலார் பாடல்களை விமர்சித்தமைக்கு அவர் அக்காலச் சைவமடங்கள் மற்றும் வைதிகப் பற்றாளர்களைச் சார்ந்து நின்றமை ஒரு காரணம் என்பதோடு நாவலரின் 'தனிமனித ஆளுமை' யும் முக்கிய காரணம் எனச் சரவணன் அவர்கள் கருதுகிறார்.¹⁰ அதேபோல வள்ளலார் நாவலர் என்ற சொல்லுக்கு நாவினால் அலர் பேசுபவர் எனப் பொருள் விளக்கம் தந்த சூழல் சிதம்பரம் தீட்சிதர்களால் நிகழ்ந்தது என்பதையும் அவர் சுட்டுகிறார். குறிப்பாக தீட்சிதர்கள் நாவலர் மீது தாம் கொண்டிருந்த பகைமையைத் தீர்த்துக் கொள்ள வள்ளலாரைப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர் என்று கருத இடமுண்டு என்பதே அவரது கருத்தாகும். ¹¹

பொதுவாக மேற்படி ஊகங்கள் முன்னரும் பலராலும் வெவ்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் முன்வைக்கப்பட்டிருந்தாலும் முழுச் செய்திகளையும் தொகுத்து நோக்கி, ஓரளவு திட்டப்பாங்கான முறையில் 'நாவலர்-வள்ளலார் பூச'லின் அடிப்படைகளுக்கு திரு. ப. சரவணன் அவர்கள் விளக்கம் தந்துள்ளார் என்பதே என் கணிப்பாகும்.

நாவலரை மடங்களும் வைதிகப் பற்றாளர்களும் பயன்படுத்தியிருந்தாலும் சரி, வள்ளலாரைச் சிதம்பரம் தீட்சிதர்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்தாலும் சரி இவ்வாறான பூசல்கள் நாவலர், வள்ளலார் ஆகிய இருவருக்குமே பெருமைதருவன அல்ல என்பதை நாம் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். ஆனால் இத்தகைய பூசல்கள் வரலாற்றோட்டத்தில் தவிர்க்க முடியாதவை. ஏனெனில் வரலாற்று முன்னெடுப்பு என்பது ஆளுமை மோதல்களின் ஊடாகவே வேகம் பெறுகிறது. வரலாற்றுப் பாத்திரங்களும் முற்றும் புனிதர்கள் அல்லர். அவர்கள்

தமது காலகட்டத்தில் சராசரி மனிதர்களாகவும் இயங்குகின்றனர். நாவலர், வள்ளலார் இருவரும் இப்பொதுவிதிக்கு விலக்கல்லர்.

அடிக்குறிப்புகள்

- பார்க்க: பொ.பூலோகசிங்கம் - தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞரின் பெருமுயற்சிகள், கலைவாணி
3. புத்தக நிலையம், கண்டி, 1970. பக்: 51-52.
4. தென்புலோலியூர் மு. கணபதிப்பிள்ளை - ஈழநாட்டின்
5. தமிழ்ச்சுடர்மணிகள், பாரி நிலையம், சென்னை, 1967. ப. 197.
- பார்க்க: பொ. பூலோகசிங்கம் - மு.நா. பக். 64.
6. பார்க்க: மேற்படி. பக். 69
- எஸ். சிவலிங்கராஜா. - சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுருக்கம், யாழ்ப்பாண அபிவிருத்திச்சபை, யாழ்ப்பாணம், 1983. பக். 11.
7. நா. சோமகாந்தன். - இயக்கத்தின் வரலாறும்
8. ஸ்தாபனத்தின் சாதனைகளும், நாவலர் நூற்றாண்டு மலர் - 1979. க. கைலாசபதி பதி - ஸ்ரீலங்கை ஆறுமுகநாவலர் சபை, 1979 பக். 278.
9. மேற்படி.
- ராஜ்கௌதமன் - கண்மூடி வழக்கம் எலாம்
10. மண்மூடிப்போக...!, சி. இராமலிங்கம் (1823-1874) தமிழினிபதிப்பகம். சென்னை. 2001. பக். 29-31.
11. ப. சரவணன் - அருட்பா மருட்பா, தமிழினி பதிப்பகம், சென்னை 2001.
- மேற்படி. பக். 68-69.
- மேற்படி பக். 65-66.

நாவலர் பெருமான் கூற்று:

“சைவ சமய விருத்திப் பொருட்டு முயலும் எனக்கு நம்மவர்களாலே அவமதிப்பும் இடையூறும் செய்யப்பட்டபோது, நான் தமிழ்க் கல்வியிலும், தமிழ்க்கல்வியையும் சைவசமயத்தையும் வளர்த்தற்கு வேண்டும் முயற்சிகளிலும் போக்குக்காலத்தை முன்பயிற்ற இங்கிலிசிலேயே போக்கி உத்தியோகமும் செல்வமும் பெற்று, நம்மவர்களாலே நன்கு மதிக்கப்படல் வேண்டும் என்று விரும்பாவண்ணம் திருவருள் சுரந்த சிவபெருமானது பெருங்கருணைத் திறத்தை மறவாதிருத்தலே எனக்கு வாய்ப்புடைத்தாயதோர் பெருஞ்செல்வம்.”

நவீன ஓந்து சமயச் சிந்தனையாளர் வரிசையில் ஆறுமுக நாவலர்

பேராசிரியர் வி. சிவசாமி

மணிவாசகப் பெருமான் சிவபெருமானை “முன்னைப் பழம் பொருட்கும், முன்னைப் பழம் பொருளே!, பின்னைப் புதுமைக்கும் பெயர்த்துமப் பெற்றியனே!” என விதந்து கூறியுள்ளது போல, இந்து சமயமும் பழமைக்குப் பழமையாகவும், புதுமைக்குப் புதுமையாகவும் விளங்கி வந்துள்ளது. இதனுடைய தொடக்கத்தினை அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாது; அநாதிகாலம் தொடக்கம் பெருக்கெடுத்துப் பாய்ந்து கொண்டிருக்கும் கங்கைப் பேராறு போலத் தொடர்ந்து நிலவி வந்துள்ளது. பேராறுடன் கிளைநதிகள் காலந்தோறும் ஒன்றிணைவதுபோல, இத்துடன் பல சமயப் பிரிவுகள், வழிபாட்டு முறைகள் முதலியன ஒன்றிணைந்துள்ளன. சில காலங்களிலே சில கிளைநதிகள் அற்றுப்போவது போல சில சமயப் பிரிவுகளும் வழக்கற்றுப் போயுள்ளன. ஆனால் பேராறோ தொடர்ந்து பாய்ந்துகொண்டே இருக்கும். அதிலே சிலவேளைகளில் நீர்ப்பெருக்குக் கூடியும், குறைந்தும் காணப்படும். இந்து சமய வரலாற்றிலும் மிகச்சிறப்பான காலங்களும், சிறப்புக் குன்றிய காலங்களும் நிலவி வந்துள்ளமையினை அவதானிக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக, வடஇந்தியாவிலே குப்தர் பேரரசுக்காலம் இந்து சமயத்திற்கு ஒரு சிறப்பான காலம். தமிழக வரலாற்றிலே பல்லவ, பாண்டியப் பேரரசுகளின் (கி. பி. 575-900 வரை) ஆரம்ப கட்டத்திலே பெருஞ் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த பௌத்தமும் குறிப்பாகச் சமணமும், சைவ நாயன்மார்களாலும், வைஷ்ணவ ஆழ்வார்களாலும் முன்னெடுக்கப்பட்ட பக்தி இயக்கத்தின் விளைவாகச் செல்வாக்கு இழந்தன. சைவமும், வைணவமும் புத்துயிர்ப்புப் பெற்றுப் பெருஞ் சிறப்படைந்தன. இதுபோலவே இடைக்கால இந்திய வரலாற்றிலே (சுமார் கி.பி.1200-1600 வரை), முஸ்லிம்கள் நிருவாக, படைப்பலத்துடன் இஸ்லாமிய சமயத்தினைப் பரப்பி வந்தபோது, அக்காலத்திலே முகிழ்த்த பக்தி இயக்கத்தினை முன்னெடுத்த ஞானிகளான ஞானேஸ்வரர், துகாராம், ராம்தாஸ் போன்றோர் மஹா ராஷ்டிரத்திலும் சைதன்யர் போன்றோர் வங்காளத்திலும், துளசிதாசர் போன்றோர் வடஇந்தியாவின் மத்திய, வடக்குப்

பிரதேசங்களிலும் மக்களோடு மக்களாய் வாழ்ந்து அவர்களுக்கு ஆத்மீக பலத்தினை அளித்து இந்து சமயம் அழியாது புதுமெருகுடன் தொடர்ந்து நிலவ வழிவகுத்தனர். இதே காலப்பகுதியிலே தெற்கே பசவண்ணரால் உருவாக்கப்பட்ட வீரசைவமும் குறிப்பிடற்பாலது.

மேற்குறிப்பிட்ட காலங்களிற் போலவே 18ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி தொடக்கம் 20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரையுள்ள காலப்பகுதியில் ஆங்கிலேயராட்சி இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் நிலவிற்று. இவ் ஆட்சி 18ஆம் நூற்றாண்டு பிற்பகுதியிலேற்பட்டு 19ஆம் நூற்றாண்டு முற்பகுதியில் உச்சநிலையடையத் தொடங்கிவிட்டது. இதனால் மேலைத்தேய நாகரிகம், கிறிஸ்தவ சமயம் முதலியன அரச ஆதரவுடனோ அல்லது இங்கிலாந்து, ஐக்கிய அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளிலுள்ள கிறிஸ்தவ நிறுவனங்களின் ஆதரவுடனோ பரவத்தொடங்கின.

அக்காலத்திலே, இந்து சமயமும், சமூகமும் ஓரளவு தேக்கமடைந்திருந்தன. ஆனால் இங்கிலாந்திலேற்பட்ட தொழிற் புரட்சியினாலும் விஞ்ஞான முன்னேற்றத்தாலும், தாராண்மை வாதக் கருத்துக்கள் எழுந்தமையாலும் அந்நாடு நன்கு மேம்பட்டுக் காணப்பட்டது. அதே வேளையில் இங்கிலாந்திலே நிலவிய புரட்டஸ்தாந்து கிறிஸ்தவ திருச்சபைகள் சில, குறிப்பாக ஜோன்வெஸ்லி, வில்லியம் வில்பேவார்ஸ் போன்றோரின் செயற்பாடுகளாலே வெஸ்லியன், அங்கிலிக்கன் திருச்சபைகளிலே கிறிஸ்தவ சமயத்திலே புதியவிழிப்பும், ஆர்வமும் ஏற்பட்டன. கிறிஸ்தவ சமயத்தைக் குடியேற்ற நாடுகளிலே பரப்ப வேண்டும் எனும் பேரார்வமும் பிறந்தது. எனவே கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார் இங்கிலாந்திலிருந்தும், ஐக்கிய அமெரிக்காவிலிருந்தும் இந்தியாவிற்கும், இலங்கைக்கும் குறிப்பாக 1813ஆம் ஆண்டிற்குப் பின் பெருந்தொகையினராக வரலாயினர். 1813வரை பிரித்தானிய ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த பிரதேசங்களிலே மிஷனரிமார் செல்வதற்கு அனுமதி வழங்கப்படவில்லை. இவ்வாண்டளவிலே பிரித்தானியரின் ஆட்சி இந்தியாவிலும்,

இலங்கையிலும் முதன்மை நிலையடைந்து விட்டது. பிரித்தானிய பாராளுமன்றத்திலும் மிஷனரிமாரின் செல்வாக்கு அதிகரித்து விட்டது. இன்னோரன்ன காரணங்களால் கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார் இந்நாடுகளுக்கு வரத்தொடங்கினர்; கிறிஸ்தவர் அல்லாதவர்களுக்குக் கிறிஸ்தவ நற்செய்தியைக் கூறி அவர்களைப் பயனற்ற, கெட்டவழிகளிலிருந்து - அவர்களின் சமயங்களிலிருந்து விடுவித்துக் கிறிஸ்தவராக்கி நற்கதியடையச் செய்வதே தம்முடைய தலையாய நோக்கம் எனக் கூறினார். கிறிஸ்தவராயினோருக்குப் பொருளாதார நன்மைகளும், பிற நன்மைகளும் கிடைக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

எனவே, ஒருபுறம் பாரம்பரிய சமயப்பண்பாடுகள் கொண்ட சமூகங்கள் நிலவின. மறுபுறத்திலே இகபர நன்மைகளை அளிப்பதாகக் கூறிக்கொண்டு, மேற்குலக விஞ்ஞான முன்னேற்றம், தொழிற்புரட்சியாலேற்பட்ட மேம்பாடுடன் கூடியதும், அரசியல் பொருளாதார பலமும் கூடிய கிறிஸ்தவ சமயமும், பண்பாடும் கொண்ட சமூகம் ஏற்படலாயிற்று. முற்குறிப்பிட்ட சமூகங்கள் வலுவுள்ள பின்னையதன் தாக்கங்களுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாகிற்று. இந்து சமூகம் இத்தகைய இக்கட்டான சூழ்நிலையை ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட பல்லவர்-பாண்டியர் காலம், மத்தியகாலம் ஆகியவற்றின்போது வெற்றிகரமாக எதிர்கொண்டுள்ளது. ஆனால் இப்பொழுது நவீன தொடர்பு சாதனங்கள், விஞ்ஞான மேம்பாடு முதலியனவற்றுடன் தம்மை எதிர்நோக்கியோரை இந்து ஞானிகளும், அறிஞர்களும் தம் முடைய பாரம்பரியங்களிலே நிலவிவந்த வலுவான சிந்தனைகளையும், அணுகுமுறைகளையும் காலத்திற்கேற்றவாறு பொருத்தமாகப் பயன்படுத்தினர். அதேவேளையிலே தம்மை எதிர்நோக்கியோர் கையாண்ட அணுகுமுறைகள், கருத்துகள் சிலவற்றையும் காலத்திற்கேற்றவாறு பயன்படுத்தினர்; பெருமளவு வெற்றியுங்கண்டனர்.

இந்தவகையிலே பீற்றர் சிலேற்றர் என்ற மேனாட்டுச் சமயப் பேராசிரியர் கூறியுள்ள கருத்துக்கள் கவனித்தற்பாலன. அவையாவன: “சமய வாழ்வில் ஏற்படும் மாற்றங்களை உண்மையின் வெளிப்பாடுகளாகக் கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறன்றி நம்பிக்கையின் இழப்பாக அவற்றை நோக்கக்கூடாது.” “கடந்தகால, வருங்கால நோக்கங்களுக்கான சமயச் செயற்பாடுகளின் அடிப்படையை வைத்துக்கொண்டே ஒரு சமயத்தினுடைய வலுவினைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.” “கடந்தகால நம்பிக்கைகளின் படிவுகளாலேயே மரபு உருவாக்கப் பட்டுள்ளது. இவற்றுடன் சமகால நம்பிக்கையும் சேர்ந்ததாகவே (இன்று) வாழும் சமயம் விளங்கும்” என்பனவாம். 19ஆம் நூற்றாண்டிலேற்பட்ட இந்து சமயப் புத்துயிர்ப்பு அல்லது மறுமலர்ச்சியினை நோக்கும்போது மேற்குறிப்பிட்ட கருத்துக்களையும் கவனித்தல் பயனுடையதாகும்.

இக்கட்டுரையின் தலைப்பிலுள்ள ‘நவீன இந்துசமயம்’ பற்றியும் சிறிது விளக்குதல் அவசியமாகும். இந்து சமயம் எனும்போது வைதிக மரபையொட்டிய சமயப் பிரிவுகளான சைவம், வைணவம் முதலியனவும் தரிசனங்களான வேதாந்தம் முதலியனவும் அடங்கும். பரந்த கருத்திலே வைதிக மரபுக்குப் புறம்பான வழிபாடுகளும், பௌத்தம், சமணம் போன்றவற்றையும் ஒருசாரார் கொள்ளுவர். இங்கு முதற்குறிப்பிட்ட கருத்திலேயே இப்பதம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ‘நவீன’ எனும் பதம் முற்றிலும் புதுமையானது என்ற கருத்திலே பயன்படுத்தப்படவில்லை. பழைய கருத்துக்களுடன் அவற்றைக் காலத்திற்கேற்றவாறு புதிய நோக்கிலே பார்த்தலும் காலத்திற்கேற்ற புதிய கருத்துக்களை பழைய மரபு குலையாது உள்வாங்குதலும் இப்பதம் கருதும் பொருளில் அடங்குவன. இக்காலத்திலே தோன்றிச் செயற்பட்ட ஞானிகள், சிந்தனையாளர்களின் கருத்துக்களிலே மேற்குறிப்பிட்ட கருத்தின் சாயலைக் காணலாம்.

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டவாறு, இக்காலச் சூழ்நிலையிலே இந்து சமயத்திலே புதிய விழிப்பும், விளக்கமும், காலத்திற்கேற்ற செயற்பாடுகளும் தோன்றின. இக்காலத்தில் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் தோன்றிய இந்து ஞானிகள், சிந்தனையாளர்கள் தென்னாசியாவின் பல இடங்களிலும் தோன்றினர். 1828லே பிரம சமாஜத்தினைத் தொடக்கிய ராஜாராம் மோஹனராய் (1773-1833) வங்காளத்தினைச் சேர்ந்தவர். ஆரிய சமாஜத்தினைத் தோற்றுவித்த சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதி (1824-1883) குஜராத்தைச் சேர்ந்தவர். இராமகிருஷ்ண இயக்கத்தைத் தொடக்கியவராகிய இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரும் (1836-1886) அவருடைய பிரதம சிஷ்யரும், அவரின் கருத்துக்களை உலகளாவிய ரீதியிலே முன்னெடுத்தவருமாகிய விவேகானந்தரும் (1863-1902) வங்காளத்தினைச் சேர்ந்தவர்கள். சமரச சுத்த சன்மார்க்கத்தினை உருவாக்கிய இராமலிங்கம்பிள்ளை (வள்ளலார்) (1823 - 1874) தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர். ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர் (1823 - 1879) வடஇலங்கையிலுள்ள யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவர். இவர்களைவிட, 1878 டிலே சென்னையிலே பிரமஞான சங்கத்தை நிறுவிய அமெரிக்கரான கேணல் ஓல்கொற், ருஷியராகிய பிளவற்ஸ்கி அம்மையாரும் குறிப்பிடக் கூடியவர்கள். இவர்களும் இந்து, பௌத்த மத, பண்பாட்டின் விழுமியங்களை முன்னெடுத்தனர். இவர்கள் அனைவரினதும் கருத்துக்களை இவர்களின் சிஷ்யபரம்பரையினர் முன்னெடுத்தனர்.

இவர்கள் அனைவரினதும் செயற்பாடுகள் இந்து சமயத்திலே குறிப்பிட்ட சீர்திருத்தங்கள் ஏற்படவும், இந்து சமயம் புத்துயிர்ப்பு ஏற்படவும் வழிகோலின. இவர்களுடைய சமய, சமூக, பண்பாட்டுச் சிந்தனைகளில் ஒற்றுமை, வேற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன.

இவர்களில் இராமகிருஷ்ணரையும், இராமலிங்கம் பிள்ளையையும் தவிர்ந்த ஏனையோர் கிறிஸ்தவ சமயப் பிரசாரங்களை எதிர்த்துக் கிறிஸ்தவ மதபிரசாரக்களுடன் காரசாரமான, கடுமையான விவாதங்கள் நடத்தினர்; சிறிய, பெரிய பிரசுரங்கள், கடுமையான கண்டனங்கள் வெளியிட்டனர். ராஜாராம் மோஹன்ராய் சமரச நோக்குடையவராயினும் கிறிஸ்தவத்தைக் கண்டித்தவர். ஆனால் யேசு பெருமானிடத்துப் பெருமதிப்புக் கொண்டிருந்தார். இராமகிருஷ்ணரும் பாரம்பரியமான இந்து மத சமரசத்தை வலியுறுத்தினார். ஆனால் இவருடைய சிஷ்யரான சுவாமி விவேகானந்தரும் சமரச நோக்குள்ளவராயினும், கிறிஸ்தவ சமயப் பிரசாரத்தினை வன்மையாகக் கண்டித்தவர்.

மேற்குறிப்பிட்ட ஞானிகள் பொதுவாகப் பன்மொழித் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தனர். ராஜாராம் மோஹன்ராய் உலக சமயங்களின் உண்மைகளை அவ் அவற்றின் மூலமொழிகள் மூலமும் அறியமுற்பட்டவர். இந்து சமயத் தத்துவத்தினை சம்ஸ்கிருதம் மூலமாகவும், கிறிஸ்தவத்தை எபிரேயம், கிரேக்கம் ஆகிய மொழிகள் மூலமும், இஸ்லாமை அராபியம், பாரசீகமாகிய மொழிகள் மூலமும் அறிந்தவர். மூலமொழியிலிருந்து பிறிதொரு மொழிக்குப் புனித நூல்கள் மொழி பெயர்க்கப்படும்போது கருத்துத் திரிபுகள் முதலியன ஏற்படலாமென அவர் கருதினார். இவர் மேலும் ஆங்கிலம், சம்ஸ்கிருதம், தாய் மொழியாகிய வங்காளி மொழி முதலியவற்றிலும் சிறந்த தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார். கிறிஸ்தவ புனிதநூலை வடமொழியிலே மொழிபெயர்க்க உதவினார். நாவலர் கிறிஸ்தவ வேதத்தினைத் தமிழிலே மொழிபெயர்த்தமையை இத்துடன் ஒப்பிடலாம். இவருடைய பிரமசமாஜம் பல சமயங்களிலுள்ள கருத்துக்களைக் கொண்டிலங்கிற்று.

காலப்போக்கில் இது செல்வாக்கு இழந்தது. சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதி, ஆறுமுகநாவலர் போன்றோர் சம்ஸ்கிருத அறிவு நன்று பெற்றிருந்தனர். தயானந்த சரஸ்வதி வடமொழி, ஹிந்துஸ்தானி போன்ற சில வடஇந்திய மொழிகளையும் நன்கு அறிந்தவர். ஆனால் ஆங்கிலம் சிறிதளவு கற்றாராயினும் தமது செயற்பாடுகளுக்குச் சம்ஸ்கிருதம், ஹிந்துஸ்தானி மொழிகளையே பயன்படுத்தினார். நாவலர் பெருமான் மேற்குறிப்பிட்டவாறு வடமொழியுடன், குறிப்பாகத் தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளை நன்கு கற்றவர்; பயன்படுத்தியவர்.

மேற்குறிப்பிட்ட ஞானிகளிலே பெரும்பாலானோர் சமகாலத்திலே இந்து சமயத்தைக் கிறிஸ்தவ சமய பிரசாரத் தாக்குதல்களிலிருந்து காப்பாற்றி, அதனை மேலும் மிளிர்ச் செய்யும் செயற்பாடுகளிலே தம்மை அர்ப்பணித்தனர். குறிப்பாகச் சுவாமி தயானந்தர், சுவாமி விவேகானந்தர், ஆறுமுகநாவலர் முதலியோரின் இந்து சமயப்பணிகள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

இருசாராரும்-இந்துக்களும், கிறிஸ்தவர்களும் தத்தம் சமயத்தினை நிலைநாட்ட விவாதங்கள் மட்டுமன்றிச் சமயநூல்கள், கண்டனங்கள் முதலியவற்றைப் பிரசுரித்தல், கல்விக்கூடங்களை அமைத்தல், கற்பித்தல், மதமாற்றம், மதம் மாறியவர்களை மீண்டும் தத்தம் மதத்திலே சேர்த்தல் எனப் பலவகையான வழிவகைகளைக் கையாண்டனர்.

இருசாராரும் அவ்வப்பிராந்திய மொழிகளையே பெரிதும் பயன்படுத்தினர். சில இடங்களில் ஆங்கிலமும் ஓரிடத்தில் சம்ஸ்கிருதமும் விவாதங்களுக்கும், பிரசுரங்களுக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டன. கிறிஸ்தவ சமயத்தினை இந்துக்களின், புனித மொழியான சமஸ்கிருதத்திலே போதித்தல், புனிதநூலையும், இந்து சமயம் பற்றிய கண்டனங்களையும் வெளியிடுதல் மூலம் இந்துக்கள் எளிதிலே கிறிஸ்தவராவர்கள் என முயர், மோனியர் வில்லியம்ஸ் போன்றவர்கள் கருதினர். ஆனால் இம்முயற்சி பலனளிக்கவில்லை. இது வடஇந்தியாவிலே மேற்கொள்ளப்பட்டது.

இரு சாராருக்குமிடையிலே (இந்துக்கள், கிறிஸ்தவர்களிடையே) வாதப் பிரதிவாதங்கள் மிக விடுவிறுப்பாகவும், காரசாரமாகவும் நடைபெற்றன. இருசாராரும் தத்தம் சமயங்களிலே மட்டுமன்றி, ஒருசாரார் மற்றவருடைய சமயத்திலும் நன்கு புலமைபெற்றிருந்தனர். ஒருவர் மற்றவருடைய கருத்தினை நிராகரிக்க, அதனை நிராகரித்து மற்றவர் தமது கருத்தினை நிலைநாட்ட முயன்றார். நிராகரிப்புகள், மறுநிராகரிப்புகள், கண்டனங்கள், கண்டன கண்டனங்கள் எனப் பல வெளியிடப்பட்டன. இந்துசமய அறிஞர்கள் சிலர் கிறிஸ்தவ சமயத்தை நன்கு கற்றுத் தம்முடைய சமயத்திலுள்ள ஆழமான அறிவினாலும், தர்க்கரீதியிலான வாதங்களாலும் மற்றவர்களைத் திடமனத்துடன் எதிர்நோக்கி இந்து சமயம் நிலை குலையாது காப்பாற்றினர். சில இடங்களிலே இவர்களின் வாதத்திறனை மற்றவர்கள் வியந்தனர்.

கிறிஸ்தவப் பிரசாரகர் கையாண்ட அணுகுமுறைகள், உத்திகளை இந்துக்கள் தம்முடைய நோக்கத்திற்குப் பயன்படுத்தி வெற்றிகண்டனர் என்ற கருத்தும் உற்றுநோக்கற்பாலது. சமய விவாதங்கள் இந்தியாவிலே நீண்டகாலமாக நிலவிவந்துள்ளமைக்கு சங்கராச்சாரியாருடைய விவாதங்கள், மணிமேகலை தரும் சான்று போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். வினாவிடை மூலம் ஒரு கருத்தினை விளக்கும் பாங்கு உபநிஷதங்கள், மிலிந்தபஞ்சு(பௌத்த நூல்), கந்தபுராணம் ததீசி உத்தரகாண்டம், சிவஞானசித்தியார் போன்ற சைவசித்தாந்த நூல்கள் போன்றவற்றால் அறியலாம். ஆனால் 19ஆம் நூற்றாண்டிலே மேல்நாட்டு விஞ்ஞான வளர்ச்சியாலேற்பட்ட அச்சியந்திரம் போன்றவற்றால் எளிதிலே சமய நூல்களையும், பிரசுரங்களையும் வெளியிடுதல் போன்றவை இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் புதிதாக அறிமுகம் செய்யப்பட்டவையே. எவ்வாறாயிலும்

கிறிஸ்தவர்கள் கையாண்ட சில வழிமுறைகளைத் தம்முடைய நோக்கத்திற்குத் தக்கவாறு இந்துக்களும் பயன்படுத்தினர். கிறிஸ்தவர்கள் அன்று எதிர்பார்த்த பலன் கிட்டவில்லை என்பது உண்மையே. அக்காலத்தில் அவர்கள் சந்தித்த மக்களும், அறிஞர்களும் தம்முடைய பாரம்பரிய சமயத்தில் ஆழ்ந்த பற்றுடையவராக இருந்தனர். இந்துக்கள் பொதுவாகச் சமய சமரசத்தைப் பின்பற்றுவார்கள். எனவே 19ஆம் நூற்றாண்டிலே பல பிரபல இந்துத் தலங்களுக்கு மிக அண்மையில் கிறிஸ்தவப் பிரசாரம் நடைபெற்றாலும் “மக்கள் அதைக் கேட்பார்கள், பொறுமையாகக் கேட்பார்கள். ஆனால் தமது சமயத்தை எளிதிலே கைவிடமாட்டார்கள்”. 19ஆம் நூற்றாண்டிலே காசியிலே இத்தகைய நிகழ்வினை நேரே கண்ட ஒரு பிராஞ்சியர் மிகவும் வியப்புற்றார் எனக் கூறப்படுகிறது. இந்த அவதானிப்பு பொதுவாகப் பல இடங்களுக்கும் பொருத்தமானதே. மேலும் 19ஆம் நூற்றாண்டுப் பிற்பகுதியிலே குறிப்பாகத் தேசியவாத சிந்தனைகள் படிப்படியாகத் தோன்றின. சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதி ஸ்வதேச, ஸ்வராஜ்ய பற்றிய கருத்துக்களையும் கூறி வந்தார். மகான் அரவிந்தர் “தேசிய வாதமே சனாதன தர்மம்”, “தேசிய வாதம் கடவுளிடமிருந்து வந்த சமயம்” என முழங்கினார். இவர்கள் இருவரும் பிரித்தானிய ஆட்சியை எதிர்த்தவர்கள். இத்தகைய சிந்தனைகள், இந்து சமயத்தைத் தேசப்பற்றுடன் இணைத்து மெருகு ஊட்டின.

இக்கால ஞானிகளிலே சுவாமி விவேகானந்தர் இந்து சமயத்தின் சிறப்புகளை கிறிஸ்தவ நாடாகிய ஐக்கிய அமெரிக்காவில் எடுத்துக்கூறி இந்துக்களைச் தலைநிமிரச் செய்தார். அவரே இது பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் முன்னர் கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார் இந்தியாவுக்குத் தம் சமயப் பிரசாரத்திற்கு வந்துள்ளனர் எனவும் தற்பொழுது இந்துவாகிய தாம் கிறிஸ்தவ சமய நாட்டிற்கு இந்துமதப் பிரசாரம் செய்யச் சென்றுள்ளதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இக்கால ஞானிகளிலே இவரும் ராஜாராம் மோஹன்ராஜமே இந்தியாவுக்கு வெளியே மேற்குலகிற்குச் சென்றவர்கள்.

யாழ்ப்பாணத் தவராகிய ஆறுமுகநாவலர் தமிழகத்திலும் தமிழ், சைவப் பணியாற்றியவர். இலங்கையிலும், தமிழகத்திலும் ஏற்பட்ட கிறிஸ்தவசமய, பண்பாட்டுத் தாக்கத்தினை குறிப்பிடத்தக்க வகையில் எதிர்கொண்டவர் எனலாம். இவருடைய செயற்பாடுகளாலேற்பட்ட இந்து சமயப் புத்துயிர்ப்பு யாழ்ப்பாணத்திலேற்பட்ட பின்னரே தமிழகத்தில் ஏற்பட்டது. இதன் பின்னரே தென்னிலங்கையிலே பௌத்த சமயப் புத்துயிர்ப்பு ஏற்பட்டது. இவருடைய சைவ சமயப் பணிகள், தமிழ்ப் பணிகள் நன்கு குறிப்பிடத்தக்கவை. ‘தமிழ் வசனநடை கைவந்த வல்லாளர்’ என இவருடைய வசனநடையின் திறன் பாராட்டப்படுகிறது. தமிழிலே தர்க்கரீதியிலான வாதங்களைத் திறம்பட நடத்தலாம்

என்பதை இவரும் உணர்த்தியுள்ளார். இவருடைய பேச்சுத்திறன், எழுத்துத்திறன் ஆகியன நன்கு குறிப்பிடத்தக்கவையே. சிறுவரும், ஏனையோரும் சமயத்தை எளிதிலே புரிந்து கொள்ளக் கூடியவகையிலே சைவ வினாவிடைகள் மற்றும் பிரசுரங்களைவிட, தமிழிலுள்ள பெரிய புராணம், திருவிளையாடற் புராணம், கந்த புராணம் முதலியவற்றின் கதைகளை எளிமையான வசனநடையில் எழுதியுள்ளார். தமிழ், தமிழ்ப்புலமை பற்றிய இவரின் கட்டுரைகள் மிக முக்கியமானவையே. இவ்வாறு இவர் தமிழ்ப்பணி செய்ததுபோல ராஜாராம் மோகன் ராய் வங்காள மொழிப்பணியும், தயானந்த சரஸ்வதி ஹிந்தி, சம்ஸ்கிருதப்பணியும் செய்துள்ளனர்.

பாடசாலைகள் அமைத்தலும், சமயம், சுதேச மொழி, ஆங்கிலம், மற்றும் உலகியல் சார்பான சில பாடங்களைக் கற்பிப்பதிலே ராஜாராம், மோஹன்ராய், ஆறுமுகநாவலர் போன்றோர் அதிக கவனம் செலுத்தினர்; சுயமொழி, ஆங்கிலக் கல்வி ஆகியனவற்றிலும் முக்கிய கவனம் செலுத்தினர்.

இக்கால ஞானிகள் பொதுவாகத் தேசபிமானமும், மதாபிமானமும் கொண்டிருந்தனர். தேசப்பற்றும் தாய்மொழிப்பற்றும் பிரிக்க முடியாதவையே. இக்கால ஞானிகள் இவைபற்றிச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். இவற்றில் ஒருசாரார் பிரித்தானியர் ஆட்சியை எதிர்த்திலர்; அவ்வாட்சியிலேற்பட்ட நன்மைகள் பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஆனால் பிரித்தானியர் ஆட்சியின் ஆதரவுடனோ அல்லது அனுதாபத்துடனோ ஏற்பட்ட கிறிஸ்தவ சமயப் பிரசாரம் செய்தோரைக் கடுமையாக எதிர்த்தனர். ராஜாராம் மோஹன்ராய், ஆறுமுகநாவலர் போன்றோர் இத்தகையரே.

இந்து சமூகத்தின் முக்கியமான அம்சங்களில் ஒன்றாகிய வருணாச்சிரம தர்மத்தினை இக்கால ஞானிகளிற் பலர் கருத்தியலளவில் ஏற்றுக்கொண்டவராயினும் இதற்குக் காலத்திற்கேற்ற விளக்க மளித்துள்ளனர். சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதி, சுவாமி விவேகானந்தர் போன்றோர் செயல்முறையிலே வருணத்தைக் கவனித்திலர். மக்கள் அனைவரையும் ஒரேவிதமாக நோக்கினர். ராஜாராம் மோஹன்ராயும் இதே கருத்தினைக் கொண்டிருந்தார். தூய்மையான சமயவாழ்வு, நல்லொழுக்கமுள்ளவர்கள் எல்லோரையும் அவர்கள் மதித்தனர். நாவலர் பெருமானிடத்தும் இதே கருத்துக் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடற்பாலது. அதாவது “பிராமணர் முதல் சூத்திரர், இறுதியாக உள்ள நான்கு வருணத்தாரும் தீஷையினாலே துவிசத்துவம் (இருபிறப்பாளருக்குரிய நிலை) அடைந்தார்களாயின், ஆகமம் ஒதுவதற்கு அதிகாரிகளாவர். சூத்திரர்களும் நான்கு வருணத்துப் பெண்களும் தீஷை பெற்றவர்களாயின் ஆகமக் கிரியைகளை அனுஷ்டிக்க வேண்டும். தீக்ஷையுடையவராயினும், ஒழுக்கமில்லாத வராயின் தீக்ஷையில்லாதவரோடொப்பர். சூத்திரராயினும்

ஒழுக்கமுடையவராயிற் பிராமணனெனப்படுவர். பிராமணனாயினும் ஒழுக்கமில்லாதவன் சூத்திரனெனப்படுவான். பிராமணருள்ளும், பிராமண, கூத்திரிய, வைஷ்ய, சூத்திரர் உண்டு. கூத்திரியருள்ளும் பிராமண, கூத்திரிய, வைஷ்ய, சூத்திரர் உண்டு. சூத்திரருள்ளும் பிராமண, கூத்திரிய, வைஷ்ய, சூத்திரர் உண்டு. அவரவர் நடைகளினாலே அவரவரைப் பகுத்தறிந்து கொள்ளலாம்” என்பதாகும். மேலும் தொடர்ந்து கூறுகையில் “நான்கு வருணத்தாரும், மற்றும் சாதியினரும் ஆசாரியரை அடைந்து தீசைபெற்று இறைவனை உணர்ந்து உய்திபெறலாம்” எனவும், அவர் நாலாம் பால பாடத்திலே குறிப்பிட்டுள்ளார். பிற்தொரு நூலிலே “பிராமணர் முதலாக உள்ள அனைத்துச் சாதியாருள்ளும் சிவனை வழிபடுவோர் உள்ளனர். அவர்களெல்லாஞ் சைவர்கள் தாமே” என அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனினும் வேறு சில பிரசுரங்களிலே ஒழுக்கமில்லாத காரணத்தினாலே சில சமூகத்தினரைச் சமயக் கிரியைகள், சுவாமி தரிசனம் போன்றவற்றிலே பங்குபற்றாது தவிர்க்குமாறு கூறியுள்ளார். ஆகம விதிகளை இறுக்கமாகப் பின்பற்றியதாலும், சமயகாலத்திலேற்பட்ட தீவிரமான கிறிஸ்தவப் பிரசாரத்தாலும் இவர் பழைய சமூக விதிகளை இறுக்கமாகப் பின்பற்ற முயன்றதாலும், மேற்குறிப்பிட்டனவற்றிலே நெகிழ்ச்சியும், சமய ஒருமைப்பாடும் காணப்படுவதை அவதானிக்கலாம். ஆனால் சுவாமி தயானந்தரும், சுவாமி விவேகானந்தரும் அன்றாட வாழ்க்கையிலே வருண விதிகளைப் பொதுவாகப் பின்பற்றினர். “அனைவரையும் பிராமணராக்குவதே (சிறந்த தெய்வீகத்தன்மையுள்ளவராக்குவதே) தமது நோக்கமாகும்” என சுவாமி விவேகானந்தர் கூறியுள்ளார்.

ஆறுமுகநாவலரும், சுவாமி தயானந்தரும் தத்தம் காலத்தில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தின்போது, மக்களுக்கு இயன்ற அளவு உதவி செய்தனர். 1876ஆம் ஆண்டளவிலே பருவ மழை பெய்யாமையினாலே தானிய விளைச்சலின்றி உணவுத் தட்டுப்பாடும், கொள்ளை நோயும் பஞ்சமும் 1877லே யாழ்ப்பாணத்திலேற்பட்டன. இச்சூழ்நிலையிலே சமகால வடமாகாண அரசு நிருவாகம் வாளாவிருந்தது. நாவலர் கி.பிறிற்றோ போன்ற சில அன்பர்களின் உதவியுடன் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவும் வகையிலே கஞ்சித் தொட்டித் தரும் மூலம் அவர்களுக்கு தக்கநேரத்தில் உதவி செய்தார். அரசாங்கம் செய்ய வேண்டியதை இவர் மனிதாபிமான ரீதியிலே செய்தார். குருநகரிலேற்பட்ட கலகத்தின்போது இவர் பாதிக்கப்பட்ட மக்களையே ஆதரித்தார். மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்களிலே மக்கள் அனைவரையும் தமிழர் என்ற வகையிலே நோக்கினார். அவர்களின் சமூகம், சமயம் பற்றிக் கவனித்திலர்.

நாவலர் காலத்தின் பிற்பகுதியிலிருந்த இலங்கைத் தேசாதிபதியான வில்லியம் கிரகெறி (1872-1877) விவசாய அபிவிருத்தியிலீடுபட்டவர். கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள

கந்தளாய்ப் பிரதேசத்திலுள்ள காடுகளை அழித்து அங்கு விவசாயம் செய்வதற்கு ஐரோப்பியர் மட்டுமன்றிச் சுதேசிகளான சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லீம்களும் அரசாங்கத்திற்குக் குறிப்பிட்ட பணம் செலுத்தி விவசாயப் பெருக்கத்திலீடுபட வழிவகுத்தார். இதன் விளைவாக யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு வர்த்தக வேளாண்மைச் சங்கம் உருவாகிற்று. நாவலரும் இச்சங்கத்திலே பல பங்குகளை விலைக்கு வாங்கி அதிலே ஒரு முகாமைக்காரராகவும் விளங்கினார். சமகால இலங்கைநேசன் பத்திரிகை மூலமும், கூட்டங்கள் மூலமும் மக்களை விவசாயத்திலீடுபடுமாறு ஊக்கப்படுத்தினார். அதனால் வரும் நன்மைகளை விளக்கினார். வேளாண்மையே மிக மேலான தொழில் என நாலாம் பாலபாடத்திலே குறிப்பிட்டுள்ளார். இக்காலப் பகுதியிலே வடமாகாண அதிபராக இருந்த துவைனம் துரை பல வகையான அநீதி, ஊழல்கள் நிறைந்த நிருவாகம் நடத்தினார். எடுத்துக்காட்டாக மழைபெய்யாமையால் விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு விதைநெல்லை அரசாங்கம் வழங்க முன்வந்தது. ஆனால், வடமாகாணத்திலே தேசாதிபதியாக இருந்த துவைனம்துரை இதனைப் பல விவசாயிகளுக்கு முறைப்படி வழங்கிலர். இதையறிந்த நாவலர் அவர்கள் சார்பாகத் தேசாதிபதிக்கு முறையிட்டார். அப்போது இலங்கைச் சட்டசபையிலே உறுப்பினராக இருந்த ஸ்ரீ குமாரசாமி மூலம் இது பற்றிச் சட்டசபையிலே தெரிவித்தார். அரசாங்கம் இதனை விசாரிப்பதற்காக ஒரு விசாரணைக் குழுவை நியமித்தது. ஆனால் அந்த விசாரணைக்குழு துவைனம்துரையின் முறையற்ற செயற்பாட்டினால் ஒழுங்கான விசாரணை செய்யாது துவைனம்துரை சரியாகவே நடந்துள்ளார் என நியாயப்படுத்தி அறிவித்தது. நாவலர் இதற்கெதிராகக் கொதித்தெழுந்தார். மக்கள் அரசாங்க அதிபருக்கு எதிராக உண்மையினைக் கூறவில்லை எனக் கவலைப்பட்டார். தாங்களாகவே தங்களுக்குத் துன்பம் இழைத்துள்ளார்கள் என மனவருத்தமுற்றார். சைவசமயப் பிரசாரகராக இருந்து வந்த நாவலர் அத்துடன் பொருளாதார அபிவிருத்தி, மக்களின் இன்னல்களை நீக்கும் பணிகள், அரசாங்கத்தின் அநீதிகளையும் ஊழல்களையும் சகிக்க முடியாது அவற்றைத் துணிகரமாகக் களையும் முயற்சியில் ஈடுபடல் போன்றவற்றிலே தமது வாழ்வின் பிற்பகுதியிலே மிகுந்த கவனம் செலுத்தியுள்ளமை குறிப்பிடற்பாலது.

மேற்குறிப்பிட்ட ஞானிகள், அறிஞர்கள் அனைவரும் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தினை அழுத்தம் திருத்தமாக வலியுறுத்தினர். கல்வியின் மூலமே ஒருவர் சமய, உலகியல் நன்மையை அடைய முடியுமென்பதை இவர்கள் உணர்ந்து உபதேசித்தனர். தாய்மொழிக் கல்வியை அனைவரும் நன்கு வலியுறுத்தியுள்ளனர். ஒழுக்கத்துடன் கூடிய கல்வியையே இவர்கள் நன்கு விரும்பினர். நல்லொழுக்கத்தினை அனைவரும் வலியுறுத்தியுள்ளனர்.

ராஜாராம் மேஹன்ராய், நாவலர், சுவாமி விவேகானந்தர் போன்றோர் ஆங்கிலக் கல்வியையும், உலகியல் கல்வியையும் வலியுறுத்துவதில் தவறிலர். இஃது அவர் களுடைய யதார்த்த நோக்கினையும் எடுத்துக்காட்டுவதாகலாம். ஆங்கிலக் கல்வி மூலம் வெளியுலக அறிவினைப் பெறக்கூடியதாயிற்று. இவர்களுடைய இத்தகைய செயற்பாடுகள் தாய்மொழிக் கல்வி வளர்ச்சியையும், அறிவுப் பரவலையும் அதேவேளையில் தேசியவாதம் தோன்றவும் ஏதோவகையில் ஊக்குவித்தன எனலாம்.

ஆகம முறையிலான கோயில் வழிபாட்டினையும், கலைகளையும் வலியுறுத்திய நாவலர் இசைக்கலையிலே இயல்பான அறிவும் திருமுறைகளைப் பாடுவதில் ஈடுபாடு உடையவராகவும் இருந்தார். அவர் தெய்வீகப் பண்ணிசையிலே நன்கு கவனம் செலுத்தினார். குறிப்பாகச் சைவத்திருமுறை இசை கோயில்களில் முறைப்படி இசைக்கப்பட வேண்டுமென்னும் நோக்கத்துடன் இந்தியாவிலிருந்து ஓதுவார்களை வரவழைத்து அவர்கள் மூலம் இவ் இசை கோயில்களில் இடம்பெறவும், இங்குள்ளவர்கள் இதனைக் கற்றுப் பயன்படுத்தவும் வழிவகுத்தார்.

கர்நாடக இசையிலும் இவருக்கு ஈடுபாடு இருந்தது. கதிர்காமக் கந்தன் மீது ஆறு சிறந்த கீர்த்தனைகள் பாடியுள்ளார். இவருடைய தமிழிசைப்பணிகளை நன்கு நோக்கிய சுத்தானந்தபாரதியார் “தமிழிசைக்கு விதைபோட்டவரும் நமது நாவலரே” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளமை குறிப்பிடற்பாலது.

நடனக்கலையில் இவருக்கு ஈடுபாடு இருந்தாலும் சமகாலத் தேவதாசிகள் மிகவும் சீர்கெட்ட ஒழுக்கம், வாழ்க்கை முறையைப் பின்பற்றியதால் தேவதாசி நடனமுறையை மிக வன்மையாகக் கண்டித்தார். ஆனால் ஆகம முறையிலான கோயில் வழிபாட்டிலே புனிதமான நடனமும் முக்கியமான ஓரிடம் பெறவேண்டும். அன்றைய சூழ்நிலையில் அது சாத்தியமற்றதாயிற்று. “ஆனால், உருத்திரகணிகையர் (முன்னாள் தூய தேவதாசிகள்) வியபிசாரம் மது மாமிசம் பசுணம் முதலிய பாதகங்களின்றி சிவவேடம் பூண்டு சிவபக்தியிற் சிறந்தவர்கள் என்று சிவாகமங்கள் கூறுகின்றன. இதற்கு மாறாக இக்காலத்துக் கோயில்கள் எங்கும் மது, மாமிச பசுணமுடையவர்களாய் வரைவின்றி யாவரையும் புணரும் ஸ்திரீகளை உருத்திர கணிகையரென்று நியோக்கின்றனர்” என அவர் கூறியதிலிருந்து நல்லொழுக்கமுடைய நடன மாதர் அக்காலத்திலிருந்தால் கோயில்களில் அவர்களின் நடனம் இடம்பெறுவதை ஆதரித்திருப்பார் எனலாம்.

தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் எச்சமயத்தவராயினும், சமூகத்தவராயினும் அவர்கள் அனைவரும் தமிழரே என்ற கருத்துடையராக இவர் விளங்கினார் என்பது ஏற்கனவே குறிப்பிட்டனவற்றால் நன்கு புலனாகும். அவருக்குத்

தமிழிலே மிகுந்த பற்றும், விருப்பமும் இருந்தது. ‘வடமொழியும், தமிழும் சமம்’ என நாலாம் பாலபாடத்திலே கூறிய இவர் அதன் பிறிதோரிடத்திலே “எம்மொழியிலும் இனிய எமது தமிழ் மொழி வளர்ந்தோங்குமோ” எனக் கூறியிருப்பது கவனித்தற்பாலது. மகாகவி பாரதியார் “யாம் அறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபோல் இனிதாவதெங்கும் காணோம்” எனக் கூறியிருப்பதற்கு முன்னரே நாவலர் தமிழின் இனிமை பற்றி ஒப்பீட்டு ரீதியிற் கூறியுள்ளார். பாரதியார் போல இவரும் பல மொழிகளிலே (தமிழ், ஆங்கிலம், சம்ஸ்கிருதம்) மிகுந்த தேர்ச்சி பெற்றவர். “நமது தமிழ் மொழி” என இவர் கூறியிருப்பது உள்ளார்ந்த உணர்வு பூர்வமான கருத்தாகும். தமிழ் மேலும் மிகவளர்ச்சியும் பெருஞ் சிறப்பும் அடைய வேண்டுமென்ற யதார்த்தமான தீர்க்கதரிசனக் கருத்துமிதில் உள்ளது.

இவருடைய நாட்டுப்பற்றும் மிக வலுவானதாகும். சமகால யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த பிரபல்யமான தமிழறிஞரான சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களின் பிரசுரத்தைத் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த நரசிங்க முதலியார் யாழ்ப்பாணத் தமிழரை மிக இழிவாகவும் யாழ்ப்பாணம் பற்றிய விபரம் தெரியாமலும் எழுதிப் பதிப்பித்த பத்திரிகைக்கு எதிராக நல்லறிவு கொளுத்தல் எனும் தலைப்பில் ஒரு மிக வலுவான கண்டனப் பிரசுரம் எழுதிவெளியிட்டார். இதிலே யாழ்ப்பாணத்தின் பெருமை, யாழ்ப்பாணத் தமிழர், தமிழ் பற்றிய சிறப்புகள், தமிழுக்கு அன்றுவரை அவர்கள் அளித்துள்ள பங்களிப்புகளையும் நூல்களையும் முக்கியமான அறிஞர்களின் பெயர்களையும் பட்டியல் போட்டுக்காட்டி அந்த நபர் எந்தவகையிலும் பதிலளிக்காத வகையில் காரசாரமாக பத்திரிகை மூலம் வன்மையாகக் கண்டித்தார். இவருடைய பதிலுரை பொதுவாக அன்றுவரை யாழ்ப்பாணத் தமிழின் சிறப்பியல்புகள், தமிழரின் பல்வேறு வகையான நூலாக்கங்கள் முதன்முதலாகப் பட்டியலிட்டுக்காட்டும் வகையில் அமைந்துள்ளமை உற்று நோக்கற்பாலது. யாழ்ப்பாணத் தமிழிலக்கிய மரபு வரலாறு பற்றிய முதல் பிரசுரமாகவும் இது காணப்படுகின்றது.

ஆறுமுக நாவலர் தேசாபிமானம், சமயாபிமானம் மட்டுமன்றி, மக்களிடத்து மிகுந்த பற்றுள்ளவராக அவர்களுக்கு நல்லுபதேசம் புகட்ட விரும்பினார் என்பதும், அதே வேளையிலே தமது உபதேசத்தை அவர்கள்மீது திணித்திலர் என்பதும் பின்வருவனவற்றால் புலப்படும். அதாவது “நம்மன்பர்களை நெடுங்கால அனுபவத்தால் அறிந்த உண்மைகளைத் தேசபிமானத்தினாலும், சமயாபிமானத்தினாலும் உங்களுக்கு வெளிப்படுத்திய நம்மைப் பகைவரெனக் கொண்டு தூஷித்துத் திரியாது மேலே பேசப்பட்ட குறைபாடுகளை விரைவிலகற்றி உங்கள் இகபர லாபங்களை அடையும்படி முயலக்கடவீர்கள். நம்மை நீங்கள் எப்படித் தூஷித்தினும் உங்களுக்கு நன்மையாக முடிபவைகளை உங்களுக்கு வெளிப்

படுத்துவதற்கு நாம் சிறிதும் தடைப்படாவண்ணம் சிவபெருமான் திருவருள் செய்க. பொதுப்படப் பலருக்கும் நன்மைகளைச் சொன்னோம். திருந்த விருப்பமில்லாதவர் தமக்குப் பயன்படாதாயினும் பிறர் சிலருக்காயினும் பயன்படலாமே என்றெண்ணி வாய்முகக் கொண்டிருக்கட்டும்” என்பதாகும். “நல்லது செய்தல் ஆற்றியாயினும் அல்லது செய்தல் ஒப்புமின்” எனச் சங்ககாலப் புலவர் கூறியுள்ள கருத்தும் இங்கு காணப்படுகின்றது.

இக்காலத்திய ஞானிகள் பொதுவாக ஒரே தெய்வக் கோட்பாட்டினையே வலியுறுத்தினர். பல தெய்வங்கள் வணங்கப்பட்டாலும் அவர்கள் அனைவரும் ஒரே தெய்வத்தின் பல்வேறு வடிவங்கள் என்று கொள்ளப்படுதல் இந்து சமயத்தின் முக்கியமான அம்சங்களிலொன்றே. அதேவேளையில் இறைவனை உருவமாகவும் அருவமாகவும் வழிபடும் முறைகள் இந்து சமயத்தில் ஏற்கனவே பன்னெடுங்காலமாக நிலவி வந்துள்ளன. குறிப்பாக உபநிஷதங்கள் கூறும் ஸகுண(குணம், குறி - உருவமுள்ள) பிரமம், நிர்குணம் (எவ்வகைய குணமுமற்ற, அருவமான) பிரமம் மேற்குறிப்பிட்ட கருத்தினையொட்டியவையே. இக்கால ஞானிகளில் ராஜாராம் மோஹனராய், சுவாமி தயானந்தர் போன்றோர் கூடுதலாக இறைவன் அருவமானவன் என்ற கருத்தினையே கூடுதலாக வலியுறுத்தினர். இராமகிருஷ்ணர், நாவலர் போன்றோர் கூடுதலாக இறைவன் உருவத்திருமேனியும் உடையவன் என்ற கருத்தினையே வலியுறுத்தினர்.

மேற்குறிப்பிட்ட ஞானிகளுடைய செயற்பாடுகளாலே இந்து சமயத்திலே புத்துயிர்ப்பும், புதுவிழிப்பும் சீர்திருத்தங்களும் ஏற்பட்டன. இவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள் பின்பற்றிய சில அணுகுமுறைகளைத் தமது நோக்கத்திற்கு ஏற்றவகையிலே பயன்படுத்தினாலும், தம்முடைய பாரம்பரியத்திலிருந்து பெருமளவு விலகவில்லை. இவ் அணுகுமுறைகளிற் சில ஏற்கனவே இந்து சமய மரபிலே நிலவிவந்தாலும் அவை சில காலம் முன்னெடுக்கப்பட்டில. ஒருவகையிலாவை புதிய தாக்கத்தினால் கூர்ப்படைந்தன எனலாம். அச்சுயந்திரம் போன்ற நவீன சாதனங்கள் மேலைத்தேயத் தொடர்பால் ஏற்பட்டவையே.

சுவாமி விவேகானந்தர் உலகளாவிய ரீதியிலே இந்து சமயத்தினைச் சிறப்பாக முன்னெடுத்து வெற்றிகண்டார். யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த நாவலர் தமிழ் நாட்டிலுள்ள பெரிய சைவ நிறுவனங்களிலே நன்கு மதிக்கப்பட்டுப் பாராட்டப்பட்டார். யாழ்ப்பாணத்திலும் பார்க்கச் சமகாலத் தமிழ் நாட்டிலே கூடுதலாகப் புகழ்பெற்றிருந்தார் எனலாம்.

இக்கால ஞானிகள் பொதுவாகச் சாதிமுறையைக் கவனித்திலர். நாவலர் குறிப்பிட்ட சில சமூகத்தினரைப் புறக்கணித்துள்ளார் என்று கருதப்படுகின்றது. அவர்கள் அவர் பின்பற்றிய ஆகமரீதியிலான சைவசித்தாந்த ரீதியிலான ஒழுக்கத்தையும், சமய வாழ்வின்ையும்

கடைப்பிடிக்காமையாற்றான் இவ்வாறு செய்தார் எனலாம். அவரால் புறக் கணிக் கப்பட்டவர்கள் என்று கருதப்படுவோர்களில் சைவ சமய ஆசாரமுள்ளவர்களை அவர் பாராட்டியுள்ளமையும், சைவசமய ஆசாரமற்ற சமய குருமாரையும் கோயில் முகாமைக்காரரையும், மற்றும் உயர் சாதியினரையும் மிக வன்மையாகக் கண்டித்துள்ளமையையும் ஒப்பிட்டு நோக்குதலும் அவசியமாகும். வேறு அரசியல், சமய, பண்பாட்டுத் தாக்கம் ஏற்படும்போது அத்தாக்கத்தை எதிர்கொள்ளும் சமயம் கூடுதலாகத் தனது பழைய பாரம்பரியத்திலிருந்து தான் உந்துசக்தியைப் பெற்று வந்துள்ளது என்பது வரலாறு கண்ட ஓர் உண்மையாகும். சைவ சமய அறிவும், பற்றும், நல்லொழுக்கமும், கட்டுப்பாடும், திடகாத்திரமும், தூய சிந்தனையுமுள்ள சமூகத்தினை உருவாக்குவதன் மூலமே சைவ சமயத்தையும், சமூகத்தையும் பாதுகாத்து வளர்க்கலாம்; கிறிஸ்தவத் தாக்கத்தினை வெற்றிகரமாக எதிர்கொள்ளலாம் என உறுதியாக நாவலர் நம்பினார் என்பதில் ஐயமில்லை. இதுபோன்ற கருத்துச் சமகால ஞானிகள் பலரிடம் காணப்பட்டது. சமகால ஞானிகளைப் போல இவரும் பாரம்பரியமான சமய சகிப்புத் தன்மை உடையவர். ஆனால் கிறிஸ்தவ சமயப் பிரசாரம், குறிப்பாக மதமாற்றம் ஆகியனவற்றையே இவர்கள் மிக வன்மையாகக் கண்டித்தனர்; எவரும் தத்தம் சமயக் கருத்துக்களைப் பின்பற்றுவதை எதிர்த்திலர்.

சுவாமி தயானந்தர் முன்னர் ஏதோ காரணத்தினாலே பிற சமயங்களைச் சேர்ந்தவர்கள், அவர்களின் சந்ததியினர் மீண்டும் இந்து சமயத்தினைத் தழுவும் வகையில் ‘சுத்தி’ எனும் தூய்மைப்படுத்தும் கிரியையைப் பயன்படுத்தினார். இவருடைய இம்முயற்சி வடஇந்தியாவின் மேற்குப்பகுதியில் வெற்றியளித்ததாகக் கூறப்படுகின்றது.

எனவே நவீன இந்து சமய சிந்தனையாளர் வரிசையிலே சமகாலப் பின்னணியில் நாவலரை ஏனையோரோடு ஒப்பிட்டு நோக்குகையில் இவருடைய சாதனைகள் ஏனையோருடையவற்றிலிருந்து குறைந்தவை அல்ல. ஏனையோருக்கு இருந்த உறுதுணைகள் இவருக்குக் குறைவு. ஏனையோருடைய சிந்தனைகளை அவர்களுடைய சிஷ்யர்கள் தனித்தனி இயக்கங்களை உருவாக்கி அவற்றை முன்னெடுத்தனர். ஆனால் இவருடைய சிந்தனைகளைத் தனித்தனியாகச் சில சிஷ்யர்கள் முன்னெடுத்தனரேயன்றி ஒரு வலுவான இயக்கமாக முன்னெடுத்திலர். குறிப்பிட்டசில சமூகப் பிரிவினர் பற்றிய இவரின் சில கருத்துக்கள் சர்ச்சைக்குரியவை. அவற்றை நிவர்த்தி செய்யும் வகையிலும் அவர் கூறிய சில கருத்துக்கள் ஏற்கனவே சுட்டிக்காட்டப்பட்டன. அதேவேளையில் அனைத்துத் தமிழ் மக்கள், சைவ மக்களையும் ஒரேவிதமாகவும் நோக்கியுள்ளார் என்பது சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆனால்

சமகால மற்றைய ஞானிகளுக்கு இத்தகைய பிரச்சினைகள் பொதுவாக இருக்கவில்லை. எனினும் இவர் தாம் கொண்ட கருத்திலே வலுவான நம்பிக்கையுடையர். தன்னுடைய கொள்கைக்காகத் தம்மைத் தியாகஞ் செய்யவும் முன்வந்தவர்.

இவருடைய மன உறுதி, அஞ்சாநெஞ்சம், உறுதியான கொள்கை, வீரம் முதலியன குறிப்பிடற்பாலன. இப்பண்புகள் ஏனைய ஞானிகளிலும் பொதுவாக காணப்பட்டன. ஒருவர் வாழ்ந்த காலப்பின்னணி, அக்கால சமூகச் சூழ்நிலை முதலியவற்றின் அடிப்படையிலேயே அவருடைய சாதனையினை மதிப்பிடுதல் அவசியமாகும். அதேவேளையில் பல தசாப்தங்களுக்கு முன்வாழ்ந்த ஒருவரின் செயற்பாடுகளை சமகாலத்திலே நிலவும் சமூகவியற் சிந்தனைகளின் அடிப்படையிலே சீர்தூக்கி மதிப்பிடுதல் சரியானதன்று. அதேவேளையில் சமகாலத்திற்கு ஒவ்வாத பழைய கருத்துக்களைச் சமகாலத்திற்குப் பொருத்தமானதென வாதிப்பதும் மிகத்தவறையாகும். இவ்வகையிலே நோக்கும்போது நாவலர் தமிழ், சைவம், தமிழ்ச் சமூகம் ஆகியனவற்றிற்கு செய்த நற்பணிகள் நினைவுகூரத்தக்கவையே. தமிழ்த் தேசியம்பற்றிய கருத்துக்கள் நாவலரிடம் தான் முதன்முறையாகக் காணப்பட்டன என்ற கருத்துச் சரியானதே.

தொகுத்து நோக்கும்போது அக்கால ஞானிகள் பொதுவாகத் தத்தம் சிந்தனைகளுக்கு ஏற்றவாறு இந்து சமயத்திற்குக் காலத்திற்கேற்ற செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டனர் என்பதும், இச்சிந்தனைகளிலே புதிய கருத்துக்கள் மட்டுமன்றி பழைய பாரம்பரியக் கருத்துக்களும் காலத்திற்கேற்றவாறு புது மெருகு பெற்றோ, பெறாமலோ இடம்பெற்றுள்ளன எனலாம். சுருங்கக் கூறின் புதுமையும் பழமையும் காலத்திற்கேற்றவாறு இடம்பெற்றுள்ளன எனலாம்.

சில முக்கியமான உசாத்துணை

1. ஆறுமுக நாவலர் பிரபந்தத்திரட்டு (பதிப்பாசிரியர் த. கைலாச பிள்ளை), இந்து கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 1996.
2. ஆறுமுகநாவலர்,
 1. சைவ வினாவிடை, முதலாம் புத்தகம் சென்னை.
 2. சைவ வினாவிடை, இரண்டாம் புத்தகம், சென்னை விசய வருஷம்.
 3. நாலாம் பாலபாடம், சென்னை, 1950.
3. கணபதிப்பிள்ளை, இலக்கிய கலாநிதி, ஆறுமுக நாவலர், சாவகச்சேரி, 1979.
4. கனகரத்தின உபாத்தியாயர் வே., ஸ்ரீலக்ஷ்மி நல்லூர் ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம், யாழ்ப்பாணம், 1968.
5. கைலாசபதி க. (பிரதம ஆசிரியர்) நாவலர் நூற்றாண்டு விழாமலர், கன்னாகம், 1979.
6. கைலாசபிள்ளை த., ஆறுமுக நாவலர் சரித்திரம், பருத்தித்துறை, பிரமோதாத வருஷம்.
7. சிவபாதசுந்தரனார் சு., ஆறுமுகநாவலர் (ஆங்கில மூலத்தமிழாக்கம் வை. ஏரம்புரத்தி), யாழ்ப்பாணம், 1992.
8. சுத்தானந்த பாரதி யோகி, நாவலர் பெருமான், புதுச்சேரி, 1948.
9. தனஞ்சயராசசிங்கம் ச., நாவலர் பணிகள், கண்டி, 1961.
10. Bhattacharya Haridas, Cultural Heritage of India, Vol. iv, Calcutta, 1956.
11. Richards Glyne(ed), Source Book of Indian Tradition, Great Britain, 1985.
12. Joshi V.C. Ram Mohan Roy, The Process of Modernization in India, New Delhi, 1975.
13. Muttucumaraswamy M., Sri la Sri Arumuga Navalar, Champion Reformer of Hinduism, Colombo, 1965.
14. Sita Ram Goel, History of Hindu Christian Encounters, New Delhi, 1989.
15. Swami Dayananda Saraswati, Satyarth Prakash.

1868ஆம் ஆண்டு நாவலர் எழுதிய கட்டுரையில் இருந்து:
 “சைவத்தையும் அதன் வளர்ச்சிக்குக் கருவியாகிய கல்வியையும் வளர்த்தல் வேண்டும் என்னும் பேராசையே என்னை இருபது வருடம் இரவும் பகலும் தொண்டாற்றச் செய்தது.”

தமிழ் உரைநடை வரலாற்றில் ஆறுமுக நாவலர்

முன்னாள் பேராசிரியர் கலாநிதி இளையதம்பி பாலசுந்தரம்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தமிழ் இலக்கியப் போக்கில் முனைப்பாக வளர்ந்த இலக்கியத் துறை உரைநடையாகும். ஆங்கிலக் கல்வியின் வளர்ச்சி, அச்சியந்திரத்தின் பயன்பாடு, பத்திரிகைகளின் தோற்றம், பாடப்புத்தகங்களின் பெருக்கம், சமய இலக்கியச் சர்ச்சைகள் முதலானவற்றால் தமிழ் வசனநடை செழிப்புற்று வளர்வதாயிற்று. 19ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிக்குப் பின்னர்தான் தமிழிலே வீறார்ந்த ஓர் உரைநடை தோன்றுகிறது. இலக்கிய உரைநடையின் பல்வேறு வகைகளையும் வனப்புகளையும் நாவலரினதும் அவருக்குப் பின்வந்தோரினதும் உரைநடையிலே பரக்கக் காணலாம். பத்திரிகைநடை, பாடப்புத்தகநடை, கட்டுரைநடை, கண்டனநடை, ஆக்க இலக்கியநடை என உரைநடைவகைகளை இக்காலத்து ஈழத்து அறிஞர்கள் கையாண்டனர்.

மொழியின் தோற்றம் முதலில் சைகை முறையின் மூலம் அமைந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து வரைபடக் குறியீடுகள், ஒவியங்கள் முதலானவற்றின் மூலம் கருத்துக்கள் பரிமாறப்பட்டு, காலப்போக்கில் சைகையோடு ஓசையையும் சேர்த்துப் பெயர்ச் சொற்கள், வினைச்சொற்கள் என்பனவும் தோற்றம் பெற்றன. மனித சிந்தனை வளர்ச்சிப் போக்கில் சொற்கள் தொடராகிப், பின்னர் வசன அமைப்புத் தோற்றம் பெற்றிருக்க வேண்டும். கருத்துக்களையும் உணர்ச்சிகளையும் வெளிப்படுத்தவும் அவற்றைப் பதிவுசெய்து வைக்கவும் பாடல்கள் பெரிதும் பயன்பட்டன. தொடக்க காலத்தில் செய்திகளை - கருத்துக்களை - உணர்வுகளை மனனம் செய்து கொள்வதற்கு ஓசையோடமைந்த பாடல்வடிவம் மனித குலத்திற்குப் பொருத்தமானதாகவும் எளிதாகவும்



அமைந்தது.

எழுத்துக்களின் தோற்றமும் அவற்றின் வளர்ச்சியும் செய்திகளை ஏடுகளிலும் கல்வெட்டுக்களிலும், பல்வகை உலோகத் தகடுகளிலும் எழுதிவைக்கத் துணையாயின. எழுத்தாக்கங்களை வாய்மொழி மரபில் மனனம் செய்துகொள்வதற்குப் பாடல் வாய்ப்பானதாகையால் செய்யுள் வடிவமே மிக நீண்டகாலமாக பெருவழக்காக இருந்தது.

ஆயினும் இறையனார் களவியலுரை முதலாகத் தமிழில் காலத்திற்குக் காலம் உரைநடை நூல்கள் தோற்றம்பெற்று ஏட்டுச்சுவடிகளில் பேணப்பட்டு வந்தன. இளம்பூரணர், நச்சினர்க்கினியர், சேனாவரையர், அடியார்க்கு நல்லார், பேராசிரியர் என்ற தொடக்கத் தினராகிய உரையாசிரியர்களின் ஆக்கங்கள் தமிழ் உரைநடையின் வளர்ச்சிக்கு வளம்செறிந்த பங்களிப்புச் செய்துள்ளன. இவ்வுரைநடை நூல்களெல்லாம் கல்வியறிவுடையோர் படித்து இன்புறுதற்கேற்ற உயரிய நடையிலே தர்க்கமுறையில் எழுதப்பட்டவையாகும்.

தமிழில் கி.பி. 1577 இல் முதன்முதலாக அச்சவாகன அறிமுகமும் காகித உபயோகமும் இடம்பெறத் தொடங்கியதும் தமிழ் உரைநடை வரலாற்றில் பெரியதொரு வளப்பமான மாற்றம் இடம்பெறுவதாயிற்று. கிறிஸ்தவ சமயப் பிரச்சாரத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட அச்சவாகனப் பயன்பாடு, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ்மொழியில் புதியதோர் இலக்கிய வடிவம் தோன்றுவதற்குக் களம் அமைத்துக்கொடுத்தது. உரைநடை இலக்கியங்கள், பத்திரிகைகள், மாத இதழ்கள், துண்டுப்பிரசுரங்கள், பாடநூல்கள் என்ற அடிப்படையில் உரைநடை ஆக்கங்கள் தமிழில் தோற்றம்பெறத் தொடங்கின.

தமிழில் உரைநடை இலக்கியங்கள் 18ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஆரம்பித்த போதிலும், அது விரைவாக வளரத்தொடங்கிய காலம் 19ஆம் நூற்றாண்டு என்றே கூறலாம். இதற்கு ஆங்கிலக் கல்வியின் விளைவே காரணமாகும். ஆங்கில இலக்கியங்களைத் தமிழில் நாவல்கள், கட்டுரைகள், கதைகள், ஆராய்ச்சி நூல்கள் என உரைநடை நூல்கள் தோன்றத் தொடங்கின. இத்தகையதொரு காலகட்டத்திலேயே ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர் அவர்களின் வாழ்வும் அவரது உரைநடைப் பங்களிப்பும் இடம் பெறுகின்றன என்பதைக் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும்.

தமிழகத்தில் நாவலருக்கு முன்பு கிறிஸ்தவ சமயப் பிரச்சார அடிப்படையில் தத்துவபோதக சுவாமிகள் ஆத்ம நிர்ணயம், கடவுள் நிர்ணயம், தத்துவக் கண்ணாடி, யேசுநாதர் சரித்திரம் என்பனவற்றையும், வீரமாமுனிவர் பரமார்த்தகுரு கதை, வேதவிளக்கம், வேதியர் ஒழுக்கம், ஞானக்கண்ணாடி, பேதகம் மறுத்தல், வாமன் கதை முதலான உரைநடை நூல்களையும் வெளியிட்டிருந்தனர். தாண்டவராய முதலியார் என்பவர் மகாராட்டிர மொழியிலிருந்து பஞ்சதந்திரக் கதையைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து 1825 இல் வெளியிட்டிருந்தார். அத்துடன் கதாமஞ்சரி என்ற தொகுப்பு நூலும் 1826 இல் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. இவற்றுடன் சபாபதிநாவலரின் திராவிடப்பிரகாசிகை, வீரசாமிச் செட்டியாரின் வினோத மஞ்சரி முதலான பல்வகை நூல்கள் தமிழ் உரைநடை வரிசையில் தோற்றம் பெற்றிருந்தன.

சைவ சமயத்தையும் தமிழ்மொழியையும் தம் இரு கண்களாகப் போற்றி மக்களுக்குப் பணிசெய்தலையே வாழ்நாளின் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்த நாவலர் அவர்கள் உரைநடையைத் தனது குறிக்கோளை நிறைவேற்றுதற்குரிய தக்க கருவியாகப் பயன்படுத்தலானார். சாதாரண மக்களும் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய வசனநடையைக் கையாண்டு தனது எழுத்துக்களால் சைவ மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்த நாவலர் முயன்றார். அம்முயற்சி அவருக்கு வெற்றி ஈட்டிக் கொடுத்தது.

‘வசனம்போலப் பாட்டு இக் காலத்திற் பிரயோசன முடையதல்ல என்று கருதியே பாட்டுப் பாடுதலை இவர் குறைத்துக்கொண்டார்’ என ‘நாவலர் சரித்திரம்’ எழுதிய த. கைலாசபிள்ளை உரைநடையை நாவலர் மிகுதியாகக் கையாண்டமைக்கான காரணத்தைக் கூறுவர். எனவே காலத்தின் தேவையை உணர்ந்துகொண்ட நாவலர் அவர்கள் உரைநடையைக் கையாண்டமையால் அவரது முயற்சியால் தமிழ் உரைநடை இலக்கிய ஏற்றம் கண்டது. அவரது இலக்கிய ஆக்கங்களை பாடநூல்கள், கண்டன நூல்கள், இலக்கண நூல்கள், ஆய்வு நூல்கள் மொழிபெயர்ப்புகள் என வகுத்துக்கொள்ளலாம்.

பாட நூல்கள்

நாவலர் மக்களின் நலனுக்காகக் கல்வியை ஓர் ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தினார். ஆங்கிலேயர் அறிமுகப்படுத்திய கல்விமுறைக்கு ஏற்பத் தமிழ்ப் பாடப் புத்தகங்களை எளிய தமிழில் எழுத்துப்பிழை, இலக்கணப்பிழை என்பன இன்றி எழுதித் தாமே வெளியிட்டு மாணவர்களுக்கு வழங்கினார். அவர் எழுதிய முதலாம், இரண்டாம், நான்காம் பாலபாடப் புத்தகங்கள் பொருளிலும் நடையிலும் இன்றும் பின்பற்றத் தக்கவையாகும். இப் பாடப் புத்தகங்கள் பற்றிப் பத்திரிகைகளில் பாராட்டுக்கள் வெளியிடப்பட்டன. அவற்றுள் இலங்காபிமானி என்னும் இதழில் வெளிவந்த பாராட்டுரை ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது:

‘தமிழை வீறுபடுத்தி முன்னேற்ற இன்று தக்க புலவர்கள் தோன்றியிருப்பது மிக்க மகிழ்ச்சிக்குரியது... ஆறுமுகநாவலர் தலைசிறந்த உரைநடைப் புலவர். உரை நடையில் அவருக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லை. நாம் அறிந்த வரையில் அவரே சிறந்த பேச்சாளர். புலமை நிரம்பியவர். இப்போது சீர்தெரிந்திருக்கும் தமிழை உயர்த்த பல அரிய நூல்களை எழுதி வெளியிட்டிருக்கிறார். அந்நூல்கள் விலை மலிவு. பயன் அதிகம் உள்ளவை. சென்னைப் பாடக்குழுவினர் வெளியிட்ட நூல்களைவிட இவை பன்மடங்கு சீரியன. இவற்றைப் பள்ளிக்கூடங்களில் பாடமாக வைக்கப் பலமாகச் சிபார்சு செய்கின்றோம்.’

தமது எழுத்துக்கள் விரைவில் மக்களைச் சென்றடைய வேண்டும் அவை மலிவாகவும் விரைவாகவும் கிடைக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தாமே அச்சுக்கூடம் நடத்தி நூல்களை வெளியிட்டார். மாணவர்கள் இலக்கணத்தை எளிதில் கற்றுக்கொள்ளும் வகையில் இலக்கண நூல்களை இலகுநடையில் எழுதினார். இலக்கணச் சுருக்கம் இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

மாணவர்களுக்கென எழுதப்பட்ட முதலாம் இரண்டாம் சைவ வினாவிடைகள் அவரது எளியதும் தெளிவான துமான வசனநடைக்குக்குச் சான்றுகளாகும். அவரது இலகுவான உரைநடைக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு வருமாறு:

‘மதுரைத் திருநகரத்தில் வைசியர் குலத்திலே தனபதி எனப் பெயர்கொண்ட ஒருவன் இருந்தான். அவன் மனைவி பெயர் சுசீலை. அவ்விருவரும் நெடுங்காலம் புத்திர பாக்கியம் இல்லாமல் வருத்தமுறும்பொழுது, தனபதி தன் மருமகனையே தனக்குப் புத்திரனாகக்கொண்டு மனையாள் கைக்கொடுக்க, அவள் தொழுது வாங்கி, அன்போடு வளர்த்தாள்.’

இலக்கிய உரை நூல்கள்

சைவ சமயப் பிரச்சார நடவடிக்கைகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுவந்த நாவலர் அவர்கள் கந்தபுராணபடனம், சமயச் சொற்பொழிவுகள் முதலியவற்றை ஒழுங்காக நடத்திவந்தார். அத்துடன் பெரியபுராணம், கந்தபுராணம், திருவிளையாடற்புராணம், திருமுருகாற்றுப்படை முதலான நூல்களுக்கு உரையும் எழுதி வெளியிட்டார்.

நன்னூல் காண்டிகையுரை, இலக்கண வினாவிடை, இலக்கணச் சுருக்கம் என்பன நாவலர் எழுதிய இலக்கண உரைநடை நூல்களாகும். இவற்றைவிட நன்னூல் விருத்தியுரை, இலக்கணக்கொத்து, பிரயோகவிவேகம், தொல்காப்பியம் - சேனாவரையம், தருக்க சங்கிரகம், நிகண்டு முதலான இலக்கண நூல்களைப் பதிப்பித்துள்ளார். இலக்கணச் சூத்திரங்களுக்கு அவர் எழுதிய உரைகள் அக்காலத்து இலக்கண வித்துவான்களுக்கு உவகை அளித்தன. எளிமையும் தெளிவும் நாவலரது உரையின் தனிச் சிறப்புக்களாகும். அவரது நடையைப் பெரிதும் பின்பற்றி நூல்கள் பல எழுதியவர் அ. குமாரசாமிப்புலவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இலக்கணச் சுருக்கம் என்ற நூலிலே நாவலர் பின்வருமாறு எழுதுவர்:

‘இலக்கண நூலாவது உயர்ந்தோர் வழக்கத்தையும் செய்யுள் வழக்கத்தையும் அறிந்து விதிப்படி எழுதுதற்கும் பேசுதற்குங் கருவியாகிய நூலாகும். அந்நூல், எழுத்திகாரம், சொல்லதிகாரம், தொடர்மொழியதிகாரம் என, மூன்று அதிகாரங்களாக வகுக்கப்படும்’

என நன்னூல் இலக்கணச் சுருக்கம் என்ற நூலின் தொடக்கம் அமைகின்றது. இலக்கணம் என்பதற்கு மிக எளிதாக எழுதிய விளக்கம் அவரது நடையிலே அமைந்துள்ளது. சிவஞானமுனிவர் இலக்கணவிளக்கச் சூறாவளி, தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தி, சித்தாந்த மரபுக்கண்டனம், திராவிட மொழியம் முதலான உரைநடை நூல்களை எழுதினார். 18ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த உரையாசிரியர்களில் சிவஞானமுனிவர் ஒப்புயர்வற்று விளங்கியதுபோல், 19ஆம் நூற்றாண்டில் நாவலர் சிறப்பற்று விளங்கினார். இதுதொடர்பாகப் பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் (1996:167) அவர்களின் கருத்து நோக்கத்தக்கது: ‘நாவலர் காலம் பொதுமக்களுக்குச் சமய உணர்ச்சியைத் தருக்க நியாய வழிகளால் ஏற்படுத்த வேண்டிய காலமாக இருந்தது. ஏனெனில், கிறிஸ்து சமயப் பிரசாரங்கள் பெரும்பாலும் அம்மக்களையே மதமாற்றஞ் செய்யத் தொடங்கினர். ஆகவே, அம் மக்களுக்குச் சைவசமய உண்மைகளை எடுத்துக்

காட்டுதலும், சமய ஆர்வத்தை உண்டாக்குதலும் இக் காலத்தில் பெரிதும் வேண்டுவனவாக இருந்தமையால், அவர்களுக்கெழுதப்படும் நூல்களிலும் பிறவற்றிலும் அவர்களுக்கு எளிதிற் புலப்படக் கூடிய ஒரு நடையை வகுத்துக்கொள்ளுதல் இன்றியமை யாததாயிற்று.’

நாவலர் அவர்கள் இலகுவான வசனநடையிலே தமிழ் மக்களுக்கு இலக்கணத்தை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு எடுத்த முயற்சியே இலக்கணச் சுருக்கமாகும். மேலும் இலக்கண உரைகாரரிடையே பல்வேறு முரண்பாடுகள் காலத்திற்குக் காலம் இடம்பெற்று வந்துள்ளன. எடுத்துக் காட்டாக தெரிநிலை வினைக்கும் குறிப்பு வினைக்குமிடையேயுள்ள வேறுபாட்டைக் குறிப்பிடலாம். நாவலர் அவர்கள் இதனை தனது நடையில் மிகத் தெளிவாக பின் வருமாறு விளக்கியிருக்கிறார்:

தெரிநிலைவினையாவது, காலங்காட்டும் உறுப்புண்மையாலே, காலம்வெளிப்படத் தெரியும்படி நிற்கும் வினையாம். குறிப்புவினையாவது காலங்காட்டும் உறுப்பின்மையினாலே, காலம் வெளிப்படத் தெரிதலின்றிச் சொல்லுவோனது குறிப்பிலே தோன்றும்படி நிற்கும் வினையாம்.’ (நன்னூல் சூத்: 234-235)

தமிழ் இலக்கணகாரர் கூறும் எழுவாய், பயனிலை, செயற்படுபொருள் கொண்ட வாக்கிய அமைப்பு, சொல்லொழுங்கு முதலான விடயங்களை நாவலர் மிகவும் ஒழுங்காகக் கடைப்பிடித்து நல்ல தமிழ் எழுதும் மரபை ஏற்படுத்தினார்.

கண்டன நூல்கள்

தொடக்க காலத்தில் கிறிஸ்தவ சமயப் பணியாளர்களுடன் தொடர்புகொண்டிருந்த நாவலர் பைபிளைத் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பதற்குப் பேர்சிவல் பாதிரியாருக்குத் துணையாக அமைந்தார். அவரது செந்தமிழ் உரைநடைப் போக்கினை அம்மொழிபெயர்ப்பில் காணலாம். கிறிஸ்தவ சமயப் பிரச்சார நடவடிக்கைகளால் சைவ சமயம் பாதிப்புக்குள்ளான போதிலும் தமிழ்மொழி வளம் பெற்றது என்பது உண்மை. வீராமுனிவர் காலம் முதலாகத் தமிழில் கிறிஸ்தவர்களாலும் சைவர்களாலும் கண்டன நூல்கள் அங்கதச் சுவையுடனும் கண்டனப் போக்குடனும் வெளியிடப்பட்டன. இவ்வகையில் ஆறுமுகநாவலர், கறோல் விசுவநாதபிள்ளை, கதிரவேற்பிள்ளை ஆகியோரின் நூல்கள் முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை. கதிரவேற்பிள்ளை ‘அருட்பா அன்று மருட்பா’ எழுதினார். இன்னொருவருடைய ‘சிவனும் தேவனா’ என்ற நூல் வெளிவந்தது. அதற்குப் பதிலாக ‘சிவனும் தேவனா என்னும் தீய நாவுக்கு ஆப்பு’ என்ற

நூலை மிகக் கடுமையான கண்டனத்துடன் எழுதினார். ஒருவர் 'ஞானக் கும்மி' எழுதினார். அதற்கு மறுப்பாக 'அஞ்ஞானக் கும்மி' என்ற நூலை எழுதினார். இத்தகைய நூல்கள் பலவும் இன்று மறைந்துவிட்ட போதிலும், அவற்றால் தமிழ் உரைநடை விருவிருப்புப் பெற்று வளர்ந்தது என்பதை எவரும் மறுக்கமுடியாது என்கிறார் மு. வரதராசன் (1996:254).

கிறிஸ்தவ சமயப் பிரசாரர்கள் சைவ சமயத்தைப் பழித்துக் கண்டன நூல்கள் எழுதியமையைப் பொறுக்காத நாவலர் 'சைவதூசணபரிகாரம்' என்னும் நூலை 1854 இல் வெளியிட்டார். இதனை எதிர்த்து கரோல் விசுவநாதபிள்ளை 'சுப்பிரதீபம்' என்னும் எதிர்க் கண்டன நூலை வெளியிட்டார். அதற்குப் பதிலாக நாவலர் 'சுப்பிரபோதம்' என்னும் நூலை வெளியிட்டார். இந்நூல் கரோல் விசுவநாதபிள்ளையை மனம்மாறிச் சைவத்திற்கு மதம்மாற்றியது எனக் கூறப்படுகிறது. இவ்வகையில் நாவலரின் யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை என்ற நூலும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நாவலரது உரைநடை வீறுபெற்று ஆட்சி பெற்றமைக்கு

அவர் கையாண்ட உரைநடை எளிமையும் தெளிவும் பெற்றிருந்தமையே காரணமாகும். வசனநடையில் குறியீடுகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. பொருளுக்கும் உணர்ச்சிகளுக்கும் ஏற்பக் குறியீடுகளை முதன்முதலாகச் சிறந்த முறையில் கையாண்டவர் நாவலரே ஆவார். அத்துடன் பத்திரிகை, துண்டுப்பிரசுரம் என்பனவும் நாவலரது வசனநடைக்கு ஏற்ற ஊடகங்களாக அமைந்தன. மக்களால் அவரது எழுத்துக்கள் பெரிதும் விரும்பிப் படிக்கப்பட்டதோடு அவரது உரைநடைப்பாணியும் பிரபல்யம் அடைவதாயிற்று. சென்ற நூற்றாண்டில் தமிழில் உரைநடை வளர்ச்சிபெறத் தொடங்கிய சூழ்நிலையில், அதற்கு நல்ல வழிகாட்டி, பிழையற்ற எளிய உரைநடைத் தமிழை வளர்த்தவர் ஆறுமுகநாவலரே. நாவலரது காலத்தில் பெயர்ச்சம் வினையெச்சங்களை அடுக்கி மிக நீண்ட வாக்கியங்களை எழுதும் முறை பெரிதும் காணப்பட்டது. நாவலரோ அதனை மாற்றிச் சிறு சிறு வாக்கியங்களாக எழுதும் முறையைக் கடைப்பிடித்தமை அவரது நடைக்குரிய சிறப்பும் வெற்றியுமாயிற்று. இவ்வாறு காலத் துக் கும் தேவைக் கும் பொருத் தமான வசனநடையைக் கையாண்டமையால் அவர் 'வசனநடை கைவந்த வல்லாளர்' எனப் பாராட்டுப்பெறலானார்.

நாவலர் உள்ளம் தொந்து சைவ சமயிகளுக்கு விடுத்த விண்ணப்பத்தில் இருந்து -

“சைவ சமயிகளே! உங்களிடத்துள்ள அன்பு மிகுதியினால் நான் சொல்பவைகளை கேளுங்கள். நீங்கள் சிவதீட்சை பெற்றும் என்னை! வீபூதி, உருத்திராஷ்டதாரணம் பஞ்சாட்சர செபம் பெற்றும் என்னை! உங்கள் சமயக் கடவுளாகிய சிவபெருமானுடைய இலக்கணங்களையும் புண்ணிய பாவங்களையும் அவைகளின் பயன்களாகிய சுவர்க்க நரகங்களையும் சிவ பெருமானை வழிபடும் முறைமையையும் அதனாலே பெறப்படும் முத்தியின் இலக்கணங்களையும் கிரமமாகப் படித்தாயினும் கேட்டாயினும் அறிகின்றீர்களில்லை. உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு இவைகளைப் படிப்பிக்கின்றீர்களில்லை. உங்கள் கோயில்களிலே சிவ பக்தியை வளர்ப்பதற்கு ஏதுவாகிய வேதபாராயணம், தேவார திருவாசக பாராயணம் சைவசமயப் பிரசங்கம் முதலிய நற்கருமங்களைச் செய்விக்கின்றீர்களில்லை.”

ஆறுமுக நாவலர் மரபில் தமிழ்நாட்டில் சைவம் வளர்ந்த வரலாறு

டாக்டர் அரங்க. இராமலிங்கம், M.A, M.Phil, Ph.D.

தமிழ்ப்பேராசிரியர்

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை-600 005

முன்னுரை

ஆறுமுக நாவலருடைய வரலாறு தனிமனிதர் ஒருவருடைய வரலாறு மட்டுமன்று. சைவ சமயம், தமிழர் கல்வி, தமிழ்மொழி, தமிழ் இலக்கியம் முதலான துறைகளில் அவர் ஆற்றிய பணிகளின் வரலாறு எனலாம். மேற்கூட்டிய துறைகளில் அவர் செய்த தொண்டுகள் அளப்பரியன. பேச்சாற்றலுக்குப் பெயர் பெற்றவராதலால் நாவலர் என்று போற்றப்பட்டார். உரைநடையினைக் கையாண்ட திறமையினால் 'வசனநடை கைவந்த வல்லாளர்' எனப் பாராட்டப்பட்டார். பிழையற்ற பதிப்புகளுக்குப் பெயர் பெற்றவராக விளங்கினார். மனிதாபிமானம், தேசாபிமானம், தன்மானம் ஆகிய பண்புகளைக் கொண்டிருந்தார். குறிப்பாகச் சைவத் தமிழ் மக்களினது வளர்ச்சியின் பொருட்டுச் சைவத்தையும் அதன் வளர்ச்சிக் கருவியாகிய கல்வியையும் வளர்த்தல் வேண்டும் என்னும் பேராசையினால் இவ்வாழ்க்கையைத் துறந்தார். சைவப்பயிர் தழைக்க அயராது உழைத்தார்.

பிறப்பும் இளமைப்பருவமும்

ஈழ மண்டலத்தில், யாழ்ப்பாணத்தில், நல்லூரில், கார்காத்த வேளாள குலத்தில், பாண்டிமழவர் குடியில், ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள் மரபில், கந்தப்பிள்ளை - சிவகாமியாருக்கு, சித்திரபானு வருடம், மார்கழி மாதம் 5ஆம் நாள் (டிசம்பர் 1822) புதன்கிழமை இரவு அவிட்ட நட்சத்திரமும் பூர்வபக்ப் பஞ்சமி திதியும் வச்சிரயோகமும் பாலவ கரணமுங் கூடிய சுபதினத்தில் சிம்ம லக்கினத்தில் ஆறுமுகப் பிள்ளை திருவவதாரஞ் செய்தார்.

ஐந்தாம் வயதில் வித்தியாரம்பஞ் செய்யப்பெற்றுச் சிறுவர்களுக்குக் கல்வி கற்பித்தலில் வல்லவரான நல்லூர் சுப்பிரமணிய ஆசிரியரிடம் கல்வி கற்கத் தொடங்கினார். அவரிடம் வாக்குண்டாம் முதலிய நீதிநூல்களையும், நிகண்டு, எண்கவடி முதலிய மற்றைய நூல்களையும்



கற்றார். கற்குங் காலத்திலேயே தமிழ்க் கல்வியை நிரம்பக் கற்க வேண்டும் என்னும் ஆசை அவர் உள்ளத்திற் குடிக்கொண்டிருந்தது. பின்னர் நைடதம், பாரதம், கந்தபுராணம் முதலிய நூல்களுக்கும், மறைசை அந்தாதி முதலிய அந்தாதிகளுக்கும் பொருள் கேட்கத் தொடங்கினார். தாம் கேட்ட பொருளை மனத்திற் சிந்தித்து, மனனம் செய்து, தம்முடன் கற்கும் பிள்ளைகளுக்கும் அவற்றை விளக்குவார். இவரது ஆர்வத்தைக் கேள்வியுற்ற மூத்த தமையனார் தியாகராசப்பிள்ளை இவரை வேலாயுத முதலியாரிடம் பாடம் கற்கும்படி ஒப்புவித்தார். வேலாயுதமுதலியாரும் தம்பிள்ளை சம்பந்த முதலியாருடன் நாவலரையும் இணைத்து வைத்துக் கொண்டு இலக்கண இலக்கியங்களைச் சொல்லிக் கொடுத்தார்.

பன்னிரண்டாம் வயதில் பீற்றர் பார்சிவல் பாதிரியாருடைய ஆங்கிலப் பள்ளிக்கு அனுப்பப்பட்டு ஆங்கிலம் கற்கத் தொடங்கினார். அதேகாலத்தில் தமிழை மேலுங் கற்க விரும்பி, சேனாதிராய முதலியாரிடத்திலும் சரவணமுத்துப் புலவரிடத்திலும் நன்னூற் காண்டிகையுரை, விருத்தியுரை, இரகுவம்சம், திருக்குறள், திருக்கோவையார், சீவகசிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம் முதலிய நூல்களையும் கற்கத் தொடங்கினார். மேலும், கோயில்களில் படிக்கப்பெறும் கந்த புராணம், திருவிளையாடற் புராணம், பெரிய புராணம், திருவாதவூரர் புராணம் முதலிய புராணங்களுக்குப் பொருள் சொல்வதையும் கேட்டு வந்தார். ஆட்சேபத்துக்கு இடமாயுள்ளவற்றைக் குறித்து வைத்திருந்து, படித்து முடித்தவுடன் அவர்களிடம் விளக்கம் கேட்பார். விடைகள் தக்கவையாயின் ஒத்துக் கொள்வார். தகாதவையாயின் தாம் அப்பொருள்களை அவர்களுக்கு விளக்குவார்.

ஆசிரியப் பணி

ஆங்கிலப் பள்ளியில் மேல்வகுப்புக்கு வந்தவுடன் பார்சிவல் பாதிரியார் இவருடைய இருமொழித் திறமையையுங் கண்டு, கீழ்வகுப்புகளுக்கு ஆங்கிலம் கற்பிக்கும்படியும், மேல்

வகுப்புகளுக்குத் தமிழ் கற்பிக்கும்படியும் வேண்டிக் கொண்டார். பத்தொன்பது வயதில் தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இருமொழிகளையும் நன்கு கற்றவர் என்பது யாழ்ப்பாணம் முழுவதும் பரவியது. ஆங்கிலத்தைத் தமிழ்ப்படுத்துவதிலும், தமிழை ஆங்கிலப்படுத்துவதிலும், தூய செந்தமிழ் பேசுவதிலும், எழுதுவதிலும் இவருக்கு இணையாக ஒருவருமில்லை என்னும் பெயர் பெற்றார். இதனை அறிந்த பார்சிவல் பாதிரியார் பைபிளைத் திருத்துவதற்காக, தமக்குத் தமிழ்ப் பண்டிதராக இவரை நியமித்துக் கொண்டார்.

சைவ சமய ஈடுபாடு

தமிழ்ப் பண்டிதராக இருந்து, பைபிளைத் திருத்திக் கொண்டு வருங்காலத்தில், பரமதமாகிய (பிறமதம்) கிறித்துவ மதம் பரவச் சுவமதமாகிய (தன் மதம்) சைவங் குன்றுவதைக் கண்டார். சைவ சாத்திரம் படித்தலில் முன்னிலும் அதிகக் கவனத்தைச் செலுத்தத் தொடங்கினார். சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களாகிய சிவஞானபோதம், சிவஞான சித்தியார், திருக்களிற்றுப் படியார், திருவருட்பயன், நெஞ்சுவிடுதூது, கொடிக்கவி முதலிய நூல்களைத் தெளிவாகக் கற்றுணர்ந்தார். ஆன்மாக்கள் பொருட்டுச் சிவபெருமான் அருளிச் செய்த முதனூல்கள் வேத சிவாகமங்கள் என்றும், அவற்றுள் வேதம் பொது நூலென்றும், ஆகமம் சிறப்பு நூலென்றும் அறிந்தார். சிவாகமத்தைக் கற்கச் சமஸ்கிருதம் (வடமொழி) வேண்டியிருந்ததால் அதனைக் கற்க முயன்று, சிறிது காலத்தில் அந்த மொழியையும் கற்றுக் கொண்டார். இத்துடன் நில்லாது, வேத சிவாகமமாதிரி சமஸ்கிருத சாத்திரங்களின் உண்மைப் பொருள் தமிழ் வேதமாகிய தேவார திருவாசகங்களே என்றுணர்ந்து அவற்றையும் ஐயமின்றித் தெளிவாகக் கற்றுணர்ந்தார். தமிழ், ஆங்கிலம், வடமொழி ஆகிய மூன்று மொழிகளிலும், சைவசித் தாந்த சாத்திரங்களிலும் மிகக் க பாண்டித்தியமுடையவராகத் திகழ்ந்தார்.

தம்மிடம் வருபவர்களிடம் சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களின் சிறப்புகளை எடுத்துக் கூறுவார். அனைவரும் இவருடைய கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கம் ஆகியவற்றைக் கண்டு அன்பு வைக்கத் தலைப்பட்டனர். கருவி நூல்களையும் சமய நூல்களையும் சிலருக்குக் கற்பித்தால் அவர்களால் உலகத்திற்குப் பயன் கிடைக்குமென்று கருதி, காலையிலும் இரவிலும் இலவசமாகக் கற்பித்து வந்தார். சதாசிவப்பிள்ளை, சுவாமிநாதையர், நடராசையர், விசுவநாதையர், ஆறுமுகப் பிள்ளை, கந்தசுவாமிப் பிள்ளை, ஆறுமுகச் செட்டியார் முதலானவர்கள் இவரிடம் கல்வி கற்ற தமிழறிஞர்கள் ஆவர்.

தமிழக வருகை

பைபிளின் திருத்திய பதிப்பினை அச்சிடுவதற்காக முதன் முதலாகத் தமிழகத்திற்கு வந்தார். சென்னையிலுள்ள கிறித்துவ அமைப்பினர் (Missionar-

ies) யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ்ப் பண்டிதரால் திருத்தப்பட்ட பைபிள் இங்குள்ள பண்டிதர் முன்னிலையில் வாசிக்கப்பட்டு, அவர்கள் பிழையில்லை என்றும், வசனநடை நன்றாயிருக்கின்றது என்றும் சொன்னால் தான் அச்சிற் பதிப்பிக்கலாம் என்றும் சொல்லிவிட்டனர். இதனைக் கேட்ட பார்சிவல் மனந்தளர்ந்தார். பண்டிதர் அதற்கு “நாங்கள் திருத்திய பைபிளில் பிழையில்லை; வசனநடையும் நன்றாயிருக்கின்றதென்றும், கவலை வேண்டாம். யார் வேண்டுமானாலும் வாசித்துப் பார்க்கட்டும் என்று கூறினார். அப்பொழுது சென்னையில் சிறந்த வித்துவானாயிருந்த மகாலிங்கையர் பைபிளை முற்றும் வாசித்து, பிழையில்லை என்றும், வசனநடை நன்றாயிருக்கின்றதென்றும் அச்சிடுவதற்குத் தகுதியென்றும் சொல்லி, யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழையும் நன்கு பாராட்டி வியந்தார். அதன்பின்னர் நாவலர் பைபிளை அச்சிட்டுக் கொண்டு விரைவில் யாழ்ப்பாணம் திரும்பினர்.

சைவ சமயப் பிரசாரம் முதற் பிரசங்கம்

அநேகர் சைவ சமயத்தினின்றுங் கிறித்துவ மதத்திற்கு மாறுவதற்குக் காரணம் சைவ சமயத்துண்மையை அறியாமையினாலேயே என்றறிந்தார். அதனால் சைவப் பிரசங்கஞ் செய்ய முயன்று, வண்ணார் பண்ணையில், மகௌதாரிய மகாபிரபுவாகிய வைத்தியலிங்கச் செட்டியாராற் கட்டுவிக்கப்பட்ட வைத்தீசுவரன் கோவில் வசந்த மண்டபத்தில் பிலீங்க வரும் மார்சுபி மாதம் 18ஆம் தேதி (31, டிசம்பர் 1847) சுக்கிர வாரமும் சுவாதி நட்சத்திரமும் கூடிய சுபதினத்தில் சைவமென்னும் செஞ்சாலி வளரும் பொருட்டுப் பிரசங்கம் என்னும் மழையைப் பொழிந்தார். வெகுதூரத்திலிருந்தும் மக்கள் திரளாக வந்து இவர் பிரசங்கத்தைக், கேட்டு இன்புற்றனர். கடவுள் வாழ்த்து, உருத்திராக்ஷ தாரணம், சிவபத்தி, வேதாகமங்கள், திருவிழா, சிவலிங்கோபாசனை, யாக்கை நிலையாமை, சிவதீக்ஷை, மகளிரொழுக்கம், இகபர சிலாக்கியங்கள், தருமம், செய்ந்நன்றியறிதல், பிச்சையிடுதல், கல்வி கற்பித்தல், கடவுளொருவன் உண்டெனல், பசுக்காத்தல், அறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்தோரைத் தழுவி நடத்தல், பிரபஞ்ச மாயை, பேதைமை, கொல்லாமை, நீதி சினை, வியபிசாரம், கள்ளுண்ணல், சிவத்திரவியங் கவர்தல் முதலியவை பற்றிப் பிரசங்கம் செய்தார்.

பிரசங்கத்தின் பயன்

மாமிச உணவு சாப்பிட்ட அநேகர் அதனை விட்டனர். மதுபானம் உண்டவர் அநேகர் அதனை விட்டனர். ஆலய தரிசனம் மேற்கொண்டனர். அநாதி மூத்த சித்துருவாகிய சிவன் ஒருவரே சகல ஆன்மாக்களுக்கும் மேலாகிய கடவுள் என்றும், அவரை வழிபடுதலால் தாங்கள் சித்தாந்த சைவரென்றுத் தெளிந்து கொண்டார்கள். பிறன்மனை விழைதல், வரைவின் மகளிர் விழைதல் முதலியவற்றைக் கொண்டிருந்த அநேகர், அவை பாவமென்று கண்டு

வெறுத்து விட்டார்கள். மரணத்தைக் குறித்து ஒருபோதும் சிந்தியாதிருந்த பலர் சரீரம் அறித்தியமென்றும், இருவினைக்கீடாகிய சுகதுக்கங்களை அனுபவித்தல் நிச்சயமென்றும் அது நீங்கும் அவதி தமக்குத் தெரியாதென்றுத் தெரிந்து கொண்டார்கள். சிவபெருமானிடத்தே அதிக அன்பு வைத்தலே தகுதி என்று கண்டு அன்பு வைத்தார்கள். கல்வியின் மேம்பட்ட செல்வம் பிறிதொன்றும் இல்லையெனக் கண்டு, கல்வி கற்கத் தொடங்கினார்கள். பசுக்களை இரக்கமின்றி அடித்துத் துன்புறுத்தியவர்கள் அதற்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்து உபசரிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

சைவ வித்தியாசாலையை நிறுவுதல்

சைவசமயப் பிள்ளைகளுக்குக் கருவி நூல்களோடு சமய நூல்களும் படிப்பிக்கப்பட்டால், அவர்கள் தம் மதத்தில் நிலைத்து நின்றல் மாத்திரமன்றி, பிறமதங்களையும் கண்டித்தற்குச் சத்தியுடையராயும் வருவார்கள் என்பதை நன்றாக அறிந்து கொண்டார். அதனால் ஒரு வித்தியாசாலையை நிறுவ எண்ணி கீலக வருடம் ஆவணிமாதம் 5ஆம் தேதி (1848) சுக்கிர வாரமும் கிருஷ்ணபட்ச சதுர்த்தியும் இரேவதி நட்சத்திரமும் சூலநாம யோகமும் பாலவ கரணமுங்கூடிய சுபதினத்தில் விருச்சிக லக்கினத்தில் வண்ணார்பண்ணையில் நிறுவினார்.

பதிப்பு முயற்சி பற்றிய சிந்தனையால் மீண்டும் தமிழகம் வருகை

தமது வித்தியாசாலையில் கல்வி கற்கும் பிள்ளைகளுக்குக் கருவி நூலுணர்ச்சியும் சமய நூலுணர்ச்சியும் ஊட்டத்தக்க புத்தகங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் இல்லாமையாலும், இருக்கும் நூல்களும் பிழை பொதிந்தவைகளாக இருந்ததாலும் தான் ஒரு அச்சியந்திரம் வாங்கும்பொருட்டு 1849இல் பயணம் புறப்பட்டார். வேதாரணியம் போய், அங்கிருந்து மாயூரம் மார்க்கமாய்த் திருவாவடுதுறை மடத்தை அடைந்தார். இவருடைய சொற்பொழிவைக் கேட்ட அங்கிருந்த வித்வான்கள் 'நாவலர்' என்ற சிறப்புப் பெயரைச் சூட்டினர். அன்றிலிருந்து சிறப்புப்பெயரை இயற்பெயரின் பின்வைத்து ஆறுமுக நாவலர் என அழைப்பாராயினர். பின்னர் அங்கிருந்து சென்னை வந்து சேர்ந்தார். இங்கு குடாமணி நிகண்டுரையும், சொளந்தரிய லகரியுரையும் அச்சிற் பதிப்பித்துக் கொண்டு ஓர் அச்சியந்திரத்துடன் யாழ்ப்பாணம் சென்றடைந்தார்.

பதிப்புகள்

தான் கொண்டு வந்த அச்சியந்திரத்திற்கு வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை எனப் பெயர் கொடுத்து நிறுவினார். சைவ சமயிகளுக்கு அவசியம் வேண்டுவன வாகிய நூல்களைப் புதிதாகச் செய்தும், பரிசோதித்தும் அச்சிற் பதிப்பித்தார். ஆங்கில மொழியிலிருக்கும் பாலபாடங்கள் போலத் தமிழ்மொழியிலும் பாலபாடங்கள்

செய்தால் அவை சைவ சமயத்தினர்க்குப் பயனாக இருக்குமெனக் கருதி, பல நீதிசாரங்களையும் சைவ சமயச் சாரங்களையும் திரட்டி வசனநடையில் எழுதி, முதல் பாலபாடத்தின் இறுதியிலே ஆத்திகுடி, கொன்றை வேந்தன் ஆகிய நீதிநூல்களையும், இரண்டாம் பாலபாடத்தில் அவற்றிற்கு உரையும் எழுதிச் சேர்த்துப் பதிப்பித்தார். 'அ.கஞ் சுருக்கேல்' (தானிய அளவை அதிக இலாபத்திற்காகக் குறைக்காதே) போன்றவற்றிற்குப் பொருள் மிக எளிதில் விளங்கச் செய்தார். அடுத்து 'கொலை மறுத்தல்' முதலியவற்றையும், பவணந்தி முனிவர் இயற்றிய நன்னூலுக்கு சங்கர நமச்சிவாயப் புலவரால் செய்யப்பெற்ற விருத்தியுரையையும் பதிப்பித்தார். திருச்செந்தினரோட்டக யமகவந்தாதிக்கும், திருமுருகாற்றுப் படைக்கும் உரை எழுதியும் பதிப்பித்தார். பக்திநூலாகிய பெரியபுராணத்தை வசன நடையில் எழுதிப் பதிப்பித்தார். சுன்னாகம் முத்துக்குமார கவிராயர் பாடியிருந்த ஞானக்கும்மி என்னும் நூலைப் பரிசோதித்து, நல்லூர் சி. விநாயகமூர்த்தி செட்டியார் பெயரில் வெளியிட்டார்.

கிறித்துவர்கள் சுப்பிரமணியப் பெருமானை இழிவாகப் பேசி வந்ததையும் அதனால் சைவ சமயிகள் மயங்கிக் கிடந்ததையும் கேள்வியுற்ற நாவலர், அவர்களுடைய ஐயம் தீரும்படியும் சுப்பிரமணியக் கடவுளின் ஆறு முகத்திற்கும் பன்னிரண்டு திருக்கரங்களுக்கும் விளக்கம் கூறி, ஒரு நூலாக எழுதி 'சுப்பிரமோதம்' என்ற பெயரில் வெளியிட்டார். பாதிரிமார்கள் சைவ சமயத்தைச் தூஷணஞ் செய்வதைக் கண்டு, அத்தூஷணங்களை நிராகரித்து, 'சைவதூஷண பரிகாரம்' என்னும் நூலை எழுதி வெளியிட்டார்.

மீண்டும் தமிழகம் வருகை:

1858ஆம் ஆண்டு மீண்டும் சென்னை வரப் பயணப்பட்டார். வேதாரணியம் போய்ச் சுவாமி தரிசனம் செய்துவிட்டு, அதைவிட்டு நீங்கிப் பல தலங்களை வணங்கித் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தை அடைந்தார். அங்கு, புராணங்களுக்குப் பொருள் சொல்லிக் கொண்டு சிலநாள்கள் இருந்தார். அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் தருமபுர ஆதீனத்தை அடைந்து, அங்கிருந்த நாள்களில் சைவசமயச் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றினார். பின்னர் சீர்காழி, சிதம்பரம் ஆகிய தலங்களை வணங்கிக் கொண்டு சென்னை வந்தடைந்தார்.

சென்னையில் இருந்தபொழுது திருவாசகம், திருக்கோவையார் ஆகிய இரண்டையும் பரிசோதித்து வெளியிட்டார். மேலும் பல நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டார். இராமநாதபுரத்து ஜமீன்தார் பொன்னுசாமித் தேவரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கித் திருக்கோவையார் நச்சினார்க்கினியர் உரையையும், திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரையையும், தருக்க சங்கிரகம் அன்னமபட்டியத்தையும் பரிசோதித்துப் பதிப்பித்தார். திருமயிலையில் இருந்த திருவண்ணாமலை ஆதீனத்திற்குச் சென்று ஆறுமுக

தேசிகர் திருக்கரங்களால் உருத்திரசஞ்சியம் கட்டப்பெற்றார்.

பிறகு சென்னையை விட்டு யாழ்ப்பாணம் செல்ல விரும்பி, பல தலங்களை வணங்கிக் கொண்டு சிதம்பரம் வந்து தரிசனஞ் செய்து, திருவாவடுதுறையை அடைந்தார். பிறகு வழியிலுள்ள பல தலங்களையும் வணங்கிக் கொண்டு திருநாகைக்காரோணம் வந்தடைந்தார். சிலநாள்கள் அங்கு சைவசமயச் சொற்பொழிவாற்றிவிட்டு 1862இல் யாழ்ப்பாணம் சென்றடைந்தார்.

1868ஆம் ஆண்டு மீண்டும் சென்னைக்குப் பயணமானார். இராமேசுவரம் சென்று சேதுஸ்தானமும் சுவாமி தரிசனமும்செய்து கொண்டு மதுரைக்குப் போக நினைந்து இராமநாதபுரம் வந்து சேர்ந்தார். அங்குள்ள திருவாவடுதுறை மடத்தில் தங்கினார். அவர் வந்திருந்ததை அறிந்த பொன்னுசாமித்தேவர் அவரை ஆள்விட்டுப் பலகால் அழைத்தும் செல்லாமல், இறுதியில் அவருடைய சீட்டுக் கவிதையைப் படித்துவிட்டுப் தேவரைப் பார்க்க ஒத்துக் கொண்டு தமது பரிசனங்களுடன் தேவர் அரண்மனைக்குச் சென்றார். தேவர் எதிர்கொண்டழைத்து, ஆசனத்திருத்தி, கல்வி பற்றிய செய்திகள் பலவற்றைப் பேசிய பின்பு, பிரசங்கம் செய்யுமாறு வேண்டிக் கொண்டார். அங்கு இருந்த வைணவ சாஸ்திரிகள் முன்னிலையிற் 'சைவ சமயமே சமயம்' என்னும் பொருளில் 'சமயாதீதப் பழம் பொருளை' என்னும் தாயுமான சுவாமி பாடற் பொருளையே பீடிகையாக எடுத்துக்கொண்டு, சிவன் ஒருவனே கடவுள்; சைவ சமயமே மெய்ச்சமயம் என்று பிரசங்கித்தார். தேவரும் பிறரும் மகிழ்ந்து அவருக்குச் சிறப்புச் செய்தனர். அங்கிருந்து திருவுத்தர கோசமங்கைக்குச் சென்று வழிபாடியற்றிய பின்னர் மதுரை சென்றடைந்தார்.

மதுரையில் சொக்கலிங்க மூர்த்தியினுடைய பெருமையையும், சைவ சித்தாந்தத்தினுடைய உயர்வையும் விரித்தோதினார். அங்கிருக்கும்பொழுது திருப்புவணம், திருவேடகம் முதலிய தலங்களை வணங்கிக் கொண்டு, திருப்பரங்குன்றம் சென்று சுப்பிரமணியப் பெருமானை வணங்கிவிட்டு மீண்டும் மதுரை வந்தார். பின்னர் அங்கிருந்து புறப்பட்டு, திருப்புத்தூர் தலத்தை வணங்கிவிட்டு, குன்றக்குடிக்கு வந்தார். அங்குள்ள திருவண்ணாமலை ஆதீனத்தில் சைவசித்தாந்தத்தினது உயர்வையும் அதன்வழி ஒழுக்குவோர் எய்தும் பயனையும் குறித்துப் பிரசங்கம் செய்தார். பின்னர் அங்கிருந்து திருப்பெருந்துறைக்குச் சென்று திருவாவடுதுறை ஆதீன மடத்தில் தங்கி, சுவாமி தரிசனஞ் செய்து வந்தார். அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கித் தொண்டைமான் ஆட்சி செய்யும் புதுக்கோட்டைக்குப் போனார். பின்னர் நெடுங்குடி சென்று சுவாமிதரிசனஞ் செய்து, பிரசங்கம் செய்து விட்டு மீண்டும் புதுக்கோட்டை வந்தார். பின்னர் அங்கிருந்து புறப்பட்டு திரிசிராப்பள்ளி, திருவானைக்கா, தஞ்சாவூர் முதலிய தலங்களை வணங்கிக் கொண்டு கும்பகோணம்

வந்தார். கும்பகோணத்தில் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளைக்கும் பிறருக்கும் சித்தாந்த நூல்களிலும் இலக்கண இலக்கியங்களிலும் உள்ள ஐயங்களைத் தீர்த்து வைத்தார்.

அங்கிருந்து புள்ளிருக்குவேளூர் சென்று சுவாமியைத் தரிசித்து விட்டு திருஞானசம்பந்தர் திருவவதாரஞ் செய்தருளிய சீர்காழியின் எல்லையை அடைந்த மாத்திரத்தே கைகளைச் சிரசின் மீது குவித்து தோணியப்பரை பன்முறை வணங்கினார். பின்னர் சிதம்பரம் புறப்பட்டார். அங்கே 1864இல் சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை எனப்பெயர்கொண்ட பள்ளிக்கூடத்தை நிறுவினார். சிதம்பரத்திலிருந்த பூசகர்களுக்குச் சிவாகமத்தின் சிறப்புகளை எடுத்தோதினார்.

சிதம்பரம் இராமலிங்கம் பிள்ளை என அழைக்கப்பெற்ற வடலூர் வள்ளலார் பாடிய பாடற்கருத்துகளுக்கு எதிராக நாவலர் பிரசங்கம் செய்தார். வள்ளலாரைப் பற்றிப் போற்றியெழுந்த பிரசங்கங்களுக்கு எதிராக நாவலர் 'போலியருட்பா-மருட்பா மறுப்பு' என்னும் கண்டன நூலை 1869இல் வெளியிட்டார். அருட்பிரகாச வள்ளலாரின் பாடலுக்குத் திருவருட்பா என்று பெயர் இட்டிருப்பதை நாவலர் மறுத்துப் பேசுவதை தமிழ் நாட்டில் பலர் விரும்பவில்லை. நாவலர் தொடர்ந்த வழக்கால் பலருக்கு வருத்தம் ஏற்பட்டது. வழக்கு பின்னர் தள்ளுபடியானது.

முடிவுரை:

சைவ சித்தாந்தக் கருத்துகளைத் தமிழகம் முழுவதும் பரப்பிய நாவலர் 1879ஆம் வருடம் தமது ஐம்பத்தாறாம் வயசும் 11ஆம் மாசமுமாகிய பிரமாதி வருடம் கார்த்திகை மாதம் 21ஆம் தேதி ஸ்ரீ நடராசப் பெருமானுடைய குஞ்சிதபாத நிழலையடைந்தார். நாவலர் அவர்கள் பல்வேறு சைவ நூல்களைப் பதிப்பித்தவர்; சிவாகமங்களின் பெருமையை எடுத்துரைத்தவர்; தமிழகத்திலுள்ள சிவாலயங்களின் பெருமையை எடுத்துரைத்தவர்; தமிழகத்திலுள்ள சிவாலயங்களுக்குச் சென்று சொற்பொழிவாற்றியவர்; தமிழக வித்துவான்களாலும் சைவ சமயிகளாலும் போற்றப்பட்டவர்.

தமிழ் நாட்டில் தங்கியிருந்து தமிழுக்கும் சைவத்திற்கும் பெருந்தொண்டாற்றியவர் ஆறுமுக நாவலர். ஆனால் தமிழறிஞர்கள் நாவலர் பெருமானின் முழுமையான பங்களிப்பினைத் தமிழ் மக்களுக்கு உணர்த்தத் தவறிவிட்டனர். தமிழகத்தில் ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் செய்த தமிழ்த்தொண்டும் சைவத் தொண்டும் என்றும் நினைந்து போற்றத்தக்கதாகும். தமிழ்நாட்டில் சைவமரபை நிரூற்றி வளர்த்த பெருமைக்குரியவர்களில் நாவலர் தலையாயவர் எனில் மிகையாகாது.

நாவலரின் சமூகநோக்கு

குமாரசாமி சோமசுந்தரம்

நாவலர் பெருமான் ஆற்றிய பணிகள் அனைத்தும் சமூக நோக்குடையனவே. சமூக நலம் முறையாகப் பேணப்படுவதற்குச் சமயம், கல்வி, மானுட விழுமியங்கள், நல்லொழுக்கம் என்பன ஒன்றிணைந்த அடித்தளமாக அமைய வேண்டியதன் அவசியத்தை நன்கு உணர்ந்து, அவற்றின் மறுமலர்ச்சிக்காகவும் விருத்திக்காகவும் அரும்பணியாற்றினார். சைவசமயப் பண்பாடு, தமிழ் மொழிப்பற்று, தேசிய உணர்வு, கல்வியறிவு, ஒழுக்கம், விடுதலை வேட்கை கொண்ட தமிழர் சமுதாயத்தை உருவாக்க விழைந்தார். அதற்காக, தமது வாழ்நாட்கள் முழுவதும் நைட்டிகப் பிரம்மச்சாரியாக இருந்து, அர்ப்பணிப்புடன் சிந்தித்துச் செயலாற்றினார்.

நாவலர் வாழ்ந்து பணிபுரிந்த காலம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு (1822-1879) ஆகும் ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்திய ஆட்சியின்கீழ் இலங்கையும் பாரதமும் அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த காலம். காலத்தால் தொன்மையும் மிக்க பெருமையுங் கொண்ட தமிழ்மொழி, சைவசமயம், தமிழ்க் கல்வி மற்றும் அவற்றின் வழியில் வளர்ந்து வந்த மக்களின் பண்பாடு, கலாசாரம், விழுமியங்கள் என்பன நைந்து, நலிந்து அழிவின் விளிம்பில் காணப்பட்டமையைக் கண்ணுற்ற நாவலர், அவற்றின் மீட்சிக்கும் மறுமலர்ச்சிக்கும் உழைத்தார். காலத்தின் தேவையை உணர்ந்து, அதனை நிறைவு செய்யப் பாடுபட்ட நாவலர் ஒரு யுகபுருஷர், கர்மவீரர், மறுமலர்ச்சியாளர் ஆவார். அவரின் வாழ்வும் பணியும் மக்கள் நலம், சமூக விடுதலை, சமூகமீளமைப்பு என்பவற்றை உள்ளடக்கிய சமூக நோக்கினைக் கொண்டு விளங்கின.

தமிழ் மொழியையும், சைவநெறியையும் தமது இரு கண்கள் என நாவலர் கொண்டு வாழ்ந்தார். அவ்விரண்டையும் எல்லா மக்களுக்கும் கொண்டு சேர்ப்பதில் ஆர்வங் காட்டினார். அதற்குக் கல்வியைக் கருவியாக்க விழைந்தார். பாடசாலைகளை நிறுவினார். பாடநூல்களையும் வசனநூல்களையும் துண்டுப் பிரசுரங்களையும் எழுதி அச்சவாகனமேற்றி, எல்லா மக்களையும் சென்றடையச் செய்தார். வசனநடையை முதன்முதலிற் கையாண்டதன் காரணம் கற்றோரும் மற்றோரும் ஆகிய அனைத்துத் தரப்பினரும் படித்தும்,

படிக்கப்படுவதைக் கேட்டும் பயன்பெற வேண்டும் என்னும் நாவலரின் சமூகநோக்கினால் ஏற்பட்ட உந்துதலேயாகும்.

தமிழ் மக்களிடையே சைவநெறிமுறைகளைப் பரப்பும் முயற்சியில் முதன்முறையாகப் பிரசங்க முறையைக் கையாண்ட நாவலர், புராணபடத்தையும் மீளத் தொடக்கிவைத்தார்.

அந்த வகையில் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களையும், கல்வியையும், சைவசமய நெறிகளையும் யாவர்க்கும் எளிதில் புலப்படுமாறு செய்த வெகுசன இயக்க முன்னோடி, நாவலர் என்பது கருத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியது.

“அன்றுவரை நிலவி வந்த வழக்கத்திற்கு மாறாக, ஜமீன்தாரர்களையோ, ஆதீனர்த் தாக்களையோ அல்லது பரம்பரைப் பிரபுக்களையோ மாத்திரம் நற்காரியங்களுக்கு நம்பியிராமல் சாதாரண கல்வியறிவுடைய மக்களிடமும் பொதுக்காரியங்களுக்கு உதவி கோரினார், நாவலர். 1860, 1868, 1870ஆம் வருடங்களில் அவர் எழுதி வெளியிட்ட விக்கியரபணங்கள் இதனை நிரூபிக்கின்றன. நாவலரவர்களின் தனித் தன்மையான கண்ணோட்டத்தை அன்றைய நிலையில் - சனங்களை அவர் சார்ந்து நின்றமையை இவை எடுத்துக் காட்டுவதுடன் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே, பொதுமக்கள் குறித்துக் கற்றோர் சிலர் மத்தியில் ஏற்பட்ட மனமாற்றத்தையும் விளக்குகின்றன.” -

பேராசிரியர் க. கைலாபதி அவர்கள், இவ்வாறு நாவலரின் சமூகக் கண்ணோட்டத்தை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

நாவலர், பொதுமக்களையும் தாம் மேற்கொண்ட பணிகளில் பங்கேற்கச் செய்தார். ‘பிடியரிசி’ தண்டும் முறையினைப் புகுத்தினார். ஒவ்வொரு வீட்டிலும், தினமும் அரிசியைச் சோறாக்குவதற்கு உலையில் இடுவதற்கு முன்னர், ஒரு கைப்பிடி அரிசியை எடுத்து, ஒரு பாத்திரத்தில் இட்டு வைத்து, அவ்வாறு சேகரிக்கப்பட்ட அரிசியை, மாதமுடிவில், தாம் மேற்கொண்டுள்ள அறப்பணிக்கு வழங்குமாறு நாவலர், பொதுமக்கள் யாவரையும் கேட்டுக்

கொண்டமை, பொதுமக்களை எவ்வித வேறுபாடுகளின்றிச் சமூகப்பணிகளில் ஈடுபடச் செய்யும் உபாயமாகும்.

நாவலரின் சமூக நோக்கும் போக்கும் ஆன்மிக, சமூகப்பண்பாட்டு, ஒழுக்க விழுமியங்களை அடித்தளமாகக் கொண்டிலங்கிய அதேவேளை, அவற்றால் பயன்பெறும் பொதுமக்களையும் பங்காளிகளாக்கிப் புதுமை செய்தமை வரலாறு ஆகும்.

சமயம் வேறு, சமூகம் வேறு அல்ல; ஆன்மிகம் வேறு, உலகியல் வேறு அல்ல; இரண்டும் இணைய வேண்டும் எனக் கொண்டு புதுமை செய்தமை மற்றொரு வரலாற்றுப் பெருமை கொண்ட அம்சம் ஆகும்.

சைவசமய வாழ்வு முறையினை வகுத்துத் தந்த நாவலர், முழுக்கமுழுக்கப் பழைய மரபுகளையே அடியொற்றிச் செல்லாது, அவர் வாழ்ந்த கால உணர்வோடு இசைந்து செல்லக்கூடியதும் காலத் தேவைகளை அனுசரித்தும் அதேவேளை பண்பாடு பேணியும் அமையக்கூடிய பழையனவும் புதியனவும் கலந்த மக்கள் நலன் நோக்கிய வாழ்வு முறையாக அதனை விளங்கச் செய்தார். அவர் எழுதிய சைவவினாவிடை, பாலபாட நூல்கள் வாயிலாக இச்செய்தியை அறிய முடிகிறது.

சமயத் தழுவிய சமூகநோக்கு

சைவசமயம், ஒரு சமயம், ஒரு தத்துவம் என்பதோடு ஒரு வாழ்க்கை நெறியுமாகும் என்பது நாவலரின் நிலைப்பாடு.

சமயம் என்பது அனுபவம்; அது வாழ்க்கையில் செறிய வேண்டும்.

சமய வாழ்வு என்பது அன்பு, அறம், நீதி, கருணை, உண்மை தழுவிய உயர்வாழ்வு.

அன்பே சிவம், நீதியே சிவம், உண்மையே சிவம் என்கிறது சைவம்.

எனவே, சைவசமய வாழ்வு, சமூக நலம் பேணுவதற்கு ஓர் அடித்தளம் ஆகின்றமை புலப்பாடாகின்றது. நாவலரின் சமயச் சிந்தனையும் சமூகச் சிந்தனையும் ஒன்றுடன் ஒன்றி மருவி, ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று தனிமைப்படுத்த முடியாதவாறு அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

“சைவம் சிவபெருமானைத் தலைவனாக ஏற்றுப், போற்றும் பெருநெறி. ஆனாலும், சைவம் கோயிலுக்குள்ளேயே ஒடுங்கிக் கிடக்கும் படி மக்களை ஒருகாலும் வற்புறுத்தியதே இல்லை. இறைவன் பெயரால் சிற்றுயிர்களிடம் அன்பும் மக்களிடம் நேயமும் கொண்டு வாழ வேண்டும் என்று வற்புறுத்திய பெருமை அதற்குண்டு. மனித நேயமே சைவத்தின் தலையாய கொள்கை. மக்களை விட்டுவிட்டு ஆராய, சைவத்தில்

என்ன இருக்கின்றது என்று வினாத் தொடுத்தவர்கள் சைவசமயக்குரவர்கள்.”

- (முனைவர் இரா. செல்வக்கணபதி-அப்பர் வழங்கிய ஆன்மிகச் செல்வம் என்னும் கட்டுரையிலிருந்து).

சைவசமயக் குரவர்களையே தமது ஆன்மிக வழிகாட்டிகளாக கொண்டு வாழ்ந்த நாவலரும் அவர்கள் காட்டிய அதே வழியிலேயே சமயத் தழுவிய சமூக நோக்கினையுடையவராகத் திகழ்ந்தார்.

‘ஆன்மிகம்’ என்னுஞ் சொல், சமயஞ்சார்ந்ததாகவும், ஆன்மாவின் ஈடேற்றம் குறித்த தத்துவக் கோட்பாடாகவும் கருதப்பட்டு வருகிறது. நாவலர் கருத்துப்படி, ஆன்மிகம் என்பதன் பொருள் இக்குறுகிய எல்லைக்கு அப்பால் விரிகிறது. அது, மனித ஈடேற்றம், அதன்வழி சமூக ஈடேற்றம் என்பவற்றையும் உள்ளடக்கியதாக விரிகின்றது. மனிதர்கள் சமூகத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கும், மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்வதற்கும் ஆன்மிகமே உறுதுணையாகின்றது. சமூகத்தில் சாந்தி, சமாதானம், அமைதி நிலவுவதற்கும் ஆன்மிகமே துணைநிற்கின்றது. ஆன்மிகம் மறுமைக்கு மாத்திரமன்றி இம்மைக்குமாம் என்பது நாவலரின் நிலைப்பாடு ஆகும். இதனை அவரின் எழுத்தாக்கங்கள் உறுதிசெய்கின்றன. ஆன்மிகத்தை மறுப்பவர்கள் நல்ல தரமானதும் சமூக நன்மையை நோக்கியதுமான வாழ்க்கையை வாழமுறுக்கிறார்கள்.

சமயச் சார்பின்மை, ஆன்மிகச் சார்பின்மை என்பவற்றை ஆதரிப்பவர்கள், சமூகஞ்சார்ந்தவர்களாகவோ, சமூக நோக்குடையவர்களாகவோ இருப்பார்கள் என்பதற்கு உத்தரவாதமில்லை.

சமயச்சார்புடைமை, ஆன்மிகச் சார்புடைமை என்பவற்றை ஏற்பவர்கள், கடவுள் உண்டு என்பதில் உறுதியாக இருப்பவர்கள் ஆவர். அவர்கள் எப்பொழுதும் கடவுளை விசாரித்து, கடவுளால் விரும்பப்படுபவைகளை மாத்திரம் செய்கின்றனர். அவரால் விலக்கப்பட்டவற்றைச் செய்யாது விடுகின்றனர்.

“அன்பில்லாத வழிபாடு உயிரில்லாத உடம்பு போலும்” என்று கூறும் நாவலர் பெருமான், கடவுளிடத்து அன்புடைமைக்கு அடையாளமாக “அவரால் விரும்பப் படுபவைகளைச் செய்தலும் வெறுக்கப்படுபவைகளைச் செய்யாதொழிதலுமாகும்” என்பது நாவலரின் சமயத்தை அடித்தளமாகக் கொண்ட சமூக நோக்கிற்கு மகுடஞ் சேர்ப்பதாக அமைகின்றது.

“கடவுளால் விரும்பப்படுபவைகளாவன: இரக்கம், வாய்மை, பொறை, அடக்கம், கொடை, தாய்தந்தை முதலிய பெரியோரை வழிபடுதல் முதலிய நன்மைகளாம். கடவுளால் வெறுக்கப்படுபவைகளாவன: கொலை, புலாலுணல், களவு, கள்ளுணல், வியபிசாரம், பொய், செய்ந்நன்றி மறத்தல் முதலிய தீமைகளாம்” - (நாவலர் பாலபாடம்).

கடவுளால் விரும்பப்படுபவைகள் சமூக விழுமியங்கள் ஆகும்; விலக்கப்பட்டவைகள் சமூக

விரோதங்கள் ஆகும். சமூக விழுமியங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்படும்போது, ஏற்படுபவை சமூக விருத்தியும் சமூக மேம்பாடுமாகும்.

சமயம் என்பது நன்றாகச் செய்யப்பட்டது என்னும் பொருளுடையது. எனவே, சமயந்தழுவிய சமூகநோக்கும் நல்லதாகவே அமையும் என நாவலர் எண்ணினார் போலும்.

தொண்டு செய்தல் என்பது ஆலயத் தொண்டுள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டு விடுவதல்ல; சமூகத்திற்கும் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும். இறைவனுக்குச் செய்யுந் தொண்டும் சமூகத் தொண்டும், ஈற்றில் சமுதாயத்திற்கே பயன் தரவேண்டும் எனச் சைவம் கொள்ளும். மகேஸ்வரன் சேவை மக்கள் சேவையே; அதேபோல மக்கள் சேவை மகேஸ்வரன் சேவையே என உணரப் பெற்றவர் நாவலர். சமயத்தில் தொடங்கிய நாவலரின் தொண்டு, கல்வியிலும் சமுதாயத்திலும் சென்று பூரணத்துவம் பெறுதலை அவரின் வாழ்வியல்காட்டுகிறது.

சமயம், மக்களை ஒன்றுபடுத்தி நல்வாழ்வு வாழ்விக்கவே தோன்றியது. இக்கருத்தினை உளங் கொண்ட நாவலர், புறமதங்களும் வேற்றுக்கலாசாரங்களும் தமிழ் மக்களை ஆக்கிரமித்துப் பிரிவுகளை உண்டாக்க முனைந்த காலகட்டத்தில், சைவசமயத்தைத் தூய்மைப்படுத்தி, அதில் காலந்தோறும் படிந்துள்ள மூடநம்பிக்கைகளையும் ஒவ்வாத பழக்கவழக்கங்களையும் செயற்பாடுகளையும் நீக்கி, சைவத்தை மக்களை ஒன்றுபடுத்தும் பெருஞ்சாதனமாக விளங்க வைத்தார்.

“சாதியினும் சமயமே அதிகம். சமயத்தினுஞ் சாதி அதிகமெனக் கொள்வது சுருதி, யுக்தி, அநுபவம் மூன்றுக்கும் முழுமையும் விரோதம்,” என்பது நாவலர் கூற்று.

இதற்குப் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை தரும் விளக்கம் பின்வருமாறு அமைகின்றது:

“சாதி ஒரு வியாதி. வியாதி இருக்கும் வரை வேற்றுமை பேணப்படும். வியாதி நீங்கிய வழி, வேற்றுமை என்ற வார்த்தைக்கு இடமில்லை. வேற்றுமையாவது ஒற்றுமைக்கு வழிசெய்வது.... இங்கே சமயம் என்றது எழுத்தளவிற கொள்ளுஞ் சமயத்தையன்று. சாதியாகிய வியாதி நீங்கிய சமயமே, நாவலர் இங்கே எடுத்துக் கொண்ட சமயம். எந்த உயிருக்கும் உயர்நிலைக்கு வழிசெய்யும் சமயமே நாவலர் கண்ட சமயம்.”

நீதி வழுவா நெறிமுறையில்

இட்டார் பெரியோர் இடாதார் இழிகுலத்தோர்

இதுவே சாதி பற்றிய ஒளவையாரின் கருத்து.

“நீதிமானே உயர்சாதிமான்.”

“சாதியினும் சமயமே அதிகம்” என்பதால், சாதி என்றொரு பண்டம் இல்லை என்பது கருத்தன்று.

சைவத்தில் சாதிப்பாகுபாடு ஒருவரின் பிறப்பின் அடிப்படையிலன்றி, ஒழுக்கம், குணநலன், நீதி என்பவற்றின் அடிப்படையில் இருக்கின்றது; இருக்கவும் வேண்டும்.

“ஒன்றேகுலம், ஒருவனே தேவன்” - இது சைவத்தின் அதி உயர்ந்த நிலை. இந்த இலக்கினை நோக்கிச் சென்று அடைய வேண்டியது ஒவ்வொருவரினதும் கடமை.

நாவலர் கொண்ட சாதி வேறு; நாம் சாதாரணமாக கண்ட சாதி வேறு என்பதை உணர்ந்தவர்களே நாவலரைச் சரியாக அறிந்தவர்களாவர். நாவலர் கைக்கொண்ட சாதி, நீதி ஆராயப்பட வேண்டியது. ஆனால் எழுந்தமானத்தில் நாவலரைச் ‘சாதிவெறி’ பிடித்தவராகக் கண்டனம் செய்வது வேண்டுமென்றே உள்நோக்கத்துடன் செய்யும் விரோத முயற்சியாகும்.

“வருணாசிரம தர்மத்தை அங்கீகரிக்கின்றேன். ஆனால் பழைய வைதிகமுறையில்தான். தற்காலத்தில் வழக்கிலிருக்கும் கெட்டுப் போன முறையிலல்ல.” - என்கின்றார் மகாத்மா காந்தியடிகள்.

மகாத்மா காந்தியடிகள் பின்னர் சொன்னதை, நாவலர் முன்னர் செய்து பார்த்தார்.

சிதம் பரம் “தீக்ஷிதர்கள் தமக்குரிய ஒழுக்கத்தினின்றும் இழுக்கியமையால், அவர்களை நாவலர் அங்கீகரிக்கவில்லை” -பண்டிதமணி.

நாவலரை, அவர் வாழுங் காலத்தில் நிந்தித்து இடையூறு செய்தவர்கள், தில்லைவாழ், தீக்ஷிதர்கள், யாழ்ப்பாணத்து வைதிகப்பிராமணர்கள் சிலர், ஆலயங்களில் சின்னமேளத்தையும் (தாளி நடனம்) வாணவேடிக் கைகளையும், உயிர்ப்பலியையும் அபிமானிக்கும் வேளாளப்பிரபுக்கள் ஆகியோரே ஆவர். அவர்கள் அனைவரும் உயர்சாதியினர்.

சிறுபான்மையர் என்றோ அரிசனர் என்றோ சொல்லப்பட்டவர்கள், நாவலரைப் போற்றியதன்றிக் கனவிலும் தூற்றியதோ, தீங்கிழைக்க நினைத்ததோ கிடையாது.

பண்டிதமணியின் இக்கருத்துக்கள் நாவலரின் சமூகச் சிந்தனைகளில் சாதி பெறும் இடத்தை மதிப்பீடு செய்ய உதவுகின்றன.

ஒரு தனிமனிதராக உயர்சாதியினர் ஒழுக்கங் குன்றியவிடத்தும் சமூகத்தில் செய்யத்தகாதனவற்றைச் செய்தவிடத்தும் பொங்கியெழுந்து போர்க்கொடி உயர்த்திய தீரர் நாவலர் பெருமான். அவர் ஒரு சமூகச் சீர்திருத்தவாதி மட்டுமன்று, சமயஞ்சார்ந்த சமூகப்புரட்சி வாதியுங்கூட என்றால் அது மிகையாகாது.

நாவலரின் கல்வி சார்ந்த சமூக நோக்கு

கல்வி கல்விக்காகவே என்ற நிலையில் மாறி, கல்வி தனிமனித, சமூக முன்னேற்றத்திற்குரிய கருவி

அல்லது சாதனம் என்னும் நிலைப்பாட்டிற்கு வித்திட்டு வளர்த்தவர் நாவலர் என்ற வகையில் அவரின் கல்வி, நோக்கும் சமூக நோக்குடன் இணையப் பெறுதலைக் காணலாம்.

உலக மாந்தர்களின் எல்லாவிதத் துன்பங்களுக்கும் பிரச்சினைகளுக்கும் அறியாமையே காரணம் என்பதை உணர்ந்திருந்தமையால், நாவலர் அந்த அறியாமையை அகற்றக் கல்வியைக் கருவியாகப் பயன்படுத்த முயற்சிகள் மேற்கொண்டார். அறியாமை எல்லோருக்கும் பொதுவானதே. அறியாமையை அகற்ற எல்லோர்க்கும் கல்வி வழங்கப்பட வேண்டும் என நாவலர் கொண்டார்.

“மனிதர்களாலே தேடற்பாலன வாகிய பொருள்கள் கல்விப்பொருள், செல்வப்பொருள் என இரண்டாம்.”

“கல்வியில்லாதவர் முருக்கம் பூவுக்குச் சமமாவர்.”

“கல்வியை இளமைதொட்டு மரணபரியந்தம் விடாமற் கற்க வேண்டும்.”.

நாவலரின் மேற்படி கூற்றுக்கள் மனித வாழ்விற்குக் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக் காட்டுவதுடன், கல்வி, பாகுபாடின்றி எல்லோருக்கும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. கல்வி சமூக அபிவிருத்திச் சாதனம் எனக் கொள்ளும் நாவலரின் சமூக நோக்கு தெளிவாக விளங்குகின்றது.

“கல்விக்குப் பயன் அறிவு; அறிவுக்குப் பயன் ஒழுக்கம்” என்கிறார் நாவலர். கல்வியைக் கற்றதோடு அமையாது கற்றபடி ஒழுக்கவும் வேண்டும் என்பது நாவலர் நிலைப்பாடு. அப்பொழுது தான் கல்வியால், சமுதாயம் நலம்பெறும். கல்வியானது மக்களைச் சமூகமயமாக்க வேண்டும்; அதேவேளை ஆன்மிகமயமுமாக்க வேண்டும். அதற்கான நாவலரின் கல்விப்பணிகள் பல. பாடசாலைகளை நிறுவுதல், ஆசிரியர்களைப் பயிற்றுதல், பாடநூல்களை எழுதி வெளியிடல், அச்சுயந்திரசாலைகளை நிறுவுதல், உரைநடையில் நூல்களை எழுதி வெளியிடல், கல்வி தொடர்பான ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வகுத்தல், இலவசமாகக் கல்வி வழங்குதல் என்பன நாவலரின் கல்விப்பணிகள். இவையனைத்துமே சமூக நோக்குடையவை.

தாய்மொழிக் கல்வியை வளர்க்கும் அதேவேளை ஆங்கிலக் கல்வியையும் புறந்தள்ளாது, வளர்க்க, நாவலர் வண்ணார்பண்ணையில் சைவாங்கில பாடசாலையையும் நிறுவி எதிர்காலத்தில் தோன்றவுள்ள ஆங்கில மொழிமூல இந்துக் கல்லூரிகளுக்கும் கால்கோளிட்டார் என்றால் நாவலரின் பரந்த, விரிந்த தொலைநோக்குடைய சமூகநோக்கினை அறிந்து கொள்ளலாம்.

ஒரு சமூகம் அரசியல் விடுதலை பெறுவதற்கு முன்னதாகச் சமய, மொழி, கல்வி, கலாச்சார, பண்பாட்டு உணர்வு விடுதலை பெறவேண்டியதன் அவசியத்தை வற்புறுத்தி, அதற்காக மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்து முதன்முதலாக உழைத்த பெருமை

நாவலருக்கேயுரியது. இது நாவலரின் ஆழ்ந்த, அகன்ற, நுண்ணிய சமூக நோக்கின் உயர்தரத்தின் சிறப்புக்குக் கட்டியங்கூறுவதாக அமைகிறது. இந்நாட்டு மக்களுக்கு ஒரு புதிய கல்விக் கலாச்சாரத்திற்கு வித்திட்டவர் நாவலர்.

நாவலர் சமூக நோக்கு, சைவத்தமிழ் மரபின் அடிப்படையில் இருந்த போதிலும், முற்றுமுழுதாக மரபுரீதியாக அமையாமல், காலத்தின் உணர்வுகளையும் சமூகத்தின் தேவைகளையும் கருத்திற்கொண்டு மாற்றங்களை உள்வாங்கி இணைத்துக் கொண்டதாக விளங்குகின்றது.

மானுடந் தழுவிய சமூகநோக்கு

நாவலரின் மானுடந் தழுவிய சமூகநோக்கினை விளக்கும் செயற்பாடுகளை நோக்குவோம்:

1876ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் மழைபொய்த்துப் பெரும் பஞ்சம் உண்டானது. ஆடு, மாடுகளும், நீரும் புல்லும் இன்றி வாட்டம் கண்டன. கொள்ளை நோயும் பரவியது. மக்கள் பலர் மாண்டனர். உணவுப் பொருள்களின் விலை உயர்ந்தது. மக்கள் தானிய உணவினை விலக்கிப் பணம் பழங்களை உண்டனர். முன்பு அரைச்சதமாய் விலைப்பட்ட பணங்காய் ஒன்று, இவ்வாண்டில் பஞ்சத்தின் நிமித்தம் மூன்று அல்லது நான்கு சதம் வரை விலைப்பட்டது. இவ்வாறு அக்காலத்து வெளிவந்த ‘இலங்கை நேசன்’ பத்திரிகை செய்தி வெளியிட்டிருந்தது.

மக்கள் பஞ்சத்தினாலும் கொள்ளை நோயினாலும் படுந் துன்பம் கண்டும் அக்கால ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர் நிவாரணம் வழங்காதிருந்தனர். ஆயினும் மானுடநேயமும் இரக்கமும் கொண்ட நாவலர் பெருந்தகையால் மக்கள் படுந் துன்பங்களைக் கண்டு வாழாவிருக்க முடியவில்லை. மக்களின் பசித்துயர் துடைக்கும் பணியில் தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்தார். கஞ்சித் தொட்டித் தருமத்தை ஊர்தோறும் தொடங்கினார். சமய, சமூக, சாதி வேறுபாடுகளின்றிக் கஞ்சி உணவு நாஸ்தோறும் வழங்கப்பட்டது. இக்கைங்கரியத்தில், நாவலருடன் இணைந்து உழைத்தவர் கி. பிறிற்றோ என்னும் கிறித்தவப் பெரியார் ஆவார். கஞ்சித் தொட்டித் தருமத்தின் மூலம் வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காண முயன்றவர் நாவலர் பெருமான். அத்துடன் அன்றைய தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் காணப்பட்ட சாதி, சமூக, சமய ஏற்றத்தாழ்வுகளை அகற்றவும் ஒன்றுபட்ட சமுதாய உணர்வினை ஏற்படுத்தவும் நாவலர் பாடுபட்டார்.

நாவலரின் மற்றொரு சமூகப் பணி, திருகோணமலையை அண்டியுள்ள கந்தளாய்ப் பிரதேசத்தை அரசினரிடமிருந்து பெற்று, இலங்கை வாழ் மக்களுக்கு வழங்கி, நெல்வேளாண்மையில் அவர்களை ஈடுபடுத்துவதாக இருந்தது. சமூக நன்மையின் பொருட்டு நாவலர் வேளாண்மைப் பிரசாரகராகவும் செயற்பட்டார். யாழ்ப்பாணம்-மட்டக்களப்பு வர்த்தக வேளாண்மைச் சங்கம்

நாவலரின் முயற்சியால் நிறுவப்பட்டது. 1876ஆம் ஆண்டுப் பஞ்சம் உணர்த்திய பாடமாகவும் இது அமைந்தது எனலாம். ஆங்கிலேயத் துரைத்தனத்தாரும், ஐரோப்பிய கம்பனிகளுமே அஞ்ஞான்று ஏற்றுமதிக்கான பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையிலும் வணிகத்திலும் ஈடுபட்டு வந்தன. சுதேசிகள் முடங்கிக் கிடந்தனர். அவர்கள் நெற்செய்கை வேளாண்மையிலாவது ஈடுபட வேண்டும் என்று கருதிய நாவலர் அவர்களை ஊக்குவிக்குமுகமாகப் பல முன் முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். சாதி, சமயத்திற்கு அப்பால் நின்று நாவலர் பணியாற்றினார் என்பது 1877, 1878ஆம் ஆண்டுகளில் வெளிவந்த 'இலங்கை நேசன்' பத்திரிகைச் செய்திகள் மூலம் அறிய முடிகிறது.

1876ஆம் ஆண்டுப் பஞ்சத்தின் பின் யாழ்ப்பாண உழவர்கள் விதை நெல் இன்றிக் கஷ்டப்பட்டனர். நாவலரின் பெருமுயற்சியால், ஆங்கிலேய அரசிடமிருந்து விதை நெல் பெறப்பட்டது. ஆனால் அப்போதைய அரசாங்க அதிபர் துவைனன்துரை, அந்நெல்லை மக்களுக்கு வழங்காமை கண்டு நாவலர் பொங்கி எழுந்தார். துவைனன் துரையினால் விவசாயிகளுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதி பற்றியும் அவரின் வேறு பல ஊழல்கள் பற்றியும் பகிரங்கமாகக் கண்டித்ததுடன் இலங்கைத் தேசாதிபதிக்கு அவரைத் தண்டித்து வேறிடத்திற்கு மாற்றிவிடும்படி விண்ணப்பமும் செய்தார். மக்கள் நலனுக்குக் குந்தகஞ்

செய்கின்ற அரச அதிகாரிகளின் நடவடிக்கைகளைக் கண்டித்துக் குரலெழுப்பவும் நாவலர் தவறியதில்லை.

“நாவலர் கோர்ட்டிலே நின்றாலுஞ்சரி, அயலிலே எரிகிறதொரு வீட்டிலே நின்றாலுஞ்சரி, அவரது வாழ்க்கை நீதியிலும் இரக்கத்திலுமே நடந்திருக்கின்றது,” என்பது பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளையின் நாவலர் பற்றிய மதிப்பீடு. மானுடத்திற்குச் செயல்வடிவம் கொடுத்து மானுடனாக வாழ்ந்து காட்டியவர் நாவலர் பெருமான். அவரைக் கண்டு அஞ்சியவர்கள் நீதி தவறியவர்களும் அவரின் மானுடத் தன்மையை உள்ளபடி அறிந்து கொள்ளாதவர்களும் அறிந்து கொள்ள மறுத்தவர்களு மேயாவர்.

சேர். பொன். இராமநாதன் அரசியலில் பிரவேசித்தமைக்கும் சட்டசபை அங்கத்தவராக விளங்கியமைக்கும் காரணகர்த்தா நாவலர் ஆவர். இது நாவலரின் அரசியல் சார்ந்த சமூக நோக்கின் பிரதிபலிப்பாகும்.

நாவலர் ஆற்றிய பணிகள் அனைத்தும் சமுதாய நலன் கொண்டனவாயும், மனித சமுதாயத்தை வளம்படுத்துவனவாயும், பொதுமக்களைச் சென்றடையும் வகையில் ஆற்றப்பட்டனவாயும் அமைந்திருந்தன. நாவலர் உருவாக்கிய மரபுகளில், முனைப்பாக நிற்பது அவரின் சமூக நோக்கேயாகும்.

“நாவலர் காலத்தில் இந்தியரவிலும் இலங்கையிலுமிருந்த பள்ளிக்கூடங்களெல்லாம் பிள்ளைகளிடம் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டே படிப்பிக்குமிடங்களாயிருந்தன. வேதனம் பெறாது கற்பிப்பதே உத்தமம் என்பதை முதன் முதலில் சிந்தித்த சிறப்பும், சிந்தித்தது மட்டுமின்றிச் செயற்படுத்திய பெருமையும் நாவலருக்கே உரியவை.”

- கைலாசபதி. க, “நாவலர் அடிச்சுவட்டில் தேசியம்”, புதுமை இலக்கியம், ஜனவரி 1974, ப.15.

ஆறுமுக நாவலரும் கிறிஸ்தவர்களும்

வித்துவான், தமிழ் ஒளி க. செபரத்தினம், B.A, Dip.Ed., M.Phil.

ஐந்தாங் குரவர், சிவநெறி செழித்திடவந்த செம்மல், சுத்தசைவப் பயிரை வளர்த்திடவந்த சொல்லாறு, சைவமுந் தமிழும் தழைய அவ்விரண்டிற்கும் புத்துயிர் வழங்கிடப் பிறந்த வள்ளல், வசனநடை கைவந்த வல்லாளர் என் றெல் லாம் தமிழ்ச் சான்றோரால் விதந்தேற்றப்பட்ட ஆறுமுக நாவலரவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த கிறிஸ்தவர்களுள் ஒருசிலரையிட்டு அறிந்து கொள்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

விடயத்துக்குட் புகமுன்னர், நாவலரவர்களின் தந்தையார், தந்தையாரின் ஆசிரியர், நாவலரவர்களின் ஆசிரியர்கள் ஆகியோர், கிறிஸ்தவர்களுடன் கொண்டிருந்த தொடர்பினையிட்டு ஓரளவுக்கேனும் தெரிந்து கொள்ளுவது கட்டுரைக்கான தோற்றுவாயாக அமையுமெனக் கருதுகிறேன்.

நல்லூர் ப. கந்தப்பிள்ளை:

நாவலரவர்களின் தந்தையாரான கந்தப்பிள்ளை அவர்கள், ஒல்லாந்த அரசின் அதிகாரப்பட்டம் பெற்ற இலங்கைக்காவல் முதலியார் பரமாநந்தரின் மக்களுள் ஒருவர்; ஒல்லாந்தரின் ஆட்சியில் 18 ஆண்டுகள் ஆராச்சி உத்தியோகம் வகித்தவர்; ஆட்சியாளரின் வைத்தியராக இருந்த சிறப்புக்குரியவர்.

தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவரும், யாழ்ப்பாணத்திற் குடியேறி வாழ்ந்து வந்தவரும், கூழங்கைத் தம்பிரான் என அழைக்கப்பட்டவருமான கனகசாபதி யோகியாரிடம் பாடங்கேட்டு தமிழ், சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளிற் புலமை பெற்று விளங்கிய ஆராச்சி கந்தப்பிள்ளை அவர்கள், கொழும்புத் தமிழரும் யாழ்ப்பாணத்தில் வசித்தவருமான பிலிப் டி. மெல்லோ பாதிரியாருடன் நட்புப்பூண்டு அவரிடம் போர்த்துக்கேயம், டச்சு ஆகிய மொழிகளையும் கற்றுக் கொண்டார். அத்துடன் சல்பேட் என்னும் பறங்கிக்காரரிடம் ஆங்கில மொழியையும் கற்றுத் தேர்ச்சி பெற்றார். இவ்வாறு ஐரோப்பிய மொழிகளைக் கற்றுத் தேர்ந்த கந்தப்பிள்ளை அவர்களுக்கு, கிறிஸ்தவ



சமயத்தையிட்டு அறிந்து கொள்ளச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கலாம். இதன் விளைவாகவே பிரபல நாடகாசிரியரான அவரால் ஆக்கப்பட்ட இருபதுக்கு மேற்பட்ட நாடகங்களுள், ஏரோது நாடகம், சம்: நீக்கிலார் நாடகம் ஆகிய கிறிஸ்தவ சமய நாடகங்களும் இடம் பெற்றன வெனலாம். அத்துடன் ஹீபுறு மொழியிலிருந்த கிறிஸ்தவ வேதாகமத்தின் புதிய ஏற்பாட்டுப் பகுதி, பிலிப்-டி.மெல்லோ பாதிரியாரால் தமிழ் மொழியிற் பெயர்த்தெழுதப்பட்டபோது, அதனைப் பார்வையிட்டுக் கொடுத்தவர் கந்தப்பிள்ளை அவர்களே என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

கூழங்கைத் தம்பிரான்:

ஆராச்சி கந்தப்பிள்ளை அவர்களின் ஆசிரியரென மேலே சுட்டப்பட்ட கூழங்கைத் தம்பிரான், தமிழ், சமஸ்கிருதம் முதலிய மொழிகளைத் துறைபோகக் கற்ற மகாவித் துவானாவார். தமிழ் நாட்டிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்திற் குடியேறியதைத் தொடர்ந்து, போர்த்துக்கேயம், டச்சு ஆகிய மொழிகளையும் அவர் கற்றுத் தேர்ந்தார். அவரிடம் பாடங்கேட்டுச் சான்றோரானவர்கள் மிகப்பலர். அவர்களுள் கோவாவிலிருந்து வந்த பாதிரிமாரும் அடங்குவர். பாதிரிமார்களிற் பலர் தம்பிரான் அவர்களின் நெருங்கிய நண்பர்களாக இருந்ததால், சைவசித்தாந்தக் கடலாகத் திகழ்ந்த அவருக்கு கிறிஸ்தவ சமயத்தையிட்டு அறிந்து கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்துள்ளது. அதனாலேயே, தமது நண்பரான டி-மெல்லோ பாதிரியாரின் வேண்டுகோளை ஏற்று, 'யோசேப்பு புராணம்' என்னும் சிறந்ததொரு கிறிஸ்தவ சமயநூலை, 1023 விருத்தப்பாக்களால் ஆக்கியளித்திட தம்பிரானால் முடிந்தது. அந்நூல் டி-மெல்லோ பாதிரியாருக்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளமையும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. யோசேப்பு புராணத்தைவிட, 'தேவப்பிரசைகள் திருக்கதை', 'யோசேவாஸ் முனிவர் சரித்திர' மொழிபெயர்ப்பு, 'நவதின உற்சவம்', 'தேவமாதா அழகைக்குரல்' முதலிய கிறிஸ்தவ நூல்களும்

தம்பிரானால் ஆக்கப்பட்டவையென அறிய முடிகிறது.

இருபாலை சேனாதிராய முதலியார்:

ஆறுமுக நாவலர்களின் ஆசிரியர்களுள் சேனாதிராய முதலியாரும் ஒருவர். இவர் கூழங்கைத் தம்பிரானிடம் இலக்கணமும், மாதகல் சிற்றம்பலப் புலவரிடம் இலக்கியமும் கற்றுப் பேரறிஞராகத் திகழ்ந்தவர். தமிழ் மொழியோடு சமஸ்கிருதம், டச்சு, ஆங்கிலம் முதலிய பன்மொழிகளிலும் புலமைபெற்றிருந்த முதலியார், மொழிபெயர்ப்பாளராகவும், மணியகாரனாகவும் நியாயதுரந்தரராகவும் அரசாங்கத்தில் பணியாற்றியுள்ளார். ஐரோப்பிய மிஷனரிமார் பலர் இவரிடம் தமிழ் கற்றதோடு நட்பும் பூண்டிருந்தனர். தமிழ் அகராதி நூலொன்றைத் தயாரிப்பதில் ஈடுபட்டிருந்த மிஷனரியான நைற் பாதிரியாருக்கு முதலியார் வழங்கிய பேருதவிபற்றி அகராதி நூலிற் காணப்படும் சாத்து கவியிற், “தெல்லியம் பதியில்வரு நெல்லைநாதக் குருசில் செய்தவ மெனாவுதித்த. சேனாதி ராசகலை ஞானாதி ராசனோடு.....” எனக் குறிக்கப்பட்டிருக்கக் காண்கிறோம்.

நல்லூர் சரவணமுத்துப் புலவர்:

ஆறுமுக நாவலரின் ஆசிரியர்களுள் சரவணமுத்துப் புலவரும் ஒருவர். மாதகல் தொன் அந்திரேசு மனப்புலி முதலியாரின் மகனான இவர், கூழங்கைத் தம்பிரானிடமும் சேனாதிராய முதலியாரிடமும் பாடங்கேட்டு பெரும்புலவராகத் திகழ்ந்தவர். வடமாகாண அரசு அதிபராயிருந்த டயிக்துரையிடம் பல ஆண்டுகளாக உடையார் பதவி வகித்த புலவரவர்கள், பீற்றர் பேர்சிவல் பாதிரியாருக்குச் சிறிது காலம் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றியுள்ளார்.

இதுவரை நாவலரின் தந்தையார், தந்தையாரின் ஆசிரியர், நாவலரின் ஆசிரியர்கள் ஆகியோர் கிறிஸ்தவர்களுடன் கொண்டிருந்த தொடர்பினையிட்டு ஒருசிறிது பார்த்தோம். இனி கிறிஸ்தவர்களுடன் நாவலர் கொண்டிருந்த தொடர்பு குறித்துப் பார்ப்போம்.

பீற்றர் பேர்சிவல் பாதிரியார்:

ஆறுமுக நாவலரின் வாழ்க்கையில் மிகுந்த செல்வாக்குச் செலுத்தியவர்களுள் பீற்றர் பேர்சிவல் பாதிரியாருக்கு முக்கியமானதோர் இடமுண்டு.

யாழ்ப்பாணத்தில் கிறிஸ்தவ சமயப்பணி ஆற்றுவதற்காக 1826ஆம் ஆண்டு வருகைத்தந்திருந்த பீற்றர் பேர்சிவல் பாதிரியார், 1834இல் உவெஸ்லியன் மிஷன் ஆங்கில பாடசாலை நிறுவப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, அதன் அதிபராக நியமிக்கப்பட்டார். அதே ஆண்டிலேயே ஆறுமுக நாவலர் ஆங்கிலமொழிமூலக் கல்வியைப் பெறுவதற்காக அப்பாடசாலையிற் சேர்க்கப்பட்டமை இங்கு

குறிப்பிடத்தக்கது. பன்னிரண்டு வயதினரான நாவலரின் ஆங்கிலமொழி ஆசிரியராக விளங்கியவர் பாதிரியாரே என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதே.

தமிழ், சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளில் மிகுந்த புலமை பெற்றிருந்த நாவலர், மிஷன் பாடசாலையில் ஆறு ஆண்டுகள் கற்று ஆங்கிலமொழியிலும் புலமை பெற்றுக்கொண்டார். நாவலரின் ஈடுணையற்ற ஆற்றலை நேரிற்கண்டு அவரில் அன்பும் மதிப்பும் வைத்திருந்த பாதிரியார், நாவலரைத் தமது பாடசாலையின் ஆசிரியர்களுள் ஒருவராகச் சேர்த்துக் கொண்டதோடு, தாமும் அவரிடம் தமிழ்மொழியை ஆழமாகக் கற்கத் தொடங்கினார். இதன் மூலம் அவர்களிடையே ஏற்பட்டிருந்த அன்பு மேலும் இறுக்கமடைந்தது.

இக்காலப்பகுதியிலே கிறிஸ்தவ வேதாகமத்தை உலக மொழிகளிற் பெயர்த்தெழுதும் தேவை உணரப்பட்டது. முதன்முலாக வேதாகமத்தைத் தமிழிற் பெயர்த்தெழுதும் பணி பிலிப் பஸ்தேயுஸ் பாதிரியாரால் யாழ்ப்பாணத்தில் 1658ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கையெழுத்துப் பிரதியாகப் பயன்பட்டு வந்த அம்மொழிபெயர்ப்பு, அதிரியானாக தேமேயு பாதிரியாரால் ஒழுங்குசெய்யப்பட்டு, 1694இல் கொழும்பிலே அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்ததாக அறிகிறோம். வேதாகமத்தின் புதிய ஏற்பாட்டுப் பகுதியானது, சீசன்பால்கு பாதிரியாரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு 1714இல் தமிழ்நாட்டில் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்திருக்கிறது. இதனைத் தொடர்ந்து பதினொரு மொழிபெயர்ப்புகள் தமிழில் வெளிவந்துள்ளன.

மேலே குறிப்பிட்ட மொழிபெயர்ப்புகள் யாவும் ஐரோப்பியர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்த காரணத்தால் அவற்றிற் பல குறைபாடுகள் காணப்பட்டன. குறைபாடுகள் நீக்கப்பட்டு சிறந்த மொழிநடையில் மொழிபெயர்ப்பினை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்னும் நோக்கில் ‘அனைத்துலக வேதாகம சங்கம்’ என்னும் பெயரில் ஓர் அமைப்பு இங்கிலாந்திலே 1804இல் நிறுவப்படலாயிற்று. அதன் கிளைகள் 1815இல் கொழும்பிலும், 1820இல் சென்னையிலும், 1835இல் யாழ்ப்பாணத்திலும் அமையலாயின.

வேதாகம மொழிபெயர்ப்பினை உரிய முறையில் ஆரம்பிக்குமாறு தாய்ச்சங்கம் விடுத்த வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொண்ட யாழ்ப்பாணக் கிளையானது, சென்னைக் கிளையின் ஒப்புதலுடன், மொழிபெயர்ப்புப் பணியை 1840இல் ஆரம்பித்தது. இதற்கென, பீற்றர் பேர்சிவல் பாதிரியாரின் தலைமையில், கலாநிதி ஸ்பால்டிங் உட்பட பாதிரிமார் ஐவரடங்கிய குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. இக்குழுவானது, உடுவில் நதானியேல்-சந்திரசேகரம் பண்டிதர், நவாலி ஆர்ணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை முதலிய கிறிஸ்தவ தமிழறிஞர்களின் உதவியைப் பெற்றுக்கொண்ட போதிலும், வைதீக உணர்வும், சைவசமயப்பற்றும் கொண்டவரும், தமிழ் ஆங்கிலம் ஆகிய இருமொழிகளிலும் ஈடுணையற்றவராக அக்காலத்தில் மதிக்கப்பட்டவரும், பேர்சிவல் பாதிரியாரின் மாணாக்கரும், ஆசிரியருமான

ஆறுமுகநாவலர் அவர்களையே, குழுத்தலைவரான பேர்சிவல் பாதிரியாரின் விதந்துரைக்கேற்ப, மொழிபெயர்ப்புக்குப் பொறுப்பானவராக நியமித்துக் கொண்டது.

மொழிபெயர்ப்புக்கான அடித்தளம் 1840இல் இடப்பட்டபோதிலும், முறையான பணி 1846ஆம் ஆண்டிலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இப்பணிக்கு உதவும் முகமாக, ஏற்கனவே வெளியிடப்பட்ட மொழிபெயர்ப்புப் பிரதிகளும், பயன்படத்தக்க வேறு நூல்களும், தேவைப்பட்ட நிதியும் இங்கிலாந்தில் அமைந்திருந்த தாய்ச் சங்கத்தினால் வழங்கப்பட்டமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

1848இல் மொழிபெயர்ப்பு வேலை நிறைவடைந்ததைத் தொடர்ந்து, அ.து அச்சிடப்படுவதற்கு முன்னர் சென்னைக் கிளையின் ஒப்புதல் பெறப்பட வேண்டுமெனத் தாய்ச் சங்கம் கேட்டுக்கொண்டதற்கியைய பேர்சிவல் பாதிரியார், ஸ்பாஸ்டிங் பாதிரியார், ஆறுமுகநாவலர், சந்திரசேகரம் பண்டிதர், சதாசிவம்பிள்ளை ஆகியோர் மொழிபெயர்ப்புப் பிரதியுடன் சென்னை சென்றனர். சென்னை வேதாகம சங்கத்தின் வேண்டுகோட்கியைய, தமிழும் ஆங்கிலமும் வல்லாரும், சென்னையிலே மிகச்சிறந்த வித்துவானாய் விளங்கியவருமான மழவை மகாலிங்கையர், யாழ்ப்பாண மொழிபெயர்ப்பைப் பார்வையிட்டார். அ.து அருமையான மொழிபெயர்ப்பு பென்றும், அதன் நடை சிறப்பான செந்தமிழ் நடையென்றும் மகாலிங்கையர் வியந்து கூறியதைத் தொடர்ந்து, அ.து 1850ஆம் ஆண்டில் சென்னையிலே அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்தது. கால்டுவெல், சார்ஜன்ட் முதலிய ஐரோப்பிய தமிழ் அறிஞர்கள் பலர், யாழ்ப்பாண மொழிபெயர்ப்பானது, மூலநூலின் கருத்தமைப்பினின்று ஒருசிறிதும் பிறழாத தன்மை கொண்டதென்றும், அதன்மொழிநடை மிகச் சிறந்ததென்றும் பாராட்டினர். மேற்படி மொழிபெயர்ப்பானது, ஆறுமுக நாவலரின் பெருமையை தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்களின் மத்தியிலும், தமிழக அறிஞர்கள் மத்தியிலும் விளங்கச் செய்துள்ளது. ஆறுமுக நாவலருக்கு இப்பெருமை ஏற்பட பீற்றர் பேர்சிவல் பாதிரியாரே காரணராய் அமைந்தாரென்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

ஈ.ஜே.றொபின்சன் பாதிரியார்:

இங்கிலாந்து தேசத்திலிருந்து யாழ்ப்பாணம் வந்த மிஷனரிமாருள் ஒருவரான றொபின்சன் பாதிரியார், பீற்றர் பேர்சிவல் பாதிரியாரால் நிறுவப்பட்ட வெஸ்லியன் மிஷன் ஆங்கில பாடசாலையில் ஆசிரியராகக் கடமை ஆற்றியவர். நாவலரின் உடன் மாணாக்கரும் சேனாதிராய் முதலியார், சரவணமுத்துப் புலவர் ஆகியோரிடம் பாடங்கேட்டவருமான நல்லூர் வே. கார்த்திகேய ஐயரிடம் தமிழ் மொழியைக் கற்றுப் பாண்டித்தியம் பெற்றுக்கொண்ட றொபின்சன் பாதிரியார், ஆங்கில மொழியில் அபரிமிதமான புலமையும் பெற்றிருந்தார். சன்மார்க்க சீலராக விளங்கிய

இவர் நாவலருடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தார். நாவலரின் சமயப்பணியை நன்கு அறிந்து வைத்திருந்த பாதிரியார், நாவலரிடம் மதிப்பும் மரியாதையும் வைத்திருந்தார். அவ்வாறே தமது தமிழ் ஆசானான கார்த்திகேய ஐயரிடமும் மதிப்பும், மரியாதையும் வைத்திருந்தார்.

இங்கிலாந்தில் அமைந்துள்ள 'வெஸ்லியன் மிஷன் மகா சங்கத்துக்கு' றொபின்சன் பாதிரியார் 1867ஆம் ஆண்டில் அனுப்பிவைத்த 'ஹிந்து பாஸ்டர்ஸ்' (Hindu Pastors) என்னும் தலைப்பைக் கொண்ட அறிக்கையிலே நாவலர், கார்த்திகேய ஐயர் ஆகியோரின் சமயப் பணிபற்றி விரிவாக எழுதியுள்ளார். அந்த அறிக்கையின் மூலம் நாவலரிலும் கார்த்திகேய ஐயரிடத்திலும் பாதிரியார் வைத்திருந்த மதிப்பையும் மரியாதையையும் பற்றி அறிந்து கொள்ளலாம். அதிலிருந்து ஒருசிறு பகுதியை உதாரணமாகக் காட்டுதல்:

“பாதிரிமாறாகிய நாங்கள் முயன்றது போலவே நாவலரும் முயன்று சைவப்பிரசாரங்கள் செய்தார். அச்சுக்கூடம் தாமித்து நாங்கள் அச்சிட்ட மாதிரியாகப் புத்தகங்கள் அச்சிட்டார். அச்சிட்ட புத்தகங்களிலே ‘பொய்சொல்லாதே’, ‘பாவஞ் செய்கின்றவன் நரகத்திலே துன்பத்தையனுபவிப்பான்’, ‘புண்ணியஞ் செய்கின்றவன் சுவர்க்கத்திலே இன்பத்தை அனுபவிப்பான்’ என்றற் றொடக்கத்துச் சன்மார்க்க விஷயங்களையே பதிப்பித்தார்.”

கறோல் - விசுவநாதபிள்ளை:

சுதுமலை வைரவநாதபிள்ளை அவர்களின் மகனாக 1820ஆம் ஆண்டில் பிறந்த விசுவநாதபிள்ளை, நாவலருக்கு ஈராண்டு வயதில் மூத்தவர். தமிழ் வடமொழி ஆகிய மொழிகளை உரியவகையிற் கற்றுத்தேர்ந்த விசுவநாதபிள்ளை, உயர்கல்வி பெறுவதற்காக வட்டுக்கோட்டை செமினரியில் 1832இற் சேர்க்கப்பட்டார். செமினரியின் ஒழுங்கு முறைக்கேற்ப கிறிஸ்தவராகி கறோல்-டானியேல் என்னும் பெயர்களையும் ஏற்றுக் கொண்ட விசுவநாதபிள்ளை உயர்கல்வி கற்று முடித்ததும், அதே செமினரியில் ஆசிரியராகவும் சேர்க்கப்பட்டார். மிஷனரிமாறால் தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் 1841ஆம் ஆண்டிலிருந்து வெளியிடப்பட்டு வந்த ‘உதய தாரகை’ என்னும் பத்திரிகையில் மாணாக்கர்களாய் இருந்த காலத்திலேயே கட்டுரைகளை எழுதிவந்த விசுவநாதபிள்ளை செமினரியில் ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்ட பின்னரும் தொடர்ந்து எழுதிவந்ததோடு சிறிது காலம் அப்பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றியுள்ளார்.

அக்காலத்திலே யாழ்ப்பாணம் வெஸ்லியன் மிஷன் ஆங்கிலப் பாடசாலையில் ஆசிரியராகப் பணி ஆற்றிய ஆறுமுகநாவலர், விசுவநாதபிள்ளையின் கட்டுரையில் வெளியிடப்பட்டுவந்த சில கருத்துகளைக் கண்டித்து

எழுதலானார். இவர்கள் இருவரதும் கருத்து மோதல்கள் பல ஆண்டுகளாக நடந்து வந்தன. பத்திரிகைகள் வாயிலாக நடந்துவந்த வாதப் பிரதிவாதங்கள் மேடைகளிலும் இடம்பெறலாயின.

சைவசமயக் கோட்பாடுகளையிட்டு தவறான கருத்துகள் முன்வைக்கப்பட்டபோது, அக்கருத்துகளைக் கண்டித்து 'சுப்பிரபோதம்' என்ற நூலையும் 'சைவதூஷண பரிகாரம்' என்ற நூலையும் நாவலர் வெளியிட, அவற்றிற்கெதிராக 'சுப்பிரதீபம்' அல்லது சைவதூஷணப் பரிகார நிராகரணம்' என்ற நூலை விசுவநாதபிள்ளை வெளியிட்டார்.

தீவிர கிறிஸ்தவ சமயவாதியாக விளங்கிய விசுவநாதபிள்ளையும் தீவிர சைவசமயவாதியாக விளங்கிய ஆறுமுக நாவலரும் சமய அடிப்படையில் மோதிக்கொண்டபோதிலும், தனிப்பட்டவகையில் ஒருவரிலொருவர் மதிப்பும் மரியாதையும் கொண்டவர்களாகவே இருந்தனர். இதற்கு அவர்களிருவரும் சிறந்த தமிழறிஞர்களாகவும், சமஸ்கிருதம், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளிற் புலமைமிக்க சான்றோர்களாகவும் திகழ்ந்தமையே காரணமாம்.

விசுவநாதபிள்ளை தமிழ்நாடு சென்று, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பட்டதாரியாகி அரசபணியிற் சேர்ந்து பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தபோது யாழ்ப்பாணத்தில் சைவசமயப் பணியில் மிகத் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருந்த நாவலர் தமிழ்நாடு சென்று அங்கும் அவ்வாறே பணியாற்றி ஈடினையற்ற புகழும் பெருமையும் பெற்று விளங்கிய நிலையில் இருவரும் சந்திக்க நேர்ந்தது. நாவலரின் ஆளுமையினால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட விசுவநாதபிள்ளை மீண்டும் சைவசமயத்தில் இணைந்து கொண்டார். ஏற்கனவே ஒருவரிலொருவர் கொண்டிருந்த மதிப்பும் மரியாதையும் மேலும் இறுக்கமடையலாயின.

சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை:

பாடசாலைப் பரிசோதகராகக் கடமையாற்றிய சிறுப்பிட்டி வைரவநாதர் அவர்களின் மகனாகப் பிறந்தவரே தாமோதரம்பிள்ளை. அவருடைய கிறிஸ்தவ பெயர் 'கிங்ஸ்பெரி' ஆகும். சுன்னாகம் முத்துக்குமார கவிராயரிடம் தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண நூல்களை முறையாகக் கற்றுத் தேறிய பிள்ளை அவர்கள், உயர்கல்விக்காக வட்டுக்கோட்டை செமினரியிற் சேர்க்கப்பட்டார். செமினரியில் ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றிய கறோல் விசுவநாதபிள்ளை, நெவினஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை ஆகியோர் தாமோதரம்பிள்ளையின் அபார தமிழறிவை அறிந்து அவரை 'பண்டிதர்' என மரியாதையுடன் அழைத்ததாகக் கூறப்படுகிறது. செமினரிப் படிப்பை முடித்துக்கொண்ட பிள்ளை அவர்களை, மிஷனரிமாரால் நடத்தப்பட்டுவந்த கோப்பாய் போதனா வித்தியாசாலை ஆசிரியராக இணைத்துக்கொண்டது. அக்காலத்தில், குமரகுருபர சுவாமிகளின் நீதி நெறிவிளக்கத்தைத் தமது

உரையுடன் மானிப்பாய் அமெரிக்கமிஷன் அச்சுக்கூடத்தில் 1852இல் அச்சிட்டு வெளியிட்டார். உரையாசிரியராகவும், பதிப்பாசிரியராகவும் பிள்ளை அவர்கள் கால்பதித்தபோது, அவர் 20 வயதின் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தமிழ்நாட்டுக்குச் சென்ற பீற்றர் பார்சிவல் பாதிரியார், 1855இல் தினவர்த்தமானி என்னும் பத்திரிகையை ஆரம்பித்து நடத்திவந்தார். அவருக்கு சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்த் துறைத் தலைவர் பதவி கிடைத்ததும், தினவர்த்த மானியின் ஆசிரியராகப் பணியாற்றும்படி அழைக்கப்பட்டவர் தாமோதரம்பிள்ளையேயாவார். தாமோதரம்பிள்ளையின் அபார ஆற்றலைப் பாதிரியார் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தபோது அறிந்திருந்தமையே இதற்குக் காரணமாகும். பத்திரிகை ஆசிரியர் பதவி வகித்த அதேகாலப்பகுதியில் சென்னை இராசதானிக் கல்லூரியின் தமிழ்ப் பண்டிதராகவும் பிள்ளை அவர்கள் கடமையாற்றியுள்ளார்.

சென்னையில் தங்கியிருந்த பிள்ளை அவர்களுக்குத் தமது கல்வித் தரத்தை உயர்த்திக் கொள்ளும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. 1857இல் சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் நிறுவப்பட்டதைத் தொடர்ந்து அதே ஆண்டில் நடைபெற்ற கலைப்பட்டதாரித் தேர்வுக்குத் தோற்றிய பிள்ளை அவர்களும், அவருடைய ஆசிரியராகிய கறோல் விசுவநாதபிள்ளை அவர்களும் தேர்ச்சியடைந்து, அப்பல்கலைக்கழகத்தின் முதற் பட்டதாரிகள் என்னும் சிறப்பைப் பெற்றுக்கொண்டனர்.

இயல்பாகவே பிள்ளை அவர்களிடம் குடிகொண்டிருந்த தமிழ்மொழித் தகைமையானது, பண்டைய இலக்கண இலக்கியச் செல்வங்களைப் பேணிக்காக்க வேண்டுமென்னும் உணர்வையும், அழியும் நிலையிலிருந்த அவற்றை மீட்டெடுக்க வேண்டுமென்னும் உந்துதலையும் ஏற்படுத்தியது. இதனால் பல இடர்ப்பாடுகளின் மத்தியிலும் ஏட்டுப்பிரதிகளைத் தேடி எடுத்து அவற்றைப் பரிசீலனை செய்யும் பாரிய பணியில் அவர் ஈடுபடலானார்.

இக்காலத்தில் சமயப் பணியிலும் தமிழ்ப்பணியிலும் ஈடுபட்டு தமிழ்நாட்டில் பெருமதிப்புடன் தங்கியிருந்த ஆறுமுக நாவலருக்கும் பிள்ளை அவர்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்டது. ஏற்கனவே ஒருவரிலொருவர் மதிப்பும் மரியாதையும் கொண்டிருந்த அறிஞர்கள் இருவரும் தமிழ்ப்பணியிலும் இணைந்து கொண்டனர். நாவலரின் சிறப்பினாலும் ஆளுமையினாலும் அரவணைப்பினாலும் கவரப்பட்ட பிள்ளை அவர்கள் சைவசமயத்தைத் தழுவிக்கொண்டார்.

இலக்கண நூல்களைப் பரிசோதித்துப் பதிப்பிக்கும் பணியை ஆரம்பித்த பிள்ளை அவர்கள், தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரத்தை சேனாவரையர் உரையுடன் நாவலரைக்கொண்டு பரிசீலனை செய்வித்து 1868இல் பதிப்பித்தார். இதனைத் தொடர்ந்து அவருடைய பதிப்புப்பணி விரிவடைவதைப் பார்க்கிறோம்.

இடைப்பிறவரலாக, தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களின்

மகனாரான அழகுசந்தரம் என்னும் இயற்பெயரைக்கொண்ட பிரான்சிஸ் கிங்ஸ்பெரிதேசிகர் அவர்கள், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகப் பணியாற்றியுள்ளார் என்பதும் அவரும் தந்தையாரைப் பின்பற்றித் தமிழ்ப்பணி ஆற்றியுள்ளார் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடக்கூடிய செய்திகளாம்.

ஜி. பி. சுவந்தரநாயகம்பிள்ளை:

கொழும்பைச் சேர்ந்தவரும், அமெரிக்க மிஷனரிமார் பலரின் தமிழாசிரியராயிருந்து அவர்களுடனே யாழ்ப்பாணம் சென்று, கிறிஸ்தவ பாதிரியாராகக் கடமையாற்றிய பின்னர், வட்டுக்கோட்டை செமினரியில் ஆசிரியராக இணைந்து கொண்டவருமான காபிரியேல் திசரா என்பவரின் இளைய மகனே சுவந்தரநாயகம்பிள்ளை ஆவார். இவர் வட்டுக்கோட்டை செமினரியிற் கற்றுத் தேர்ந்த பின்னர் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் கலைத்துறைப் பட்டத்தை 1863ஆம் ஆண்டிலும், சட்டத்துறைப் பட்டத்தை 1867ஆம் ஆண்டிலும் பெற்று, 1869 தொடக்கம் சென்னை உயர்நீதிமன்ற வக்கீலாகப் பணிபுரிந்தார். கறோல் விசுவநாதபிள்ளை, சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை ஆகியவர்களைத் தொடர்ந்து, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் கலைப்பட்டம் பெற்றவர்கள் ஜி.பி. சுவந்தரநாயகம்பிள்ளை, மோசஸ் சிந்தாமணி வேலுப்பிள்ளை ஆகிய ஈழத்தமிழர்களே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பட்டதாரிப் பரீட்சைக்குரிய பரீட்சகர்களுள் ஒருவராக நியமிக்கப்பட்டுப் பல ஆண்டுகள் பணி ஆற்றிய சிறப்பும் சுவந்தரநாயகம்பிள்ளை அவர்களுக்கு உண்டு.

தமிழறிஞராக விளங்கிய சுவந்தரநாயகம்பிள்ளை அவர்கள் தெலுங்கு ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளிலும் பாண்டித்தியம் பெற்று விளங்கினார். நன்னூலின் 220 குத்திரங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, மாணாக்கருக்குப் பயன்தருவகையில் பயிற்சிகளையும் தயாரித்து 'நன்னூற் சுருக்கம்' என்னும் பெயரில் அவரால் வெளியிடப்பட்ட நூலானது, ஏழு பதிப்புகளைக் கண்ட பெருமைக்குரியது. இவர் தெலுங்குமொழியிலும் இலக்கணநூல் ஒன்றை எழுதி வெளியிட்டதோடு, ஆங்கில மொழியிலும் சில நூல்களை ஆக்கியுள்ளார். சொல்வன்மை மிக்கவராய்த் திகழ்ந்த இவர் பல பாடல்களையும் இயற்றியுள்ளார். 'மெய்ஞானக் கீர்த்தனை' என்னும் பாடல் இவரால் இயற்றப்பட்டு பதிக்கப்பட்டுள்ளது.

சென்னையில் பிரபல வக்கீலாகவும் சிறந்த தமிழறிஞராகவும் வாழ்ந்துவந்த கிறிஸ்தவ சமயத்தவரான சுவந்தரநாயகம்பிள்ளை அவர்கள் அக்காலத்திலே தமிழ்மொழி, சைவசமயம் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சிக்காக அயராது உழைத்து தமிழ்நாட்டு மக்கள் அனைவராலும் மதித்துப் போற்றப்பட்ட சைவசமயத் தவரான ஆறுமுகநாவலர் அவர்களோடு நெருக்கமான உறவு கொண்டிருந்ததோடு, நாவலரில் மதிப்பும், மரியாதையும்

வைத்திருந்தார். பெரியவர்களின் தொடர்புக்கு சமயவேறுபாடு தடையாக இருக்கவில்லை.

கருங்குழி இராமலிங்க சுவாமிகளின் போலித்தனமான போதனைகளையும் தில்லைத் தீட்சிதர்களின் சமயவிரோத நடத்தைகளையும் நாவலர் கடுமையாகக் கண்டித்து வந்தார். நாவலருக்குத் தமிழ்நாட்டிற் கொடுக்கப்பட்ட மதிப்பு மரியாதைகண்டு ஏற்கனவே அழுக்காறு கொண்டிருந்த இராமலிங்க சுவாமிகளும் தீட்சிதர்களும் தங்களுக்கெதிராக நாவலரால் வெளியிடப்பட்ட கண்டனங்களால் ஆத்திரமடைந்து, நாவலரைப் பழிவாங்கும் வகையில் வாயில் வந்தபடி தூஷிக்கத் தொடங்கினர். அத்துடன் சிதம்பரம் பேரம்பலத்திலே கூட்டங்கூடி நாவலரை அவதூறாகவும் பேசினர். இராமலிங்க சுவாமிகளின் பேச்சு கீழ்த்தரமாக அமைந்திருந்ததோடு, பிரதம தீட்சிதரான சபாநடேசரின் நடத்தை ஆத்திரமுட்கூடியதாகவும் இருந்தது. இதனை அறியவந்த நாவலர், அவர்கள் மீது மானநட்ட வழக்குத் தாக்கல் செய்யத் தீர்மானித்தார்.

சைவசமய வக்கீல்கள் பலர் செல்வாக்குள்ளவர்களாக இருந்தபோதிலும், கிறிஸ்தவ சமயத்தவரான சுவந்தரநாயகம்பிள்ளை அவர்களையே நாவலர் தமது வக்கீலாக அமர்த்திக் கொண்டமை, அவர்களுக்கிடையில் நிலவிய நட்புறவை விளக்கி நிற்கக் காண்கிறோம். 1869இல், கடலூர் மஞ்சக்குப்பம் நீதிமன்றத்திலே றொபேட்ஸ் என்னும் பெயருடைய ஆங்கிலேய நீதிபதிக்குமுன் நடைபெற்ற மேற்படி வழக்கை சென்னையிலிருந்து வந்து சுவந்தரநாயகம்பிள்ளை அவர்கள் நடத்தியமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

நாவலரின் கல்வித்தகைமை, சமயப்பணி, நாட்டுப்பற்று, ஒழுக்கநிலை, தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் அவர் பெற்றுள்ள மதிப்பு, மரியாதை முதலியவற்றையிட்டு விரிவாக விளக்கிக் கூறிய சுவந்தரநாயகம்பிள்ளை அவர்கள், யாழ்ப்பாணத்தில் பீற்றர் பேர்சிவல் பாதிரியாருடன் நாவலர் கொண்டிருந்த நெருங்கிய தொடர்பு பற்றியும், கிறிஸ்தவ வேதாகம மொழிபெயர்ப்பில் நாவலர் ஆற்றிய பணிபற்றியும் எடுத்துக் கூறினார். அத்துடன் கிறிஸ்தவ சமயத்தில் புரட்சிகரமான மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்திய மாட்டின் லூதர், ஜோன் உவெஸ்லி ஆகிய பெரியார்களின் பணியுடன் நாவலர் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திலும் தமிழ்நாட்டிலும் நடத்தி வரும் சைவசமயப் பணியை ஒப்பிட்டுக் காட்டியுள்ளார்.

விசாரணையில் இறுதியில், இராமலிங்கம் சுவாமிகள் தாம் நாவலரை இழிவாகப் பேசவில்லை என்று மறுத்துக் கூறியதால், அவர் விடுதலை செய்யப்பட்டார். பிரதம தீட்சிதரின் குற்றம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டதால் குற்றப்பணம் கட்டுமாறு தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. இராமலிங்கம் சுவாமிகள் விடுதலை செய்யப்பட்டபோதிலும், தாம்பேசியதைப் பேசவில்லை என்று மறுத்துக்கூறி நீதிமன்றத்தில் நடந்து கொண்டமை பலரதும் நகைப்புக்கிடமாயிற்று.

இவ்வாறு நாவலரின் பெருமைக்கு மேலும் பெருமை

சேர்த்ததன் மூலம் ஜி.பி. சவுத்தரநாயகம் அவர்கள், தாம் நாவலரில் கொண்டிருந்த அன்பையும் மதிப்பையும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

சி. பிறிற்றோ:

மானிப்பாயிற் பிறந்த பிறிற்றோ அவர்கள் கொழும்பு அக்கடமியிற் படித்தவர். கல்கத்தா பல்கலைக் கழகத்தின் பட்டதாரி. கொழும்பு சட்டக்கல்லூரியிற் பயின்று சட்டத்தரணியாக வெளிவந்தவர். கொழும்பிலே புகழ்பெற்ற சட்டத்தரணியாக விளங்கியவர். பெருஞ் செல்வராக விளங்கிய இவர் தமது செல்வத்தைப் பொதுப்பணிக்குச் செலவிட்டு வந்தவர்.

1876-77 ஆம் ஆண்டுகளில் பருவமழை பெய்ததால் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் கடும் வரட்சி நிலவியது. இதனால் பயிர்ச்செய்கை பாதிக்கப்பட்டு உணவுத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. பஞ்சத்துடன் தொற்றுநோயும் மக்களை வாட்டிற்று. மக்களின் துயர்துடைத்திட முன்வந்த நாவலர், கஞ்சித்தொட்டித் தருமத்தை ஆரம்பித்தார். கஞ்சித்தொட்டிகள் வண்ணார் பண்ணையிலும் வேறுபல இடங்களிலும் நிறுவப்படலாயின.

கொழும்பில் வாழ்ந்த பிறிற்றோ அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் வந்து நாவலருடன் இணைந்து கஞ்சித்தொட்டித் தருமத்திற்கு உதவலானார். பிறிற்றோ கிறிஸ்தவ சமயத்தினராகவும் நாவலர் சைவ சமயத்தினராகவும் இருந்தபோதிலும், மக்களின் துயர்துடைக்கும் பணியில் இணைந்து செயற்பட, சமயம் தடையாக இருக்கவில்லை. இருவரும் நெருங்கிய நட்புறவோடு தரும இயக்கத்தை மேற்கொண்டு வந்தனர்.

கஞ்சித்தொட்டி இயக்கத்துக்கு பண உதவி செய்ததோடு அமையாது கஞ்சித்தொட்டிகள் அமைந்துள்ள இடங்களுக்குச் சென்று அவற்றை மேற்பார்வை செய்வதிலும் பிறிற்றோ அவர்கள் நாவலருக்கு உதவியாக இருந்தார். அத்துடன் 'கத்தோலிக்க பாதுகாவலன்' என்னும் பத்திரிகை மூலம் செல்வந்தர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்த பிறிற்றோ அவர்கள், பொது விஞ்ஞானத்தைத் தயாரித்து அரசு உத்தியோகத்தார்கள், கல்விமான்கள், செல்வந்தர்கள் ஆகியோருக்கு அனுப்பி மாபெரும் கூட்டமொன்றினைக் கூட்டுவதற்கும் முன்னின்றுழைத்துள்ளார். அரசு அதிபர் மாவட்ட நீதிபதி உட்படப் பலர் பங்குகொண்ட மேற்படி கூட்டத்திலே 'கஞ்சித்தொட்டித் தருமச் சங்கம்' என்னும் பெயரில் ஓர் அமைப்பு நிறுவப்பட பிறிற்றோ அவர்களே நாவலருக்கு உதவியாக இருந்தார். சங்கத்தின் காப்பாளர்களாக அரசு அதிபர், மாகாண உதவியாளர், மாவட்ட நீதிபதி ஆகியோரும், தலைவராக பிறிற்றோ அவர்களும், செயற்குழு உறுப்பினர்களாக ஆறுமுகநாவலர் உட்பட பதின்மரும் தெரிவு செய்யப்பட்டு சிறந்தமுறையிற் பணி ஆற்றியமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

பிறிற்றோ, நாவலர் ஆகியோரின் அயராத

முயற்சியினால் கொழும்பு உட்பட பிற இடங்களிலும், பிற நாடுகளிலும் வாழ்ந்த யாழ்ப்பாண மக்களிடமும் உதவிபெறப்பட்டு வரட்சியின் கொடுமை சமாளிக்கப் படலாயிற்று. 1878ஆம் ஆண்டு மழைபெய்யத் தொடங்கி பயிர்ச்செய்கை ஆரம்பமாகி உணவு உற்பத்தி மீண்டும் ஏற்படும்வரை மேற்படி சமூகப்பணி தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்தமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இதுவரை கிறிஸ்தவர்களுடன் நாவலர் கொண்டிருந்த தொடர்புபற்றிப் பார்த்த நாம், இனி இத்தொடர்பினால் நாவலரின் வாழ்வில் ஏற்பட்ட விளைவுகளையிட்டுப் பார்க்கலாம்.

முதற்கண் கிறிஸ்தவ பாதிரிமார்களுடன் அவர்களிலும், குறிப்பாக பேர்சிவல் பாதிரியாருடன், கொண்டிருந்த தொடர்பினால் ஏற்பட்ட விளைவு பற்றிப் பார்ப்போம். இதனையிட்டுக் காலஞ்சென்ற அமெரிக்க மிஷன் ஆயர், ச. குலேந்திரன் அவர்கள் தாம் எழுதி வெளியிட்ட 'கிறிஸ்தவ தமிழ் வேதாகமத்தின் வரலாறு' என்னும் நூலில்,

“உவெஸ்லியன் மிஷன் பாடசாலைக் கல்வியும், வேதாகமத்திருப்புதல் பணியும், பேர்சிவல் பாதிரியாரின் ஆரவணைப்பும் ஆளுமையும், நாவலர் நம்பிக்கையும் உறுதியும்கொண்ட ஆளுமைமிக்க மனிதனாகச் சைவவுலகில் விளங்க அடிப்படையாக அமைந்தன எனலாம்”

எனக் கூறியிருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

'நாவலர் பெருமான்' என்னும் நூலின் ஆசிரியராகிய யோகி சுத்தானந்தபாரதியார் அவர்கள்,

“பர்சிவலுடன் மொழியெயர்க்கும்பொழுதே புலவர் (நாவலர்) பைபிளை ஆழ்ந்து ஆராய்ந்தார். பழைய, புதிய ஏற்பாட்டின் ஒவ்வொரு வரியும் அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். பைபிளை அறிய, அறியத் திருக்குறள், திருவாசகம், தேவாரம் முதலிய நூல்களின் அருமை பெருமை அவருக்கு நன்றாகத் தெரிந்தது. நமது அருள்நூல்களை அறியாமலே நம்மவர் பிறர்மதம் புகுந்து பாழாகிறார்கள் என்ற உணர்ச்சி பிறந்தது. பாதிரியாருடன் பழகப்பழக, இவர்கள் தங்கள் சமயத்தைப் பரப்புவதுபோல் நாம் நமது சமயத்தைப் பரப்ப வேண்டும் என்ற ஆர்வம் பிறந்தது.

கிறிஸ்துவர் இத்தனை பேர்களை மதமாற்றுவதன் இரகசியம் அவருக்குப் புலனானது. கிறிஸ்து நூல்கள் தெளிவான வசனத்தில் உள்ளன. நமது நூல்கள் கடினமான செய்யுளாயுள்ளன. அவற்றையும் நமது சமய சாத்திரபுராண நூல்களையும் எல்லாரும் அறியும் இளந்தமிழில் எழுதினால் அனைவரும் அறிந்து பயன் பெறுவர்.

கிறிஸ்துவர் கல்வி கற்பிக்கத் தொடங்கி, ஜனங்களை வசீகரித்துப் பிறகு தமது சமயத்தைப் புகட்டுகிறார்கள். நமது சைவசமயம் பரவ வேண்டுமானால், முதலில் தக்க பாடசாலைகளை ஊர்தோறும் நிலைநாட்டி, எண் எழுத்துடன் சமயஞானமும் புகட்ட வேண்டும். அப்பாடசாலைகளிற் பயின்று தேர்ச்சி பெற்றவர்களுக்கு சைவ சாத்திரங்களையும், போதனா முறைகளையும் பயிற்றி, அவர்களைப் பாதிரிமார்க்போல் மக்களிடையே அனுப்பி சமயப் பிரசாரம் செய்ய வேண்டும். ஊர்தோறும் கிறிஸ்து மத போதகர்கள் பாமர ஜனங்களுக்குப் பிரசங்கம் செய்வதுபோலவே சைவசமய போதகரும் செய்து ஜனங்களை வசப்படுத்த வேண்டும். கிறிஸ்துவர்கள் சர்ச்சுகளில் தொழுகை நடத்துவதுபோல, நம்மவர் திருக்கோயில்களில் திருமுறை நூல்களை ஓதவேண்டும். கிறிஸ்துவர்கள் சுவிசேஷ கீதங்கள் பாடுவதுபோல், இந்துக்களும் இன்னிசைக் கருவிகளுடன் பக்திப்பாடல்களை முழங்க வேண்டும். அவர்கள் பொதுக் கல்விக்கும், சமயக் கல்விக்கும் வேண்டிய நூல்களை அழகாக அச்சிட்டு எளிதாகப் பரப்புகிறார்கள். நாமும் நமது தமிழ் நூல்களை அச்சிட்டுப் பலர் படித்துப் பயன்பெறப் பரப்ப வேண்டும். பாதிரிமார் நமது சமயத்திலுள்ள குணதோஷங்களைச் சொல்லுகிறார்கள் அவர்களுக்குத் தகுந்தபடி பதில் சொல்லி அவர்கள் சமயத்தின் இயல்பையும், நமது சமயப் பெருமையையும் ஒப்பிட்டு ஜனங்களுக்குச் சைவவுணர்ச்சி பெருகும்படி சொல்ல வேண்டும். நம்மவர் இனி உறங்கக் கூடாது. கிறிஸ்துவ பாதிரிமார்க்போல, கற்றறிந்த சைவப் பாதிரிகள் எழுந்து சமயப் பிரசாரம் செய்ய வேண்டும். இன்றேல் இப்போதுள்ள சிறிது மதவுணர்ச்சியும் போய்விடும். - இதுதான் இருபத்து மூன்றாவது வயதில் நாவலர் உள்ளத்தில் எழுந்த சைவவுணர்ச்சி”.

கிறிஸ்தவ மிஷனரிமாரான பாதிரிகளின் முதல் நோக்கம் தமது மதத்தைப் பரப்புவதே என்பதையும், அதற்குக் கல்விச் சாலைகள் கருவிகளாகவும், நிலைக்களன்களாகவும் இருந்தன என்பதையும், அவர்களுடன் கொண்டிருந்த தொடர்பினால் நாவலர் அவர்கள் நன்கு அறிந்து கொண்டாரென யோகி சுத்தானந்த பாரதியார் கூறியிருப்பதை மேலே கண்டோம்.

பாதிரிமாரின் வழியைப் பின்பற்றிய நாவலர் அவர்கள், 1848இல் வண்ணார் பண்ணை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையை நிறுவியதோடு, தொடர்ந்து

கொழும்புத்துறை, கோப்பாய், ஏழாலை, புலோலி முதலிய இடங்களிலும் சைவப் பாடசாலைகளை நிறுவினார். தமிழ்நாட்டின் சிதம்பரத்திலே 1865இல் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையை நிறுவிய நாவலர் அவர்கள், 1872இல் சைவ ஆங்கில வித்தியாலயம் ஒன்றினை வண்ணார்பண்ணையிலே நிறுவி அதன் அதிபராக உவில்லியம் கூகேஸ் என்பவரை நியமித்தார்.

பேர்சிவல் பாதிரியாரின் வேண்டுகோளை ஏற்று, கிறிஸ்தவ வேதாகம மொழிபெயர்ப்பில் தம்மையும் இணைத்துக்கொண்ட நாவலர் அவர்கள், வேதாகமத்தை ஒவ்வொரு வரிவரியாக அறிந்திருந்தார் என்பதை முன்னர் கண்டோம். இதன்மூலம், எவ்வாறு பிரசங்கத்தைத் தமது போதனைக்குரிய முக்கிய வழியாக இயேசுநாதர் கையாண்டார் என்பதும், ஆலயங்கள் மாசுபடுத்தப்படுவதும் ஆலயங்களில் ஊழல்கள் நிலவுவதும் எவ்வாறு இயேசுநாதராற் கண்டிக்கப்பட்டன என்பதும், சமயத் தலைவர்களான வேதபாரகர், பரிசேயர், சதுசேயர் முதலியோரின் தகுதியின்மையும் அவர்கள் தம் போலிவாழ்வும் இயேசுநாதராற் கடிந்து கொள்ளப்பட்டன என்பதும் நாவலர் அவர்களால் அறியப்பட்டிருந்தன. நாவலர் அவர்களும் அவ்வழிகளைக் கையாண்டுள்ளமையைக் காண்கிறோம்.

வைத்தீஸ்வரன் கோயில் வசந்த மண்டபத்திலே 1847 டிசம்பர் மாதம் நாவலர் அவர்களால் தொடங்கப்பட்ட சமயப் பிரசங்கம், அதே மண்டபத்தில் தொடர்ந்து நடந்து வந்ததோடு, வேறு பல கோயில்களிலும் இடம்பெறலாயிற்று. ஆலயங்களிலே சிவாகம விதிகளுக்கு விரோதமாகக் காணப்பட்ட வழிபாட்டு முறைகளும், நடைபெற்றுவந்த ஊழல்களும், பலிகொடுத்தல், தேவதாசிகளின் நடனம், வாணவேடிக்கை முதலிய செயல்களும் நாவலர் அவர்களால் தயவுதாட்சணியமின்றிக் கண்டிக்கப்பட்டன. பூசகர்கள் பலரின் தகுதியின்மை பற்றிக் கண்டித்து உணர்த்திய நாவலர் அவர்கள்,

“சைவ சமயிகளே! கிறிஸ்து சமய குருமாராகிய பாதிரிமார்கள், தங்கள் பாலைவனமையும் அதற்கு மூலபாலைகளையும், இலக்கண, இலக்கிய கணித தருக்க பூகோளாதிகளையும், தங்கள் சமய நூல்களையும் படித்துத் தேர்ந்து, பரீட்சையிற் சித்திபெற்று நெடுந்தூரத்தி னின்றும் இங்கு வந்து, நம்முடைய தேசபாலைகளையும் சிறிதாயினும் படித்துப் பிரசங்கிக்கிறார்களே! உங்கள் சமயகுரு மாருள்ளே சிலரொழிய மற்றவர்கள் அந்தியேட்டிப் பட்டோலை தானும், இன்னுஞ் சொல்லின் அந்தியேட்டியென்னும் பெயர்தானும் பிழையற எழுத அறியார்களே! கெட்டி! கெட்டி! சிவாகமத்தில் ஒரு சுலோகமாயினுந் தேவார திருவாசகங்களில் ஒரு பாட்டாயினுந் திருவள்ளுவரில் ஒரு குறளாயினும் அறியாத மனிதப் பதர்களும்

சைவசமயக் குருமாராம்!.....”

என 'யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை' என்ற நூலிற் குறிப்பிட்டுள்ளதைக் காண்கிறோம்.

கிறிஸ்தவ பாதிரிமார் பொதுக் கல்விக்கும் சமயக் கல்விக்கும் வேண்டிய நூல்களை எழுதிவெளியிட்டு வருவதை அறிந்திருந்த நாவலர் அவர்கள், தாமும் அவ்வாறு செய்திட வேண்டுமென விரும்பியமை பற்றி முன்னர் குறிப்பிட்டோம். பதிநூல்களையும் கருவிநூல்களையும், காலத்திற்கேற்ற சாத்திரங்களையும், பாடநூல்களையும், துண்டுப் பிரசுரங்களையும் ஆக்கி வெளியிடும் பணியிலும், கடினமான செய்யுள் நடையிலிருந்த, புராண, இலக்கிய நூல்களை எளிய உரைநடையில் எழுதிடும் பணியிலும் அவர் தீவிர கவனஞ் செலுத்தினார். தமது சமயக் கொள்கைகளைப் போதித்திட 'கிறிஸ்துசமய வினாவிடை' என்னும் நூலினைப் பழகு தமிழில் எழுதிவெளியிட்ட பாதிரிமாரின் வழியில், 'சைவசமய வினாவிடை' என்னும் நூலினை நாவலர் அவர்கள் வெளியிட்டமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

தங்கள் ஆக்கங்களை அச்சிட்டு வெளியிடுவதற்காக யாழ்ப்பாணத்திலே அச்சகங்களை நிறுவிய பாதிரிமாரின் வழியிலே நாவலர் அவர்களும் அச்சகங்களை நிறுவுலானார். 1850இல் யாழ்ப்பாணத்திலும், 1860இல் சென்னையிலும் நாவலர் அவர்களால், 'வித்தியானுபாலன யந்திரசாலை' என்னும் பெயரில் நிறுவப்பட்ட அச்சகங்களுடாக அவரின் ஆக்கங்கள் பலவும் வெளியிடப்பட்டன அவை சைவசமயத்தைக் காத்திடவும், வளர்த்திடவும் பெரிதும் உதவியாய் அமைந்தன.

நாவலர் அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட 'பால பாடம்' என்னும் பெயர் கொண்ட பாடநூல்கள் அறிஞர்கள் பலரின் பாராட்டுகளைப் பெற்றுக்கொண்டன. சென்னையிலிருந்து வெளிவந்த 'நேட்டிவ் பப்ளிக் ஓப்பினியன்' (Native Public Opinion) என்னும் ஆங்கிலமொழிப் பத்திரிகையானது, நாவலர் அவர்களின் பாலபாட நூல்களின் தரம், சென்னைப் பாடநூற் குழுவினரால் வெளியிடப்படும் பாடநூல்களைவிட பன்மடங்கு உயர்வாக இருப்பதனால், அவை எல்லாப் பாடசாலைகளிலும் பாடநூல்களாக்கப்பட வேண்டுமென விதந்துரைத்ததோடு, நாவலரவர்கள் தலைசிறந்த உரைநடைப் புலவர் என்றும், உரைநடையில் அவருக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் இவர் என்றும் அவரைப் பாராட்டி புகழ்மாலையும் சூட்டியுள்ளது.

கிறிஸ்தவர்கள் பலநூன் நட்புறவுபுண்டு நெருங்கிய தொடர்பு வைத்திருந்த நாவலரவர்கள் கிறிஸ்தவ சமயத்தையும் வெறுக்கவில்லை. கிறிஸ்தவ சமயம் பயனற்றதென்றோ, முறையற்ற தென்றோ நாவலரவர்களாற் கூறப்படவில்லை என்பதையும் இங்கு சுட்டுவது அவசியமாகும். மாறாக, கிறிஸ்தவ சமயம் புகுத்தப்பட்ட வழிமுறைகளையே அவர் வெறுத்தார். உணவு, உடை, கல்வி, உத்தியோகம், சம்பளம் ஆகியவற்றுக்கூடாக மேற்கொள்ளப்பட்ட மதமாற்றமே அவராற் கண்டிக்கப்பட்டது. அத்துடன், சைவசமயிகளை அஞ்ஞானிகள் என்றும்,

சைவசமயக் கோட்பாடுகள் மூடக்கொள்கைகள் என்றும் அக்கொள்கைகள் குருட்டு நம்பிக்கைக்குரிய இருட்டு வழி என்றும் பாதிரிமார் சிலராற் கூறப்பட்ட கருத்துக் களையே அவர் கண்டித்தார் என்பதையும் காண்கிறோம்.

இதுவரை நாம் எழுதியவற்றிலிருந்து, ஆறுமுக நாவலரவர்கள் தலைசிறந்த சைவசமயப் பிரசாரகராகவும், மதிப்புமிகு சமயக்குரவர்களுள் ஒருவராகவும், சைவாலயங்களில் நிலவிய ஆகமவிரோதச் செயல்களையும் சைவக் குருமார் சிலரின் தகுதியின்மையையும் சுட்டிக்காட்டிக் கண்டித்து உணர்த்திய சீர்திருத்தவாதியாகவும், பாடசாலைகளை நிறுவி சைவசமயச் சூழலில் கல்விபெற்றிட வழிசமைத்தும், ஏற்றநூல்களை எழுதிவெளியிட்டும் மாணாக்கரின் கல்விநிலையை வளப்படுத்திய வித்தகராகவும், மக்கள் பணியே மகேசன் பணி எனக் கொண்டு அயராது உழைத்த சமூகச் சிந்தனை யாளராகவும், ஆற்றலும் ஆளுமையும் கொண்ட தமிழறிஞராகவும் உயர்நிலை அடைந்திட, கிறிஸ்தவ ஆங்கில பாடசாலையில் மாணாக்கராகவும், உதவி ஆசிரியராகவும் இருந்த பதினான்கு ஆண்டுகளில் (1834-1848) அவருக்கு அமைந்திருந்த கிறிஸ்தவ மதச்சூழலும், பின்னர் கிறிஸ்தவ பாதிரிமார்களுடனும், கிறிஸ்தவ தமிழ் அறிஞர்களுடனும் அவர் கொண்டிருந்த நெருங்கிய தொடர்பும் ஓரளவுக்காகுதல் உதவியாக அமைந்திருந்ததென்பதை நம்மால் ஏற்றுக்கொள்ள முடிகிறதல்லவா?

ஆறுமுக நாவலர் அவர்களின் குருசீடமரபில் வந்தவரும், அவரின் அடியொற்றி வாழ்ந்தவருமான இலக்கியக்கலாநிதி, பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் தாம் எழுதிய 'நாவலர்' என்ற நூலிற் கூறியுள்ள ஒரு கருத்தினைத் தந்து கட்டுரையினை நிறைவு செய்வாம்:

“பெயரளவில் திருவாவடுதுறை ஆதீனம் ஆறுமுக நாவலரைத் தந்தபோதிலும், உண்மையை நோக்குமிடத்து பதினான்கு வருடக் கிறிஸ்தவ சூழலே நாவலரை நமக்குத் தந்தது. ஆபிரிக்க தேசமே காந்தியை, மகாத்மா ஆக்கியது. பதினான்கு வருடக் கிறிஸ்தவ சூழல் அமையாதிருந்தால், ஆறுமுகநாவலர் என்றொருவர் யாழ்ப்பாணத்தில் இல்லை.”

கட்டுரை எழுதிட உதவிய நூல்கள்:

1. கனகரத்தின உபாத்தியாயர் வே, ஸ்ரீலக்ஷ்மி நல்லூர் ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம் - 1882
(மீள்பதிப்பு-வை. கனகரத்தினம் - 1994)
2. சதாசிவம்பிள்ளை. அ, பாவலர் சரித்திர தீபகம் - 1886 (மீள்பதிப்பு-கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்-2001)
3. சுத்தானந்தபாரதி. யோகி. ஸ்ரீ, நாவலர் பெருமான் - 1948
4. குலேந்திரன். ச, கிறிஸ்தவதமிழ் வேதாகமத்தின் வரலாறு - 1960
5. வித்தியானந்தன் பேராசிரியர். சு, தமிழியற் சிந்தனை - 1979

தவத்திரு ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் கல்விப் பணிகள்

தி. விசுவலிங்கம்
நிர்வாக ஆசிரியர், அன்புநெறி
தலைவர், கனடா சைவசித்தாந்த மன்றம்

ஈழத்திருநாட்டிலும், தமிழ் நாட்டிலும் சைவசமயமும் செந்தமிழ் மொழியும் அந்நிய ஐரோப்பிய ஆதிக்கத்தினால் இரண்டு நூற்றாண்டுகளாக நசுக்கப்பட்டு ஏற்றம் குன்றியிருந்தது. அக்காலத்திலே, ஆங்கில மொழி பேசுவதும் எழுதுவதும் நாகரிகம், கிறித்தவமே அரசியல் மதம் என மக்கள் மயங்கி நின்ற காலப்பகுதியில், மிசனரிப் பாதிரிமார்கள் கல்வி மூலம் மதமாற்றச் சூழ்ச்சியும் வஞ்சகமும் நடத்தி, சைவத் தமிழ் மக்களைப் பலி கொண்ட கட்டத்திலே தவத்திரு ஆறுமுகநாவலர் 18-12-1822 இல் அவதரித்தார். நாவலர் பெருமான் ஐம்பத்தேழு ஆண்டுகள் (1822-1879) இவ்வுலகில் வாழ்ந்து, தனி மனித இயக்கமாக நின்று சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் அரும்பணிகள் ஆற்றியுள்ளார். இருபத்துமூன்று ஆண்டுகள் செந்தமிழையும், ஆங்கிலத்தையும், வடமொழியையும், சைவசமய சாத்திர தோத்திர நூல்கள், சைவ ஆகமங்கள், உபநிடதங்கள், புராணங்கள், பத்ததிகள், இலக்கண, இலக்கியங்கள், காப்பியங்கள் போன்ற நூல்களை எல்லாம் துறைபோகக் கற்பதில் செலவழித்தார். முப்பத்திரண்டு ஆண்டுகள் கல்வி வளர்ச்சிக்கும், எழுச்சிக்கும் தமிழ் சைவசமய மறுமலர்ச்சிக்குமான பணிகளை ஆற்றினார்.

நாவலர் பெருமான் ஆற்றிய பணிகளுள் தலையாய பணி கல்விப் பணியாகும். தமிழ்க் கல்வியையும், சைவசமயத்தையும் வளர்க்க வேண்டும் என்னும் தணியாத தாக உணர்வு அவருக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. அதை நிறைவேற்றுவதற்குத் தனது சுக போகங்களை எல்லாம் துறந்து வாழ்நாள் முழுவதும் நைட்டிக பிரம்மச்சாரியாக (திருமணம் செய்யாமலும், சந்நியாச ஆச்சிரமம்



கொள்ளாமலும் தூயநெறியில் நின்றல்) தமது வாழ்க்கையைத் தியாகம் செய்தார். அக்காலக் கல்வி முறைகளே இதற்குக் காரணமாக விளங்கின.

நாவலர் காலத்தில் இருந்த கல்விமுறை

மிசனரிமார் கிறித்தவத்தைப் பரப்ப வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு மிசனரிக் கூட்டங்களாக இலங்கைக்கு வந்தார்கள். இக்காலத்தில் இலங்கைக்கு ஆங்கில மிசனரிச் சங்கம் (1804), பப்திஸ்த சங்கம் (1812) வெஸ்லியன் மெதடிஸ்த சங்கம் (1814), அமெரிக்க மிசனரிச் சங்கம் (1816), திருச்சபை மிசனரிச் சங்கம் (1818) என்பன ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வந்தன. இவர்களின் மதமாற்றத்துக்கான திட்டம் கல்வியை மையமாகக் கொண்டு அமைந்தது. இவர்கள் தொடக்கத்தில் இருந்தே கல்வியையும் மதபோதனையையும் ஒன்றாகவே நடத்தினர். மிசனரிப் பாடசாலைகளிலும், அரசாங்கப் பாடசாலைகளிலும் போதிக்கப்பட்ட கல்வியிற் சமயக் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது. கல்வியும் சமயம் பரப்புதலும் ஒருங்கே நடைபெற வேண்டும் என்பது இவர்கள் கொள்கையாக விளங்கினது. இதனால் சுதேசிகள் கல்வி மூலம் ஐரோப்பியரின் கல்விப் பெறுபேறுகளைப் பெறுவதற்குப் பதிலாக, சைவசமயம் குன்றுவதற்கும், கிறித்த சமயம் பரவுதற்கும் வழி செய்தனர்.

ஆங்கில தேசாதிபதிகள் சுதேசிகள் மத்தியிலே கிறித்தவத்தைப் போதிப்பதை ஆதரித்து நடந்து கொண்டு வந்த நேரத்தில், கோல்புறாக் கமிசன் அறிக்கை (1832இல்)

வெளி வந்தது. இவ்வறிக்கையில் அரசாங்கப் பாடசாலைகள் திறமையற்றன எனவும், மிசனரிமார் நடத்திய பாடசாலைகள் மேலானவை எனவும், சிபாரிசு செய்ததோடு, மிசனரிமார்களது பாடசாலைகள் இயங்கி வரும் இடங்களிலே அரசாங்கப் பாடசாலைகள் நிறுவக் கூடாது எனப் பரிந்துரை செய்யப்பட்டிருந்தது. இதனால் அரசினர் நடத்திய தமிழ்ப் பாடசாலைகள் மூடப்படவே, மிசனரிமார் நடத்திய பாடசாலைகளுக்குச் சகல மதத்தவரும் சென்று படிக்க வேண்டிய நிலைமை உண்டாகியது. இதனால் கல்வித்துறையிலே மிசனரிமார்களே எதிர்ப்பாரற்ற அதிகாரிகளாயினர். உணவு, உடை, பணம், உத்தியோகம், ஆங்கிலக்கல்வி என்பனவற்றைக் கொடுத்து சைவர்களை மயக்கிக் கிறித்தவராக்கினர். இவருள்ளும் பலரை அவர்கள் பாதிரிமார்களாக்கி உற்றார் உறவினரைக் கிறித்தவராக்கப் பயன்படுத்தினர். சைவசமயத்தவராயிருந்த ஏனைய மக்கள் இந்த மிசனரித் தாக்கத்தை எதிர்க்க எந்த முயற்சியும் மேற்கொள்ள முடியாத அசத்தர்களாய் இருந்தனர். தமிழ் அறிந்தவர்கள் தமக்குத் தெரிந்தவற்றைப் பிறருக்குக் கற்பிப்பதில் விருப்பம் அற்றவர்களாக இருந்தனர். பெரும்பாலான மக்கள் படிப்பறிவு, எழுத்து வாசிப்பறிவு என்பன இல்லாதிருந்தனர்.

சைவத் தமிழ் மாணவர்கள் சென்று படிப்பதற்குத் சைவப் பாடசாலை ஒன்றுதானும் இருக்கவில்லை. தமிழ் தெரிந்தவர்களிடம் சென்று குரு, சீட முறையிலே படித்த மாணவர்கள் இலகுவாகக் கல்வி அறிவினைப் பெற்றார்கள் என்று சொல்வதற்கும் இல்லை. தங்கள் வீட்டுத் திண்ணைகளிலே தம்மை நாடி வந்த மாணாக்கர்களுக்குக் கல்வி புகட்டிய ஆசிரியர்களிடம் கல்வி பெறுவதில் மாணாக்கர்கள் பெரும் கஷ்டங்கள் அனுபவித்தனர். இக்காலப் பகுதியில் தோன்றிய நாவலர் தமிழ்க் கல்வியின் பரிதாப நிலையை எண்ணிப் பெரிதும் வருந்தினார்.

நாவலரின் ஆசிரியப்பணி

நாவலர் அவர்கள் வெஸ்லியன் மெதடிஸ்த பாடசாலையில் (இன்றைய யாழ் மத்திய கல்லூரி) கல்வி பயின்ற காலத்தில் கீழ் வகுப்பு மாணவர்களுக்கு ஆங்கிலமும், மேல் வகுப்பு மாணவர்களுக்குத் தமிழும் கற்பித்து வந்தார். நாவலரது கல்வி அறிவு விருத்திக்காக அக்காலத்துப் பெரும்புலவர்களிடம் வீட்டோர் இவரைச் சேர்ப்பித்து இருந்தனர். எனினும் இவரது கல்விப் பெரும்பசியை அவர்களினால் முற்றாகத் தீர்க்க முடியவில்லை. இவர் தாமாகவே பல நூல்களையும் அரிதில் முயன்று கற்றிருந்தார். அப்பொழுது தாம் பட்ட இடர்களைப் பின்வரும் இளம் தலைமுறையினரும் படாதிருக்க வேண்டும் என்றே விரும்பினார். அவ் விருப்பமே அவரைத் தனது இளமை தொட்டு - 19ஆம்

வயதில் - 1841ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் மாணவர்களைச் சேர்த்து, அவர்களுக்கு சைவசமய நூல்களையும், கல்வி நூல்களையும் காலையிலும், மாலையிலும், இரவிலும் இலவசமாகக் கற்பித்து வரச் செய்தது. இவரிடம் பாடங் கேட்டுப் பெரும் புலமை எய்தி விளங்கியவர்கள் பலர். அவர்களுள் சதாசிவம்பிள்ளை, நடராசையர், ஆறுமுகம் பிள்ளை, வித்துவ சிரோன்மணி பொன்னம்பலம்பிள்ளை, வைத்திலிங்கம்பிள்ளை, தருக்ககுடாரதாலுதாரி திருஞானசம்பந்தபிள்ளை, புலோலி நா. கதிரவேற்பிள்ளை, கோப்பாய் சபாபதி நாவலர் முதலியவர்கள் விசேடமாகக் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். இவர்கள் நாவலர் காலத்திலும், அவருக்குப் பின்னும் தமிழ்மொழிக்கல்வி, சைவம் என்னும் இரண்டின் வளர்ச்சிக்குப் பெரும்பணி ஆற்றியதுடன், நாவலர் மாணவர் பரம்பரை ஒன்றையும் உருவாக்கினர். வித்துவான் நா. சுப்பையாபிள்ளை, இலக்கியகலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை போன்றோர் நாவலர் மாணவ பரம்பரையைச் சார்ந்தவர்களாகும். இப்பரம்பரை வழியாக நல்லாசிரியர் மரபொன்று வாழையடி வாழையாக இன்றும் வந்து கொண்டிருக்கிறது.

சைவப் பாடசாலைகள் நிறுவுதல்

தமிழ் மாணவர்களிடையே தமிழ் உணர்ச்சியையும், சைவப் பற்றையும் வளர்ப்பதற்கும், சைவப் பிள்ளைகள் சைவப் பாடசாலையில் கல்வி கற்க வேண்டும் என்பதை உணர்ந்து, தம் கருத்தினை பொது அறிவித்தல் மூலம் யாவருக்கும் அறிவித்து வண்ணார்பண்ணையில் கீலக ஆண்டு (1848 இல்) ஆவணி 5ஆம் நாள் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை என்னும் பெயருடன் தமது முதல் பாடசாலையைத் தாபித்தார். சைவத்தமிழ்க் கல்வி விருத்தியின் பொருட்டு நாவலரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ் வித் தியாசாலையே ஏனைய பள்ளிக் கூடங்களுக்கெல்லாம் முன்மாதிரியாக விளங்கியது.

நாவலர் காலத்தில் இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் இருந்த பள்ளிக்கூடங்கள் எல்லாம் பிள்ளைகளிடம் வேதனம் பெற்றுக்கொண்டே கற்பிக்கும் இடங்களாக இருந்தன. வேதனம் பெறாது இலவசமாக கற்பிப்பதே உத்தமம் என்பதை முதன்முதலில் சிந்தித்த சிறப்பும், சிந்தித்தது மட்டுமன்றி அதைச் செயற்படுத்திய பெருமையும் நாவலருக்கே உரியது.

முதல் நிறுவிய சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை சீராக இயங்கி வருவதைத் தொடர்ந்து, ஊர்கள்தோறும் சைவப் பாடசாலைகளை நிறுவும்படி பிரசங்கித்து வந்தார். இதனால் பல ஊர்களில் பாடசாலைகள் நிறுவப்பட்டன. இந்நோக்கத்திற்காக சிதம்பரத்திலும் 1864 இல் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை ஒன்றை நிறுவினார். தமிழ் நாட்டிலும் ஊர்கள்தோறும் சைவப் பாடசாலைகளை

நிறுவும்படி பிரசங்கித்து ஊக்குவித்து வந்தார். இதனால் சைவப் பாடசாலைகளின் 'தாபகத் தந்தை' எனப் போற்றப் பெற்றார். நாவலரின் இப்பணியை, நாவலரின் மாணவர்கள், மாணவர்களின் மாணாக்கர்களுமாகிய நாவலர் பரம்பரையினரும், நாவலரின் முயற்சிகளையும், அவற்றின் சிறப்புக்களையும் கேட்டும், அறிந்தும் செயற்பட்ட தர்ம சிந்தையுள்ள பெரியோர்களும் தத்தமது ஊர்களிலும், வெளியேயும் தொடர்ந்து நடத்தினர்.

தம்மால் தாபிக்கப்பட்ட பாடசாலைகள் இடரின்றி நடைபெறுவதற்கேற்ற அறக்கட்டளைகளை அமைத்து வைத்துள்ளார். இங்கெல்லாம் தக்க ஆசிரியர்களையே நியமனஞ் செய்தும் வந்தார். மாணவர்கள் வேதனம் செலுத்தாது இலவசமாகவே படித்து வந்தனர்.

தம் பாடசாலைகளில் கற்கை நெறியில் தமிழ்மொழி, சைவசமயம், இலக்கியம், கணிதம், வரலாறு (சரித்திரம்), புவியியல், தர்க்கம், வானியல், வணிகம் போன்ற பாடங்கள் யாவற்றையும் தமிழ்மொழியில் கற்பித்தனர்.

பாடசாலைக் கல்வியைத் தரங்களாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு தரத்திலும் கற்பிக்க வேண்டிய பாடத் திட்டங்களை வரையறை செய்து வகுத்துக் கொடுத்தார். நாவலர் தன்னால் தாபிக்கப்பட்ட பாடசாலையிலும், தன் வேண்டுகோள் படி பிறரால் தாபிக்கப்பட்ட பாடசாலைகளிலும், தக்கோரைக் கொண்டு தவணைக்குத் தவணை பரீட்சைகள் நடத்துவித்து பாடசாலைகளின் தரத்தையும் உயர்த்தி வந்தார்.

நூல்கள் ஆக்கல்

நாவலர் கல்வித்திட்டத்திலே இளைஞர்களுக்கு அறிவுட்டுவதே முதலிடம் பெற்றிருந்தது. மற்றும் பெரும் புலவர்கள் எல்லாம் கற்றோர்க்கு நூல் செய்வதில் காலம் கழிக்க, நாவலர் இளைஞர்களுக்கு கல்வி ஊட்டுவதில் நாட்டம் கொண்டிருந்தார். சைவத்தை நிலைநாட்ட வேண்டுமாயின், தமிழை வளர்க்க வேண்டுமாயின், வழி வழி வந்த அறிவுச் செல்வத்தைக் காக்க வேண்டுமாயின், இளைஞர்களுக்குத் தகுந்த சூழலிலே கல்வி புகட்டப்பட வேண்டும் என்பதை உணர்ந்தார். சைவப் பாடசாலைகளைத் தொடங்கியபின் அப்பாடசாலைகளில் கற்பிப்பதற்கு வேண்டிய பாடப் புத்தகங்கள் இருக்கவில்லை.

கல்வி விருத்திக்காக நாவலர் எழுதி வழங்கிய நூல்கள் மாணவர்கள் இலகுவில் கற்று உணரக் கூடியன. வகுப்புக்களுக்கு ஏற்ப முதல் நான்கு பாலபாடங்களையும் எழுதி வெளியிட்டார். வெறும் வசனங்களை எழுதாது, கல்வியின் நோக்கத்திற்கு அமைந்த பொருள் பொதிந்த

வசனங்களையும், கட்டுரைகளையும் அவற்றில் எழுதியுள்ளார். அப்புத்தகங்களில் நீதிக் கதைகளும், மக்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய அறநெறிகளும், கல்வி கற்பதால் ஏற்படும் பயன்கள், பெண்கல்வி போன்ற சிறந்த கருத்துக்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. கற்பவர் இலகுவில் விளங்கும் வகையில் கடுஞ் சந்ததிகளைப் பிரித்தும், ஏற்ற குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தியும் முதன் முதலில் தமிழ் நூல்களை வெளியிட்டவர் நாவலரே. இந்நூல்கள் சிறுவர்கள் இலகுவாக விளங்கிப் படிப்பதற்கு வகை செய்தது.

நன்னூல் கண்டிகை உரை, இலக்கண வினா விடை, இலக்கணச் சுருக்கம் முதலிய இலக்கண நூல்களை எழுதி வெளியிட்டார். தமிழ் கற்கப் புகும் மாணவர்களுக்கு பாலபாடத்தைக் கற்றுப் பின்னர் இலக்கணத்தைக் கற்றறிந்து, இயன்றளவு பிழையில்லாமல் எழுதவும், பேசவும் முடியும். இந்நூல்கள் தமிழ் கற்றவர்களுக்கும் தங்கள் ஐயங்களை தீர்ப்பதற்குக் கைநூல்களாகக் கொள்ளத் தக்கவை. அத்தகைய தீர்ப் நுட்பத்துடன் எழுதப்பட்ட நூல் இலக்கணச் சுருக்கம். தொல்காப்பியரும், நன்னூலாரும் வரையறுக்காது பொதுப்படக் கூறிய சொற்புணர்ச்சி விதிகளை, நாவலர் வகைப்படுத்தி வரையறுத்துத் தந்துள்ளார்.

முதலாம் இரண்டாம் சைவ வினாவிடைகள், சைவசமய சாரம், சிவாலய தரிசனவிதி என்பன சைவசமயத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை அறிந்து சைவசமய அறிவை வளர்க்க உதவின.

செய்யுள் நடையிலுள்ள நூல்கள் சாதாரண மக்களுக்கு படிப்பதற்குக் கடுமையாக இருந்ததைக் கண்டார். அதனால் வசனநடைதான் வழங்கு நடை. ஒழுங்கு நடை, பயனுள்ள நடை என்று கருதி செய்யுள் நூல் பலவற்றை வசன நடையில் எழுதி வெளியிட்டார். பெரியபுராண வசனம், கந்தபுராண வசனம், திருவிளையாடற் புராண வசனம் முதலியவை அவற்றுள் முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை. தமிழில் தூய இனிய வசன நடையினை ஆக்குந் திறனுக்கு ஒரு வழி காட்டியாய் வந்தவர் நாவலர் அவர்களேயாவார். இவரை அறிஞர்கள் வசனநடை கைவந்த வல்லாளர் என்று போற்றினர். இவை முதியோர் கல்விக்குப் பெரிதும் உதவின என்றே கூற வேண்டும். தமிழ் வாக்கியங்கட்குக் குறியீடு இட்டு எழுதும் வழக்கத்தை கொண்டு வந்தவரும் இவரே.

தாய்மொழியிற் கற்பிப்பதே சிறந்ததெனக் கருதிய நாவலர் தமிழ்மொழியிலே ஒவ்வொரு பாடத்திற்கும் தரமான நூல்கள் எழுதப்பட வேண்டும் என்பதனை உணர்ந்தார். அந்நோக்கில் 'இலங்கைப் பூமிசாஸ்திரம்' என்ற நூலை

எழுதி வெளியிட்டார்.

பாடபேதமில்லாது. இலக்கண இலக்கியப் பிழைகளும் அச்சப்பிழைகளும் இல்லாமல் உயர்ந்த தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண நூல்களையும். சைவசமய நூல்களையும் பதிப்பித்து வெளியிட்டவர் நாவலர் பெருமான். நாவலர் பதிப்பு என்றால் சுத்தப் பதிப்பு என்ற புகழும் பெருமையும் இன்றுவரை ஈழத்திலும், தமிழகத்திலும் நிலவுகின்றன. இவரது திருக்குறள் பதிப்பே (1861 இல்) இதற்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டாகும்.

சைவ ஆங்கிலப் பாடசாலை

தொழில் வாய்ப்புப் போன்ற காரணங்களுக்காக ஆங்கில மொழி மூலம் கல்வியை சைவமக்கள் பெற வேண்டிய இன்றியமையாமையை உணர்ந்து வண்ணார்பண்ணையில் ஆங்கிலப் பாடசாலை ஒன்றையும் 1872ஆம் ஆண்டு தை மாதத்தில் ஆரம்பித்தார். நான்கு ஆண்டுகள் இப்பாடசாலை தொடர்ந்து நடைபெற்றது. பின்னர் மிசனரிமார்களின் நெருக்குதல் காரணமாக அக்கால ஆட்சியாளர் நிதியுதவி அளிக்க மறுத்தமையால் தொடர்ந்து நடத்த முடியாது போய்விட்டது. இருந்தும் சிறிது காலத்தின் பின் எழுந்த யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரிக்கும், அதன்பின் ஆங்காங்கு தோன்றிய சைவ ஆங்கிலப் பாடசாலைகளுக்கும் வித்திட்டு வைத்தவர் நாவலர் பெருமானேயாம்.

தொழிற் கல்வி

சமயக் கல்வியுடன் தொழிற் கல்வியையும் மாணவர்கள் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பது நாவலர் கல்வித் திட்டமாகும். யாழ்ப்பாணத்திலும் சென்னையிலும் அச்சக் கூடங்களை நிறுவி தாம் எழுதிய நூல்களையும், பல பழந்தமிழ் நூல்களையும் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். இவ் அச்சக் கலையையும் அச்ச யந்திரங்களை இயக்கும் முறையையும் தாம் பயின்றதோடு, அவற்றில் பணியாற்றும் உதவியாளர்களுக்கும் பயிற்றுவித்து அச்சகத்தின் சகல வேலைகளையும் பயிற்றுவித்து பதிப்பு வேலைகளைச் செய்வித்து தொழிற் கல்வியை நடைமுறைப் படுத்தினார். பின்னர் வந்த நிறுவனங்கள் நெசவுப் பள்ளிகளை, பனம் பொருள் உற்பத்தித் தொழில்களை, விவசாயக் கல்வியை முன்னெடுத்துச் செல்ல நாவலரது தொழிற் கல்வி முறை வழிவகுத்தது.

முதியோர் கல்வி

கல்வி அறிவில்லா முதியோர் கேட்டுப்

பயனடைவதற்காக பிரசங்கங்கள் நடத்தினார். 31-12-1847 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் சைவசமய உண்மைகளையும், மகிமைகளையும் விளக்கி வண்ணை வைத்தீசுவரன் ஆலயத்திலும், ஏனைய நாட்களில் பிற இடங்களிலும் பிரசங்கங்கள் நிகழ்த்தி வந்தார். அவருடைய பிரசங்கங்கள் உணர்ச்சிகரமானவை மாத்திரமல்ல அவை நம்பிக்கையின் உறுதிப்பாடும், கேட்போரைக் கேட்டபடி ஒழுக்கத்தாண்டும் கட்டுப்பாடும் அவற்றில் நிரம்பி இருந்தன. பிரசங்க முறைகளை வளர்ப்பதற்காக இடத்திற்கு இடம் சைவப் பிரசார சபைகளைத் தாபித்தும், தாபிக்க உதவிசெய்தும் வந்தார். இப்பிரசங்கங்கள் சமய அறிவை ஊட்டியதுடன் முதியோர் அறிவையும் பெருக்கியது என்றே கூற வேண்டும். செல்வத்துட் செல்வம் செவிச் செல்வம் என்பது திருக்குறள். பிரசங்க மூலம் செவிச் செல்வத்தைப் பெருக்கி வந்தார் நாவலர் பெருமான்.

இவருடைய காலத்திலே பேச்சு ஒரு கலையாக மாறியது. பிரசங்கம் என்னும் மழை சைவத் திருக்கோயில்களிலே பொழிந்தது. இவருடைய பிரசங்கங்களைப் பாலர் முதல் பண்டிதர் வரை கேட்டுப் பயன் பெற்றனர். சைவம் என்னும் பயிரை வளர்க்கப் பிரசங்கம் என்னும் மழையைப் பெய்விக்கவேண்டும் என்பதுதான் அவர் கண்ட வழி. தன் மாணாக்கர்களையும், பிறரையும் கொண்டு பிரசங்கங்கள் செய்யப் பழக்கியும் செய்வித்தும் வந்தார்.

இப்பிரசங்கங்களின் பயனாகப் பலர் சிவதீட்சை பெற்றனர் மாமிச போசனத்தைத் தவிர்த்தனர் கோவிலுக்கு ஒழுங்காகச் சென்று வழிபட்டு வரத் தொடங்கினர் சைவாசிரம தர்மங்களைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகவும் தலைப்பட்டனர்.

தமிழ் நாட்டிலும் திருவாவடுதுறை ஆதீனம், தருமபுர ஆதீனம், மதுரை ஆதீனம், திருவண்ணாமலை போன்ற இடங்களிலும் பிரசங்கங்கள் செய்தார். இவரது பேச்சு வன்மையை உணர்ந்த திருவாவடுதுறை ஆதீனம் இவருக்கு 'நாவலர்' என்னும் பட்டத்தை வழங்கிச் சிறப்பித்தது. இதன் பின்னர் நாவலர்கள் பலர் இருப்பினும், நாவலர் என்றால் நல்லைநகர் ஆறுமுக நாவலரையே குறிக்கும் தீட்சா நாமமாக விளங்கியது.

துண்டுப் பிரசுரங்கள் மூலம் மக்களுக்கு விடயங்களை உணரவைக்கும் முறையை முதலில் கைக்கொண்டவர் நாவலரே.

யாழ்ப்பாணம் மட்டக்களப்பு வேளாண்மைச் சங்கப் பங்குகள் பற்றிய விளக்கமும் அதன் பயன் பற்றியும் அவர் ஆற்றிய நிலச் சீர்த்திருத்த வேளாண்மைப் பிரசாரம் மக்களின் பொருள் வளத்தைப் பெருக்கும் கல்வி

அறிவூட்டும் பணியாகும்.

அரசிடமிருந்து மக்கள் கோரக்கூடிய நிவாரணங்கள் பற்றி அவர்களுக்கு விளக்கம் அளிக்கும் பிரசங்கங்கள், சமூக ஊழல்களை எதிர்க்கும் பிரச்சாரங்கள், அடிப்படை உரிமை, அரசியல் உரிமை, அரசியல் தலைமையைத் தேர்ந்தெடுக்கும் தெளிவான அரசியல் விளக்கப் பிரசாரம் என்பன மக்களுக்கு அறிவூட்டும் முதியோர் கல்விக்கு நாவலர் ஆற்றிய பங்களிப்புகளாம்.

திருக்கோயில்கள் தோறும் புராண படனஞ் செய்வித்தும், பொருள் விரித்தோதியும், மக்களிடத்திலே சைவநற்சிந்தனைகளை வளர்த்தார். இம்மரபு திருக்கோயில்கள் தோறும் நடைமுறைக்கு வந்து முதியோர் கல்வியை வளர்க்க உதவியது.

திருமுறை - பண்ணிசை

சிவாலயங்களில் சிவதரிசனஞ் செய்யும் சிறியோர் முதல் பெரியோர் வரை எல்லோருக்கும் பக்தி உண்டாக்கும் முறையில் பண்ணோடு திருமுறைகளை ஓதும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்தி வைத்தவர் நாவலர் அவர்களே. இதற்காக ஓதுவார்களைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் இருந்து வரவழைத்து பண்ணோடு அவற்றை ஓதவும் மற்றையவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கவும் செய்தார். வைதிகம், சைவம் என்பன பற்றிப் பிரசங்க மூலம் அறிவு புகட்டி, சிவதீட்சை பெறாத வைதிகநெறிப் பிராமணர்களை சிவதீட்சை பெறச் செய்தார். இதனால் சிவாகம ஆராய்ச்சியும், சிவபூசையும், தேவார திருவாசக பாராயண ஓசையும், பூசைமணி ஓசையும் யாழ்ப்பாணம் எங்கும் பரவத் தொடங்கின. இதனால் சைவம் தழைத்து ஓங்கியது.

முறைசாராக் கல்வி

இலங்கை நேசன் பத்திரிகையில், 1877 ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாதத்தில் நாவலர் பெருமான், வேளாண்மைச் சங்கப் பங்குகள் பெற்று அடையக் கூடிய பயன் பற்றி வெளியிட்ட அறிக்கையில்,

‘இம் முயற்சியால் உண்டாகும் நன்மையின் பெறுபேற்றை எவ்வளவு கொண்டு அளக்கினும் முடியாது! முடியாது!! இவ்வயற் செய்கை எம் ஊரவர்கள் செய்கிற ஏராணி கொண்டு நடத்தப்படுவது என்பது கூடாத காரியம். இங்கிலீசிய மாதிரியான சூத்திரங்களைக் கொண்டே அதிகமாக வேலை நடக்கும்....’

எனத் தெரிவிப்பதில் இருந்து மேலை நாடுகளில் நடைமுறைப்படுத்தி வெற்றி கண்ட நவீன விவசாய முறையைப் பயின்று, பயிற்றுவித்து - அறிமுகப்படுத்தி-

நவீன தொழில் முறைகளை மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் கல்வியை விருத்தி செய்வது நாவலரின் பெரு விருப்பமாக இருந்தது. இதுவே முறைசாராக் கல்வியாகும்.

சைவ ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்வி

‘கற்று வல்ல உபாத்தியாயர்கள் நூற்றுவரைப் பயிற்றுவித்து நியோகித்தல்’ என்ற நாவலர் பெருமானின் கல்வி இலட்சியத்தை நிறைவேற்ற நாவலர் வழி நின்றோர் பலர் உழைத்தனர்.

சைவப் பாடசாலைகள் தோன்றிய வேகத்தை ஈடுசெய்யச் சைவாசிரியர்கள் தொகை போதவில்லை. இந்நேரத்தில் சைவ ஆசிரிய கலாசாலை ஒன்றை அமைப்பதில் முன்னோடியாக நின்று உழைத்தவர் காரைநகர் உபாத்தியாயர் அருணாசலம் அவர்கள். அவரின் தளர்வுறா முயற்சியால் 1916 இல் கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலை ஐக்கிய போதனாசிரியர் கலாசாலையாக மாற்றம் பெற்று, அங்கு சைவாசிரியர்களும் பயிற்சி பெறும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. ஆனால் சைவாசிரிய பயிற்சிப் பகுதிக்கு முகாமையாளராக இருந்த அருணாசலம் உபாத்தியாயர் அவர்கள் சிவபதம் அடைந்த பின்னர், அப்பகுதி தளர்வுற்று 1923ஆம் ஆண்டில் அரசினரால் மூடப்பட்டது.

இந்நிலையில் 1923ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாதத்தில் திரு. இராசரத்தினம் (இந்துபோட்) சேர் பொன். இராமநாதன், சேர். வை. துரைசுவாமி, வட்டுக்கோட்டை எம். எஸ். இராசரத்தினம், சைவப் பெரியார் சு. சிவபாதசுந்தரனார் ஆகியோர் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம் என்ற நிறுவனத்தை உருவாக்கி, சைவப் பாடசாலைகளும் சைவாசிரிய கலாசாலையும், அமைக்கும் திட்டத்தை பெருமளவில் நிறைவு செய்தனர். 1928ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதத்தில் திருநெல்வேலியில் அமைந்த தனியார் வீடொன்றில் 22 மாணவர்களுடன் திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இது 1939 இல் சொந்தக் கட்டடங்களுடன் தனியானதொரு கல்வி நிறுவனமாக இயங்கியது. 1963ஆம் ஆண்டுவரை இது ஆயிரத்து ஐநூறுக்கும் அதிகமான சைவ ஆசிரியர்களை உருவாக்கியது. சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தின் 1958ஆம் ஆண்டு அறிக்கையின்படி, அக்கால கட்டத்தில், இந்நிறுவனம் ஏழு ஆங்கிலப் பாடசாலைகளையும், நூற்றிநாற்பத்தேழு தமிழ்ப் பாடசாலைகளையும், பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்குமாக இரு ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரிகளையும் நிர்வகித்து வந்தது.

சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்கள் 1913 இல் நிறுவிய இராமநாதன் கல்லூரியும், 1921 இல் நிறுவிய

பரமேஸ்வராக் கல்லூரியும் நாவலர் கல்விப் பணி மரபைப் பிரதிபலித்தனவாக வளர்ந்த இரு பெருங் கல்லூரிகளாகும். இவ்விரு கல்லூரிகளிலும், சைவ ஆசிரியர் பயிற்சியும் இடம் பெற்றிருந்தது.

சைவப் பிரசாரகர் (போதகர்) பயிற்சி

சைவாசிரிய கலாசாலை அமைப்பதில் முன்னின்று அரும்பாடுபட்டு உழைத்த காரைநகர் அருணாசல உபாத்தியாயர் அவர்கள் கீரிமலையில் சைவ ஆதீனமொன்று அமைத்துச் சைவப்பிரசாரகர்களை உருவாக்கத் திட்டமிட்டார். ஆயினும் அது நிறைவேறுமுன் அவர் சிவபதம் அடைந்து விட்டார்.

நாவலரின் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என அழைக்கப்படும் சைவக் குருமார் சைவப்பிரசாரகர்கள் பயிற்சிக் கல்லூரி போன்றதோர் திட்டம் சிவயோக சுவாமிகளால் 1950 ஆம் ஆண்டளவில் திட்டமிடப்பட்டு, கிளிநொச்சி வடிவேற் சுவாமிகளின் சீடர் ஒருவரால் 'கிளிநொச்சி ஆதாரக்கல்விக் குருகுலம்' என்ற பெயரில் நிறுவப்பட்டு மூன்று ஆண்டுகள் சைவப் போதகர் பயிற்சி நாற்பது மாணவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. இதற்குச் சைவ சமூகம் போதிய ஆதரவு அளிக்காமையாலும், சமகால நிகழ்வுகளாலும், இம்முயற்சி தொடர முடியாது கைவிட வேண்டியதாயிற்று.

வேத சிவாகம குருகுல பாடசாலை

நல்லூரிலும், சிதம்பரத்திலும் வேதசிவாகம குருகுல பாடசாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு நாவலர் எத்தனித்தார். இவர் எண்ணங்கள் கைகூடவில்லை. ஆயின் இவர் கனவை நனவாக்கி நிற்பதுதான் தீருக்கேதீச்சரத்தில் சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன் அவர்களது அயரா முற்சியால் அச்சவேலி குமாரசுவாமிக்குருக்களை அதிபராகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட சிவானந்த குருகுலம் என்ற சிவாச்சாரியர்கள் பயிற்சிக் கல்லூரியாகும். இக்கல்லூரி 1961 இல் தொடங்கப் பெற்று, 1974 இல் யாழ் வண்ணை வைத்தீசுவரன் கோயிலடிக்கு மாற்றம் செய்யப்பட்டு, இன்று நடேசர் கோயிலடியில் நடைபெற்று வருகிறது.

நாவலர் வழியில் கல்விப்பணி ஆற்றிய சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்கள் தன் கல்லூரிகளுக்கான அறக்கட்டளையில் சைவாலயங்களில் பூசாரிகளாக நியமிக்கப்படவுள்ள இளைஞர்களைப் பயிற்றுவிக்கும் திட்டமும் இடம் பெறச் செய்துள்ளார். இந்தத் திட்டம் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் அமைந்துள்ள பரமேஸ்வரன் ஆலயத்தில் கடந்த சில ஆண்டுகளாக இயங்கி வரும் சேர். பொன். இராமநாதன் வேதாகம

ஆய்வு நிறுவனம் என்ற அமைப்பினால் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. இதுவும் நாவலரின் கல்வித்திட்டத்தை நிறைவேற்றி வருகிறது.

அன்னம் வஸ்திரம் கொடுத்து மாணவர்களைக் கற்பித்தல்

நாவலர் பெருமானின் 'அன்னம் வஸ்திரம் கொடுத்து மாணவர்களைக் கற்பித்தல்' என்ற இலட்சியத்தை பல நிறுவனங்கள் முன்னின்று நிறைவேற்றுகின்றன. யாழ்ப்பாணம் சைவ வித்தியா விருத்திச்சங்கம் நடத்தி வரும் சைவச் சிறுவர் இல்லம், மட்டக்களப்பு இராமகிருண மி'ன் நடத்தி வரும் சிறுவர் இல்லங்கள், தெல்லிப்பழை அருள்மிகு தூர்க்காதேவி ஆலயம் நிர்வகித்து வரும் மகளிர் இல்லம் போன்றன நாவலர் இலட்சிய வழியில் பணி புரிந்து வருகின்றன.

சமயக் கல்வி

இலங்கையில் கல்வி அமைச்சு 1965ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் க.பொ.த.ப சாதாரண தேர்வுக்குச் சமயத்தை ஒரு கட்டாய பாடமாக்கி உள்ளது. நல்லொழுக்கத் திற்கும், ஆன்ம ஈடுற்றத்திற்கும் வழிவகுப்பதே கல்வியின் முக்கிய அடிப்படை நோக்கமாக இருக்கவேண்டும் என்ற உண்மையை இலங்கை அரசு நடைமுறைப் படுத்துவதற்கு, நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே சமயக் கல்வியை மையமாக வைத்தே நாவலர் தனது கல்விக் கொள்கைகளை அமைத்து விருத்தி செய்துள்ளார்.

இலவசக் கல்வி

பலரது பல ஆண்டுகள் ஆலோசனைகள், அறிக்கைகள் போன்ற ஆராவாரங்களுக்கு ஊடாக 1945 இல் இலங்கையில் இலவசக் கல்வித் திட்டம் அரசாங்கத்தினால் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. எவரது அறிக்கையோ, ஆலோசனையோ ஒன்றுமேயின்றித் தன்னந் தனியாகச் சிந்தித்து வேதனம் பெறாது கற்பிப்பதே சிறந்தமுறை என்ற திட்டத்தை நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே செயற்படுத்திச் சாதனை யில் காட்டிய தீரர் நாவலர்.

நாவலரின் கல்விப் பணிப் பயன்கள்

நாவலர் பெருமானின் சித்த சுத்தியும், சிவபத்தியும் கூடிய இருதய கமலத்து எழுந்த நன்முயற்சிகளும், அற ஒழுக்கங்களுமே அவர் முயன்ற கல்விப் பணிகளும் மற்றும் பணிகளும் செம்மையாக முற்றுப்பெற உதவின.

சைவத் தமிழ்க்கல்வி, சைவத் தமிழ் அறிவு, சைவ

ஒழுக்கம் ஆகியன வளரத் தலைப்பட்டன. சிவ சின்னங்கள் அணிதலும், சைவப் பிரசங்கங்கள் நிகழ்த்தலும், புராணபடனமும், திருமுறை ஒதுதலும் வழக்கத்திற்கு வந்தன. நாடெங்கும் சைவக் கல்லூரிகளும், பாடசாலைகளும் தோன்றின. நாவலர் வழியில் சான்றோர் பலரும் தோன்றி சைவத்தமிழ்க் கல்விப் பணியையும், சைவப் பணியையும் ஈழத்திலும் தமிழ் நாட்டிலும் தொடர்ந்து செய்தனர். தாமே ஆசிரியராகி எழுத்தாலும் பேச்சாலும் நாடெங்கும் அறிவுச் சுடர் கொளுத்திக் கல்வித் துறையில் இருந்து வந்த கிறித்தவ மிசனரிகளின் ஏகபோக உரிமையை உடைத்து எறிந்தார்.

நாவலரது அயரா முயற்சியால் அந்நியரின் பொய்யுரையும், மதமாற்றமும் தடைப்பட்டன. மதம் மாறினோரில் அநேகர் மீண்டும் சைவராயினர். சைவத்தின் உயர்வை உலகம் அறிந்தது.

சைவச் சபைகள் தோன்றின. சைவ நூல்கள் பல பதிப்பிக்கவும், எழுதவும் பெற்றன. சைவப் பத்திரிகைகள் வெளி வரத் தொடங்கின. ஊர்கள் தோறும் புதிய ஆலயங்கள் உருவாகின. அங்கெல்லாம் நித்திய நைமித்திய பூசைகள் ஒழுங்காக நடைபெற்று வரத் தொடங்கின. திருக்கேதீச்சரமும், திருக்கோணேச்சரமும் புனரமைக்கப்பட்டு பண்டை நிலையைப் பெற்றன. நாவலர் திட்டமிட்டு முடிவுறா முயற்சிகள் பெரும்பாலானவை அவர் காலத்திற்குப் பின் நிறைவேறின.

முடிவுரை

இவ்வாறு கல்வி தொடர்பான பல துறைகளிலும் தீர்க்க தரிசனத்துடன் சைவத் தமிழ் உலகிற்கு முன்னோடியாக, விடிவெள்ளியாக, ஞானச் சுடர் கொழுந்தாக விளங்கியவர் தவத்திரு ஆறுமுகநாவலர் பெருமான்.

செந்தமிழ்க் கல்வி எல்லையற்றது. இறை வனிடத்தே அன்பு செலுத்தவும் இறைபணி தலை நிற்கவும்

அது ஒப்பற்ற சாதனம் என்பது நாவலர் பெருமானின் துணிபு.

கற்றதனால் ஆயபயன் என்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழார் எனின். (குறள் 2)

நாவலர் பெருமான் சிறந்த ஒரு கல்விமானாய், நூலாசிரியராய், போதனாசிரியராய், பிரசாரகராய், ஆதாரபுருடராய், சீர்திருத்தவாதியாய், தமிழ்த்தாயின் தவப்புதல்வராய், ஆற்றல்மிக்க இயற்கை விவேகியாய் அயராத உழைப்பாளியாய், சைவசமயப் பற்று மிக்கவராய், இறைபத்தியில் தலைநின்றவராய் விளங்கினார்.

முத்தமிழ் வித்தகர் விபுலாந்த அடிகள் ஆறுமுக நாவலர் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

ஸ்ரீலலி ஆறுமுகநாவலர் அவர்களுடைய முன் மாதிரியைப் பின்பற்றிச் சைவசமயமும், சைவக் கல்வியும் நிலைபேறடைய வேண்டும் என்னும் ஒரு நோக்கத்தோடு நைட்டிகப் பிரமச்சாரிகள் பத்துப்போர் முன்வருவார்களாயின் இந்நாடு நலமடையும். சைவக் கல்வி வளர்ந்து ஓங்கும். சைவசமயம் விருத்தி அடையும்.

ஒன்றாயினோ இந்துசமயப் பேரவை தவத்திரு ஆறுமுக நாவலருக்குச் சிலை அமைத்து, அவரின் 125 ஆவது குருபூசையைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடுவதைப் போற்றிப் பாராட்டி, கனடா சைவசித்தாந்த மன்றத்தினரின் வாழ்த்துக்களைக் கூறுகிறேன். இத்தருணத்தில் நாவலர் பெருமானின் வாழ்க்கையையும் அவர் ஆற்றிய அரும் பணிகளையும் ஆவணப்படுத்தி, நாவலர் பெருமானின் 125 ஆவது குருபூசை மலராக வெளியிட அயராது உழைத்து வரும் சைவப் பெரியார் கலாநிதி கவிஞர் வி. கந்தவனம் அவர்களின் நற்பணியைப் போற்றிப் பாராட்டி சைவ உலகின் சார்பிலும் கனடா சைவசித்தாந்த மன்றத்தின் சார்பிலும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நாவலரும் ஈழத்துப் பெண்ணினமும்

திருமதி வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம், B.A., Dip.Ed., Dip. Ed. Drama

“தமிழ்க்குலம் உலகப்புகழ் எய்த தாழாது
உஞற்றுங்கள்
அது ஒன்றே எனக்குத் தமிழர் செய்யுங்
கைம்மாறு.”

இது ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் கூற்று. அதாவது ‘தமிழ்க்குலமே! உலகில் உங்கள் பெயரை புகழ் மேவ நிலைநாட்டுவதற்கு தாமதிக்காது ஊக்கமாக முயற்சி செய்யுங்கள். அதுவே நீங்கள் எனக்குச் செய்யும் நன்றிக்கடன் ஆகும்’ என்பதாகும். அவரது தாய் மொழியான தமிழ் மொழி மீது எவ்வளவு நம்பிக்கையும் பற்றும் செம்மொழியெனும் உணர்வும் கொண்டிருந்தார் என்பது புலனாகிறது.

கனடாவில் வெளியான ஒரு பத்திரிகையில் நாவலரை ஒருவர் துற்றி எழுத, அதனை ஆமோதித்து இன்னொரு கற்றுக்குட்டி எழுதினார். வாசித்தபோது மனம் புண்ணாக ஆத்திரம் மேலோங்கியது. சிறிது சிந்தித்தபோது, நாமும் இளவயதில் நாவலரை அலட்சியம் செய்தமை நினைவில்வர, கல்வியானது அறிவாக விருத்தியடையும் அனுபவம் ஏற்பட ஒருவருக்கு காலம் எவ்வளவு அவசியம் என உணர்ந்தோம்.

ஆக்க இலக்கியங்களில் மட்டும் சென்ற கற்பனை, ஆய்வு மட்டத்துக்கு உயராத காலம். பெண் சுதந்திரம், பெண்ணுரிமை, பெண் சமத்துவம் இவையே பேசும் பொருளாகவும் எழுதும் பொருளாகவும் இருந்த காலத்தில் நாவலரது பெண்கள் வளர்ப்புமுறை, வாழும் முறை, கல்விபற்றிய அபிப்பிராயங்கள் பெருவெறுப்பையே தந்தன.

காலம் மாற, பல ஆய்வுநூல்களைப் பயிலும்போது சிலவிடயங்கள் புலனாகிச் சிந்தனைத் தெளிவை ஏற்படுத்தின. அந்தந்தக் கால நூல்களை அந்தந்தக் காலத்தும் அதன்முந்திய காலத்ததும் சமூக, பொருளாதார, வரலாற்று, அரசியல், மதம் எனும் கோட்பாடுகளின் ஊடாக ஆய்வுசெய்து ஒருவரது புலமைத்துவத்தைத் தீர்மானிப்பதே கடனாகும். அத்துடன் அத்தகையவற்றை மேலும் வளர்க்கவோ மாற்றவோ முயலும் ஒரு அறிவு ஜீவியின் தொழிற்பாடுகள் எவ்வாறு அமைந்து அவர்



சரியான தீர்க்க தரிசனம் கொண்டவரா எனத்தீர்மானிக்கவும் செய்யும்.

ஆறுமுக நாவலரது தோற்றத்துக்கு முன்னரேயே பெண்களடிமைத் தனமும் சாதிப்பாகுபாடும் தமது முழுத்துவையெங்களுடனும் ஆட்சிகொண்டிருந்தன. ஆனால் அவர் குறிப்பிட்ட ஒருசில சாதிகளைவிட மிக அதிகமாக (64 சாதிகள் என அறிகிறோம்) பழைய மதகுருமாரினால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

ஏடுவடிவுகளில் இருந்த எமது பழையநூல்கள் கோயில்களில் பேணப்பட்டு இருந்தன. பல புலமைத் துவம் மிக்க அறிஞர்கள் வாழ்ந்து நிறைய இலக்கியங்களைப் பாடிவைத்தும் கோயில்கள் தரைமட்டமாக்கப் பட்டபோது அவையும் அழிந்து போயிருந்தன. பேணி வைத்திருந்தவர்களும் மேல்நாட்டு பண்பாடு நாகரிகத் தைக் கைக்கொண்டு அவர்கள் எம்மிலும் மேம்பட்டவர்கள் எனத் துப்பாக்கிகளையும் பீரங்கிகளையும் கண்டு பயந்து அழித்துவிட்டனர். அல்லது அலட்சியப்படுத்திவிட்டனர். மன்னன் செகராசசேகரனின் நூல்களைச் சேர்த்து வைத்த இடமும் சிங்கள மன்னர்களால் எரியூட்டப்பட்டது எனவும் அறிகிறோம்.

எனவே நாம் வரிவடிவச் சான்றாக நம்பிக்கையோடு கையாளக்கூடியது கிறிஸ்தவ சமயக்குழுக்களின் எழுத்துக்களையே. அவர்கள் அனுப்பிய வருடாந்த அறிக்கைகளையே. இவை 16ம் நூற்றாண்டுகளிலிருந்து பெறக்கூடியவையாக இருக்கின்றன.

மனிதப்படைப்புக்கு உலகில் பல கருத்துக்கள் (Schools of Thought) இருப்பதுபோல சகல மதங்களிலும் தத்தம் சித்தாந்தங்களில் வேறுபடுகின்ற உட்பிரிவுகள் பல உள்ளன. சமயத்திலும் சித்தாந்தம் வேதாந்தம் போலப் பல வகையுண்டு.

முறையாகக் கட்டப்பட்ட சைவக் கோயில்களில் எவ்வாறு சுத்தம் பேணப்பட வேண்டும் என எழுதி வைக்கப்பட்டதில் தீய குணங்கள் உடைய ஆண்கள் மாத்திரமல்ல அடிநிலைச் சமுதாயம் எனக் கருதப்படும் சாதிகளும், அவற்றிலும் மேலாக ஒடுக்கப்பட்ட பெண்களும் அகப்படுகிறார்கள்.

நாவலர் வாழ்ந்த காலம், யாழ்ப்பாணம் பிறசமயத் தவரால் மொய்க்கப்பட்டு அவர்கள் அன்பிலும் இரக்க குணத்திலும் திணறி மதம் மாறிக் கொண்டு கல்வி பெறுங்காலம். அத்துடன் உயர் உத்தியோகங்களைத் தாமே பெற வேண்டும் என மேலாதிக்க சாதிகள் வரன்முறையாக வந்த சைவத்தை மறந்து அல்லது இரகசியத்தில் பேணிக் கொண்டு மதம்மாறிக் கல்வியும் அதிகாரமும் பெற்றுக் கொண்டு பிற சமயத்தவருக்கும் தகுந்த மாதிரியாகச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்த காலம்.

“ஒரு பெண்ணை மதம் மாற்றினால் ஒரு குடும்பத்தையே மதமாற்றம் செய்ய முடியும்” எனும் கொள்கையைப் பிரகடனப்படுத்திய பல்வேறு கிறிஸ்தவக் குழுக்களும் யாழ்ப்பாண சமூகத்துடன் ஒத்தோடுவதற் காக, பெண்கள் கல்விக் கூடங்களை அமைத்து விடுதி களில் வைத்து, மதம் மாற்ச் செய்த காலம்; ஒடுக்கப்பட்ட பாதிச் சனத்தொகை, விடுதலை பெற்றதுபோல் ஆசிரியர் களாக வைத்திய தாதிகளாக பொருளாதார விடுதலை பெற முயலும் காலம்; பெண்களுக்கு சீதனமும் கொடுத்து மதம்மாறிய கிறிஸ்தவர்களை விவாகம் செய்து வைத்து ஒரு கிறிஸ்தவ சமுதாயத்தைத் தோற்றுவித்துக் கொண்டிருந்த காலம்.

நாவலர் புதிய கல்விமுறைகளையும், புதிய அறிவுகளையும் அவர்களிடம் பெற்றுக் கொண்டார். ஆனால் மதமாற்றமும், ஆங்கில மோகமும் அவரின் கண்களைத் திறந்துவிட்டன. சைவத்தையும் தமிழையும் பாதுகாக்கப் புறப்பட்டார். ஆயினும் வடமொழி நன்கு அறிந்திருந்த காரணத்தினால் இந்து தர்மத்தின் வாழ்வியல் மனதார்ம சாஸ்திரத்தில் தான் அமைந்துள்ளது என அதனையே வாழ்வியலுக்கு இலக்கணமாகக் கொண்டார்; மீளவலியுறுத்தினார். (நான்காம் பாலபாடம் பக். 255)

எனவே வருணங்களை ஆதரித்தார். பெண்களை தத்தம் உடைமைகளாகக் கருதிய சட்டதிட்டங்களை வரவேற்றார். பெண்களைப் பற்றிச் சாதகமாகவும் பாதக மாகவும் எழுதியே வைத்தார். பெண்கள் பற்றிய அவர் கருத்துக்கள் நகைப்புக்கிடமானவையாகத் தற்போது காட்சியளிக்கின்றன.

பெண் கல்வி

பெண் கல்விபற்றி எழுதும்போது, பெண்கள் மந்திரம் ஓதக் கூடாது என்பதை வலியுறுத்தியும், பெற்றோரே பெண்களுக்கு அறிவு ஊட்டவேண்டும் எனவும் கூறினார். கடவுளின் குணமகிமை, புண்ணிய பாவம், சொர்க்கம் நரகம், கடவுளை வழிபடும் முறைமை, கணவனுக்கு தொண்டுசெய்தல், வீட்டுக்குரிய சகல அறிவு, பாகம் பண்ணல், சுத்தமாக வைத்திருப்பது, பெரியோருக்கு எதிர்வார்த்தை பேசாதிருத்தல் என்பவை பெற்றாரால் அறிவுறுத்தப்படல் வேண்டும் என்றார். கணவனைத் தெய்வமாகப் பூசிக்கும் பதிவிரதத் தன்மை பற்றி அழுத்தியே கூறுகின்றார். அயலாரோடு பேசாதிருத் தலையும் தாயோ மாமியோ கட்டுப்பாட்டுள் வைத்திருக்க

வேண்டும். பிதாமாதா கணவன் புத்திரன் - இவர்கள் கற்பித்தபடி நடத்தலும் வேண்டும். அதுவே கற்பு. அவர்களாலே சீவிய பரியந்தம் பாதுகாக்கவும் படல் வேண்டும் போன்ற பல அறிவுரைகள்.

பெண்களை ஒரு உடைமையாகவே கருதுவது தெளிவாகவே தெரிகிறது. அவளுக்கென்றொரு உள்ளம் இருக்கிறது, உயிர் இருக்கிறது, சிந்திக்கும் ஆற்றல் உண்டு என்பவை பழைய வார்ப்பெண்ணங்களாலும் இந்திய சாஸ்திரங்களாலும் அடித்து ஒடுக்கப்பட்டு விட்டன. அவளுக்கு தீய எண்ணங்கள் வரக்கூடா தென்பதற்கும் பல அறிவுறுத்தல்கள். பெண்கள் ஒருபோதும் சுவாதீனரல்லர். அதாவது தனித்து இயங்க முடியாதவர்கள் என்பதில் ஒரு மாற்றும் இல்லை. பெற்றோர், கணவன், மகன் சொற்படி நடத்தலே கற்பு என்றார். நல்லகாலம் ‘கற்பு’ என்பதற்கு உடலை மாத்திரம் கூறாது பரந்த கருத்தும் கொடுத்துள்ளார்.

மேலும் உபநயனம் மூன்று வர்ணத்தவர்களுக்கும் உண்டு. ஆனால் பெண்களுக்கும் சூத்திரர்களுக்கும் இல்லை. பெண்களுக்கு விவாகமே உபநயனமாம். கணவனின் பணிவிடையே குருவழிபாடாம். சமையல் முதலிய வீட்டு வேலைகளே அக்கினி காரியமாம். அதாவது ஓமம் வளர்த்து கிரியைமுறையான வழிபாடுகள் இவைதாம். நகைச்சுவையாக எழுதுகின், சோடோபசாரத்தை நினைத்துப் பார்ப்போம். ஆலவட்டம் - அகப்பை; வெற்றிக்கொடி - சூட்டுப்பாத்திரம் இறக்கும் துணி; குடை - முட்டி வைக்கும் உறி; பூரணகும்பம் - சோற்றுப்பானை; சாமரை - முந்தானை; விசிறி - அடுப்பூதம் குழல்; கண்ணாடி - துலக்கி வைத்திருக்கும் பாத்திரங்கள். எப்படி இருக்கிறது. சிறிதுநேரம் கற்பனையில் மகிழ்ச்சியாக இருக்கலாம். இவைதான் நாவலருக்கு முன்பிருந்த சட்டதிட்டங்களும் அதை நிலைநாட்ட முயன்ற நாவலர் எழுத்துக்களும்.

சமூகத்தில் பெண்

இன்னும் இந்தப் பெண்களைக் காப்பாற்ற சில விடயங்களையும் எழுதி வைத்திருக்கிறார். பிச்சை எடுப்பதற்குக்கூட வரைவிலக்கணம் கூறிய இடத்து, பிச்சை எடுப்பவர் கால் நுனியைப் பார்த்துக்கொண்டு நின்றுதான் வாங்கிக் கொண்டு திரும்பிப் பாராமல் போக வேண்டுமாம். பெண்ணின் கற்பு காப்பாற்றப்படுகின்றது. கணவன் மனைவியோடு இருந்து புசித்தலாகாதாம் - மனைவிக்குரிய ருசி வகைகளை அறியக்கூடாதோ? கணவனின் உச்சிட்டத்தில் அதாவது எச்சில் இலையில் உண்ண வேண்டுமாம் - கணவன் போட்ட பிச்சைதானோ? அல்லது சிக்கனமாக இருக்குமோ? அல்லது இதில் மாத்திரம் ஈருயிரும் ஓர் இலையுமோ? பின்தூங்கி முன்னெழுதல் - ஒரு வகையில் நல்லது. இரவில் வேறு பெண்களைத் தேடிப் போகாமல் தடுக்க முடியும். கட்டைப்பிரம்மச்சாரியான நாவலருக்கு பெண்களின் விலக்கப்பட்ட நாட்களைப் பற்றி எழுத என்ன தெரியும்

என்றும் சிலர் கேட்கிறார்கள். அவர் தமிழ் நாட்டில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட முறைகளை ஈழத்திலும் செயற் படுத்த முனைந்திருக்கிறார் போலும். விதவைகள் பற்றிய அறிவுரைகளும் ஈழத்தில் வழக்கில் அவர் காலத்தில் நடைமுறையில் இல்லாததே.

சிலநல்ல விடயங்களையும் அவர் கூறியிருக்கிறார். அ. கன்னிகையைப் பொருள்வாங்கிக் கொண்டு மணம் செய்விக்கப் புகுபவர்கள் நரகத்தையடைவர். வதுவும் வரனுமாகிய இருவரின் சம்மதியையும் அறிந்து விவாகம் நடத்துதலே தகுதி. (நா.பா.பக்.83)

ஆ. மனைவி கொண்டு வந்த சீதனத்தை கணவனேனும் அவனுடைய தந்தையேனும் உடன்பிறந்தாரேனும் கொள்ளுதற்கும் கொடுத்தற்கும் உரியரல்லர் (நா.பா.பக். 45)

இ. இன்னோர் இடத்திலே “கன்னிகையைக் கொடுப்பவர் குலமில்லாதவனுக்கும், நல்லொழுக்கம் இல்லாத வனுக்கும், தீரப்பினியனுக்கும், அவலட்சணமுடையவன், அங்கவீனன், வீரியமில்லாதவன், நித்திய தரித்திரன் திறமையில்லாதவன் முதலியோர்களுக்கும் கொடுக்கக் கூடாது” என்கிறார்.

ஈ. மனைவியினுடைய நற்குணங்களால் கணவன் பாதாரத்தை நினைக்காமலும், கணவனுடைய அன்பு முதலியவற்றால் மனைவி பரபுருஷனை நினையாமலும் இருக்க வேண்டும்.

உ. மனைவியை போசனம், ஆடை, ஆபரணங்களால் ஆதரியாமல் அவளுக்குத் துன்பம் செய்தவனும், சீதனப் பொருளை அழித்தவனும் அளவில்லாத காலம் நரகத்தில் கிடந்தழுந்துவன்; பிறவிதோறும் பிரமேகம், கிரந்தி, நீரடைப்பு அரையாப்பு, அண்டவாயு, குன்மம், பிளவை, ஈனை முதலியவற்றால் வருந்துவர் எனவும், பரபுருஷன்மம் போகும் பெண்களுக்கும் நரகமும் நோய்களும் கிடைக்கும் எனவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நல்லொழுக்கங்கள் நிறையவே காணப்படுகின்றன.

சாதி பற்றிய விளக்கம்

முடிவில் சில மன ஆறுதல்களையும் தந்திருக்கின்றார். பிராமணர் முதல் சூத்திரர் வரை தீட்சை பெற்று துவிசத்துவம் அடைந்தார்களாயின் ஆகமம் ஓதுவதற்கு அதிகாரிகள் ஆவர். அதேபோல் நான்கு வர்ணத்துப் பெண்களும் தீட்சை பெற்றவராயின் ஆகமக் கிரியைகளை அனுட்டிக்க முடியும். அது மாத்திரமல்ல தத்தம் வருணாச்சிரம தர்மங்களுக்குரியவற்றை வழுவாமல் அநுட்டித்து ஒழுக்கமுள்ளவனாக விளங்கினால் சூத்திரனாயினும் பிராமணன் எனப்படுவான். எனவே நான்கு வர்ணத்துக்குள்ளும் எல்லாவருணங் களுமே கலந்துள்ளன என்கிறார். ஒழுக்கந்தவறிய பிராமணன் சூத்திரன் எனப்படுவான். நல்லொழுக் கமுடைய சூத்திரன் வைசியனாக சத்திரியனாக

பிராமணனாக உயருவான்.

நாவலரைப் பொறுத்தவரை அவர் பேர்சிவல் பாதிரியாருக்கு தமிழ்பாடம் போதித்த ஆசானாகவும், நண்பனாகவும் வாழ்ந்து பல புதிய விடயங்களைக் கற்றுக் கொண்டவர்தான். அவருக்குச் சிந்திக்கும் பருவம் வந்ததும், நடைமுறை விடயங்களைக் கண்டும் கேட்டும் அனுபவித்தும் பார்த்ததனால், பரம்பரை பரம்பரையாக வளர்த்து வந்த தமிழும் சைவமும் தேய்ந்து போவதைக் கண்டார். கறோல் விசுவநாத பிள்ளை போன்ற தமிழரின் உதவியுடன் ‘உதயதாரகை’ பத்திரிகை சைவ சமயத்தைப் பழித்துக்கூறும் இழி நிலையைக் கண்டார். அடக்கமாக குடும்பத்தின் விளக்காகத் திகழ்ந்த பெண்கள் மிஷன் அம்மைமார்களுடன் கூடிக்கொண்டு வீடுவீடாக சுத்தமும் சுகமும் போதிப்பதாக மதமாற்றம் செய்யும் பணியில் ஈடுபடுவதைக் கண்டார்.

மேல்நாட்டினர் வருகை புதியன அறிவித்துக் கல்வியில் மேம்படவைத்தாலும் பாரம்பரியமாகக் காத்துவந்த தமிழன் எனும் பெயரைக் காப்பாற்றுவதற்கு இவை அச்சுறுத்தலாக அமைவதைக் கண்டுதான் அவர் தமது கண்டனக் கணைகளைத் தொடுக்கத் தொடங்கினார். அடங்கிக் கிடந்த பெண்களா தெருவழியே அலைந்து திரிகிறார்கள்? இவர்கள் பழைய நிலையிலிருந்து விலகக்கூடாது எனும் எண்ணத்தால் மனுதர்ம சாஸ்திரத்தின் துணைகொண்டு தம் கட்டுரைகளை வரைந்தார். சைவத்தையும் தமிழையும் பாதுகாத்த புரவலராக இருந்தாலும், கால ஓட்டத்தை, மாற்றத்தைப் புரிந்துகொள்ளாது மாற்றம் எனும் அலையின் வேகத்தைத் தடுக்க முயன்றமை விநோதமாகப்படுகிறது.

பாடசாலைகளை உருவாக்குவதிலும் பிராமணர் களுடனும் கிறிஸ்தவ சமயக் குழுக்களுடனும் கண்டனக் கணைகளைத் தொடுப்பதிலும் வசனநடையை உருவாக்குவதிலும் அச்சவாகனம் ஏற்றுவதிலும் பெண்களைப் பற்றிச் சிந்திக்க மறந்துவிட்டாரா? ஆண்களுக்கே முதன்மை கொடுத்த தேசமாகையால் குடும்பத் தலைவனைத் திருத்தினால், குடும்பமே திருந்தும் என நினைத்தாரோ?

எது எப்படியோ பிற மதத்தாலும் பிறமொழியாலும் நமது பாரம்பரியம் நசுக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டும் எனும் காலத்தின் கட்டாயம் பெண்களைப் பற்றி யோசிக்க விடவில்லைப்போலும். வாழ்ந்த காலம் 57வருடங்களே. இதற்குள் பாதி, படிப்பும், இந்தியத் தொடர்புமே ஓடியிருக்கும்.

சமூக சீர்திருத்தத்துக்கு முதல் சைவமும் தமிழும் அழியாவகையில் சேவை செய்த முன்னோடி எனும் வகையால் அவரைப் போற்றுவோம். இன்னமும் சிறிது காலம் வாழ்ந்திருந்தால் சமூக சீர்திருத்தங்களிலும் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடும்.

நாவலரின் பணிகள், தமிழுக்கும் சைவத்துக்கும் பண்பாடு கலாச்சாரத்துக்கும் பிதாமகராக விளங்கினார் என்பதைக் காட்டி நிற்கின்றன.

நாவலரின் நற்றொண்டன்

சித்தாந்தரத்தினம்
சைவசித்தாந்த கலாநிதி க. கணேசலிங்கம்

ஈழத்தமிழ் மக்களின் மொழி, சமயம், பண்பாடு ஆகியன அன்னியராட்சியில் அழிவை நோக்கிச் சென்றன. அன்னிய மதத்தினரின் தீவிர மதமாற்ற முயற்சிகளால் இனிச் சைவம் நிலைக்காது என்ற நிலை தோன்றியது. அந்த வேளையில் தோன்றித் தனது தன்னலமற்ற அபராத பணிகளால் சைவத்தையும் தமிழையும் அழிவிலிருந்து காத்த பெருமை யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர் அவர்களையே சாரும்.

தமிழகத்தில், இந்தியாவின் வடக்கே தோன்றிய ஆரிய சமাজம், பிரம சமஜம் முதலியவற்றின் தாக்கத்தினாலும் பிரமஞான சங்கம், சுத்தசன்மார்க்க சங்கம் போன்றவற்றாலும் சைவமக்கள் குழம்பினர். சைவக்கொள்கை எது, பிறமதக் கொள்கை எது என்று தெரியாமல் மயங்கினர். சைவம் சிறிது சிறிதாகச் சிதைந்தது. நாவலரால் தமிழகத்தில் சைவம் சிதையாமல் பேணப்பட்டது.

நாவலர் பெருமான் தனி மனித இயக்கமாகப் பணியாற்றியவர். அவரது பணிகளை முன்னெடுத்துத் தொடர்ந்து செய்வதற்கு அவருக்குப் பின் ஒரு பரம்பரையையோ நிறுவனத்தையோ அவர் நிறுவவில்லை. ஆயினும் அவரின் தூய தொண்டினால் ஈர்க்கப்பட்ட பல சான்றோர், பெருமக்கள் அவரின் பணிகளைத் தொடர்ந்தனர். நாவலருக்குப் பின் தன்னலமற்ற தொண்டு செய்ய ஒரு பரம்பரை உருவானது. அண்மையில் சிவபதம் அடைந்த ஏழாலைப் பண்டிதர் மு. கந்தையா அவர்கள் இந்தப் பரம்பரையில் வந்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணத்துக் குப்பிழான் கிராமத்தில் பிறந்த செந்திநாதையரை நாவலர் பரம்பரையின் முன்னோடி எனலாம். நாவலர் காலத்தில் (1822-1879) வாழ்ந்த செந்திநாதையர், நாவலரைப் போலவே யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியிலும் கல்வி கற்றவர். நாவலரின் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தவர். பத்தாண்டுகள் காசியில் இருந்து வேதாகம

நூல்களைப் படித்து ஆய்வு செய்தவர்.

இதனால் இவர் 'காசிவாசி செந்திநாதையர்' என்று பலராலும் அழைக்கப்படுகிறார். செந்திநாதையரை யாழ்ப்பாணத்துக் கலாச்சாரத்தின் பிரதிநிதி என்று குறிப்பிட்டுப் பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்.

“ஆறுமுகநாவலரின் ஒரு மாணவர் செந்தி நாதையர். டாக்டர் உ.வே. சுவாமிநாதையர் தமிழுக்குச் செய்த பணி போன்ற பெரும் பணியைச் செந்திநாதையர் சைவசமயத்துக்கு செய்திருக்கிறார். அவர் யாழ்ப்பாணத்துக் கலாச்சாரத்தின் பிரதிநிதி” - (காசிவாசி செந்திநாதையர் : செந்திநாதையர் ஞாபகார்த்தச்சபை, குப்பிழான், 1978)

எவருக்கும் நன்னடத்தைப் பத்திரம் வழங்கும் வழக்கம் நாவலர் பெருமானில் காண்டல் அரிதினும் அரிது. ஆயினும் தன்னுடன் சேர்ந்தும் தனித்தும் மதமாற்றத்தைத் தீவிரமாக எதிர்த்துப் பணிபுரிந்த செந்திநாதையருக்கு ஒரு நன்னடத்தைப் பத்திரம் வழங்கியுள்ளார். இது செந்திநாதையரிடம் அவருக்கிருந்த அபிமானத்தையும் நம்பிக்கையையும் எடுத்துக் காட்டுவதாக உள்ளது. அப்பத்திரம் வருமாறு:

“ஸ்ரீலக்ஷ்மி சி. செந்திநாதையரை யான் ஏழு வருட காலம் அறிவேன். ஆறு வருடம் என்னுடைய தமிழ் வித்தியாசாலையிலும், ஒரு வருடம் என்னுடைய இங்கிலீஷ் வித்தியாசாலையிலும் உதவி உபாத்தியாயராக இருந்து தமது கடமையை ஜாக்கிருதையோடு பிறழாமல் நடத்திக் கொண்டு வந்தவர். ஒழிவுள்ள பிறநேரங்களில் நான் பொது நன்மையின் பொருட்டு எடுத்துக் கொண்ட பிற கருமங்களையும் நிறைவேற்றினவர்.

இங்ஙனம்
க. ஆறுமுகநாவலர்

(இது கு. முத்துக்குமாரசுவாமிப்பிள்ளை எழுதிய 'குமாரசுவாமிப்புலவர் வரலாறு' நூலில் காணக்கூடியது. திருமகள் அழுத்தகம், சுன்னாகம் 1939)

செந்திநாதையர் வேதங்களையும் ஆகமங்களையும் தமிழ் வேதமாகிய திருமுறைகளையும் சைவசித்தாந்த நூல்களையும் படித்துத் தேர்ந்தவர். தமிழ், வடமொழி, ஆங்கிலம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் வல்லுனர். பைபிள் உள்ளிட்ட கிறித்தவ நூல்கள் பல அறிந்தவர். இதனால் இவரின் பேச்சும் எழுத்தும் தக்க ஆதாரங்களுடன், எவரும் மறுக்க முடியாதபடி அமைந்திருக்கும். நாவலர் நூற்றாண்டு மலரில் (1979) கானும், இக்கட்டுரை ஆசிரியர் எழுதிய 'நாவலரும் செந்திநாதையரும்' என்ற கட்டுரையின் பின்வரும் வரிகள் இதனை விளக்குவதாக உள்ளன:

“தாம் எடுத்த கருத்தை ஆழமாகவும் தர்க்கரீதியாகவும் விளக்கி வாதிடுவதில் வல்லவர் செந்திநாதையர். அத்துடன் அந்நிய மதநூல்களையும் அவற்றைச் சார்ந்தவற்றையும் ஆராய்ந்து வாதமிடுவார். இந்த விதத்தில் செந்திநாதையர் நாவலரிலும் ஒருபடி மேலாக எண்ணத்தக்கவர்.”

இத்தகைய ஆற்றல் மிக்க செந்திநாதையர் பிறமத கண்டனங்கள் எழுதுவதிலும் சைவத்தின் மேன்மையை நிலைநாட்டுவதிலும் வல்லவராக இருந்தார். இவரைத் தனது பணிகளுக்குத் துணையாக நாவலர் தேர்ந்தெடுத்தது விளங்கக் கூடியதே.

அன்னிய மதத்தினர் சைவநிந்தனை செய்தும், தமது மதத்தைப் பற்றிப் பொய்யான பிரசாரம்செய்தும் மதமாற்றம் செய்தனர். அவர்களின் பிரசாரத்துக்கும் கண்டனத்துக்கும் மறுக்க முடியாதபடி பதிலளித்து நாவலரும், செந்திநாதையரும் சங்கரபண்டிதர் போன்ற பிறரும் வாதாடி வென்றனர். இதனால் கிறித்தவரின் பொய்ப்பிரசாரத்தில் மக்கள் மயங்காமல் சைவத்தின் மேன்மையை உணரத் தொடங்கினர். தமது பிரசாரங்கள் மேலும் பலனளிக்காதெனக் கண்ட கிறித்தவர்கள் தமிழ்நாட்டிலிருந்து சில பாதிரிமாறை வரவழைத்துப் பிரசாரஞ் செய்ததுமுண்டு.

இவர்களின் பிரசாரத்தை முறியடிக்கும் கண்டனங்களைச் செந்திநாதையர் எழுதி அச்சியந்திரசாதனங்களில் பல துண்டுப் பிரசுரங்களாக அச்சிட்டு வெளியிட்டார். கிறித்தவரின் பொய்ப் பிரசாரங்களுக்கு மறுப் பெழுதியதோடு சைவசமய உண்மைகளையும் அறிவியலுக்கேற்ற வகையில் விளக்கினார். கிறித்தவ நூல்களையும் படித்தறிந்தவர் என்பதால் அவர்களின் பொய்யான விளக்கங்களையும் குறைகளையும் வெளிக்காட்ட முடிந்தது. இம்முயற்சிகளாலெல்லாம், கிறித்தவர் சைவத்தை இகழ்ந்துரைப்பதுபோல், கிறித்தவத்தை இகழ்ந்து அவர் எழுதியதில்லை. கிறித்தவ நூல்களிலிருந்து ஆதாரங்கள் காட்டி, கிறித்தவரின் பொய்யுரையை எதிர்த்து, சைவத்தின்

மேன்மையை விளக்கினார்.

சைவநிந்தனை செய்து எழுதிய பாதிரிமார் பின்வருவன போன்ற கருத்துக்களை வெளியிட்டுப் பிரசாரம் செய்தனர்.

“திரள் ஜனங்கள் சிவனைத் தேவனாகக் கும்பிடுகிறார்கள். அந்தச் சிவன் தேவனா அல்லவா என்று இந்துமத நூல்களைக் கொண்டே தீர்மானிப்போம்.

1. சிவனுக்கு வழங்கிய பெயர்களே அவன் தேவனல்லவென்பதை நிரூபிக்கின்றது.

2. சிவன் பிறந்து இறந்தான் என்று புராணங்கள் சொல்லுகின்றபடியால் அவன் அநாதி நித்தியக் கடவுளல்ல என்று அறியலாம்.

இத்தகைய கருத்துக்களின் பொருந்தாமையை எடுத்துக் காட்டிக் கண்டனம் எழுதிய செந்திநாதையர், சைவத்தின் பெருமையையும் விளக்கினார்.

அவரின் எழுத்துக்களில், சிவன், சிவலிங்கம், சிவநாமங்கள், சிவபுராணங்கள் ஆகியவை பற்றியும் விளக்கப்பட்டிருந்தன. இங்ஙனம் விளக்கி எழுதிய செந்திநாதையர் கிறித்தவரின் நிலைபற்றியும் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்.

“சிவனது இலக்கணங்களை அஞ்ஞானக் கிறிஸ்துவர்களுக்கு உணர்த்தப் புகுதல் சிறுபிள்ளைகளுக்குக் கிரகணவியல்பைக் காட்ட முயலலும், பன்றிக்கு முன்னே முத்தைப் போட முயலலும் போலாய் முடியும்.”

(மேற் காட்டப்பட்டவைகள் “சிவனும் தேவனா என்னும் தீய நாவுக்கு ஆப்பு” என்னும் கண்டனப் பிரசுரத்தில் உள்ளன.)

சைவத்தின் மேல் செந்திநாதையர் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டையும், அவரின் துணியையும் சிந்தனைத் தெளிவையும் அவரது கண்டனங்களிலிருந்து அறியலாம். அவர் பாதிரிமாறை வாதுக்கழைத்ததும் உண்டு. அவரின் பின்வரும் பிரசுரம் இதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு:

“இவ் வியாழப் பாணத்தில் உள்ள கத்தோலிக்கக் குருமார் தங்கள் ‘கத்தோலிக்க பாதுகாவலன்’ என்னும் பத்திரிகையிலே நமது சைவ சமயத்தை வேண்டியவாறே தூஷித்துத் தங்கள் சமயமே மெய்ச்சமயம் என்று கெர்ச்சிக்கிறார்கள். கத்தோலிக்கர்களுக்குத் தலைவராகிய பிஷப் பொன்சின் (Vishup Bunjeen) கத்தோலிக்கச் சமயத்தைச் சுட்டி ஒரு பிரசித்த சபையிலே என்னோடு வாதஞ் செய்ய உடன்படுவாராயின் அவ்வுடன்பாட்டைப் பத்திரிகை வாயிலாக வெளிப்படுத்தக் கடவர். வாதத்திலே தமது மதத்தை நியாயங் கொண்டு நிறுத்து வாராயின், நான் என் சிஷ்யர்களோடு அவர் மதத்திலே பிரவேசித்து, அம்மதத்தைக் கைம்மாறு சிறிதும் வேண்டாது பிரசுரித்துத்

திரிதலிலே என் வாழ்நாள் முழுவதும்
போக்குவேனென்று உறுதிப்படுத்துகிறேன். -
சி. செந்திநாதையர்.”

(பத்திரிகைக் கடிதம், ‘இலங்கைநேசன்’,
ஆனி 13, 1878)

செந்திநாதையரின் துணிச்சல் மிகக்
கடிதங்களுக்கும் கண்டனங்களுக்கும் பதில் கூறுமுடியாத
கிறித்தவர்கள் “கத்தோலிக்க பாதுகாவலன்” என்ற
பத்திரிகை மூலம் புனைபெயரில் மறுப்புத் தெரிவிக்கத்
தொடங்கினார். இம் மறுப்புக்களில் சைவத்தை இழித்தும்,
செந்திநாதையரைத் தாக்கியும் எழுதினர். இவை சைவ
மக்களுக்கு ஆத்திரமூட்டின. 1878ல் ‘இலங்கை நேசன்’
என்ற பத்திரிகையில், “வண்ணைநடு” என்ற பெயரில்
ஒருவர் எழுதிய கடிதம் இக்கிறித்தவர்களின் வாயை
மூட வைத்தது. அக்கடிதம் வருமாறு:

“பெயர் வெளிப்படுத்தாது மறைவில் நின்று
கத்தோலிக்கப் பாதுகாவலன் வாயிலாக
வம்பிலக்குத் தொடுக்கின்ற கோப்பாய்
மாணாக்கனே! நம் செந்திநாதையர்
உன்னோடு வாது செய்யத் துணிந்தால்,
கோப்பாயில் எந்த மூலை முடுக்குகளிலே,
ஓ மாணாக்கனே, மாணாக்கனே என்று
உன்னைத் தேடிப் பிடிப்பார். தயை கூர்ந்து
சற்றே சொல்லு.

இங்ஙனம்
வண்ணை நடு”

‘வண்ணை நடு’ என்ற பெயரில் கடிதம் எழுதி
கிறித்தவரோடு வாதிட்டவர் நாவலரே. நாவலரின்
வாதப்போரிலும் கண்டனங்களிலும் அவருக்குப்
பக்கபலமாக இருந்தவர் செந்திநாதையர் அவர்கள்.

மதமாற்ற முயற்சிகளால் சைவம் அழிவை நோக்க,
சைவத்துக்கு உடன்பாடற்ற கொள்கைகளும் வழிபாடு
களும் உட்புகுந்தும் சைவத்தை அழிக்க முற்பட்டன.
உபநிடதங்கள், பிரமகுத்திரம் ஆகியவற்றைக் காட்டி,
பிரமம் ஒன்றே மெய்ப்பொருள், அதற்கு வேறாக எதுவும்
இல்லை, ஆன்மா என்று ஒன்றில்லை என்று வேதாந்திகள்

கூறினர். செந்திநாதையரின் ஆராய்ச்சியின்படி இவர்களின்
கொள்கை விளக்கம் உபநிடதங்களிலும் பிரமகுத்திரத்
திலும் இல்லை. அவர்கள் வேண்டுமென்றே வலிந்தும்
திரித்தும் தமக்கேற்றவாறு பொருள் காண்கின்றனர் என்பது
அவரின் கருத்து.

வடமொழியிலுள்ள மூலநூல்களில் சைவசித்தாந்தக்
கருத்துக்கள் அகற்றப்பட்டு, வேண்டுமென்றே சில
மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டிருப்பதையும் செந்திநாதையர்
கண்டார். நீலகண்ட சிவாசாரியார் எழுதிய நூலில்
சித்தாந்தக் கருத்துக்கள் மாற்றப்பட்டு, சைவத்துக்கு
ஒவ்வாத கருத்துக்கள் புரத்தப்பட்டிருந்தன. இது போன்ற
முரண்பாடுகளை நீக்கி உண்மைநூற் கருத்தை வெளிக்
கொணர் வதாக எழுதப்பட்ட ஒரு பெருநூல்
செந்திநாதையரின் “நீலகண்ட பாஷ்ய தமிழ் மொழி
பெயர்ப்பு.” அந்நூலில் செந்திநாதையர் எழுதிய
உபக்கிரகமணிகை என்ற இரு நீண்ட பகுதிகள் உண்டு.
இவை ஒவ்வொன்றிற்கும் செந்திநாதையருக்கு ஒவ்வொரு
கலாநிதிப்பட்டம் கொடுக்கலாம் என்று பண்டிதமணி
கணபதிப்பிள்ளை கூறுவதுண்டு. இவற்றை எல்லாம் தமது
எழுத்துக்களில் வெளிக் கொணர்ந்து விளக்கியவர்
ஏழாலைப் பண்டிதர் கந்தையா அவர்கள்.

நாவலர் வழியில் பணி செய்த செந்திநாதையர்
பல நூல்களை எழுதினார். நாவலர் போல் ஈழத்திலும்
தமிழ் நாட்டிலும் அவர் ஆற்றிய பணிகள் பல. தமிழ்
நாட்டில் சைவப் பள்ளிக்கூடமும் அச்சுயந்திரசாலையும்
நிறுவினார். அங்குள்ளவரின் நன்மதிப்பைப் பெற்றார்.
திரு. வி. கல்யாணசுந்தரமுதலியாரின் இளமைக் காலக்
குருவாகத் திகழ்ந்தவர் புலோலியூர் கதிரைவேற்பிள்ளை
அவர்கள். அவர்களும் நாவலர் வழியிற் பெரும் பணி
செய்தவர். அவருக்கு “மாயா-வாததும்ச கோளரி” என்ற
பட்டத்தை, தமிழ் நாட்டவர் செந்திநாதையர் கையினாற்
கொடுத்துப் போற்றினர்.

தான் பிறந்த ஈழ நாட்டிலும் சென்றிருந்த தமிழ்
நாட்டிலும் பெரும் பணிகள் ஆற்றிய செந்திநாதையர்
அவர்கள் சைவசமயத்தின் காவலனாக வாழ்ந்தவர்.
நாவலரின் நற்றொண்டனாக வாழ்ந்த இப்பெருமகன்,
பண்டிதமணி குறிப்பிட்டது போல், யாழ்ப்பாணக்
கலாச்சாரத்துப் பிரதிநிதியாகவே திகழ்ந்தார்.



ஓம் நமசிவாய



ஒன்ராறியோ இந்து சமயப் பேரவையின் 10 ஆண்டுக்காலப் பொது அறிக்கை

1994 யூலை மாதம் கனடாவில் நடைபெற்ற சைவசித்தாந்த மகாநாட்டில் இலங்கையிலிருந்தும் இந்தியாவிலிருந்தும் சைவத்தமிழர்கள் வாழும் மற்றும் பலநாடுகளிலிருந்தும் பல சைவப் பேரறிஞர்கள் கலந்து கொண்டனர். இலங்கையில் இருந்து ஆத்மீகவள்ளல் நா. முத்தையா அவர்கள் வருகை தந்திருந்தார். அவர் புலம்பெயர்ந்து வாழும் சைவத்தமிழ் மக்கள் தங்கள் சமயம் மொழி, கலாச்சாரம், பண்பாடு ஆகியனவற்றைத் தொடர்ந்து பேண வேண்டுமென்பதில் பெரும் ஆர்வம் உள்ளவர். தன்வருகையால் கனடாவில் சைவத்தமிழ் மக்களிடையே ஒரு விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென விரும்பினார். தன் வாழ்நாள் முழுவதும் ஆன்மீக வாழ்வு வாழ்ந்து அளப்பரிய சேவை செய்த பெரியார் பக்குவம் மிக்க ஒரு ஞானி. கனடாவில் அவர் தங்கியிருந்த வீட்டில் தாயகத்தில் அவர் செய்த பணிகளால் ஈர்க்கப்பட்ட ஏழுபேர்கொண்ட குழு அவரைச் சந்திக்கச் சென்றிருந்தது. குழுவின் யாவரையும் ஒருங்கிணைத்து கூட்டிச் சென்ற சிவ. முத்துலிங்கத்தின் அழைப்பை ஏற்று 1994ம் ஆண்டு யூலை 3ம் திகதி அவருடைய வீட்டில் கூட்டு வழிபாட்டுக்காக பெரியார் அவர்கள் வருகை தந்திருந்தார். கூட்டு வழிபாட்டில் சுமார் 45 பேர் பங்கு கொண்டனர். கூட்டுவழிபாடு முடிய கலந்துரையாடிக் கொண்டிருந்தபொழுது கனடாவில் சமயநெறி தமிழ்மொழி பண்பாடு, கலாச்சாரத்தைப் பேணுவதற்காக ஒரு நிறுவனம் வேண்டும் என்று வழிபாட்டில் கலந்துகொண்ட பலரும் ஒரே குரலில் கூறினர். அதற்குக் காரணம் பெரியார் அவர்கள் வழிபாட்டின் பின்பு ஆற்றிய அருளுரையில் கூறிய கருத்துக்களின் பிரதிபலிப்பேயாகும். ஆத்மீக வள்ளல் அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் இந்து சமயப் பேரவைக்கு அதேகாலத்தில் தலைவராக இருந்தமையால் கனடாவிலும் இந்து சமயப் பேரவை ஒன்றை அமைப்பதெனவும் யாழ்ப்பாணம் இந்துசமயப் பேரவைக்கு உறுதுணையாக இருந்து செயற்படுவதெனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அன்றைய இந்து சமயப் பேரவையின் அங்குரார்ப்பணக்கூட்டம் இனிது நடைபெற்றது. தலைவராக திரு நவரத்தினம் பரராஜசிங்கம் அவர்களும், பொதுச் செயலாளராக அடியார் விபுலானந்தர் அவர்களும் பொருளாளராக சிவ.முத்துலிங்கம் அவர்களும் உபதலைவராக சுப்பையா குமாரசுவாமி அவர்களும் இணைச் செயலாளராக சுந்தரம் குமாரசுவாமி அவர்களும் உதவிச் செயலாளர்களாக கனகசபாபதி தனபாலசிங்கம், வடிவேலு ஞானகாந்தன் ஆகியோரும் உபதனாதிக்காரியாக சதாசிவம் சுந்தரலிங்கம் அவர்களும் நிர்வாக சபை உறுப்பினர்களாக செல்லத்துரை சோமசுந்தரம் ஆசிரியர், தம்பிராசா நடராசா, திருமதி கணேசன் விஜயலட்சுமி, செல்வி பிருந்தா தம்பிராசா, செல்வி மனோகரி நல்லதம்பி, பத்மநாதன் சிவபாதம் செல்லப்பா சுந்தரலிங்கம், திருமதி கருணாநிதி தனபாலசிங்கம் ஆகியோர் ஏகமனதாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். மேற்படி நிறுவனத்தின் காப்பாளர்களாக ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா சுவாமிகள், கவிஞர் வி. கந்தவனம், சாமி அப்பாத்துரை, திரு. ச. திருநடராசா, திருமதி சரஸ்வதி கணேஸ்வரன் ஆகியோர் ஏகமனதாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். இரு கிழமைகளுக்குப் பின்பு தொடர்ந்து நடைபெற்ற நிர்வாகசபைக் கூட்டத்தில் கா. கனகரத்தினம் அவர்கள் உப தலைவராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார்.

தாபகர் ஆத்மஜோதி ஐயா அவர்கள் தன் வாழ்க்கையில் தனக்குக் கிடைத்த பெரிய பேறு இளம் வயது தொடக்கம் செய்த மகான்களின் தரிசனந்தான் எனத் தன் அருளுரையில் கண்ணீர் ததும்பக் கூறியிருந்தார். ரமணமகரிஷி பகவான் சாயிபாபா சுவாமி சுத்தானந்தர், சுவாமி சிவானந்தர் ஆகியோருடன் தனக்கு எப்படித் தொடர்பு ஏற்பட்டதென்பதையும் அவர்களின் அருட்பிரவாகம் எப்படிப் கிடைத்தது என்பதையும் விளக்கமாகக் கூறியிருந்தார். மனமுருகக் கேட்ட சபையோர் அந்த அனுபவங்களை ஒரு புத்தகமாக எழுதித் தருமாறு மிகப் பணிவன்புடன் கேட்டிருந்தனர். சபையோர் கேட்டுக் கொண்டபடி தன்வாழ்நாளில் தரிசித்த மகான்களில் 10 பேரைத் தெரிந்தெடுத்து 10 நாட்களில் எழுதித் தந்திருந்தார். ஞானதபோதனரான ஐயா அவர்கள் திருவருள் சக்தியினால் எழுதிய அந்தப் புத்தகம் விலைமதிக்க முடியாத நூலாகும். அன்றைய தினம் உதயமான பேரவையின் செயல்திட்டங்களும் தெரிவு செய்யப்பட்ட நிர்வாகசபையினரால் வகுக்கப்பட்டது. அவை பின்வருமாறு:

1. ஈழத்திலே பாதிக்கப்பட்ட அகதிகள், அநாதைப் பிள்ளைகளுக்கு உதவி செய்தல்.
2. யாழ்ப்பாணம் இந்து சமயப் பேரவையின் கிளைநிறுவனமாக இயங்கிய சைவச்சிறுவர். இல்லத்தின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருத்தல்.

3. கனடாவில் உள்ள சைவத்தமிழ்ச் சிறார்களுக்குத் தமிழையும் சமயத்தையும் கற்பித்தல்.
4. வீடுகள் தோறும் கூட்டு வழிபாடு செய்தல்.
5. இந்து கலாச்சாரத்தைப் பிரதிபலிக்கும் விழாக்கள் நடாத்துதல். சமயகுரவர்கள், நாவலர் பெருமான், சிவயோகசுவாமி ஆகியோரின் குருபூசைகளை வருடந்தோறும் நடத்துதல்.
6. இந்து சமயம் சார்ந்த நூல்களை வெளியிடுதல்.
7. அனாதரவற்ற முதியோர்களுக்கு ஆதரவளித்தல்.
8. தியானப் பயிற்சி, யோகாசனப் பயிற்சி நடத்துதல்.
9. இந்து கலாச்சாரத்தைப் பிரதிபலிக்கும் தியான மண்டபம், நூல்நிலையம் என்பன அமைத்தல்.
10. சமயசேவை செய்வதற்குத் தொண்டர்குழு அமைத்தல்.

நிர்வாகசபையினர் தொடர்ந்து கலந்துரையாடும்பொழுது ஆத்மீக வள்ளல் அவர்களின் ஆத்மீக சேவையைப் பாராட்டி விழா ஒன்று நடத்துவது எனவும் வரலாற்று ஏடுகளில் பதியப்படவேண்டுமென்பதற்காக விழாமலர் ஒன்றும் வெளியிடப்படவேண்டுமெனவும் தீர்மானித்தனர். ஆகஸ்ட் மாதம் முதல் முத்தையா சுவாமிகள் ஐரோப்பிய நாடுகள், இந்தோனேசியா ஆகியனவற்றுக்கு சுற்றுப்பயணம் செய்ய வேண்டியிருந்ததால் யூலை மாதம் 30ம் திகதியே பாராட்டுவிழா நடத்துவது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. விழாமலரில் முக்கியமாகச் சுவாமிகள் அவர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள் இடம்பெற வேண்டுமென்பதால் அந்தப் பணியை சிவ. முத்துலிங்கம் அவர்களிடம் நிர்வாகசபை கையளித்தது. வாழ்க்கைக் குறிப்புக்குத் தேவையான தகவல்களை பெரியார் அவர்களிடம் சேகரித்த சிவ முத்துலிங்கம் அதைத் தரமிக்க கட்டுரையாக்குவதற்காக பேரவையின் காப்பாளர் கவிஞர் கந்தவனம் அவர்களின் உதவியை நாடினார். வாழ்க்கைக் குறிப்பைத் தரமான கட்டுரையாக்கிய ஆசிரியர் கந்தவனம் அவர்கள் தன் மகத்தான தொண்டின் மூலமும் சேவையின் மூலமும் ஆயிரக்கணக்கான மக்களின் வாழ்வையே திசைதிருப்பிய ஒரு பெரியாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை, பல ஞானிகளின் சகவாசத்தாலும், ஆத்மீக சாதனையாலும் தன்னை ஒரு பக்குவப்பட்ட ஞானியாக்கிய ஒரு ஞானதபோதனரை சில குறிப்புக்கள் அடங்கிய கட்டுரைக்குள் அடக்கலாமா எனக் கேட்டார். செவிமடுத்த சிவமுத்துலிங்கம் பெரியார் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதித்தர முடியுமா என ஆசிரியர் அவர்களை கேட்க ஆசிரியர் அவர்களும் மனமுவந்து அந்தப் பணியை ஏற்றுக் கொண்டார்.

யூலை மாதம் 30ம் திகதி ஆத்மஜோதி ஐயாவின் பாராட்டு விழா மிகவும் விமரிசையாக மண்டபம் கொள்ளாத மக்களுக்கு மத்தியில் நடைபெற்றது. சுவாமிகளுக்கு மலர்க்கிரீடம் சூட்டி மலர்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மலர்ப்பந்தலில் அமர்த்தப்பட்டார். சுவாமிகள் மலர்ப்பந்தலில் 5 மணித்தியாலங்கள் தன் அருளுரை ஆரம்பிக்குமளவும் பத்மாசனத்தில் ஆடாமல், அசையாமல் வீற்றிருந்தார். பத்மாசனத்தில் அவர் இருந்த நிலை அவர் பெரும் ஆத்மீக சாதனையான என்பதனை எடுத்துக் காட்டியது. அன்றையதினம் பெரியாருக்குக் காலஞ்சென்ற முன்னாள் கல்விப்பணிப்பாளர் திரு. மாணிக்கவாசகர் அவர்கள் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவித்தார். கவிஞர் கந்தவனம் அவர்கள் ஞானசுரபி என்ற பட்டம் அளித்துக் கௌரவித்து வாழ்த்துமடல் ஒன்றையும் கையளித்தார். அத்துடன் பெரியாரின் வாழ்க்கை வரலாற்று நூலை மிக விரைவில் எழுதிக் கையளிப்பேன் எனவும் உறுதியளித்தார். சுவாமிகள் அவர்கள் அருளுரை வழங்கும்பொழுது நகைச்சுவையாக “என்னிடம் இருக்கும் சரக்கை இறக்கி வைக்க இருப்பிடம் இல்லையென்று நினைத்தேன். இறக்கிவைக்க இருப்பிடம் கிடைத்தமையை நினைந்து பெருமகிழ்வு எய்துகின்றேன். கனடாவாழ் தமிழ் மக்கள் தங்கள் அன்பினால் என்னை பிணைத்து விட்டார்கள். தங்கள் அன்பு உள்ளம் என்றென்றும் என்நெஞ்சத்தை விட்டு அகலாது. வரலாறு காணாத விழா எடுத்ததற்கு இந்து சமயப் பேரவைக்கு நன்றி கூறுகிறேன். ஒவ்வொருவரும் ஆத்மீக வாழ்வு வாழ்ந்தால் சகல துன்பங்களிலும் இருந்து விடுபட்டு நற்கதியை அடையலாம்” என்பன போன்ற அற்புதமான வாசகங்களை மக்களுக்கு எடுத்தியம்பி தன் அருளுரையைப் பூர்த்தி செய்தார்.

விழா முடிந்து இரு நாட்களில் நடைபெற்ற நிர்வாகசபைக் கூட்டத்தில் பெரியார் எழுதிக்கையளித்த தரிசனம் என்ற நூலையும், கவிஞர் கந்தவனம் அவர்கள் எழுதிக்கொண்டிருந்த பெரியாரின் வரலாற்று நூலையும் மிக விரைவில் அச்சிடுவித்து 1995ம் ஆண்டு அவரின் முன்னிலையில் வெளியிடுவது எனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. 1995ம் ஆண்டு கோடை காலத்தில் பெரியார் அவர்கள் கனடாவிற்கு வருகை தர வேண்டுமெனவும் அன்புக்கோரிக்கை விடப்பட்டது. நிர்வாக சபைக்கூட்டத்திற்கு சமூகம் கொடுத்திருந்த பெரியார் எங்கள் அன்புக் கோரிக்கையை ஏற்றுத் திரும்பவும் இங்கே வருகை தருவேன் என உறுதியளித்தார்.

தொடர்ந்து நடத்தப்பட்ட நிர்வாக சபைக் கூட்டங்களில் பரந்துபட்ட ரீதியில் பொதுமக்களுக்கு அறிவித்தல்

கொடுத்து பொதுக்கூட்டம் நடத்தி சமயத் தமிழ்க் கல்வி கற்பிப்பதற்கு தமிழ் ஆசிரியர்களை தேர்ந்தெடுப்பது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதன்படி 1995ம் ஆண்டு பகிரங்கக்கூட்டம் நடத்தி பேரவையின் காப்பாளர் கவிஞர் கந்தவனம் அவர்களின் தலைமையின் கீழ் 42 ஆசிரியர்கள் சமயத்தமிழ்க் கல்வி கற்பிப்பதற்கு தங்கள் பெயர்களை பதிவுசெய்தனர். பேரவையில் முரண்பாடுகளை வளர்த்துப் பிரிந்துபோன முக்கிய பதவி வகித்த நபர் ஒருவர் அந்த ஆவணங்களைக் கொண்டு சென்று இன்னொரு நிறுவனத்திற்கு தமிழ் சமயவகுப்புக்களை நடத்துவதற்கு உபயோகித்தார். பேரவையின் நன்மதிப்பைப் பேண வேண்டுமென்பதற்காகக் குறிப்பிட்ட நபரில் எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. வாரந்தோறும் கூட்டுவழிபாடு நடத்தப்பட வேண்டுமென்ற பேரவையின் தீர்மானத்தின்படி Kennedy/Progress இல் இருந்த பேரவையின் பொருளாளர் சிவ முத்துலிங்கத்தின் warehouse இல் வரவேற்பாளர் அறையில் வாரந்தோறும் கூட்டுவழிபாடு நடத்தப்பட்டது.

1995ம் ஆண்டு இந்து சமயப் பேரவையின் தாபகர் திரும்பவும் கனடாவிற்கு வருகை தந்தார். Kennedy/passmore இல் அமைந்திருந்த கனடாக் கந்தசாமி ஆலயத்தில் சிவயோக சுவாமிகளின் வருடாந்த ஆயிலிய குருபூசை நடத்தப்பட்டது. ஆலய மண்டபம் நிறைந்த மக்கள் குருபூசையில் கலந்து கொண்டனர். பேரவையின் தாபகர் ஆத்மீக வள்ளல் ஆத்மஜோதி முத்தையா அவர்கள் குருபூசையை முன்னிட்டு நடைபெற்ற விழாவிற்கு தலைமை தாங்கினார். 1995ம் ஆண்டு மேற்படி ஆலயத்தில் சமயகுரவர்கள் நாவலர் பெருமானின் குருபூசைகளும் பேரவையினரால் நடத்தப்பட்டது. ஆத்மஜோதி ஐயா இங்கே தங்கியிருந்த காலத்தில் பலவீட்டு வழிபாடுகளை நிகழ்த்தியிருந்தார். அதனால் கனடாவாழ் மக்களுக்கு மத்தியில் ஆன்மீக சிந்தனையும் சமய எழுச்சியும் ஏற்பட்டன. பெரியார் அவர்களினால் அந்தர்யோகம் நிகழ்ச்சியும் அவர் இங்கே தங்கியிருந்த ஆண்டுகளில் நடத்தப்பட்டது. 1994ம் ஆண்டு மூன்று மணித்தியாலம் நடத்தப்பட்ட நிகழ்ச்சியில் 120 ஆர்வலர்களும், 1995ம் ஆண்டு ஏழு மணித்தியாலம் நிகழ்த்தப்பட்ட நிகழ்ச்சியில் 150 ஆர்வலர்களும் பங்கு பற்றினர். 1995ம் ஆண்டு செப்ரெம்பர் மாதம் 4ம் திகதி ஆன்மீகவள்ளல் எழுதிய தரிசனம் என்ற நூலும் அவரைப் பற்றிக் கவிஞர் கந்தவனம் அவர்கள் எழுதிய முத்தான தொண்டர் என்ற வாழ்க்கை வரலாற்று நூலும் வெளியிடப்பட்டன. பேரவையின் காப்பாளர்களில் ஒருவரான சாமி அப்பாத்துரையின் தலைமையின் கீழ் நடைபெற்ற நூல்வெளியீட்டு விழாவில் பெருந்திரளான மக்கள் கலந்துகொண்டனர். ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகள் ரொறன்ரோவில் கலந்துகொண்ட இறுதி நிகழ்ச்சி இதுவாகும். சுவாமிகள் அவர்கள் நூல் வெளியீட்டு விழாவில் அருளுரை நிகழ்த்தும் பொழுது தன்னை ஒரு குறுகிய வட்டத்திற்குள் அமர்த்த முடியாது எனவும், தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் யாவுக்கும் தான் சொந்தமானவர் என்றும் தன்னால் முடிந்தளவிற்கு தமிழ் மக்களுக்கு மத்தியில் சமய மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதுதான் தன்னுடைய நோக்கமும் தலையாய கடமையும் ஆகும் என்றும் கூறினார்.

செப்ரெம்பர் 8ம் திகதி மொன்றியல் துர்க்கை அம்மன் ஆலயத்தில் நடைபெற்ற மகாகும்பாபிசேக நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொள்ள செப்ரெம்பர் 6ம்திகதி ரொறன்ரோவில் இருந்து புறப்பட்ட ஆத்மஜோதி சுவாமிகள் 8ம் திகதி காலை ஒன்பதுமணி அளவில் இறைவனடி சேர்ந்தார். சுவாமிகளின் பூதவுடலை ரொறன்ரோவுக்கு வரவழைத்த இந்துசமயப் பேரவையினர் மூன்று நாட்கள் Funeral Home இல் பொதுமக்களின் பார்வைக்கு வைத்து மறுநாள் வரலாறுகாணாத நிலையில் Donmills/Steel சந்தியில் இருந்து ஊர்வலமாக Highland Memorial Gardens மயானத்திற்கு ஊர்வலமாகக் கொண்டு சென்று இறுதிக் கிரியைகளை முறைப்படி செய்து தகனம் செய்தனர். இறுதிக்கிரியைகளின்பொழுது பல ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கலந்துகொண்டனர். பெரியாரின் அந்தியேட்டிக் கிரியைகளும் பேரவையினரால் உரிய முறையில் நடத்தப்பட்டன. பெரியாரின் இறுதி ஊர்வலத்திற்காக ரொறன்ரோ வாழ் தமிழ் மக்கள் செய்த நிதி உதவியில் கிரியைச் செலவுகள் போக மிகுதிப் பணம் 13,000 டொலர்களும் கைதடி சைவச்சிறுவர் இல்லத்திற்கு அனுப்பப்பட்டது. 1994ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1998ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் 38,000 கனடிய டொலர்கள் யாழ்ப்பாணம் இந்துசமயப் பேரவையின் உதவி நிறுவனமாகிய கைதடி சைவச்சிறுவர் இல்லத்திற்கு பேரவையினால் அனுப்பி வைக்கப்பட்டது.

1996ம் ஆண்டு பெரியார் ஞானசுரபி முத்தையா அவர்களின் முதலாவது நினைவு விழா பேரவையின் காப்பாளர்களில் ஒருவரான சாமி அப்பாத்துரை அவர்களின் தலைமையின்கீழ் வெகுசிறப்பாக நடத்தப்பட்டது. பெரியாரின் நினைவாகச் சிறார்களுக்கு மத்தியில் பேச்சுப்போட்டிகள் நடத்தி முதற்பரிசு பெற்றவர்களுக்குத் தங்கப் பதக்கம் பரிசாக வழங்கப்பட்டது. மேற்படி போட்டியில் 250க்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் கலந்து கொண்டார்கள். பெரியாரின் நினைவலைகள் அடங்கிய நினைவு மலரும் வெளியிடப்பட்டது. 1996 கைதடி அநாதை இல்லத்திற்கு டொலர் சீட்டு மூலம் நிதி திரட்டி அனுப்பும் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டது எனினும்

அது வெற்றியளிக்கவில்லை.

1997ம் ஆண்டு சாமி அப்பாத்துரை தலைவராகவும், க. தனபாலசிங்கம் செயலாளராகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். 1996ம் ஆண்டு கனடா ஐயப்பன் ஆலயம் மலர்ச்சியுற்று வளரும் காலத்தில் இந்துசமயப் பேரவையும் ஐயப்பன் ஆலய அறங்காவலர் சபையினரும் சேர்ந்து சமயத்தமிழ் வகுப்புக்கள் நடத்துவது என தீர்மானித்தனர். இருபகுதியினரும் பல ஆலோசனைக் கூட்டங்களை நடத்தி எடுத்த தீர்மானங்களின்படி பேரவையின் காப்பாளர் சாமி அப்பாத்துரையை அதிபராகக் கொண்டு மேற்படி பாடசாலை நடத்தப்பட வேண்டுமென தீர்மானிக்கப்பட்டது. சாமி அப்பாத்துரை நேரமின்மை காரணமாக மாணிக்கம் ஆசிரியர் அவர்களை ஐயப்பன் ஆலய அறங்காவலர்களின் உதவியோடு அதிபராக்கினார். 150க்கு மேற்பட்ட மாணவர்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாடசாலை சிறப்பாக நடத்தப்பட்டது. ஐயப்பன் அறங்காவலரால் நியமிக்கப்பட்ட பாடசாலை நிர்வாகிகளின் வேண்டுகொள்கின்படி பாடசாலை நடத்தும் உரிமையை அவர்களிடம் கையளிக்கப்பட்டது.

1995ம் ஆண்டு கனடா வாழ் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஆன்மீக நூல் நிலையம் ஒன்று நிறுவப்பட வேண்டுமென்ற பெருநோக்கத்தில் பெரியார் ஆத்மஜோதி முத்தையா அவர்கள் 1995ம் ஆண்டு பேரவையின் உதவிப் பொருளாளராக இருந்த சதாசிவம் சுந்தரலிங்கம் அவர்களின் வீட்டில் நூல்நிலையம் அங்குராப்பணம் செய்தார். 1996ம் ஆண்டு அந்நூல்நிலையம் 3852 Finch Ave 2ம் மாடியில் உள்ள அறையில் நூல் நிலையம் திறக்கப்பட்டு நடத்தப்பட்டது. சில காலத்தின் பின் நூல்நிலையம் இருந்த அறையை விடவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டதால் நூல்நிலையம் மூடப்பட்டது.

1996ம் ஆண்டு 1997ம் ஆண்டுகளில் சமயகுரவர்கள், நாவலர் பெருமான், சிவயோகசுவாமிகள் ஆகியோரின் குருபூசைகள் ஐயப்பன் ஆலயத்தில் நடத்தப்பட்டன. 1998ம் ஆண்டு ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகளின் குருபூசை உட்பட மேற்படி குருபூசைகள் கனடாக்கந்தசாமி ஆலயத்தில் நடத்தப்பட்டன. 1999ம் ஆண்டு 2000ம் ஆண்டும் மேற்குறிப்பிட்ட குருபூசைகள் கனடாக்கந்தசாமி ஆலயத்தில் நடத்தப்பட்டன. 1999ம் ஆண்டு ஏப்ரல்மாதம் நடைபெறும் சிவயோகசுவாமிகளின் வருடாந்தக் குருபூசையை முன்னிட்டு கனடாவில் முதன்முதலாக சுவாமிகளின் நற்சிந்தனை முற்றோதல் இந்துசமயப் பேரவையினரால் நடத்தப்பட்டது. காலை 7 மணிதொடக்கம் மாலை 9 மணிவரை நடத்தப்பட்ட நற்சிந்தனை முற்றோதலில் சிவயோகசுவாமிகளின் பல பக்தர்கள் பங்கு பற்றினர். தொடர்ந்து ஆறு வருடமாக சுவாமிகளின் நற்சிந்தனை முற்றோதல் பேரவையினரால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றது.

நாவலர் பெருமான் சைவத்திற்கும் தமிழிற்கும் செய்த பணியினை கனடாவாழ் தமிழ்ச்சிறார்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக முழுநாள் விழா ஒன்றை 16-07-1999ம் ஆண்டு வெள்ளிக்கிழமை Lansdowneஇல் அமைந்திருந்த மீனாட்சி அம்மன் ஆலயத்தில் வெகுவிமரிசையாக நடத்தப்பட்டது. காலை 9 மணியில் இருந்து மாலை 9 மணிவரை விழா நடைபெற்றது. கனடாவில் சைவப்பணி, தமிழ்ப்பணி, சமூகப்பணி செய்த பெரியவர்கள் ஐந்துபேர் கௌரவிக்கப்பட்டார்கள். 1999ம் ஆண்டு பேரவையின் நிர்வாகிகளில் ஒருவராக இருந்த திரு ஆ. வேலுப்பிள்ளையின் பெருமுயற்சியினால் மற்றைய நிர்வாகிகளின் ஒத்துழைப்புடன் விழா இனிது நடைபெற்றது. விழாவில் மாணவர்களுக்கு மத்தியில் சமய சம்பந்தமான வினாவிடை ரீதியில் பரீட்சை நடத்தப்பட்டது. பங்கு பற்றியோர் அனைவருக்கும் பரிசில்கள் வழங்கப்பட்டன. சிறார்களின் பட்டிமண்டபமும் கலைநிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெற்றன.

புலம்பெயர்ந்து தமிழர்கள் வாழும் நாடுகளில் திருமுறைகள் பேணப்பட வேண்டும், சிறார்கள் சைவ வாழ்வு வாழ வேண்டுமென்ற பேரவையின் தாபகர் ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகளின் பேர் ஆவலைப் பூர்த்தி செய்யும் நோக்கத்துடன் 19-08-1999இல் திருமுறை விழா 1940 எல்ஸ்மெயர் வீதியில் அமைந்திருந்த கனடாக் கந்தசாமி கோயிலில் நடத்தப்பட்டது. விழாவில் ஆத்மஜோதி சுவாமிகள் எழுதிய திருமுறைக்கதைகள் என்ற புத்தகமும் வெளியிடப்பட்டது. கனடாவிற்கு வருகைதந்திருந்த பிரபல சொற்பொழிவாளராகிய அருள்மொழி அரசி திருமதி வசந்தா வைத்தியநாதன் அவர்கள் சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்றினார். இவ்விழாவில் திரு. ச. திருநடராசா அவர்களின் மணிவிழாவும் கொண்டாடப்பட்டது.

1998ம் ஆண்டுதொடக்கம் இந்துசமயப் பேரவை சார்பில் பேரவையின் உதவிச் செயலாளர் சிவ முத்துலிங்கம் அவர்களின் ஒருங்கிணைப்பில் திருவாசகம் முற்றோதல் பல ஆலயங்களில் நடத்தப்பட்டன. நாளடைவில் திருவாசகம் முற்றோதிய சிவனடியார்கள் ஒரு திருக்கூட்டமாக பரிணமித்தனர்.

2000ம் ஆண்டில் பல திருவாசக முற்றோதல்கள் நடத்தப்பட்டன. இவ்வாண்டு தலைவர் திரு. சாமி அப்பாத்துரை ஒன்றாறியோ கல்விச்சபை உறுப்பினராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டதையொட்டி திரு. கா.

கனகரத்தினம் தலைமையில் பாராட்டுக் கூட்டம் ஒன்றும் நடத்தப்பட்டது. இதே ஆண்டு தாபகர் ஆத்மஜோதி ஐயாவின் ஐந்தாவது நினைவு விழாவும் கொண்டாடப்பட்டது. சித்திரைச் சதயத்தில் நடத்தப்பட்ட திருநாவுக்கரசர் குருபூசையில் தேவார முதலிகளாகிய சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் ஆகியோரின் தேவாரங்கள் முற்றோதப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை பேரறிஞர் முருகவே பரமநாதனும் வித்துவான் கு.வி.மகாலிங்கமும் முன்வைத்தனர். பெரியார்களின் ஆலோசனையின்படி நடத்தப்பட்ட தேவாரமுற்றோதல், வாரம் தோறும் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் கனடாக் கந்தசாமி கோயிலில் நடத்தப்பட்டது. திருஞானசம்பந்தர் குருபூசையின்பொழுது பேரறிஞர் முருகவே பரமநாதன் அவர்கள் உரையாற்றுகையில் இறைவன் திருவருளால் இந்து சமயப் பேரவையின் சார்பில் சிவ முத்துலிங்கத்தின் ஒருங்கிணைப்பில் திருமுறை முற்றோதல் இவ் ஆலயத்தில் நடத்தப்பட்டுவருகின்றது எனக் கூறினார். நாங்கள் தேவாரம் முற்றோதல் தானே நடத்தி வருகின்றோம் நீங்கள் திருமுறை முற்றோதல் இங்கே நடைபெறுகின்றது என்று கூறினீர்களே என்று சிவமுத்துலிங்கம் கேட்டதற்கு நானோ சொன்னேன் எம்பெருமான் சொல்லவைத்தான் என்று தன்னை மறந்து சொன்னார். இறைவாக்காக பெரியவர் கூறிய கூற்றை செயல்படுத்த முனைந்து உடனடியாக இந்தியாவில் இருந்து திருமுறைப் புத்தகங்களை வரவழைத்து தேவார முற்றோதல் திருமுறை முற்றோதலாக பரிணமித்தது. தொடர்ந்து பிரதி ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் காலை 8:30 மணிதொடக்கம் மாலை 4 மணிவரை திருமுறை முற்றோதல் பக்தி சிரத்தையுடன் நடத்தப்பட்டது.

10-03-2000 வெள்ளிக்கிழமை மாலை ரொறன்ரோ வரசித்தி விநாயகர் ஆலயத்தில் பெரியார் ஆத்மஜோதி முத்தையா அவர்கள் எழுதிய பன்னிருமாத நினைவுகள் என்ற நூல் வெளியிடப்பட்டது. 21-05-2000 ஞாயிற்றுக்கிழமை துர்க்கா துரந்தரி செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் பவளவிழா ஆண்டை முன்னிட்டு அன்னையின் பவளவிழா ரொறன்ரோ வரசித்தி விநாயகர் ஆலயத்தில் வெகுவிமரிசையாக நடத்தப்பட்டது. விழாவிற்கு பிரதம விருந்தினராக வருகை தந்திருந்த செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு திருமுருகன் அவர்கள் சிறப்புரை நிகழ்த்தினார். அன்னையினால் நடத்தப்படும் சைவ நூல் காப்பகத்திற்கு பேரவையினரால் நிதி உதவியும் வழங்கப்பட்டது.

1948ம் ஆண்டு தொடக்கம் இலங்கையில் நாவலப்பிட்டியில் ஆத்மஜோதி நிலையம் சார்பில் ஆசிரியர் ஆத்மஜோதி முத்தையா அவர்களை ஆசிரியராக கொண்டு வெளியிடப்பட்ட ஆத்மஜோதி தமிழ்கூறும் நல் உலகம் எல்லாம் பெரும் வரவேற்பை பெற்று வெளிவந்தது. 1983ம் ஆண்டு நடைபெற்ற இனக் கலவரத்தினால் ஆத்மஜோதி நிலையமும், அச்சுக்கூடமும் பெறுமதிமிக்க ஆயிரக்கணக்கான நூல்களும் ஆவணங்களும் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. கனடாவில் 1991ம் ஆண்டு 1995ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் ஆத்மஜோதி முத்தையா அவர்களின் சீடர்களில் ஒருவரான வடிவேலு ஞானகாந்தன் அவர்களின் பெருமுயற்சியினால் தனிப்பட்ட முறையில் வெளியிடப்பட்டது. பெரியார் ஆத்மஜோதி முத்தையா அவர்கள் இங்கு தங்கியிருந்த காலத்தில் இந்துசமயப் பேரவை பொறுப்பெடுத்து ஆத்மஜோதியை தொடர்ந்துவெளியிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்ட அன்புக்கட்டளை இந்துசமயப் பேரவை நிர்வாகிகளின் நெஞ்சத்தில் நிறைந்திருந்தது. 2000ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் பேரவையின் பொருளாளர் செ. சோமசுந்தரம் ஆசிரியரின் வீட்டில் நிர்வாகசபை கூடியபொழுது ஆத்மஜோதி சஞ்சிகையை வெளியிட வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. கவிஞர் கந்தவனம் அவர்களை பிரதம ஆசிரியராகவும் சிவமுத்துலிங்கம், திரு நடராசா ஆகியோரை உதவி ஆசிரியராகவும் தெரிவு செய்தது. ஆத்மஜோதியின் தாபகர் ஆத்மீக வள்ளல் முத்தையா அவர்களின் பிறந்தநாளான வைகாசி விசாகத்தில் வெளியிடுவது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. பேரவையின் தீர்மானத்தின்படி வைகாசி விசாகத்தை முன்னிட்டு 11-06-2000 ஆண்டு கனடாக் கந்தசாமி ஆலயத்தில் வெளியிடப்பட்டது. ரொறன்ரோவை அடுத்து தமிழ் மக்கள் கூடுதலாக வாழும் மொன்றியல் மாநகரத்திலும் ஆத்மஜோதி சஞ்சிகையின் அறிமுகவெளியீடு 28-07-2000 வெள்ளிக்கிழமை மொன்றியல் அருள்மிகு முருகன் ஆலயத்திலும் நடத்தப்பட்டது. 'ஆத்மஜோதி' காலாண்டுச் சஞ்சிகையாக 2000 பிரதிகள் அச்சிடப்பட்டு இலவசமாக விநியோகிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

ஈழத்தமிழர் கனடாவில் மேற்கொண்டுவரும் சைவசமய முயற்சியை மதிப்பீடு செய்து கனடாவில் சைவசமயம் என்ற நூலை பேரவையின் காப்பாளர் கவிஞர் கந்தவனம் அவர்கள் எழுதினார். அந்நூல் 01-10-2000 ஞாயிற்றுக்கிழமை ரொறன்ரோ மீனாட்சி அம்மன் ஆலயத்தில் மாலை 6 மணியளவில் பேரவையினரால் வெளியிடப்பட்டது. பெரியார் முருகவே பரமநாதன் அவர்களால் எழுதப்பட்ட ஈழத்து சித்தர் குடைச்சுவாமி என்ற நூல் 22-10-2000 ஞாயிற்றுக்கிழமை கனடாக் கந்தசாமி ஆலயத்தில் வெளியிடப்பட்டது. முற்றும் துறந்த பூரண சித்தரான குடைச்சுவாமியின் அருள்சக்தியில் அந்நூல் மக்களின் பேர் ஆதரவைப்பெற்றது. பிரபல சட்டத்தரணி யசோ சின்னத்துரை அவர்கள் முதற்பிரதியை பெற்றுக்கொண்டார். பல சைவசமய வேதாந்த நூல்களையும் தமிழ் இலக்கியங்களையும்தன் பெருமுயற்சியினால் கசடறக்கற்ற பெரியவர் முருகவே பரமநாதன்

அவர்களுக்கு பேரவையின் காப்பாளர் கவிஞர் வி. கந்தவனம் அவர்கள் 'பேரறிஞர்' என்னும் பட்டத்தை சூட்டிக் கௌரவித்தார்.

கனடாக் கந்தசாமி ஆலயத்தில் வாரந்தோறும் திருமுறை முற்றோதல் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தபொழுது திருமுறைகளின் பெருமையை அதன் மகத்துவத்தை சைவத்தமிழ் மக்கள் அறிய வேண்டுமென்ற எண்ணம் பேரவை நிர்வாகிகளின் மனதில் உதித்தது. எண்ணிய எண்ணத்திற்கு செயல்வடிவம் கொடுக்கும் வகையில் பெரியவர் முருகவே பரமநாதன் அவர்கள் சைவத்திருமுறைகளின் விழுமியம் என்ற நூலை எழுதிக் கையளித்தார். அந்நூல் 05-11-2000 ஞாயிற்றுக்கிழமை நடைபெற்ற பன்னிரு திருமுறை முற்றோதல் பூர்த்தி விழாவில் வெளியிடப்பட்டது. முற்றோதலில் கலந்து கொண்ட சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தினருக்கு முருகன் புத்தகசாலை அதிபர் திரு. க. மகேசன் அவர்கள் பொன்னாடை போர்த்தி கௌரவித்தார். செல்லத்தம்பி மார்க்கண்டு அவர்கள் நூலின் முதற்பிரதியைப் பெற்றுக்கொண்டார்.

1998, 1999, 2000ம் ஆண்டுகளில் சமயகுரவர்களின் குருபூசைகளும், நாவலர்பெருமான் சிவயோகசுவாமிகள், பேரவையின் தாபகர் ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகள் ஆகியோரின் குருபூசைகளும் கனடாக் கந்தசுவாமி ஆலயத்தில் பேரவையினரால் நடத்தப்பட்டன.

2001ம் ஆண்டு பல திருவாசக முற்றோதல்கள், நாகபூசணி அம்பாள் ஆலயத்திலும், அருள்மிகு நல்லூர் முருகன் ஆலயத்திலும் நடத்தப்பட்டன. மேற்கூறப்பட்ட குருபூசைகளும் இவ்விரு ஆலயங்களிலும் நடத்தப்பட்டன. 2001ம் ஆண்டு பன்னிருதிருமுறை முற்றோதல் நாகபூசணி அம்பாள் ஆலயத்தில் நடத்துவதற்கு திருவருள் கைகூடியது. தொடர்ந்து ஏப்ரல் மாதம் தொடக்கம் வாரந்தோறும் சனிக்கிழமைகளில் திருமுறை முற்றோதல் வெகுசிறப்பாக நடத்தப்பட்டது. சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தினருக்கு திருமுறைகளில் பெரும் ஆர்வம் ஏற்பட்டது. செப்ரெம்பர் மாதம் 2001ம் ஆண்டு திருமுறை பூர்த்திவிழா நாகபூசணி அம்பாள் ஆலயத்தில் வெகுவிமரிசையாக நடத்தப்பட்டது. பூர்த்தி விழாவின்பொழுது பேரவையின் காப்பாளர் கவிஞர் வி. கந்தவனம் அவர்களின் பெரும் முயற்சியினால் தொகுக்கப்பட்ட தேவைக்கேற்ற திருமுறைத்திரட்டு என்ற நூலும், சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவமகாலிங்கம் எழுதிய திருமுறைச்செல்வம் என்ற நூலும் வெளியிடப்பட்டன. திருமுறை ஓதிய அடியார்களுக்கு அருள்பெற்ற நாயன்மார்கள் என்ற உயாந்த நூலைப்பரிசாகக் கொடுத்து முருகன் புத்தகசாலை அதிபர் திரு. க. மகேசன் அவர்கள் கௌரவித்தார். நூல்களின் முதற்பிரதியை பெரியார் செல்லத்தம்பி மார்க்கண்டு அவர்கள் பெற்றுக் கொண்டார். குப்பிழான் கிராமத்தை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட சட்டத்தரணி திரு. கா.ஜெகநாதன் அவர்கள் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டார். நாகபூசணி அம்பாள் ஆலய தேவஸ்தானத்தின் சார்பில் திருமுறை ஓதிய சிவனடியார்களுக்கு சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பட்டன.

1997ம் ஆண்டு ஐயப்பன் ஆலயத்தில் நடைபெற்ற சிவயோகசுவாமிகளின் குருபூசையின்பொழுது 'சிவயோகசுவாமிகளின் அருள் மொழிகள்' என்ற நூல் பேரவையினரால் வெளியிடப்பட்டது. நாவலர் பெருமான் எழுதிய சைவவினாவிடையைத் தழுவி சைவசமய அடிப்படைத் தத்துவங்களை விளக்கும் நூலாக புதியசைவ வினாவிடை என்ற, பேரவையின் காப்பாளர் கவிஞர் கந்தவனம் அவர்கள் எழுதியநூல் பேரவையினரால் 1997ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. சைவச் சிறார்களுக்குப் பாடநூலாக விளங்கத்தகமை வாய்ந்த நூலாகையால் மிகவிரைவில் தீர்ந்துபோய் விட்டன. பேரவையின் நிதிப்பற்றாக்குறையினால் காலம் தாழ்த்தி 2002ம் ஆண்டு மறுபதிப்புச் செய்யப்பட்டது. பெரியார் ஆத்மஜோதி முத்தையா அவர்களினால் நாவலப்பிட்டி ஆத்மஜோதி நிலையத்தில் தொகுத்து வெளியிடப்பட்ட அர்ச்சனை மாலையை அவர் இறைவனடி சேர்ந்த 31ம் நாள் அபிராமி அச்சகத்தின் உரிமையாளர் தம்பிராசா அவர்கள் இலவசமாக வெளியிட்டார். அந்த வெளியீடு விழாவின் பொழுதே தீர்ந்துவிட்டமையால் 1995ம் ஆண்டுசுவாமிகள் அவர்கள் சிவ முத்துலிங்கம் அவர்களுக்கு அர்ச்சனை மாலையில் 2000 பிரதிகளை வெளியிடும்படி பணித்த அன்புக்கட்டளையை ஏற்று 2002ம் ஆண்டு ஆத்மஜோதி சுவாமிகளின் பிறந்தநாளான வைகாசி விசாகத்தில் அன்று 1000 பிரதிகளும் 2003ம் ஆண்டு வைகாசி விசாகத்தின்பொழுது 1000 பிரதிகளும் வெளியிடப்பட்டன. தங்கம்மா நான்மணிமாலை என்ற தூக்காதுரந்தரி செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் புகழ்பாடும் கவிதைநூலும் 1997ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. இந்நூலின் ஆசிரியர் கவிஞர் வி. கந்தவனம் ஆவார். 1995ம் ஆண்டு ஆத்மஜோதி சுவாமிகள் கனடாவில் தங்கியிருந்த காலத்தில் திரு கோணேஸ் அவர்களின் ரேடியோ ஏசியா கட்டிடத்தில் நடத்தப்பட்ட முழுநாள் அந்தர்யோக நிகழ்ச்சியில் மேற்படி நிறுவனத்தினால் ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்ட சுவாமிகளின் சமயவாழ்க்கை என்ற சொற்பொழிவு நாடா வெளியிடப்பட்டது. அவ் ஒலிநாடா தீர்ந்தமையால் மறுவெளியீடு செய்யப்பட்டது. சைவத்தமிழ் மக்களின் வீடுகளில் இருக்க வேண்டிய ஒலி நாடாவாகும். திருவண்ணாமலை யோகி யோகி ராம் சுரத்குமார் என்ற ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகளினால் எழுதிய

நூலும் 2001ம் ஆண்டு வைகாசி விசாகத்தில் அன்று வெளியிடப்பட்டது. கவிஞர் கந்தவனம் அவர்கள் எழுதிய புதிய சைவவினாவிடை இரண்டாம் புத்தகமும், நல்லூர் நாற்பது என்ற யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் முருகனைப் பற்றிய கவிதை நூலும் வெளியிடப்பட்டன. நல்லூர் நாற்பதை மலேசியக் கவிஞர் திரு. தெ.மு. இளம்வழுதி அவர்களும் புதிய சைவவினாவிடை இரண்டாம் புத்தகத்தை தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த சைவப்பெரியார் சித்தாந்தரத்தினம் திரு. இ. செல்லையா அவர்களும் வெளியிட்டு வைத்தனர். முதற் பிரதியை சைவத் தமிழ் ஆர்வலர் நியூதேவி கேற்றரிங் உரிமையாளர் திரு. தவச்செல்வம் அவர்கள் பெற்றுக்கொண்டார். சித்தாந்தரத்தினம் செல்லையா அவர்கள் எங்கள் வெளியீடான புதிய சைவவினாவிடையை இந்தியாவில் வெளியிடும் உரிமையை இந்துசமயப் பேரவையினிடம் பெற்றுச் சென்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 2001ம் ஆண்டு பேரவையினர் நடத்திய திருமுறை முற்றோதலிலும் இங்கு தங்கியிருந்த காலத்தில் இவர் கிரமமாகப் பங்குபற்றி வந்தார்.

2001ம் கந்தசஷ்டி காலத்தில் ஆறுநாட்களும் கந்தசஷ்டி கவசத்தில் உள்ள ஆறுகவசங்களையும் பஜனை முறையில் இந்துசமயப் பேரவைச் சிவனடியார் கூட்டத்தினரால் அருள்மிகு நல்லூர் முருகன் ஆலயத்தில் பாராயணம் செய்யப்பட்டது. அத்துடன் திருமுறை பஜனையும் நடத்தப்பட்டது. மேற்படி ஆலயத்தில் இந்து சமயப் பேரவையினரால் கந்தசஷ்டி காலத்தில் ஆறுநாட்களும் சமயச்சொற்பொழிவும் நடத்தப்பட்டது. 2001ம் ஆண்டு கந்தசஷ்டியைத் தொடர்ந்து வாரந்தோறும் வெள்ளிக்கிழமைகளில் திருமுறைப் பஜனை நடத்தப்பட்டு வருகின்றது.

2001ம் ஆண்டு நாவலர் குருபூசையின் பொழுது சைவப்பெரியார் வி. கந்தவனம் அவர்கள் பேசிய சொற்பொழிவு ஒளியிழை நாடாவாக வெளியிடப்பட்டது. 2001ம் ஆண்டு திருவெம்பாவை காலத்தில் 10 நாட்களும் திருவாசகம் முற்றோதல் நடத்தப்பட்டு திருவாதிரை நாளன்று திருவாசக விழா நடத்தப்பட்டது. பங்கு பற்றிய சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தினருக்கு சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பட்டன. நாவலர் குருபூசையைத் தொடர்ந்து சைவசமயப் பக்தி இலக்கியத்தின் கருவூலமாகிய பெரியபுராணத்தொடர் சொற்பொழிவை இந்துசமயப் பேரவையின் சார்பில் நிகழ்த்தும்படி சைவப்பெரியார் கவிஞர் வி. கந்தவனம் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க அருள்மிகு நல்லூர் முருகன் ஆலயத்தில் சொற்பொழிவு ஆரம்பமாகியது. வாரந்தோறும் வெள்ளிக்கிழமைகளில் 63 நாயன்மார்கள் 9 தொகை அடியார்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளை மிக இலகுவான சொற்பிரயோகங்களுடன் இலக்கியச்சுவையுடன் பெரியார் அவர்கள் சொற்பொழிவாற்றி வந்தார்.

2001 தொடக்கம் 2003 ஆண்டு வரை Keele / Sheppard அருகில் சைவத் தமிழ் ஆர்வலர் ஒருவரின் வீட்டில் பேரவையின் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரியையான திருமதி. தங்கமுத்து தம்பித்துரையும், Pharmacy / Lawrence அருகில் பேரவையின் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரியையான திருமதி சின்னராசா இராசமலர் அவர்களும் பேரவையின் சார்பில் சமய வகுப்புகளை நடத்தினர்.

2002ம் ஆண்டு தைமாதம் சுவாமி சதானந்தர் அவர்களின் நற்போதனை என்ற புத்தகம் அவருடைய வருடாந்த குருபூசையை முன்னிட்டு ஸ்காப்பரோ சிவன் ஆலயத்தில் பேரவையினரால் வெளியிடப்பட்டது. இந்நூலை தொகுத்தவர் சுவாமிகளின் பேரனாகிய சபா சிவானந்தன் ஆவார். மாதந்தோறும் வேதாந்த ஞானமன்றத்தில் திருவாசகம் முற்றோதல் சிவ முத்துலிங்கத்தின் ஒருங்கிணைப்பில் இந்து சமயப் பேரவை சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தினரால் நடத்தப்பட்டது. வேதாந்த ஞானமன்றம் ஸ்காப்பரோ பெரிய சிவன் ஆலயத்தை அமைத்த பின்பும் 2003 செப்ரெம்பர் மாதம் வரை சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தினரால் மாதந்தோறும் திருவாசகம் முற்றோதல் மேற்படி ஆலயத்தில் நடத்தப்பட்டது.

ரொறன்ரோ மேற்கில் அமைந்துள்ள சிவா விஷ்ணு ஆலயத்தில் ஆலயம் ஆரம்பித்த காலம் தொடக்கம் திருவாசகம் முற்றோதல் ஒன்றரை வருட காலமாக நடத்தப்பட்டது. தொடர்ந்து பேரவையின் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தினரின் ஒரு பகுதியினர் அவ் ஆலயத்தில் மாதத்தில் ஒருநாள் முற்றோதல் நடத்தி வருகின்றனர்.

2002ம் ஆண்டு தமிழ்ப் புத்தாண்டை முன்னிட்டு அருள் மிகு நல்லூர் முருகன் ஆலயத்தில் வாரந்தோறும் சனிக்கிழமைகளில் பன்னிருதிருமுறை முற்றோதல் நடத்தப்பட்டன. 2002ம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் பன்னிருதிருமுறை முற்றோதல் பூர்த்திவிழா நடத்தப்பட்டது அன்றையதினம் பேரவையின் தாபகர் ஆத்மீகவள்ளல் ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகள் எழுதி ஏற்கனவே நாவலப்பிட்டியில் வெளியிடப்பட்ட 'கந்தனே கலியுகத்தில் கண்கண்ட தெய்வம்' என்ற நூல் வெளியிடப்பட்டது. வழமைபோல முருகன் புத்தகசாலை அதிபர் திரு.க. மகேசன் அவர்கள் திருமுறை முற்றோதிய சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தினருக்கு சுவாமி சித்பவானந்தர் உரை எழுதிய திருவாசகப் புத்தகத்தை பரிசில்களாக வழங்கினார். முற்றோதலில் பங்குபற்றிய சிவனடியார்களுக்கு இந்து சமயப் பேரவையினரால் சான்றிதழ்களும் வழங்கப்பட்டன. புலம்பெயர்ந்து

தமிழர்கள் வாழும் நாடுகளில் தமிழ்ச் சிறார்களுக்கு மத்தியில் திருமுறைகள் பரப்பப்பட வேண்டுமென ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகளின் கட்டளையை சிரமேற்கொண்டு சிறார்களுக்கிடையில் திருமுறை மனனப் போட்டி நடத்தப்பட்டது. மேற்படி போட்டியில் 141 பிள்ளைகள் பங்குபற்றினார்கள். அவர்களுக்கும் க. மகேசன் வெற்றிக் கிண்ணங்களையும் ஆறுதல் பரிசுகளையும் வழங்கினார். வழமைபோல் செல்லத்தம்பி மார்க்கண்டு அவர்கள் வெளியிட்டநூலின் முதற்பிரதியை பெற்றுக்கொண்டார். 2001ம் ஆண்டைப்போல கந்தசஷ்டி காலத்தில் ஆறுகவச பாராயணமும், திருமுறைப் பசனையும் நடத்தப்பட்டன. ஆறுநாட்களும் சமயப் பிரசங்கங்களும் நடத்தப்பட்டன. திருவெம்பாவை காலத்தில் மேற்படி ஆலயத்தில் 10 நாட்களும் திருவாசகம் முற்றோதல் நடத்தப்பட்டு திருவாதிரை நாளன்று அபிசேக ஆராதனைகளுடன் திருவாசக விழா நடத்தப்பட்டது. பங்குபற்றிய சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தினருக்கு சான்றிதழ்களும் வழங்கப்பட்டன.

கவிஞர் கந்தவனம் அவர்களுக்கு அமெரிக்க உலக பல்கலைக் கழகத்தினால் கிடைத்த கலாநிதி பட்டத்திற்காக 2002 யூன் மாதம் அவரைப் பாராட்டியும், அவர் செய்யும் சமயப்பணிகளைக் கௌரவித்தும் இந்து சமயப் பேரவை, சிவதொண்டன் நிலையம், உலகச்சைவப்பேரவை (கனடாக்கிளை) ஆகியன இணைந்து பாராட்டுவிழா ஒன்றை அருள்மிகு நல்லூர் முருகன் கோயில் மண்டபத்தில் நடத்தினர். அவருடைய சேவை நலம் பாராட்டி 'அறிவுமதி' என்ற விழாமலர் ஒன்றும் வெளியிடப்பட்டது. பெரியார் எழுதிய 'கந்தன் கதை' என்ற கந்தபுராண நூலும் வெளியிடப்பட்டது. பேரறிஞர் முருகவே பரமநாதன் அவர்களின் தலைமையின் கீழ் நடைபெற்ற விழாவில் விழாநாயகன் அவர்களின் சைவப்பணியை கௌரவித்து 'சைவதுரந்தரர்' என்னும் பட்டமும் ஆழ்கடலான் முருகவே பரமநாதன் அவர்களால் சூட்டிக் கௌரவிக்கப்பட்டது. சைவதுரந்தரர் என்ற சிறப்புப்பட்டம் இந்துசமயப் பேரவை, சிவதொண்டன் நிலையம் உலகச்சைவப் பேரவை (கனடாக்கிளை) ஆகிய முப்பெரும் சங்கங்களால் இணைந்து வழங்கப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

2002ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் தொடக்கம் மே மாதம் 3ம் திகதி வரை நடத்தப்பட்ட திருப்புக் கழ் முற்றோதல் (அருணகிரிநாதர் பாடல்கள்) பூர்த்தி விழா 03-05-2002 இல் வெகுவிமரிசையாக அருள்மிகு நல்லூர் முருகன் ஆலயத்தில் நடத்தப்பட்டது. அபிசேக ஆராதனைகளும் சிறப்புச் சொற்பொழிவுகளும் இடம்பெற்றன. திருவாவடுதுறை ஆதீன வெளியீடான 'விதியை வெல்வது எப்படி?' என்ற நூல் மறுவெளியீடாக இந்து சமயப் பேரவையால் வெளியிடப்பட்டது. இந்நூல் திருவாவடுதுறை ஆதீனச் சைவசித்தாந்த நேர்முகப் பயிற்சி மையத்தின் இயக்குநர் சித்தாந்த வித்தியாசாகரம் திரு. கு. வைத்தியநாதன் அவர்களினால் எழுதப்பட்டதாகும். புதிய சைவவினாவிடை முதலாம் புத்தகமும் மறுபதிப்பாக வெளியிடப்பட்டது.

2002ம் ஆண்டில் அருள்மிகு நல்லூர் முருகன் ஆலய மகோற்சவத்தை ஒட்டி ஒரு வெள்ளிக்கிழமையில் சைவதுரந்தரர் வி. கந்தவனம் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவை தமிழ் முருகன் என்ற பெயருடன் ஒலியிழை நாடாவாக வெளியிடப்பட்டது.

2003ம் ஆண்டு தை மாதம் திருநாவுக்கரசு நாயனாரின் ஆறாம் திருமுறையில் இடம்பெறும் திருத்தாண்டகம் முற்றோதப்பட்டது. படிப்பவர்களை சிவனோடு ஐக்கியமாக்கும் திருத்தாண்டகம், உணர்ந்து படிப்பவர்களுக்கும், கேட்பவர்களுக்கும் பேரின்பத்தைக் கொடுப்பதாகும். வழமைபோல தமிழ் வருடத்தைத் தொடர்ந்து சனிக்கிழமைகளில் திருமுறை முற்றோதல் ஆரம்பமாகி வாரந்தோறும் சனிக்கிழமைகளில் அருள்மிகு நல்லூர் முருகன் ஆலயத்தில் நடைபெற்றது. ஒன்றரை வருடமாக சைவதுரந்தரர் கந்தவனம் அவர்கள் நிகழ்த்திய பெரியபுராண தொடர் சொற்பொழிவை முன்னிட்டு செப்ரெம்பர் 5ம் 6ம் திகதிகளில் சேக்கிழார் விழா நடத்துவதெனவும் சேக்கிழார் விழாவைத் தொடர்ந்து செப்ரம்பர் 20ம்திகதி திருமுறைப் பூர்த்திவிழாவும் நடத்துவதெனவும் மேற்படி விழாக்களுக்கு சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ மகாலிங்கம் அவர்களை சிறப்புச் சொற்பொழிவாளராக வரவழைப்பது எனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

2003 ஏப்ரல் மாதம் புதிய நிர்வாகத்தில் பேரவையின் ஆரம்பத் தலைவரான ந. பரராசசிங்கம் தலைவராகவும், கா. கனகரத்தினம் உபதலைவராகவும், ச. திருநடராசா பொதுச் செயலாளராகவும், சிவ முத்துலிங்கம் உதவிச் செயலாளராகவும், செ. சோமசுந்தரம் பொருளாளராகவும், க. வித்தியானந்தன் உதவிப் பொருளாளராகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். காப்பாளர்களாக வி. கந்தவனம், ஆ. வேலுப்பிள்ளை, சாமி அப்பாத்துரை, க. தனபாலசிங்கம் ஆகியோர் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். புதிய நிர்வாகத்தின் ஆலோசனையின்படி மேற்படி விழாக்கள் நடத்தப்பட்டன. பெரியபுராணத்திலும், திருமுறைகளிலும் திருமந்திரத்திலும் பாண்டித்தியம் உள்ள சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவமகாலிங்கம் அவர்களின் வருகையினால் மேற்படி விழாக்கள் சிறப்படைந்தன.

2003 செப்ரெம்பர் 5ம்திகதி சேக்கிழார் விழாவில் பேரவையின் சார்பில் அருள்மிகு நல்லூர் முருகன்

ஆலயத்தில் திருமுறைப் பாராயணத்துடன் அபிசேக ஆராதனை நடத்தப்பட்டது. சைவதூரந்தரர் வி. கந்தவனம் அவர்கள் சேக்கிழாராக உருவகப்படுத்தப்பட்டு பெரியபுராண நூலை சுமந்து வீதி சுற்றி மேடைக்கு அழைத்து வரப்பட்டார். விழாவிற்கு பேரவையின் பொருளாளர் திரு. செ. சோமசுந்தரம் ஆசிரியர் அவர்கள் தலைமை தாங்கினார். ஆலய பிரதமகுருவும் வித்துவான் கு.விமகாலிங்கமும் ஆசியுரை வழங்கினர். பிரதம விருந்தினராக வருகை தந்திருந்த வடபிராந்திய இந்துகலாச்சார உதவிப் பணிப்பாளர் சிவமகாலிங்கமும் சிறப்பு விருந்தினராக வருகை தந்திருந்த முன்னாள் பேராசிரியர் கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன் அவர்களும் சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்றினார்கள். சைவதூரந்தரர் கந்தவனம் அவர்கள் பதிலுரை வழங்கினார். உதவிச் செயலாளர் சிவ முத்துலிங்கத்தின் நன்றியுரையுடன் விழா இனிது நிறைவேறியது.

செப்ரெம்பர் 6ம்திகதி சேக்கிழார் விழாவிற்கு கவிஞர் வி. கந்தவனம் அவர்கள் தலைமை தாங்கினார். அவுஸ்திரேலியாவில் இருந்து வருகை தந்த சோமஸ்கந்தக் குருக்கள், வரசித்திவிநாயகர் கோயில் பிரதமகுரு விஜயகுமாரக் குருக்கள் ஆகியோர் ஆசியுரை வழங்கினர். சட்டத்தரணி சிவசிறிதரன் அவர்கள் வாழ்த்துரை வழங்கினார். சேக்கிழார் விழாவிற்காக நடத்தப்பட்ட பேச்சுப்போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்ற சிறார்களின் பேச்சுக்களும் இடம்பெற்றன. பேரறிஞர் முருகவே பரமநாதனின் தலைமையின்கீழ் பெரியபுராணம் பற்றிய கருத்துக்களமும் இடம்பெற்றது. கலாநிதி பாலசுந்தரம், ஆசிரியர் செ. சத்தியமூர்த்தி சைவசித்தாந்த மன்றத்தலைவர் திரு தி. விசுவலிங்கம் ஆகியோர் கருத்துக்களத்தில் பங்குபற்றி தங்கள் கருத்துக்களை முன்வைத்தனர். நடனநிகழ்ச்சியும் ஆசிரியை நவராஜகுலசிங்கம் முத்துக்குமாரசுவாமியின் மாணவர்களின் பண்ணிசை நிகழ்ச்சியும் இடம்பெற்றன. சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவமகாலிங்கம், முன்னாள் யாழ் பல்கலைக்கழக சிறப்புப் பேராசிரியர் நா. சுப்பிரமணியன் ஆகியோரின் சிறப்புச் சொற்பொழிவுகளும் இடம்பெற்றன. இருநாட்களும் சிறப்புச் சொற்பொழிவுகள் மக்களின் பேராதரவைப் பெற்றன. சைவதூரந்தரர் வி. கந்தவனம் எழுதிய குருவழிபாடு என்ற நூலும், முருகப் பெருமானும் அவ்வையாரும், விநாயகப் பெருமானும் அகத்தியரும் என்ற சிறுவர் இலக்கியங்களும் வெளியிடப்பட்டன. குருவழிபாடு என்ற நூலை ஆசிரியை மீனா தவரத்தினமும், சிறுவர் இலக்கியங்களை ஆசிரியை கோதை அமுதனும் வெளியிட்டு வைத்தார்கள். வழமைபோல் பெரியார் செல்லத்தம்பி மார்க்கண்டு அவர்கள் முதற் பிரதியைப் பெற்றுக்கொண்டார். பேச்சுப்போட்டியில் பங்குபற்றிய மாணவர்களுக்கு பிரதம விருந்தினர் வெற்றிக்கேடயங்களையும், சான்றிதழ்களையும் வழங்கினார்.

2003 செப்ரெம்பர் 20ம்திகதி நடைபெற்ற பன்னிருதிருமுறைப் பூர்த்திவிழா விசேஷ அபிசேக ஆராதனைகளுடனும் திருமுறைகள் வீதியுலாவுடனும் ஆரம்பமாகியது. பேரவையின் காப்பாளர் வி. கந்தவனம் அவர்கள் தலைமை வகித்தார். மேற்படி விழாவில் முற்றோதலில் கலந்து கொண்ட சிவனடியார்களுக்கு அர்த்தமுள்ள இந்துமதம் 10 பாகங்களையும் முருகன் புத்தகசாலை அதிபர் திரு. க. மகேசன் அவர்கள் பரிசில்களாக வழங்கினார். திருமுறை மனைப்போட்டியில் பங்குபற்றிய 150க்கு மேற்பட்ட சிறார்களுக்கும் வெற்றிக் கிண்ணங்களையும் ஆறுதல் பரிசில்களையும் வழங்கினார். திருமுறை முற்றோதலில் தொடர்ந்து பங்குபற்றிய 70க்கு மேற்பட்ட சிவனடியார்களில் வயது முதிர்ந்த தாயாரும் வயது முதிர்ந்த பெரியவரும் இந்துசமயப் பேரவை நிர்வாகிகளால் கௌரவிக்கப்பட்டனர். தொடர்ந்து நான்கு வருடமாக இந்து சமயப் பேரவை நடவடிக்கைகளுக்கு தார்மீக ஆதரவதரும் முருகன் புத்தகசாலை அதிபர் திரு க. மகேசன் அவர்களுக்கு 'தார்மீக வள்ளல்' என்னும் பட்டமும் பிரதம விருந்தினர் சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவமகாலிங்கம் அவர்களுக்கு 'செஞ்சொற்செல்வர்' என்னும் பட்டமும் பேரவையின் காப்பாளர் திரு வி. கந்தவனம் அவர்களால் சூட்டப்பட்டன.

முழுநாள் விழாவாக நடைபெற்ற மேற்படி விழாவில் ஆலய பிரதமகுரு ஸ்ரீலக்ஷ்மி பாலதிருக்குணானந்தக் குருக்கள் பிரதமவிருந்தினர் சிவமகாலிங்கம் அவர்களுக்கு பொன்னாடை போர்த்தி பட்டுக்கிரீடம் சூட்டிக் கௌரவித்தார். புலம்பெயர்ந்து எமது தமிழ் மக்கள் கூடுதலாக வாழும் கனடாவில் திருமுறைக்கு இது ஒரு எழுச்சிவிழா என விழாவிற்கு வருகைதந்திருந்த யாவரும் பேசிக்கொண்டனர்.

27-09-2003 தொடக்கம் 02-11-2003 வரை அருள்மிகு நல்லூர் முருகன் ஆலயத்தில் திருப்புகழ் முற்றோதல் (அருணகிரிநாதர் பாடல்கள்) நடைபெற்றது. இறுதிநாள் அபிசேக ஆராதனைகளுடன் சிறப்புச் சொற்பொழிவுகளும் இடம்பெற்றன.

2001, 2002, 2003, 2004 ஆகிய நான்கு ஆண்டுகளிலும் பேரவையின் ஒருங்கிணைப்பில் கந்தபுராணச் சுருக்கப் புராணபடனம் அருள்மிகு நல்லூர் முருகன் ஆலயத்தில் நிகழ்த்தப்பட்டது. பெளராணிகர்கள் சி. முத்துத்தம்பி, கு.வி. மகலிங்கம் டாக்டர் வீ. சண்முகம் ஆகியோர் படனவுரை நிகழ்த்தினர். வைகாசி விசாகத் தினத்தன்று புராணபடன பூர்த்திவிழாக்கள் நடத்தப்பட்டன. பூர்த்திவிழாவில் பெளராணிகர்கள்

கௌரவிக்கப்பட்டார்கள்.

1996ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் வைகாசி விசாகத்தில் வரும் ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகளின் ஜெயந்திவிழா கொண்டாடப்பட்டு அவருடைய ஞாபகார்த்தமாக இஷ்டதெய்வ நாமஜெபப் போட்டி சிறார்களுக்கிடையில் நடத்திப் பரிசில்கள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

சிவநந்தி அடிகள், புங்குடுதீவு சரவணை முத்துச்சுவாமி, காவாய் சுப்பிரமூனியசுவாமி, சைவசித்தாந்தச் செம்மல் பண்டிதர் மு. கந்தையா ஆகியோரின் மறைவு குறித்து பேரவையினரால் அஞ்சலிக் கூட்டங்களும் நடத்தப்பட்டன.

குமரி ஆனந்தன், பிரபல எழுத்தாளர் சோமகாந்தன் தம்பதிகள், சைவசித்தாந்த கலாநிதி கணேசலிங்கம் ஆகியோரின் சிறப்புப் பேருரைகளும் பேரவையினரின் ஒருங்கிணைப்பில் நடத்தப்பட்டன.

பேரவையின் உறுப்பினர்களில் ஒருவரும், ஆத்மஜோதி சுவாமிகளை தன் ஞானகுருவாக வரித்துக்கொண்ட சிவமயச்செல்வி அன்னை சரவணைமுத்து பரமேஸ்வரி அவர்களின் 'யாத்திரை அனுபவம்' என்ற நூல் பேரவையின் வெளியீடாக சிதம்பரம் ஆயிரம்கால் மண்டபத்தில் வெளியிடப்பட்டது. இந்நூல் வெளியீடு பேரவையின் உதவிச் செயலாளர் சிவ.முத்துலிங்கத்தின் ஒருங்கிணைப்பில் இந்திய திருத்தல யாத்திரை சென்ற சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தினருக்கு முன்பு நடத்தப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1999ம் ஆண்டு மாசி மாதம் தொடக்கம் ஆத்மஜோதி சுவாமிகள் மறைந்த சதய நட்சத்திர திதியில் பேரவையின் உதவிச் செயலாளர் சிவ முத்துலிங்கம் அவர்களின் வீட்டில் குருவழிபாடும் பசனையும் மாதந்தோறும் நடைபெற்றுவருகின்றது. சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தினரில் ஒரு சிலரும் பேரவையின் நிர்வாகிகளில் ஒரு சிலரும் பங்குபற்றி ஆத்மஜோதி சுவாமிகளின் நல் ஆசிகளைப் பெறுகிறார்கள்.

வீட்டு வழிபாடுகள் கூட்டு வழிபாடுகளை மக்களுக்கு மத்தியில் பரப்ப வேண்டுமென்ற பேரவையின் தாபகர் ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகளின் கட்டளைக்கு இணங்க எங்களை அழைக்கும் வீடுகளில் கூட்டுவழிபாடுகளை (கூட்டுப் பிரார்த்தனையை) நடத்தி வருகின்றோம். கடந்த நான்கு வருடமாக ஜனவரி முதலாம் திகதி சபாரத்தினம் செளந்தரராஜனின் இல்லத்தில் திருவாசகம் முற்றோதல் சிவ முத்துலிங்கத்தின் ஒருங்கிணைப்பில் பேரவையின் சார்பில் திருக்கூட்டத்தினரால் நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றது.

2003ஆம் ஆண்டு சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தைச் சேர்ந்த வே. இ. இராசையாவின் 80ஆவது பிறந்த நாள் விழாவும், 2004ஆம் ஆண்டு சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தைச் சேர்ந்த சபாரத்தினம் ஸ்ரீரங்கநாயகி தம்பதிகளின் 50ஆவது திருமண விழாவும் பேரறிஞர் முருகவே பரமநாதன் அவர்களின் 80ஆவது பிறந்தநாள் விழாவும் கொண்டாடப்பட்டன.

நன்றியுரை

கடந்த 10 ஆண்டு காலமாக பல சிரமங்களுக்கு மத்தியில் இந்து சமயப் பேரவை செயற்படுத்திய செயல்திட்டங்கள் அனைத்துக்கும் சகல ஒத்துழைப்பும் நல்கிய சைவத்தமிழ் ஆர்வலர்களுக்கும், நிகழ்ச்சிகளை நடத்துவதற்கு இடம் தந்து உதவிய மேற்குறிப்பிட்ட ஆலயங்களுக்கும், நிதி உதவி நல்கிய வர்த்தகப் பெருமக்களுக்கும் 10 வருட காலமாக வாரி வழங்கி நற்பணிகள் செய்வதற்கு பொருளுதவி புரிந்த பொதுமக்களுக்கும் ஆத்மஜோதி பத்திரிகைக்கு விளம்பரம் தந்து உதவிய வர்த்தக நிறுவனங்களுக்கும் பேரவையினரின் மனமார்ந்த நன்றிகள்.

எங்கள் வெளியீடுகளான நூல்களை வாங்கி உதவி புரிந்த தமிழ் மக்களுக்கும், அதை மக்கள் மயப்படுத்திய சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தினருக்கும் தனது வயது முதிர்ந்த நிலையிலும் நூல் விற்பனையை உன்னத பணியாகக் கருதி மக்கள் மயப்படுத்தும் பெரியவர் த. கு. சபாரத்தினம் அவர்களுக்கும் மற்றும் ஆர்வலர்களுக்கும் தொண்டர்களுக்கும் பல வருடமாக எமது நூல்களை அச்சிட்டு அளப்பரிய ஆன்மீக சேவை செய்யும் விவேகா அச்சகத்தினருக்கும், மனம் கோணாமல் சமயப் பணி எனக் கருதி வடிவமைப்புச் செய்து தரும் திரு. மா. கனகசபபதி அவர்களுக்கும் பேரவையினரின் உள்ளம் கனிந்த நன்றிகள்.

1998ம் ஆண்டு தொடக்கம் பேரவையின் சகல நடவடிக்கைகளிலும் தங்கள் பங்களிப்பையும் ஒத்துழைப்பையும் நல்கி அரும் பெரும் சமயப் பணியாற்றுவதற்கு வழிசமைக்கும், பேரவையின் ஒரு அங்கமான சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தினருக்கும் எங்கள் நன்றிகள். ஆரம்ப காலத்தில் பேரவை வெளியிட்ட நூல்களின் முதற் பிரதிகளை வாங்கி உதவிய பெரியார் திரு. ஆ. வேலுப்பிள்ளை அவர்களுக்கும், மேற்குறிப்பிட்ட முதற் பிரதிகளை வாங்கிய மற்றைய பெரியோர்களுக்கும் சிறப்புப் பிரதிகளை வாங்கி

ஒத்துழைப்பு நல்கிய தமிழ் நெஞ்சங்களுக்கும் எங்கள் நன்றிகள்.

நாவலர் பெருமானின் உருவச் சிலைக்கும் அவரின் 125வது குருபூசையை முன்னிட்டு நடைபெறும் விழாக்களுக்கும் ஒத்துழைப்புத் தரும் பக்தி நிறைந்த அன்பு நெஞ்சங்களுக்கும் எங்கள் நன்றிகள்.

ஒரு சகாப்த காலத்தைப் பூர்த்தி செய்து சைவத் தமிழ் மக்களின் பெரும் ஆதரவினால் நிமிர்ந்து நிற்கும் ஒன்ராறியோ இந்து சமயப் பேரவைக்கு பெரும் ஆதரவைத் தந்து, நிலைநிறுத்தி, பெரும் விருட்சமாக வேருன்ற வைப்பது எமது மக்களின் கடமையாகும். மக்கள் சேவை செய்யும் ஒரு நிறுவனத்தின் வளர்ச்சி அதைச் சார்ந்து நிற்கும் மக்களிலேயே தங்கியுள்ளது.

சகல வழிகளிலும் பேரவையின் வளர்ச்சிக்கு ஒத்துழைப்பு நல்கிய அனைத்து மக்களுக்கும், எல்லாம் வல்ல சிவபெருமானின் அருட்கடாட்சமும் இகபர கருங்களை நல்கும் முருகப் பெருமானின் திருவருளும், ஞானதபோதனர் பேரவையின் தாபகர் ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகளின் நல் ஆசிகளும் கிடைப்பதாகுக!

வாழ்க தமிழ்! வளர்க சைவம்! ஓங்குக எமது தமிழர் பண்பாடு!

சைவம் வாழ்ந்தால் தமிழ் மொழி வளரும்.

தமிழ் மொழி வளர்ந்தால் சைவம் வாழும்.

இந்து சமயப் பேரவை செயற்குழு சார்பில்

உதவிச் செயலாளர்

சிவ. முத்துலிங்கம்

(மேற்படி அறிக்கை செயற்குழு

நிர்வாகசபை உறுப்பினர்களின் அங்கீகாரம் பெற்றது)

ஒன்ராறியோ இந்து சமயப் பேரவை செயற்குழு உத்தியோகத்தார்கள்

காப்பாளர்கள்: திரு. வி. கந்தவனம்
திரு. சாமி அப்பாத்துரை
திரு. ஆ. வேலுப்பிள்ளை
திரு. க. தனபாலசிங்கம்

தலைவர்:	திரு. ந. பரராஜசிங்கம்
உப தலைவர் :	திரு. கா. கனகரத்தினம்
பொதுச் செயலாளர்:	திரு. ச. திருநடராசா
உதவிச் செயலாளர்:	சிவ. முத்துலிங்கம்
பொருளாளர்:	செ. சோமசுந்தரம்
உப பொருளாளர்:	க. வித்தியானந்தன்

ஒன்ராறியோ இந்து சமயப் பேரவையின் ஆயுட்கால அங்கத்தவர்கள்

1. திரு. விநாயகர் கந்தவனம்
2. திரு. நவரத்தினம் பரராஜசிங்கம்
3. திரு. செல்லத்துரை சோமசுந்தரம்
4. திரு. கா. கனகரத்தினம்
5. திரு. சங்கரப்பிள்ளை திருநடராசா
6. திரு. சிவ. முத்துலிங்கம்
7. திரு. கணபதிப்பிள்ளை வித்தியானந்தன்
8. திருமதி இராசமலர் சின்னராசா
9. திருமதி மகேஸ்வரி வியாகரத்தினம்
10. திரு. செல்லத்தம்பி மார்க்கண்டு
11. திருமதி அன்னபூரணம் கார்த்திகேசு
12. திருமதி புனிதவதி சிவசுப்பிரமணியம்
13. திரு. பொன்னுச்சுவாமி யோகானந்தம்
14. திருமதி தேவமலர் நாகராசா
15. திரு. ஞானசுப்பிரமணியம் புவனேந்திரன்
16. திருமதி பரமேஸ்வரி பரமநாதன்
17. திருமதி இராசமலர் முத்தையா
18. திரு. செ. பொன்னம்பலம்
19. திரு. பெரியதம்பி விக்கினேஸ்வரன்
20. திருமதி பரமேஸ்வரி சரவணமுத்து
21. திரு. கதிரித்தம்பி அம்பலவாணர்
22. திரு. கனகசபை கந்தையா
23. திரு. குமாரவேலு சபாரத்தினம்
24. திருமதி அன்னபூரணம் ஞானசம்பந்தர்
25. திருமதி சற்குணதேவி பஞ்சலிங்கம்
26. திருமதி கமலாதேவி மகாலிங்கம்
27. திருமதி இராசலட்சுமி சண்முகலிங்கம்
28. திரு. இராசையா சிவஞானசுந்தரம்
29. திருமதி காந்திமலர் பரஞ்சோதி
30. திருமதி தர்மதேவி சிறிகுப்பிரமணியம்
31. திருமதி செல்லமுத்து சின்னத்துரை
32. திருமதி நாகேஸ்வரி கணேஸ்
33. திரு. வே. இ. இராசையா
34. திருமதி நாகலோசினி நாகலிங்கம்
35. திரு. காசிப்பிள்ளை கோபாலபிள்ளை
36. திருமதி பொற்கொடி கந்தசாமி
37. திரு. மருதையினார் சிவசாமி
38. திரு. கு. வி. மகாலிங்கம்

பாராடும் பெறும் சான்றோர்கள்

சிவத்திரு பாலதிருக்குணானந்தக் குருக்கள்

சைவத்தின் காவலராகிய நாவலர் பெருமான் அவதரித்த நல்லூரிலே பிராமணகுலத்திலே சிவாச்சாரியார் குடும்பத்திலே 1970ம் ஆண்டு பாலதிருக்குணானந்தக் குருக்கள் பிறந்தார். தன் சிறுவயது தொடக்கம் சைவ சமயத்திலும் தமிழ் மொழியிலும் தீராத பற்றுள்ளவர். கனடாவில் எமது இளம் சந்ததியினர் தமிழ் மொழியைப் பேசவேண்டுமென்பதிலும் சைவ சமயநெறிமுறைகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்பதிலும் மிகவும் ஆர்வம் உள்ளவர். சைவத் திருமுறைகள் பேணப்படவேண்டு மென்பதிலும் மிகவும் அக்கறையுள்ளவர். ஒன்றாறியோ இந்து சமயப் பேரவை செய்யும் சகல நடவடிக்கைகளுக்கும் பூரண ஆதரவு தருபவர். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நாவலர் பெருமானின் சிந்தனைகளுக்குச் செயல்வடிவம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதில் தீவிர ஈடுபாடுள்ளவர். நாவலர் பெருமானின் திரு உருவச்சிலை கனடாவில் நிறுவப்பட வேண்டும் என்பதில் எங்களுடன் தோளோடு தோள்நின்று உழைத்தவர்.



ஏழு வயது தொடக்கம் பன்னிரண்டு வயதுவரை சிவானந்தகுருகுலத்தில், சமஸ்கிருதத்தையும் சைவ ஆகமத்தையும் கிரியை முறைகளையும் ஒழுங்காகக் கற்றவர். இந்தியாவைச் சேர்ந்த சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகளிடம் உபநிடதத்தையும் கொக்குவிலைச் சேர்ந்த நாராயண சாஸ்திரிகளிடம் வேதத்தையும் மட்டுவில் சதாசிவசர்மாவிடம் சமஸ்கிருத இலக்கணத்தையும் கற்றவர். முதலாவது இந்துமத கிரியா பீடாதிபதி சாம்பசிவகுருக்கள் அவர்களிடம் 12வயது தொடக்கம் 15வயதுவரை கோயில் கிரியைமுறைகளைக் கற்றவர். 15வயது தொடக்கம் 18வயதுவரை பேராசிரியர் கைலாயநாதக்குருக்களிடமும் அதேகாலத்தில் துர்க்கை அம்மன் தேவஸ்தானத்தினரால் நடத்தப்பட்ட துர்க்காகுருகுலத்தில் நாராயண சாஸ்திரிகளிடமும் சகலவேத ஆகமங்களையும் சாஸ்திரமுறைகளையும் கற்றுத் தேர்ந்தவர்.

பின்னர் நாட்டின் குழந்தை கருதி கொழும்பில் வசிக்க வேண்டி ஏற்பட்டதால் இரண்டு வருடங்கள் மட்டக்களப்பு கருதாவளை சந்திரசேகரக்குருக்களிடம் சோதிடம் கணிக்கும் முறைகளைக் கற்றார். சைவசித்தாந்த விற்பன்னரான தந்தையார் பாலசுப்பிரமணியகுருக்களிடம் மேலும் சோதிடம், புராணம் ஆகமம் ஆகியவற்றைக் கற்றுத் தேர்ந்தார்.

அருள்மிகு நல்லூர் முருகன் ஆலயம் ஆரம்பிக்கும் பணிகளை 1998 யூலை மாதம் ஆரம்பித்தார். யூன் மாதம் 2000ம் ஆண்டு கும்பாபிசேகம் நடைபெற்றது. ஒக்ரோபர் 2000ம் ஆண்டில் நவாலியூர் விசுவநாதக்குருக்களிடம் குருக்கள் பட்டம் பெற்றார். தமிழர் புனர்வாழ்வுக்கழகம் ஊடாக இரண்டு பிள்ளைகளைத் தத்து எடுத்து வளர்க்கின்றார். நல்லை திருஞான சம்பந்தர் ஆதீனத்திற்கு வருடா வருடம் நிதி உதவி செய்து வருகிறார். யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் முருகன் ஆலயத்தில் கார்த்திகை திருவிழாவின்பொழுது தன் செலவில் தாகசாந்தி செய்விக்கின்றார்.

ஐயாவின் தந்தையார் இலங்கையில் மாறகமா. இங்கிரியா என்ற இடத்தில் மாரி அம்மன் ஆலயத்தில் பிரதம குருக்களாக இருந்துகொண்டு சிவசக்தி ஆச்சிரமம் என்ற ஆச்சிரமம் அமைத்து 26 அநாதைப்பிள்ளைகளைப் பராமரிக்கின்றார்.

தந்தை வழிவந்த பொதுநலச் சிந்தனைகள் குணா ஐயாவிடம் இருப்பதை நாம் அறிந்து கொள்ளுகின்றோம். அவரின் பணிகள் தொடர எல்லாம் வல்ல முருகப் பெருமான் அருள்புரிவாராக!

திரு. நா. சிவலிங்கம் அவர்கள்

கனடாவில் சைவ சமய வளர்ச்சிகுறித்துச் சிந்தித்துச் செயற்பட்டுவரும் ஈழத்தவர்களில் முதன்மையானவர் திரு. நா. சிவலிங்கம் அவர்கள். தெல்லிப்பழை பன்னாலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். மகாஜனக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர். கட்டிடக்கலை வல்லாளராகிய திரு. சிவலிங்கம் அவர்கள் 1967லியே கனடாவிற்கு குடியேறிவிட்டவர். அதனாற் பல சமய சமூகப் பணிகளின் முன்னோடியாக அவர் விளங்குகின்றார். தமிழீழ விடுதலை உணர்வுச் சுடரைக் கனடாவில் ஏற்றிக் கனடாவாழ் தமிழர்களின் உணர்வுகளைக் கனடிய அரசாங்கமும் அறியும்வகை செய்த முதல் தமிழ்க் கனடிய அரசியல்வாதியும் இவரே.

இவ்விதமான இவரது பன்முகப்பட்ட பணிகளில் சமய வளர்ச்சிக்கு இவர் ஆற்றிவரும்



சேவை அடக்கமானது, அறநெறிப்பட்டது, ஆக்கபூர்வமானது.

1973ஆம் ஆண்டு திருவாளர்கள் மு. வெங்கட்ராமன், ஆ. கோடீஸ்வரன், கலாநிதி சண்முகதாஸ், K.S. சக்தி, பு. கிருஷ்ணன் ஆகியோருடன் இணைந்து கனடா இந்து ஆலய சபையைத் தோற்றுவிப்பதில் பங்காற்றினார். சபையின் பொருளாளராக ஒன்பது ஆண்டுகள் தொண்டாற்றினார். 1983ல் இரிச்சமண் ஹில் என்னும் இடத்தில் கோயில் கட்டுவதற்குக் காணி வாங்கப்பட்டது. 1984ல் தற்காலிக கட்டிடத்தில் பிள்ளையார்ப் பெருமான் திருவுருவச் சிலை பிரதிட்டை செய்யப்பட்டது. 1988ல் கோயில் கட்டும் பணி தொடங்கப்பட்டது. 1989 முதல் 1995 வரை சபையின் தலைவராக திரு. சிவலிங்கம் அவர்கள் இருந்து ஆலய வளர்ச்சிக்கு அயராது உழைத்தார். இவர் தலைவராக இருந்த காலத்திலேயே முருகப் பெருமானுக்கும் விஷ்ணுமூர்த்திக்குமுரிய கோயில்களின் விமானங்கள் கட்டிமுடிக்கப்பட்டன. அவற்றின் கும்பாபிஷேகம் 1992 ஆகஸ்ட் மாதத்தில் நடைபெற்றது. தமிழ் மக்களின் சமய, சமூக வாழ்வுக்குப் பயன்படத்தக்க கல்யாண மண்டபமும் இவரது தலைமையிற் கட்டப்பட்டது.

1994ஆம் ஆண்டு யூலாய் மாதம் கனடாவில் தருமை ஆதீனத்தின் நான்காவது அனைத்துலகச் சைவ சித்தாந்த மாநாடு நடைபெற்றது. அதற்கு முழுமையான ஆதரவு அளித்த அமைப்பு ஒன்று உண்டேல் அது கனடா இந்து ஆலய சபையே ஆகும். அதற்குக் காரணமானவரும் அப்போதைய தலைவராக இருந்த திரு. சிவலிங்கம் அவர்களேயாவர்.

இன்று கோயில் நிர்வாக சபையில் இவர் இல்லாது போனாலும் கோயிலின் சமய, சமூக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபாடு கொண்ட தொண்டராக வாழ்ந்துவருவதைப் பலரும் அறிவர்.

கனடாவில் நடக்கும் பிற சமய நிகழ்ச்சிகளிலும் ஆர்வடன் பங்குபற்றி வருகின்றார். நிதியுதவியும் வழங்கிவருகின்றார். இந்து சமயப் பேரவையின் நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்குபற்றி ஆதரவு தந்துவருகின்றார். தற்பொழுது ஒன்ராறியோவில் இயங்கிவரும் சைவ மன்றங்களின் கூட்டமைப்புக்குத் தலைவராக இருந்து பொறுப்பான பல பாரிய பணிகளைச் செய்வதற்குத் திட்டமிட்டு வருகின்றார்.

இத்தகைய மூத்த சைவத் தொண்டரின் பத்திமயமான சைவப் பணிகளைப் பாராட்டி நாவலர் பெருமானின் 125ஆவது குருபூசைக் கொண்டாட்டத்திற் கௌரவிப்பதில் இந்து சமயப் பேரவை மகிழ்ச்சியடைகின்றது

திரு. தி. விசுவலிங்கம் - திருமதி வி. வடிவழகாம்பாள் தம்பதிகள்

காரைநகர் சைவத்துக்கும் தமிழ்மொழி வளத்துக்கும் பெயர் பெற்றது. அந்த மரபிலே பிறந்து வளர்ந்து கல்வித்துறையில் ஆசிரியராகவும் அதிபராகவும் பணியாற்றிய திரு. தில்லையம்பலம் விசுவலிங்கம் அவர்கள் தூய சைவர். கனடாவில் சைவசித்தாந்த மன்றத்தை அமைத்து அதன்மூலம் பலவிதமான சைவப் பணிகளைச் செய்து வருகின்றார். அவரது பணிகளுக்கெல்லாம் உற்ற துணையாக இருந்து உதவி வருபவர் ஆற்றல் மிக்க அவரது அன்பு மனைவி வடிவழகாம்பாள். வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலும் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பேராதனை, கொழும்பு வளாகங்களிலும் விரிவுரையாளராக இருந்த திருமதி வடிவழகாம்பாள் தமது கணவனாரின் தலைமையில் இயங்கும் திருவள்ளுவர் கல்விக் கழகத்தில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றுகின்றார்.

இவர்கள் நடத்தும் மற்றுமொரு பாடசாலை சைவசமய குரவர் பாடசாலையாகும். சைவம், தமிழ், திருமுறைகள், வரலாறு முதலிய பாடங்கள் இங்கு புகட்டப்படுகின்றன. இவர்களோடு வேறு பல ஆசிரியர்களும் இப்பாடங்களை இலவசமாகவே கற்பித்து வருகின்றனர். இப்பாடசாலை மாணவர்கள் கொழும்பு விவேகானந்த சபை நடத்தும் பரீட்சைகளுக்குத் தோற்றிச் சித்திபெற்றுவருகின்றனர்.

கனடாவில் சைவ சித்தாந்த அறிவைப் பரப்ப முயன்ற முதல்வர்களாகவும் இத்தம்பதியர் விளங்குகின்றனர். 1995ஆம் ஆண்டு சைவ சித்தாந்த மன்றம் என்னும் அமைப்பை உருவாக்கி அதன் மூலம் இவர்கள் இருவரும் சைவ சித்தாந்தப் பணிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். ஆசிரியர் திரு. விசுவலிங்கம் அவர்கள் மன்றத்தின் தலைவராகவும் மன்றத்தின் மாதாந்த வெளியீடாகிய 'அன்புநெறி' என்ற சஞ்சிகையின் நிர்வாக ஆசிரியராகவும் தொண்டாற்றுகின்றார். 'அன்புநெறி'யின் ஆசிரியர் பணியை திருமதி வடிவழகாம்பாள் அழகுறச் செய்துவருகின்றார். இம் மன்றம் இதுவரை 21 சைவ நூல்களை வெளியிட்டுச் சாதனை படைத்திருக்கின்றது.

உன்னதமான ஒழுக்கசீலர்களாகவும் ஆற்றல்மிக்க ஆசிரியர்களாகவும் போற்றத்தக்க



பேச்சாளர்களாகவும் இவர்கள் விளங்குகின்றார்கள்.

தமது அறிவுச் செல்வத்தோடு பொருட்செல்வத்தையும் அர்ப்பணித்து நாவலர் பெருமான் அடிச்சுவட்டில் சைவ நன்னெறியையும் சைவ ஒழுக்கத்தையும் வளர்த்துவரும் இப்பெருமக்களின் தெய்வீகச் சேவையைப் பாராட்டி நாவலர் பெருமான் விழாவிடே கௌரவிப்பதில் இந்து சமயப் பேரவை மகிழ்ச்சியடைகின்றது.

டாக்டர் ஆதிகணபதி சோமசுந்தரம் அவர்கள்

டாக்டர் ஆதிகணபதி சோமசுந்தரம் அவர்கள் ஈழத்திருநாட்டில் காரைநகர் என்ற சைவம் கமழும் புண்ணிய பூமியில் பிறந்தவர்.

பலவருடங்களாக கனடாவில் பல்வைத்திய சிகிச்சை நிலையத்தை நடத்தி வருகின்றார். சைவம் கந்தையா என சைவத்தமிழ் மக்களால் அழைக்கப்படும் இவரின் தாய்வழிப் பேரனார் சைவபூஷணம் கந்தையா அவர்கள் ஆறுமுகநாவலர், சைவப் பெரியார் சிவபாதசுந்தரம் ஆகியோர் வழிநின்று மலேசியாவில் சைவசித்தாந்தம் தழைப்பதற்கு அரும்பெரும் தொண்டாற்றியவர். தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் பல சைவசமயம் சார்ந்த நூல்களை வெளியிட்டவர். ஞானசுரபி ஆத்மஜோதி ஐயா இரண்டாவது முறையாக 1995 ஏப்ரல் மாதம் கனடாவிற்கு வருகை தந்திருந்தபொழுது அவர் வாழ்ந்த இறுதி மூன்று மாதங்களும் டாக்டர் ஆதி கணபதி அவர்களின் வீட்டிலேயே தங்கியிருந்தார். இயல்பாகவே சைவ விழிப்புணர்வு உள்ள பாரம்பரிய குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்த டாக்டர் அவர்களுக்கு ஆத்மீகவள்ளல் அவர்களின் தொடர்பும் அவரின் நல்லாசிகளும் சைவப் பணிகளில் ஈடுபடத் தூண்டின. கனடாவில் இயன்றளவுக்கு சைவத்தையும் தமிழையும் எழுது பாரம்பரிய பண்பாட்டுக் கலாச்சாரத்தையும் நிலைநிறுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் மேலோங்கியது. ஞானசுரபி ஆத்மஜோதி அவர்கள் கனடாவில் சிவபதம் அடைந்து மூன்று மாத காலத்திற்குள் 1995 டிசம்பர் மாதம் ஆதி அருள்நெறி மன்றத்தை நிறுவினார். மேற்படி மன்றத்தின் ஊடாக 150க்கு மேற்பட்ட பிள்ளைகளுக்கு தமிழ் ஆசிரியர்களை நியமித்து சைவ சமயத்தையும் தமிழையும் கற்பித்து வருகின்றார். அத்துடன் பண்ணிசை, சங்கீதம், நடனம் போன்ற வகுப்புக்களையும் நடத்தி கலாச்சார வளர்ச்சிக்கும் மெருகூட்டி வருகிறார்.

ஆதி அருள்நெறி மன்றம் ஊடாக வருடந்தோறும் சித்திரை தமிழ்ப்புத்தாண்டு விழாவும் தைப்பொங்கல் விழாவும், நவராத்திரியின் பொழுது வாணிவிழாவும் மிகவும் சிறப்பாகக் கொண்டாடி வருகின்றார். ஆதி அருள்நெறி மன்ற மாணவர்களின் கலைநிகழ்ச்சிகள் பலவற்றை நிகழ்த்தி இளம் சந்ததியினருக்கு எங்கள் கலை, பண்பாடுகளை அறிமுகம் செய்கிறார். சித்திரா பௌர்ணமி அன்று அன்னையர் தின நிகழ்ச்சியைக் கொண்டாடியும் ஆடி அமாவாசை அன்று தந்தையர் தினவிழாவைக் கொண்டாடியும் சிறார்கள்க்கு அன்னையும் பிதாவும் முன்னறிதெய்வம் என்பதை விழாக்களின் மூலம் வலியுறுத்தி வருகின்றார். சிறார்களுக்கிடையில் பேச்சுப்போட்டி கட்டுரைப்போட்டி, எழுத்துப்போட்டி, திருமுறை மனனப்போட்டி என்பனவற்றை நடத்தி வருகின்றார். இலங்கை இந்தியாவில் இருந்து சைவத்தமிழ் அறிஞர்களை வரவேற்று அவர்களின் கருத்துக்களை மக்கள் மயப்படுத்துகின்றார். அண்மையில் தமிழ் மரபுக்கலை விழாவை நடத்தி கனடாவில் மரபுக்கலைகளை துலங்கச் செய்தும் மக்களின் நன்மதிப்பை பெற்றுள்ளார். தமிழ் மக்களின் நலன்கருதி முரசொலி பத்திரிகையை வாரந்தோறும் வெளியிட்டு வருகிறார்.

பலதரப்பட்ட அறப்பணிகளை தனித்து நின்று தன்சொந்தச் செலவில் செய்யும் டாக்டர் ஆதிகணபதி சோமசுந்தரம் அவர்களுக்கு மேலும் பல பணிகள் செய்ய எல்லாம் வல்ல ஆடல்வல்லான் அருள்புரிவாராக!



சைவப்புலவர், வித்துவான் கு. வி. மகாலிங்கம் அவர்கள்

சைவப்புலவர், வித்துவான் கு.வி.மகாலிங்கம் தென்மராட்சியிலே மீசாலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தென்மராட்சி சைவப் பாரம்பரியத்திற்குப் பெயர்பெற்ற பூமி. பண்டிதர் ம. க. வேற்பிள்ளை, தமிழ் அறிஞர் மகாலிங்கசிவம், பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை போன்றவர்கள் பிறந்து வாழ்ந்த பூமி. சைவச் சூழலில் பிறந்து வித்துவான் கு.வி. மகாலிங்கம் ஐயாவின் தந்தையார் திண்ணைப்பள்ளி ஆசிரியர்; புராண ஆர்வலர். பௌராணிகர்கள் புராணம் படிக்கும்பொழுது வாசித்துக்கொடுப்பவர். தந்தையாரைப் பின்பற்றி தன் 12வது வயதிலே குலதெய்வமான மீசாலைத் திருநீலகண்ட வெள்ளை மாவடிப்பிள்ளையார் ஆலயத்தில் புராணம் வாசிக்கத் தொடங்கினார். நல்லை ஆதீனத்தில் நடைபெற்ற வகுப்புக்களில் ஏழாலையைச் சேர்ந்த பண்டிதர் கலாநிதி மு. கந்தையா, புங்குடுதீவைச் சேர்ந்த சித்தாந்த சாகரம் பண்டிதர் கணபதிப்பிள்ளை ஆகியோருடன் கல்வி கற்று சைவப்புலவர் பரீட்சையில் தேறினார். தொடர்ந்து சைவசித்தாந்தத்தை படித்து நல்லை ஆதீனம் நடத்திய சித்தாந்த பண்டிதர் பரீட்சையிலும் தேறினார். தென் இந்தியாவில் திருப்பனந்தாள் ஆதீனத்தில் படித்து வித்துவான் பட்டத்தையும் பெற்றுக்கொண்டார். தன் 22ஆவது வயதில் புராணபடனவுரை கூறத்தொடங்கிய பெரியார் ஈழத்தின் பல பாகங்களிலும் பல ஆலயங்களில் புராணங்களுக்கு உரை கூறியிருக்கின்றார். சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி ஆலயத்திலும் கொழும்பு ஜிந்துப்பிட்டி சிவசுப்பிரமணியர் கோயிலிலும் சிறப்பாக பலவருடங்கள் புராணவுரை நிகழ்த்தியிருக்கின்றார்.



கனடாவில் புராணம் படிக்கும் ஆலயங்களில் புராணம் படிப்பதற்கு உந்துசக்தியாக இருப்பவர் இவரே யாவர். தன் சக பௌராணிகர்களான திரு. முத்துத்தம்பி, டாக்டர் சண்முகம் அவர்களையும் ஊக்குவித்து புராண படனங்களை ஆரம்பித்து வைப்பவர் வித்துவான் கு.வி. மகாலிங்கம் அவர்களேயாவர். நாகபூஷணி அம்பாள் ஆலயத்தில் பெரியபுராணம், கந்தபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம் ஆகியவற்றை மற்றையோரையும் துண்டி படிக்கவைத்த பெருமை இவரையே சாரும்.

தன் இளம்வயது தொடக்கம் சைவப் பிரசங்கங்களையும் நிகழ்த்தி வருகிறார். பெரும் ஆசார்சீலராகிய இவர் 'நாவலர்வழியே என்வழி' என மனவரைக்கியத்துடன் கூறுவதில் பெருமை கொள்பவர். நாவலர் காட்டிய வழியில் சைவத்தமிழ் மக்கள் வாழ வேண்டுமென்பது பெரியாரின் பேர்விருப்பமாகும். நாவலர் பெருமானின் 125வது குருபூசையை முன்னிட்டும் நாவலர் திருவுருவச் சிலை பிரதிஷ்டையை முன்னிட்டும் நடத்தப்படும் பெருவிழாவில் நாவலர் கல்வி மரபில் வழிவந்த பெரியார் அவர்கள் கௌரவிக்கப்படுவது திருவருட் செயலேயாகும்.

பௌராணிகமணி சிவகுரு முத்துத்தம்பி அவர்கள்

பௌராணிகமணி முத்துத்தம்பி அவர்கள் ஈழத்திருநாட்டில் தாவடியை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். இவர் தன்சிறுவயது தொடக்கம் கொக்குவிலைச் சேர்ந்த வெள்ளாந்தெரு செல்லத்துரை அவர்களிடம் ஒழுங்காகப் புராணபடன விரிவுரைகளை நன்கு கற்றுத் தேர்ந்தவர். தொடர்ந்து 10 வருடங்களுக்கு மேல் கந்தபுராணம், பெரியபுராணம் திருவிளையாடற்புராணம் திருவாதவூரடிகள் புராணம் போன்ற புராணங்களையும் பத உரைகளையும் கசடறக் கற்றவர். குப்பிழானைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இசைவல்லார் செல்லத்துரை அவர்களிடம் பண்ணிசையை ஒழுங்காகக் கற்றவர். தன்கூடப் பிறந்த அண்ணராகிய பண்டிதர் ஆறுமுகம் அவர்களிடம் இலக்கண இலக்கியங்களை ஐயம் தீரக் கற்றவர்.



தன் புராணபடன விரிவுரையை தன்குலதெய்வமான தாவடிப் பிள்ளையார் ஆலயத்தில் ஆரம்பித்தவர். தொடர்ந்து யாழ் குடாநாட்டில் பல ஆலயங்களில் புராணபடன உரைகள் நிகழ்த்திச் சைவத்தமிழ் அன்பர்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றவர். கீரிமலைச் சிவன்கோயில், சிறாப்பர் மடம், சன்னதி மடம் ஆகியனவற்றில் பல வருடங்களாக ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் இவரின் விரிவுரையை கேட்டுப் பயன் அடைந்துள்ளனர்.

கனடாவிலும் அவர் கால் பதித்த காலம் தொடக்கம் கனடா கந்தசாமி கோயில், நாகபூசணி ஆலயம், ஐயப்பன் ஆலயம் அருள்மிகு நல்லூர் முருகன் ஆலயம் ஆகியனவற்றில் புராணபடனங்களை நிகழ்த்தி வருகின்றார். விரிவுரை கூறும்பொழுது விளக்கமாக மக்களைக் கவரும் முறையில் உரை நிகழ்த்தும் திறமையுள்ளவர் பெரியார் முத்துத்தம்பி அவர்கள்.

அவரின் அளப்பரிய சமயப் பணிக்காக பௌராணிகமணி, சுடர்மணி என்ற பட்டங்களையும் பெற்றுள்ளார். அரைநூற்றாண்டு காலத்திற்கு முன்பு சைவத்தமிழ் மக்களின் தொடர்புச் சாதனமாக இருந்த புராணபடனம் ஒழுக்கம், பண்பாடு, கலாச்சாரம் ஆகியனவற்றை மக்கள் மயப்படுத்தி மக்களை நல்வழிப்படுத்தி ஒழுங்கான வாழ்க்கை வாழ வழிவகுத்தது. புராணபடனம் உலகியல் அறிவும் விஞ்ஞான அறிவும் வளர்ந்த இக்காலத்தில் பின்தள்ளப்பட்டுள்ளது. புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் தமிழ் மக்களின் பண்பாடு, கலாச்சாரம், சைவசமய அறிவு நிலைப்பதற்கு சைவக் கருவூலங்களாகிய திருமுறைகளும் சிவபுராணபடனங்களும் மக்கள் மயப்படுத்தப்பட வேண்டியது அவசியமாகும்.

பெரியார் அவர்கள் மேலும் பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்து புராணபடனவுரைகள் நிகழ்த்துவதற்கு எல்லாம் வல்ல இறைவன் துணைநிற்பாராக!

பௌராணிகர் வைத்தியகலாநிதி சண்முகம் அவர்கள்

பௌராணிகர் சண்முகம் அவர்கள் ஈழத்திருநாட்டில் மாதகலைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். மாதகல் நுனசை முருகன் அவருடைய குலதெய்வம். சிறுவயது தொடக்கம் அவர் ஒரு முருக பக்தருமாவார். தன் சிறுவயது தொடக்கம் கந்தசஷ்டி விரதத்தை தவறாது அனுட்டிப்பவர். வைத்திய கலாநிதியாக வேலை பார்த்தவர். கந்தசஷ்டி காலத்தில் இலங்கையில் எந்தப் பாகத்தில் வேலை செய்தாலும் தன் பிறந்த கிராமத்திற்கு வந்து நுனசை முருகனை காலையும் மாலையும் வழிபடும் வழக்கம் உடையவர். கந்தபுராணப் படிப்பையும் கிரமமாகக் கேட்பார். இவருடைய 34 வயதில் புராணம் படிக்க வேண்டுமென்று ஆர்வம் ஏற்பட்டது. கந்தபுராணம் ஆறுகாண்டத்திற்குரிய புத்தகங்கள், பெரியபுராணம், திருவிளையாடற்புராணம், திருச்செந்தூர்புராணம், திருவாதவூரடிகள் புராணம் ஆகிய நூல்களைத் தாமாகவே கற்றுத் தேர்ச்சி பெற்றார். தன் 35வது வயதில் கந்தசஷ்டி காலத்தில் விடுமுறையில் ஊருக்குச் சென்றவர் வழமைபோல விரதகாலத்தில் ஆலயத்தில் நடைபெறும் புராணபடனத்தில் கலந்து கொண்டு பௌராணிகர்கள் வியக்கவும் கேட்பவர்கள் மகிழவும் படனவுரை நிகழ்த்தினார். திருவருள் முன்னின்று தன்னை வழிநடத்தியதாகக் கூறுகின்றார். வழமையாகப் பௌராணிகர்களுக்கு யாரோ ஒரு விற்பன்னர் குருவாக இருப்பார். ஆனால் டாக்டர் அவர்களுக்கு முருகப் பெருமானே குரு ஆவார். முருகன் உள்நின்று உணர்த்த அவர் பௌராணிகரானார். ஆரம்பகாலத்தில் மாதகல் நுனசை முருகன் ஆலயத்தில் இவருடன் புராணபடன உரையை நிகழ்த்தியவர்கள் வித்துவான் பொன் கந்தசாமி, சைவப்புலவர் பொன்னையா டாக்டர் அவர்களின் உறவினரான சிற்றம்பலம் ஆசிரியர் ஆவர்.



மாரீசம் கூடல் கந்தசாமி ஆலயம், சங்கானை மேற்கு வடலியடைப்பு பிள்ளையார் கோயில் ஆகிய ஆலயங்களிலும் புராணபடனம் செய்திருக்கின்றார். இவர் இலங்கையில் மொனராகலையில் வேலை செய்யும் பொழுது கந்தசஷ்டி காலத்தில் கதிர்காமம் செல்வது வழக்கம். அங்கேயும் முருகன் திருவருளால் ஆலயத்தில் பின்வீதியில் நடைபெறும் கந்தபுராண படனத்தில் கலந்து கொண்டு உரை கூறியிருக்கின்றார். மூன்று வருடங்கள் கதிர்காமத்தில் தொடர்ந்து உரை சொல்லும் பெரும் பாக்கியம் முருகனின் திருவருளால் கிடைத்துள்ளது.

கனடாவிலும் 1995ம் ஆண்டு தொடக்கம் கனடா கந்தசாமி கோயில், ஐயப்பன் ஆலயம் நாகபூசணி ஆலயம், அருள்மிகு நல்லூர் முருகன் ஆலயம் ஆகியனவற்றில் புராணபடன உரைகளை நிகழ்த்தி வருகின்றார். 'கீதவாணி' வானொலியிலும் திருத்தொண்டர் புராணத்தைக் கவிஞர் வி. கந்தவனம் படிக்க இவர் உரைவிளக்கம் செய்திருக்கிறார். கடந்த மூன்று வருடமாக கனடாக் கந்தசாமி கோயில் அறங்காவலர் சபையின் தலைவராக இருந்து அளப்பரிய தொண்டு செய்து வருகின்றார். புராண படனங்களை ஈழத்தின் பலபாகங்களிலும் வளர்த்தெடுத்த பெருமை நாவலர் பெருமானையே சாரும். அவரின் 125வது குருபூசையில் பௌராணிகர்

சண்முகம் ஐயா அவர்கள் கௌரவம் பெறுவது சாலப் பொருத்தமே. அவரின் பணிகள் மேலும் தொடர இகபரசகங்களை வாரிவழங்கும் முருகப் பெருமான் அருள்புரிவாராக.

திரு. செல்லத்தம்பி மார்க்கண்டு அவர்கள்

சைவத்தின் காவலர் நாவலர் பெருமானின் திரு உருவச்சிலை அருள்மிகு நல்லூர் முருகன் ஆலயத்தில் பிரதிட்டை செய்வதற்கு இந்து சமயப் பேரவை முனைந்த பொழுது அதற்குப் பெரும் ஆதரவு அளித்தவர் பெரியார் செல்லத்தம்பி மார்க்கண்டு அவர்கள். அத்துடன் இப்பெரும்பணிக்கென 5000 டொலர்களை வாரி வழங்கினார்.

தொடர்ந்து திருமுறை முற்றோதல் பூர்த்திவிழாவின் பொழுது வெளியிடப்படும் நூல்களின் முதற்பிரதியை வாங்கும் பெரியார் அவர்கள் பேரவையின் சகல நடவடிக்கைகளிலும் முன்நின்று உழைப்பவர் ஆவார்.

அமைதியான சுபாவம் உள்ள பெரியார் அவர்கள் கடந்த பல வருடங்களாக இந்து சமயப் பேரவை வளர்ச்சியில் பெரும் பங்காற்றியவர். நல்ல ஒரு தொண்டன். பிறருக்குத் தெரியாமல் பல தரும காரியங்களைச் செய்பவர். தன் சிறு வயது தொடக்கம் ஏழைகளுக்கு உதவி செய்வதில் பெரும் இன்பம் காண்பவர்.

சைவம் கனடாவில் வளரவேண்டும், எமது தமிழ்ச் சிறார்கள் தமிழ் மொழியைப் பேச வேண்டும், சைவ சமயத்தைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்பதில் பெரும் அக்கறையுள்ளவர். ஆத்மஜோதி பத்திரிகை வெளிவருவதில் ஆர்வம் காட்டி வருவதோடு அதை விநியோகம் செய்தும் வருகின்றார். ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகளைத் தன் மானசீகக் குருவாகக் கொண்டு வணங்குபவர்.

திருகோணமலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பெரும் மனம் படைத்த பெரியாரைப் போன்று சைவ தத்துவங்கள், எமது பண்பாடு கலாச்சாரங்கள் மேலோங்குவதற்கு சைவத் தமிழ் ஆர்வலர்கள் முன்வரவேண்டும், எனப் பேரவையினர் வேண்டுகின்றனர்.

தாராளமனம் கொண்ட செம்மல் அவர்களுக்கு பிரபஞ்ச நாயகனாகிய எல்லாம் வல்ல இறைவனின் திருவருளும் ஞானசுரபி ஆத்மீக வள்ளல் நா. முத்தையா சுவாமிகளின் நல் ஆசிகளும் கிடைப்பதாகுக!



தரிசனம்

அர்ச்சனை மாலை

என்னை எனக்கறிவித்த எங்கள் குருநாதர்

திருமுறைக் கதைகள்

முத்தான தொண்டர்

புதிய சைவ வினாவிடை(முதலாம் புத்தகம்)

தங்கம்மா நான்மணிமாலை

சிவயோக சுவாமிகளின் அருள்மொழிகள்

பன்னிருமாத நினைவுகள்

கனடாவிற்கு சைவ சமயம்

ஈழத்துச் சித்தர் குடைச்சுவாமி

சைவத் திருமுறைகளின் விழுமியம்

புதிய சைவ வினாவிடை (இரண்டாம் புத்தகம்)

நல்லூர் நாற்பது

யோகி ராம் சுரத்குமார்

திருமுறைச்செல்வம்

தேவைக்கேற்ற திருமுறைத்திரட்டு

விதியை வெல்வது எப்படி

கந்தன் கதை

குரு வழிபாடு

அகத்தியரும் விநாயகரும்

முருகப்பெருமானும் அவ்வையாரும்

சிந்தனைத் தேன் துளிகள்

ஞானவிளக்கு

விநாயக வெண்பா

சுவாமி சதானந்தர் நற்போதனை

கந்தனே கலியுகத்தில் கண்கண்ட தெய்வம்

ஒலியிழை நாடாக்கள்

சமய வாழ்க்கை

சைவத்தின் பெருமை

நாவலர் பெருமானும் பெரியபுராணமும்

தமிழ் முருகன்

ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா சுவாமிகள்

ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா சுவாமிகள்

ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா சுவாமிகள்

ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகள்

கவிஞர். வி. கந்தவனம்

கவிஞர். வி. கந்தவனம்

கவிஞர். வி. கந்தவனம்

மார்க்கண்டு சுவாமிகள்

ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா சுவாமிகள்

கவிஞர். வி. கந்தவனம்

பேரறிஞர் முருகவே பரமநாதன்

பேரறிஞர் முருகவே பரமநாதன்

கவிஞர் வி. கந்தவனம்

கவிஞர் வி. கந்தவனம்

ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகள்

சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவமகாலிங்கம்

(தொகுத்தவர்) கவிஞர் வி. கந்தவனம்

திரு கு. வைத்தியநாதன்(சைவசித்தாந்த சாகரம்)

கவிஞர் வி. கந்தவனம்

கவிஞர் வி. கந்தவனம்

கவிஞர் வி. கந்தவனம்

கவிஞர் வி. கந்தவனம்

மாதாஜி புலவர் சி. விசாலாட்சி

சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ மகாலிங்கம்

கவிஞர் வி. கந்தவனம்

தொகுப்பு சபா சிவானந்தன்

ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா சுவாமிகள்

ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா சுவாமிகள்

கவிஞர் வி. கந்தவனம்

கவிஞர் வி. கந்தவனம்



இந்து சமயப் பேரவை
ஆயுட்கால உறுப்பினர்கள்



இந்து சமயப் பேரவை
ஆயுட்கால உறுப்பினர்கள்

R. Pathmanaba Iyer
27-B, High Street,
Plaistow
London E13 0AD

ஓன்ராறியோ இந்து சமயப் பேரவை
வரிவிலக்குள்ள ஒரு தரும தாபனமாகப்
பதிவு பெற்றது. பதிவு இல: 1201762

The Hindu Religious Society of Ontario
is a registered Charitable Organization
with tax relief. Reg. No. 1201762